

Hasan Özünal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.11.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Özünel

Karaman doğumludur. İlkokulu Cumhuriyet İlkokulunda, Ortaokulu Yunus Emre Ortaokulunda, Liseyi Karaman Lisesinde okumuştur.

Bir süre İstanbulda kaldıktan sonra AÜ SBF Basın Yayın bölümünde öğretim gördü. Bu dönemlerde Vakıflar Bankasının Ankara ve Yozgat şubelerinde çalıştı.

Karamanda Gazeteciler Cemiyet Başkanlığında Esnaf Odalarında ve bir dönem de siyasi ortamda çalışmalarda bulundu. Çeşitli örgüt ve komisyonlarda, derneklerde görev aldı.

12 Eylül faciasından sonra memleketi Karaman'a yerleşti.

1968 Yıllarında ilk yazı ve şiirlerini yazmaya başladı. Şair ve yazarlığın sadece bir duygu ifadesi olduğu inancı ile yayınlanmamış hiç bir eserini muhafaza etmemiştir. Son yıllarda yakınlarının ısrarı ile Antoloji.com da yazdığı şiirlerinden bazılarını kaydetmektedir.

Karamanda Uyanış Gazetesinin ilk yayın tarihinden itibaren uzun süre muhabirliğini, yazarlığını ve yazı işleri müdürlüğünü yapmıştır.

Daha sonra Ferman Gazetesinde görev almış ve halen (2009) Gazetenin sahibi olarak devam etmektedir.

Hayatın rüzgarı, seli, fırtınası karşısında dik durmayı başardığı gibi, yozlaşan değerlere karşı da dimdik durma çabasını vermiş, yanlış yaparak kazanmak yerine doğrunun savaşını vererek kaybetmeyi tercih edinmiştir. Nizamın tek ve sadece ilahî nizam olduğu inancı ile fertlerin nizamlarında ilahî nizamı uymayan yönleri karşı tavrını mutlaka koymuş en çok da toplumun maneviyatını kullanarak onlara hükmetmeye kalkan yalancı dindarlar, münafıklar ve din tüccarlarına karşı mücadele vermiştir. tabi onların haşın gazabını da hep ensesinde hissetmiştir.

Bir Seveni

Abdurrahim Karakoç'a Akrostiş

Allah'ın Sevgili kuluydun,
Bedir'i anlayacak ruhun,
Dabbeyi görecek gözün,
Ufukları aşan gönlün vardı.
Rabbine kullukta başın eğik,
Ruhunu yüceltmekte alnın yukarda idi.
Arşı şaran sevgin,
Hiçliğe yakın tevazuun vardı.
İlim ekmeğin,
Maneviyat katığındı.
Kabrinde nurlar içinde uyu,
Aslına uygun yaşadın,
Rabbin kutlu yolunda
Arkanda bıraktıkların
Kaç asır daha taptaze kalacak.
Okunup yaşanacak,
Çağlar boyu nesillere rehber olacak...

Hasan Özunal

Acılı Bir Dünya

Acılı Bir Dünya

Acılar daha da acı,
Lakin duygular mı alıştı acılara,
Acılar tepkisiz oldu toplum.

Korkulacak bir şey var ki
O da;
Acıdan zevk almaya
Ya da acılarla zevk vermeye,
Acıyı zevke çevirmeye kalkışmak...

Tek başına olunca;
Acıları yok etmeye
Ya da azaltmaya harcadığımız çaba
Daha da acı veriyor...

Kim bilir
Acılardan duygular mı yok oldu
Dimağlar mı uyuştu
Ya da acı tiryakisi mi oldu toplum?

Hangi sipere koşsak;
Süngüler kırık,
Tüfekler suskun,
Ağızlar mühürlü...

Bir büyük bela da;
Nesillerin acılarla yoğurulması.
Mayalarına acı katılması,
Genlerine acı damgası vurulması...

Dahası;
Tatlı bir şey de kalmadı.
Acısız bir dünya belki imkânsız,
Ama;
Acı oldu artık toplumun gıdası...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Acizlik

Acizlik

Adını anınca kalbim titrer durur da,
Ruhum dalgalanıverir, öz acze düşer.
Bir gülün renginde öz özünü bulur da,
Kendisini göremeyen göz acze düşer.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Adam Gibi Adam

Adam gibi adamdı.
Yaşamı da insan gibi bir yaşamdı.
Bir gün öldü,
Götürüp gömdüler.
Öldüğüne üzüldüler.
Ölüm hak miras helal dediler,
Malını böldüler.
Buldukları en güzel kelimelerle övdüler...
Yaşarken onu çok sevdiler
Ölümünden sonra da sevecekler,
Hatırladıkça da övecekler.
Sövülecek gibi yaşasaydı
Arkasından ne hatırlar ne de överlerdi,
Hatırladıkça da söverlerdi...
O sadık bir Müslümandı.

Hasan Özunal

Adın Baki

Adın Baki

Girmedi alfabemize SEN den başka bir harf,
Yetti ömrü faniyi anlatmaya yine de.
Zamanla yıprandı beden denen bu fani zarf,
Baki ruhumu saklamaya yetti yine de...

Çöllerde susuz kaldı, mevrada mahsur çokça,
Çok şükür alnımız ak kalbimiz pak oldukça,
Bu fani can bu fani bedenimde kaldıkça,
Baki ruhumu aklamaya yetti yine de...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Adından Öte Yana Söz Olmaz

Adından Öte Yan Söz Olmaz

Adını anınca kalbim titrer durur da,
Ruhum dalgalanıverir, öz acze düşer.
Bir gülün renginde öz özünü bulur da,
Kendisini göremeyen göz acze düşer...

Yüce bir kelamın üstüne kalem olmaz,
Fani Âlem üstüne Baki Âlem olmaz.
Tevhitten öte yana hiç bir kelam olmaz,
Bu Dünyayı anlatan tüm söz acze düşer.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman / 2018

Hasan Özunal

Ağlasın Dursun

Duyduğum en güzel sözler diyordun hani
Söylediğim aşk dolu sözler
Küpe olsun kulağına da
Çağlasın dursun.

Ellerim eline değdiği zaman
Yandı avuçlarım derdin ya hani
Ellerimin hayali bile
Bomboş avuçlarını
Dağlasın dursun.

Rüzgârda savurup sırma saçını
Duygulara bir kırbaç gibi
Hız versin derdin ya hani
Şimdi dağları aşamayan
İssız yolları
Bağlasın dursun.

Sensiz bir an bile kalamam derdin ya hani
Nereden çıktı bu sebepsiz hasret
Mehtaba nispet parlayan
Mehtap gözlerin
Bu sebepsiz ayrılık için
Ağlasın dursun...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Ah Bu Şarkılar

Ah bu şarkılar
Ruhları ruhuma işleyen şarkılar
Dağ başındaki karları
Gurbet eldeki başı kara yarları
Elem sitem intizamları
Acıyı sancıyı.kanayan yaraları
Kalbime oya gibi işleyen şarkılar

Makamı mevsimler gibi bilinçli
Güftesi pınarlar kadar temiz ve içli
Akşam güneşi kadar hüzünlü
Sabah güneşi kadar sevinçli
Eriyen karlar kadar saf ve temiz şarkılar

Nağmeler şiirle birleştiği anda
Delice coşup delişmen kanda
Hasretler bir yanda, kavuşmak bir yanda
Sevgiler yeşertir sevmeyen canda
Gerçekler yaratır bin bir yalanda
Masaldan gerçekler kurar şarkılar

Akşamın rengi gecenin sesi
Mecnunun feryadı leyla nefesi
Notaları aşıklara ecir kafesi
İlaçtır şiiri
Derman bestesi
Ruhuma devalar salan şarkılar

Çaresiz aşıklara çare olur mağmelerde
Yaşlandıkça gençleşir geçen senelerde
Söker acıları ah ile sinelerde
Körelmiş kolları alevler yineler de
Maziyi aklıma kazır şarkılar

Hasan Özunal

Ah Nurten Ah!

Ah Nurten ah!
Öğretmeseydin bana sevmeyi
Aramazdım şimdi
Senin gibi seveni.

Bil ki;
Aşkın için,
Beni bana bırakmak için,
Terk ettiğin bu gönle
Hiç kimse girmede,
Hiç kimse giremedi.

Keşke sevmeseydin beni öyle
Senden sonra öğrenemedim hiç
Kendi kendime yetmeyi
Boş kalan gönlümle
Hayat yolunda yürümeyi

Neydi feda edilen şey
Aşkın için aşığından vazgeçmeyi
Nasıl becerdin

Sevmeyi öğrettin ama
Bulamadım sevmeyi bileni
Sevdim belki
Bulamadım senini gibi seveni

Ah Nurten ah!
Keşke;
Öğretmeseydin bana sevmeyi ve sevilmeyi.

Hasan Özunal

Ahmed'ime Akrostiş

Ahmed'ime Akrostiş...

Alında ter, yürekte sevgi, bilekte kuvvet,
Hak yolda yürüyen insanlar başarır elbet
Mutluluk getirir mutlaka çekilen zahmet
Ellerine sağlık, üretimine bereket
Tebrikler kardeşim Mısırlıoğlu AHMET

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Akıbet

Ufuktaki karaltı nedir?
Akıbet sessizce gelmektedir...
Gönül yarınları hayal eder ama;
Yarına çıkamayacağını da bilmektedir.

Hasan Özunal

Akrostiş Fikret Yıldızbaş a

Fikirleri ile var olan güzel insansın
İnsanlığa faydalı olmayı amaçlayansın
Kardeşim Latifin kan ve canındansın
Rabbim sana sağlık ve mutluluk versin
Eller adını andıkça gönüller şenlensin
Tarihte adın baki kubbede hoş sedan kalsın

Hasan Özunal

Akrostiş Hilmi Erdoğdu ya

Hayallerimizin ötesine vardık ey dostum,
İçimizde kalmadı dünyanın ahı
Lütfetti Yaratan her lütfü bize
Merak etmeyiz ne kralı ne de padişahı
İki cihanda da mutluluk olsun ey dostum...

Hasan Özunal

Akrostiş Hülya ya

Hayatta dik durmanın örneği,
Üstünde taşıyorsun her bir güzelliği.
Lafının ustası sözünün eri,
Yaşamın mutlu ömrün uzun olsun;
Ailesi ve sevenlerinin göz bebeği

Hasan Özunal

Akrostiş Şenay a

Şarkılar neşe, sözler bal olsun dilinde,
Emeğin harman olsun, şekillensin elinde.
Ne semtine uğrasın mutsuzluk, ne de bir göz kırpsın
Aldığın her nefes afiyet olsun her deminde.
Yarınlar bu günden sana hazırlık yapsın...

Hasan Özunal

Altmış Beş Duyguları

ALTMİŞ BEŞ DUYGULARI

Saymakla bitmezdi, yaşamakla geçti altmış beş,
Çok azı bahar, pek çoğu fırtına, bir kısmı umutlu.
Kâr hanesinde kalanlar dost, arkadaş ve kardeş,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Sanki bir masal dünyasında geldi geçti çocukluk,
Bir muamma idi, çözemedik gençliği sanki hiç olduk.
Bir yanda dağ gibi varlık, içinde, çaresizlik ve yokluk,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Sevdalar vardı, kara sevdalar, yerini sevgiler aldı
Makamlar vardı yükseklerde, yerini bilgiler aldı.
Kalemler vardı kazanç yazan, yerini silgiler aldı,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Simsiyah, lepiska, jöleli saçlar bembeyaz oldu,
Otuz iki inci iken dişler, şimdi hep protez oldu.
Dal gibi, sportif, sıfır bedenler hep obez oldu,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Şimdi geceleri saymayıp, yaş otuz oldu diye ironideyiz,
Dedelerimizin, baki âleme gittiği tam da o yerdeyiz.
Gönlüm zor bir soru soruyor aklıma: "şimdi nerdeyiz?"
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – 05.06.2020

Hasan Özunal

Anadolu Bozkırları

Bu topraklar,
Bu bozkır
Midesidir yurdumun.
Doyurmalı onu ki
Beslesin güçlendirsın bedeni
Üstündeki sarılığa aldanma
Altında bolluk bereket var
Bundandır ırmakları gür olur
Yeşili bir başka güzel
Hayvanı bir başka güçlü
Ya insanına ne demeli bozkırın
Dayanıklı, ahlaklı, kuvvetli ve çevik,
Erendi alperendi evliyaydı piri fani oldu
Yaratana kul olmaktı hepsinde tek bir ölçü
Kızları diken içinde gül kadar güzel
Sadık, sevecen, hamarat ve edepli.
Bire kırk veren bu bozkır
Besledikçe bire yüz bire bin veriyor,
Sarıya mavi suyu katınca
Açılıp yeşeriyor
Bu topraklar,
Bu bozkır,
Geleceğidir yurdumun
Cihana hükmeden devletin hamalıydı,
Yedi cihanı dize getiren devin hücreleri
Su yerine toprağı kanla sulayan atalarından sonra
Bu topraklardan can alıp
O cana bin değer katıp
Atalarının izinde ve atalarına layık
Yine yedi düvele meydan okuyacak
Bir nesil yetişiyor
Gün gelip de cihana hükmedecek fertleri.

Hasan Özunal

Anadolu Cenneti

Kadını gözyaşı ile,
Erkeği kanla ıslatır bu toprakları,
İnsanları ağlar,
Güleni sömürgenidir asırlardır.
Mehmet'e toprak bire kırk,
Toprak için de Mehmet can verir...

Toprağa olan sevgiyi unutturdular
Geçmişle bağını kopardılar
Toprağa saygısını yitireni de
Özgürlük diye kandırdılar
Mehmet'i Mehmet'e kırdırdılar.
Mehmet'in kanından
Anaların gözyaşı
Haçlı zaferleri kazandılar.

Çanakkale'nin, Malazgirt'in
İki bin yıllık tarihin
İntikamını almaya kalktılar.

Analar gözyaşı,
Mehmetler kan akıttılar.
Siyasetçi göz yumdu
Komutanlar yan gelip yattılar.

Uyandı bu millet
Dinecek anaların gözyaşı
Coşacak Mehmet'in delişmen kanı
Boğacak haçlı zihniyetini bir kez daha.
Bu millet Anadolu cennetinde yaşayacak
Kıyamete kadar
Göz dikenini yollayacak,
Cehennemin dibine kadar...

Hasan Özunal

Anadolu Ve Bağındaki Karaman

Kolaydır şair olmak boğazda yalıların arasında,
Ya da sahil kentlerinin yaratılmış güzellikleri arasında.
Oralarda deniz bir şiir,
Martılar bir şiir,
Solunan hava bir şiirdir.
Bizler, suyun yüz-iki yüz metre derinlerden çıktığı,
Çiçeklerin açmak için değil
Filizlenmek, var olmak için
Doğa ile yarıştığı
Toprakların çocukları için
Şair olmak
Çöldeki çiçeğin özünden
Bir arının bal yapması gibidir.
Ama o balı yaptık mı
İşte has baldır o.
Kara kovan balı lezzetinde
Yayla kekiği kokusunda
Şiirin hasıdır o.

İçinde toprak vardır,
Taş vardır,
Rüzgar vardır,
Kuş vardır.
Tüm imbiklerden süzülmüş
En has sevgiler vardır.

İçinde türkülerimiz,
Manilerimiz, ninnilerimiz, ilahilerimiz vardır.
İçinde yüreğimiz,
Binlerce yıldan gelen kültürümüz vardır.

Bal tadında eserlerin altında imzası olanlara selam olsun...

Bizler ekmeği yiyince değil,
Pişirince ve paylaşınca doyarız...

Hislerimizle yaşar duygularımızla var oluruz.
Rabbi sever Yunus,
Yaratanı tanır Molla Fenari,
Elifi sever Karacaoğlan,
Bir gülün gözyaşında hakkı tanır Mevlana oluruz.

Biz kültürümüzden depolar,
Sevgimizle taşar, pınar oluruz.

Bir sokak, bir çeşme, bir cami ilhamsa,
Bir kabir taşı da ilhamdır bizlere.
Bir Leyla bir Elif bir Ayşe ilhamsa bize,
Ayrılık ve özlem de ilhamdır bize.
İlham kapı aralığında,
İlham gönül darlığındadır kimi zaman.

Karaman Karaman Karaman,
Bir sevdasın içinde yaşadığım zaman.
Bir hasretsin geçmişinle
Bir özlemsin geleceğinle
Ve bağrımda bir bıçaksın
Senden ayrı kaldığım zaman.
Şevdam sana, sevdalarım senden
İz kaldı ama bir haber gelmedi gidenlerden
Ebede ışıklı bir yol var sende ezelden
Arşa nur çıkar onlarca kubbenden.

Ruhuma bir huzur dolar havanı kokladığım zaman
Sevgimsin, Sevgilimsin, hasretimsin Karaman...

Hasan Özunal

Anarşi Yılları

Yıllardan anarşi yılları,
Günlerden ihtilal arifesiydi.
Sen bana faşist, satılmış, şeriatçı diyordun.
Ben sana bakıp acıyor, anlatamadıklarına üzülyordum.
Senin anlamamana da hayret ediyordum.
Sen bana düşman ben sana kindardım.
Yüzünün görülmemesi, selamın alınmaması gerekiyordu.

Ne ben satılmıştım, ne karıncayı incitmiş,
Allah'ın emirlerine uymaya çalışan kendi halinde biriydim.
Sen de bir yandan sofradaki ekmeğin,
Bir yandan gelecekteki istikbalinin peşinde olman gerekiyordu.
Sana komünist, dinsiz, Vatan haini, Rusya'nın, Çin'in köpeği,
Katli vacip diyorlardı.
Ne sen vatan haini çıktın, ne Rusya'ya satıldın ne de Çin'e,
Ama senin arkadaşlarını katledenler, kral oldular, imparator oldular.
Onlar bitmez iştahları ile ha bire adam yiyorlardı.

Bu gün katledilmekten kurtulanlar herkes kadar vatansever,
Herkes kadar dindar,
Herkes kadar insan...

Ne oldu bize;
Vatan tehlikede değilken,
Millet mahvolmuş değilken,
Neydi bu olanlar.

Dün seni bana, beni sana kışkırtanlar bu gün dört taraftan itleri kışkırtıyor,
Etnik, dini, ahlaki ekonomik ve siyasi yollardan yine
Seni bana, beni sana düşman etmeye kalkıyorlar.

Bastığımız toprak, senin, benim dedelerimizin kanı ile sulandı.
Senin yediğin ekmek benim, benim yediğim ekmek senin alın terinle kazanıldı,
Vatan elden giderse, ne sen sen, ne ben ben oluruz.
O zaman geçmişte yaşadıklarımızdan ibret alıp
BİZ olmalıyız.

Hasan Özunal

Ankara'da Sevmek

Tehlikeli duyguydu sevmek,
Hatta büyük yasaklar arasında.
Bacalardan is tüterdi
Tabanca namlularından barut dumanı.

Kirli ve karanlıktı Ankara'nın havası
Tehlikeli duyguydu Ankarada sevmek

Gözlerin vardı karanlıklar arasında
Ürkek ve korkulu...
Masum ve endişeliydi yüzün.

Sevmeleri tanımaya çalıştık,
Yasaklar ve kirlilikler arasında
Tabanca seslerinden sıçrayıp,
Mermi izlerinden kaçarak.

Birileri karanlıklardan vur diyordu
Vur ve öldür.
Fısıldıyordu yık yak yok et.
Bir başka ses haykırıyordu
Vatan bizim bayrak bizim devlet bizim...
Ne yazık ki haykıran da fısıldayan da
Ha bire vuruyordu,
Ha bire öldürüyordu
Yakıyordu
Yıkıyordu...

Gözümüz bakıyor, aklımız almıyor ama
Gönümüz sevmelere sarkıyordu.

Sevmek o zamanlar güzelmış yine de,
Yasaklar kirlilikler içinde
Yoklar ve yıkıntılar arasında
Var olan güzellik daha bir güzel
Daha bir anlamlıymış oysa.
Yöneticiler fütursuz, fikirler ruhsuz,
Dünya duygusuz, kötülükler uykusuz iken,
Gönüller daha bir aç daha bir susuz iken
Hisler daha bir duyarlı
Gözlerin daha bir anlamlı imiş.
Yüzün ise daha bir masum...

Süngülerin sağladığı sevgileri de yaşadık
Yine korkulu yine ürkek.
Bir taş atılmasını bekleyen kuşlar gibi.

Şimdilerde bedeli yok güzelliğin, özgürlüğün
Sevgi desen kapitalizm denizinde
Bir ıssız adada sürgün.

Biz aradık o günlerde sevgiyi

Çölde su arar gibi...

Şimdiki sevgiler herkesin olsun
Bizim sevgilerimiz imbiklerden süzülmüş
Gönüllere kazınmıştır...
Bil ki o sevgiler;
Kara tarihin içinde bile,
Ak yazılarla yazılmıştır....

Hasan Özunal

Anlam

Anlam...

Üç kelimedede beş anlam,
Her anlamda bir dünya.
Her dünyada bir sevda,
Her sevda VATAN...

Vatan bir kara toprak,
Vatan cennetten bir parça,
Vatan taştan beşik, topraktan kabir.
Vatan tencerede aş,
Vatan ebedi uykuda arkadaş...
Vatan her karışı BAYRAK.

Bayrak şeref, bayrak namus,
Bayrak şehidime kefen
Bayrak genç yiğidime gölgelik
Bayrak gözlerde fer,
Bayrak gönderde alem.
Bayrak göğüslerde zırh,
Bayrak bağımsızlık meşalem,
Bayrak bir değer; adı MİLLET...

Millet İslâm sancaktarı,
Millet medeniyetler mimarı.
Millet barışın ve canların teminatı.
Millet kâinatla var olan,
Millet kıyamete kadar payidar.
Millet devlet olan devletler kuran,
Millet insanlığa rehber olan,
Millet insanlığın yegâne güvencesi,
Millet batılın karşısında set olup duran.

Üç kelimedede beş anlam...
Anlamı kavramak yiğide has.
Beş anlamın var ettiği üç değer,
Beş anlamı hakkınca bilirsek eğer,
Bu cennet Vatan'da, bu Bayrak altında
Bu milletle yaşamak
Kâinata bedel...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Anlamaya Çalışma İstersen Bizleri

Bir tasan var elbet, anlayamazsın o manevi gizleri,
Duyularınla bulunmaz ki, önde gidenlerin izleri.
Hikmetine vakıf olman gerek, her şeyden önce;
Bu gafletle, anlamaya çalışma istersen bizleri...

Hasan Özunal

Anlat Hocam Heyecanlı Oluyor.

Anlat Hocam, Heyecanlı oluyor...

Anlat hocam, anlat hele,
Çok heyecanlı oluyor.
Kâinatın Efendisine dokuz göbekten akraba
Söylenişi güzel isimli sahabe
Kaç hurmayı, kaç yudumda yemiş.
Anlat hele... Heyecanlı oluyor.

Ha bu arada hani
Yahudi Filistin'de
Haçlı Ortadoğu da
Budist Uzak Asya'da
Çocukları katlediyor ya
O çocukların orucu bozuluyor mu?

Anlat hocam;
Günde kaç zikir çekenin bir tas çorbası
Bir katı, bir yatı, bir son model arabası,
Ya da, bir piyade tüfeği olur...

Kaç tesbih vereme
Kaç tesbih kansere
Kaç tesbih ölüme çaredir.

Cine cin dersek, cin çarpar mı?
Şeytana şeytan dersek, şeytan maraz yapar mı?
Bu hağlının cinle, bu yahudi'nin şeytanla,
Uzaktan yakından,
Bir akrabalıkları var mı?

Anlat Hocam
Bin oruç, bilmem kaç tesbih,
Bir o kadar da zikirle
Atam Fatih, Soyum Süleyman,
Menşeim Osman Bey,
Ve hatta Atamın Atası
Alpaslan gelip,
Haçlı ve yahudinin
Dört koldan kuşattığı
Anadolu'mu
"Allah Allah" nidaları ile
Kurtarıverir mi?

Anlat Hocam anlat
Heyecanlı oluyor...
Hiç kıpraşmadan, çalışmadan,
Alın terletip yorulmadan,
Karın doyurmanın,
Vatan korumanın
Bir yolu buyusa
Neden açız,

Neden haçlıya muhtacız?

Anlat hocam anlat
Heyecanlı oluyor?
Sayenizde perişan
Rezil, rüşva
Ve yok olan Müslümanlar
Verdiğiniz gözlüğü ne zaman çıkarıp
Rabbın emirlerini
Peygamberin önderliğini
Kitabın rehberliğini
İslam'ın kıymetini
Ne zaman anlayacaklar.

Ne zaman güçlü bir insan
VE
Akıllı bir Müslüman olacaklar...

Karaman – 2018

Hasan Özunal

Anlayamam

Her el atışında yerinde yoksan
Her sığınma talebimde olmaz diyorsan
Ya da kuşkanadında bir hiç olup uçuyorsan
Sen varsın diye umduğum her an
Bir bilinmez ufukta kayboluyorsan
Dayanamam...

Her anı cennete çeviren bir halin varken
Dilden sevgi pınarları çağlayıp akarken
Gözlerde aşk kıvılcımları çakarken
Buz dağlarını üstüme yorgan etmeni
Anlayamam...

Sen çölde ürkek bir ceylan gibi kaçarken
Yolları beş kapatıp bir tek açarken
Varım dediğin bu dünyada
Sensiz yaşarken
Sırtımda bu yükle bu şartlarda
Ben kalamam...

Bunca sevmişken seni
Diyemem ki yalancısın...
Bunca geçmiş hatıranın arasına
Bir paspas gibi kaldırıp da atamam
Bunca çektiğim ızdırabı anlarsın diye beklerken
Katlanamam yeni ızdıraplara
Dayanamam
İkiye bölmüşken dünyalarımızı
Üç bölünmesine de
Kayıtsız kalamam...

Yer aldığımı sandığım o yarım dünyada bile
Kalmışken bir başıma
Yitirmişken tüm değerlerimi
Yanmazken bir mum ışığı karanlıklarına
Bu yanmalarını ciğerimin başköşesinin
Anlayamam...

Sahte kırgınlıklarını anlarım anlamasına
Kırılmak şöyle dursun
Un ufak olmuş gönlümü bilmezken
Masalımızı kesen her hançeri sen saplarken,
Bir de suçlu ilan edilip kalbimin dağlanmasına
Bin hatıranın hürmetine isyan etmesem de
Sessiz kalamam...

Bunca sevmişken seni
Diyemem ki yalancısın...
Bunca geçmiş hatıranın arasına
Bir paspas gibi kaldırıp da atamam
Bunca çektiğim ızdırabı anlarsın diye beklerken
Katlanamam yeni ızdıraplara dayanamam

İkiye bölmüşken dünyalarımızı
Üçe bölünmesine de
Kayıtsız kalamam...

Hasan Özunal

Anlayın Halimizi

Alın getirin çölde gezen
O meczup Mecnunu bu güne,
Bir leyla bulabilirse günümüzde
Ona aşk olsun...

Bugün dağları delenler para peşinde,
Ferhat gelse bu güne
Şirin yerine o da koşar para peşinde

Aslı astarını kaybetti,
İçi dışı meydanda.

Kerem havai fişekleri yakmakta,
Şimdi haçlı dansı ile tepinilen meydanda.

Yusuf kıldan tüyden görünmez,
Saçları sıpa tıraşı...
Züleyha'nın gözleri lensli,
Kırpığı takma, kaz gibi yolunmuş kaşı.

Sevda bir pavyonda şarkıcı,
Vefa İstanbul'da bozacı,
Hayâ kavramını ansak
Zaten anlayan çıkmaz.
Edepli olanın vay haline,
Kimse insan sayarak yüzüne bile bakmaz.

Bilgi sanki eşeklere vurulmuş bir yük
Cahillik alimlikten çok daha büyüklük
Namus bir balık idi, artık vurdu karaya,
Ahlakta tenzilat var
Ahlak şimdi yarı yarıya.

On bilinmeyenli bir denklem, şimdilerde saygı,
Adam kafeslemek, iş bitirmek şimdi tek kaygı.
Başarı dayı edinmekle günümüzde çok kolay,
İcraat; yağcılık, yalakalık ve şakşak işte tek olay.

Devlet asık suratlı da olsa şimdilerde yok gibi,
Bürokrasi bir kör kuyu, suyu yok görünmez dibi.
En kolay kazanç kapısı
Sanki iş bitirme belgesi siyaset,
Gün bu gün anlayın halimizi,
Uzun söze ne hacet,
Tepetaklak oldu toplum nihayet...

Hasan Özünal

Anne Sevgisi

Anne sevgisi kutsaldır elbet
Annelik hizmeti zor ama mubarek
Anneye hizmet ise belki de bir ibadet

Hasan Özunal

Arife Tarif

Arife tarif gerekmez amma
Bir kelim edeyim de dinle sen beni
Dünyada kimsesiz kaldım sen sanma
Dostunum ben senin dinle sen beni

Varlığın var iken dostun çok idi
Her zaman mutluydun derdin yok idi
Gelirin bir dağsa giderin oluk idi
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Hatırla bir kez şimdi ne oldu
Hayatın mahvoldu terane doldu
Silkin bir kez şöyle sana ne oldu
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Azıcık aşındı kaygısız başın
Sakindi dimağın genç idi yaşın
Sonra ne oldu bir düşün taşın
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Baş oldun başkan oldun yetmedi
Deli gönlün yeni şeyler istedi
Şüphesiz ki Allah verir kısmeti
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Birini bin etmek şiarın oldu
Bankaydı faizdi aklına doldu
Hareket çok iken güneşin soldu
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Çözümü unuttun dışarda sandın
Her söze inandın aldandın kandın
Krizler geldikçe sen fazla yandın
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Mazeret sen iken uydurdun durdun
Aklını hengame safsata doldurdun
Şaşırdın oysa hep en haklı sen olurdun
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Bu devran hep böyle gitmedi işte
Aksaklık olur her bir gidişte
Devrildin sen ilk tökezleyişte
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Yangın söner elbet bir kova suyla
Sen gittin üstüne titrek korkuyla
İş bitmez bil ki konu komşuyla
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Babadan medet yok anadan bile

Kardaştan yedik bir güzel sille
Denmedi doğrular tatlı bir dille
Bir kelam edeyim de dinle sen beni

Bir battık mutlak kalkarız bin kere
Bu sefer olmazsa başka sefere
Geceler bağlanır elbet sehere
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Sabır ve sebat her şeyin başı
Uğraşla aş eder insan her taş
Hızır gelir kulun sıkışsa başı
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Sen, sen ol senden başka yok
Ben benim deyince elbet karnın tok
Çalışan kuluna Rabb'in vaadi çok
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Bizimdir hariçte olan suçlar da bil
Duyma sen onları kabuğuna çekil
Akli olanın suçuna olma sen kefil
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Kimseden bekleme yar olur diye
Yar ol ki yaranın çok olsun siye
Sev sen sadece sorma sen niye
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Kredi, faizle kar eden olmaz
Haydan gelen elbet elinde kalmaz
Kırık testi bir damla su almaz
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Dağların yükseği yolla geçilir
İnsanın iyisi ruhla seçilir
Hayat bir savaştır hülle biçilir
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Her bir iş bir bütün gibi bitmeli
Her gün dünden ileriye gitmeli
Gayret kulu ileriye itmeli
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Güzeli aramak kulun şiarı olsa
İyilik yücelse kötülük solsa
İnsanın beynine bir hoşluk dolsa
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Ruhunu ak eyle beynini sakın
Namerde güvenme uzak dur sakın
Bil ki o güzel günler elbette yakın

Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Derdini dinledim ahınla yandım
Sen bir dedin ben bin inandım
Ben de senin gibi aldandım kandım
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Her nefes bir ibadet sen de bilirsin
İman ve inançla üstesinden gelirsin
İbadetle sen huzura erersin
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Haram yemedin ki nefesin koksun
Zemlerde gıybette sen hepten yoksun
Şükriye yoğrulmuş gönülden toksun
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Binalar yapılır tek tek tuğlayla
Kasa da gönül de dolmaz hülyayla
Dünya üç gündür serin bir yayla
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Ben bugün doğdum de her doğan günle
Şükrünü sınırlama üç tek öğünle
Ömrünü bayram et her gün düğünle
Çözüm kendimizde dinle sen beni

İnsanlara ölüm nefesle gelmez ki
Ölümün kendisidir ümitsizlik bil ki
Ümitle her iş bitmiştir sanki
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Az desek çok desek sen de bilirsin
Az metsen hayatın üstesinden gelirsin
Rabbim dar günleri tez zamanda bitirsin
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Dost için bu sözler haddimi hiç aşmadım
Haline kayıtsız ve bigane de kalmadım
Dünya hali kınamadım şaşmadım
Dünya dolusu derdi YENERSİN DOSTUM...

Arife tarif gerekmez amma ben dedim
Aklımca sana doğruları söyledim
Hasan gardaşın olarak iyiliğini istedim
Çözüm kendimizde dinle sen beni.

Hasan Özunal

Artık Gel

Gel demese suskun dilim, yine de çık gel.
İzin vermese de, aradaki engelleri yık gel.
Birkaç gün birkaç saat, ya da bir anlık gel.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Mevsim değışti bahar yaz, güz kış oldu.
Sevda gönlümü dağladı, bir nakış oldu.
Adını anmak dilimi dağlayıp, bir yakış oldu.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Üç beş gün sabır dedik, bak oldu aylar.
Mutluluk özlerken, özlemle doldu aylar.
Meyveli bir ağacın solması gibi, soldu aylar.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Dünyada bir ben mi kaldım, yapayalnız.
Şimdi bir ummana daldım, yapayalnız.
Ümitlerimi artık hayallere saldım, yapayalnız.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Asker Oğluma

O G6nl6m6n MURADI.
Ailemin son evladı.
T6m sevgimizi 6zerinde topladı.

Bizlere layık oldu,
İftihar vesilemiz oldu,
G6zellikler ve başarılar 6reten
Dostlukları y6celten oldu,
G6n6 geldi Vatan savunması için
Kutlu bir yola koyuldu;
O şimdi ASKER oldu...

Beş evladımın en g6çç6đ6
Yuvamızın hiç b6y6tmek istemediğimiz bebeği
şimdi bir k6heylan oldu.

Sağ ol babam,
Var ol babam,
Yaşattığın mutlulukları
Rabbimiz sana yaşatsın.
Hizmetini ibadet saysın...

Vatan sana ve sizlere emanet
Yolun aydınlık olsun bahtın selamet
Sen ve sizler de Allah'a emanet...

Hasan 6z6nal

Aslolan

Aslolan

Zaman bir su.
İşin doğrusu;
Aslolan tek şey,
Ahiret sorgusu...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Aşk

AŞK

Kağıdım bol, kalemim bol,
Yazamadım seni ey aşk.

Tek hecelik, üç harflisin,
Çözemedim seni ey aşk.

Yürekliyim, gönlüm geniş
Yaşamadım seni ey aşk.

Emeğim var, hedefim var,
Hak'ta gördüm seni ey aşk...

Hasan Özunal

Aşk Nerede?

Zaman bir an kadar kısa ve bir asır kadar uzun
Hayat bir nefes kadar kısa, bir destan kadar uzun
Adı üç harftir lakin anlatması bir ömre sığmaz,
Yaşanması değil, anlatması bile bir muamma olur aşk.

Kuzgunlar hamle yapar kuğular üstüne
Kurtlar kuzuların aczini bekler sinisice
Bir buzdağı düşer ama cehennem gibi yakmada
Ya da bir ateş kor olur avucunda, adı olur aşk.

Zamanı yele verirsın, mekanın serap olur
Gül dalında bülbülün yerini, almıştır kargalar
Toprak yok eder, depremlerden medet umarsın
Gözünü yumduğun anda ışık olur, fer olur aşk.

Gurbet gelir yerleşir yüreğinin baş köşesine
Örenlerde ararsın sayfiyeyi, umarsın mutlu olmayı
Kömürün karasından elmas pırıltıları kamaştırır gözlerini
Ormanlar yutan bir kıvılcım gibi, yüreğinde bir yangın olur aşk.

Ne yerlerdedir, ne göklerde, mekanı belli değil,
Geçmişe sahip, geleceğe hakim, tek ve benzersiz,
Gideceğin yerin tek sultanı, yok'u var eden
Aramana gerek yok; geldiğin yerde duruyor AŞK.

Hasan Özunal

Aşkı Bilmeyen Gül ağacı

Aşkı Bilmeyen Gül Ağacı

Salın sallan,
Dalgalandır yapraklarını rüzgârda.
Çek temiz havayı ta içine,
Keyif al hayattan.
Yazın bir başka,
Kışın bir başka.
Aç goncalarını,
Rengi başka, kokusu başka.
Bir gün sen de
Solar kurursun elbet;
Bir tutulamaya gör aşka...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018

Hasan Özunal

Aşkın Adı Acı Oldu

Efkarım hasretimden de çok
Hasret bağrımda bir ok
Sen gideli bir haber yok
Aşkın adı acı oldu.

Gurbet bir adım ötede
Özlem aşkı bıraktı gölgede
Bülbül gül için ötsen de
Aşkın sesi acı oldu.

Her nefes bir ateş oldu
Göz görmeyince ferî soldu
Her gün dert ve azapla doldu
Aşkın rengi acı oldu.

Ben hancıydım yolcu oldun
Abı hayattın ömre doldun
Bir göründün hep yok oldun
Aşkın gücü acı oldu.

Canım feda sana dedin
Sevgini sakladın göstermedin
Yoksa sevmeden seilmek mi istedin
Aşkın adı acı oldu.

Hasan Özunal

Aşkın Alenen Duyurusu!

Aşkın Alenen Duyurusu!

Ben seni Karaman'da seviyorum
Hacıbaba'da Karadağ'da
Toroslarda bir ıssız yaylada
Ovalarda tarlalarda
Bahçelerde bağlarda
Ben seni Karaman'da seviyorum.

Karaman güzel,
Sen de güzelsin,
Sen Karaman'da daha da güzelsin
Karamanı seviyorum
Seni de...
Ama;
Ben seni Karaman'da seviyorum.

Seni yaşamak güzel,
Seni yaşamak rahat,
Seni Karaman'da yaşamak
Seni Karaman'da sevmek
Çok güzel ey fani hayat...

Hasan Özunal

Aşkın Matematiği

Bir sen bir de ben
Toplandık
İki etmedik...
Matematik iflasta.

Sen baktın ben baktım
Bakışlarımız çarptı
Sonuç yine sıfır...
Matematik iflasta.

Sen beni paramparça ettin
Bine böldün
Ben yine tek sıfır...
Matematik iflasta.

Kurtaralım matematiği
Sen benden çık
Ben senden
Sonuç sıfır kalsın da;
Matematik kurtulsun.

Hasan Özunal

Ateşimi Alan Ateş

Ateşimi Alan Ateş

Sigaramın ucunda
Aramızdaki dağları yaktım aslında.
Tüten dumanları, sana giden yol olur sandım.
Yanan ciğerime çektim deva diye...

İzmarit olsa da her sigaram,
Kendimi bir yenisi ile
Yeni baştan aldattım.

Sigaram sensizliğin limanı,
Yanan yüreğimin külhanı,
Ateşimi alan ateş,
Sensizliğin yanan zamanı...

Sağlam tutan gönül bendimi,
Onunla asırlık geceleri atlattım.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Aydınlığa Muhtaç

Gecelerden bir gece, karbeyaz
Bu ne fırtına gönlümde, ayaz mı ayaz.

Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç
Ömrüm, pembe günler görmeye aç.

Dağlar sıralı, yollar kapalı, ufuk karanlık
İçimde duygular, kaynayan bir çaydanlık.

Bu ne fırtına gönlümde, ayaz mı ayaz
Dindirmiyor, ne bir dilek, ne dua, ne niyaz.

Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç
Zehir oluyor, çare diye sarıldığım her ilaç.

Gelmeli, ufku aydınlatacak bir haber
Bir ümit, ya da bir teselli ile beraber.

Zehir oluyor, çare diye sarıldığım her ilaç
Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç.

2009

Hasan Özunal

Ayrı Dünyalarda Sen

Dün gece yıldızlar topladım
Senin için.
Her bir tel saçına bir yıldız
Her bir teline
Yıldızdan bir kandil astım.

Her bir yıldız için,
Bir dilek tuttum
Her bir dilek,
Her bir tel saçına,
Her bir dilek, hem sana hem bana.

Her bir tel saçına bir öpücük kondurdum,
Her bir tel saç yaktı dudaklarımı,
Her bir tel saç söndürdü yıldızdan kandillerimi.
Gördüm ki sen ve ben
Ayrı dünyalardayız.

Sen ki ayrı dünyalarda olabilir misin?
Ayrı dünyalarda:
Ellerinden kim tutsun
Gözlerine kim baksın
Kim o yaşlı gözlerini
Buselerle kurutsun.

Kim, ama kim
Gökyüzünden yıldızlar toplayıp da saçlarına
Bin bir renkten kandiller yaksın.
Bin bir renk altında kulaklarına
Aşkı sevdayı fısıldasın.

Kim kaybettim dediğin anlarda bile,
Açılan kahve fallarından çıksın.
Kim gül bahçesi bağrında,
Bir dikensiz gül olarak açsın.

Kim ama kim
Seni nefes olarak alıp içine,
Vermemek için
Nefessiz kalsın.

Kim ama kim
Sen varsın diye bu Dünyada
Bu Dünyaya meydan okusun.

Peki ya kim
Sen giderken bu dünyadan
Senle gitmek için
Azrail'le pazarlık ediyor olsun.

Ellerinden kim tutusun,

Gözlerinde kim yok olsun,
Kim ama kim
Seni
Gözlerini
Ve varlığını
Can bedenden çıkmadan
Nasıl
Ama nasıl unutsun?

Hasan Özunal

Ayrılık Değil ki.

Elveda derken gitme kal der gibiydi sesin,
Yolu kapatmak istiyordu yaşı gözlerin.
Sandım ki bir anda kesilecek o gül nefesin,
Ayrılık rüzgârından titriyordu dizlerin.

Dönüşü olan gidişte teselli saklıdır,
Sevenlerin gönlüne hasret bil yasaklıdır.
Ayrılmak ruhun değil fani beden aklıdır,
Gönülde yaşatır bu kutlu sevda bizleri.

Elimde sıcaklık kulakta sesin kalacak,
Her an her cisimde bil hayalin canlanacak .
Her nefeste varlığın içimde yaşayacak,
Nefesin nefesim saçımda parmak izlerin.

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Ayrılık Sebep Değil Ki...

Esse de deli deli bu ayrılık rüzgârları,
Ta ezelden sana bağlanmış yollarım.
Fırtınalar yerle bir etse de dağları,
Bir çare bulur sana ulaşır kollarım.

Sabahın seherinde varsın, gecenin mehtabında
Denizin dalgasında, çöllerin serabında,
Bir gül olup açtı isen, ömrümün son baharında,
Bir bülbül olur, dikenli dallarına konarım.

Bitmez bu hikaye, ne saatle ne de ayla,
Ölçülmez bu sevgi, ne aşkla ne de sevdıyla.
Gün değil ay değil, bir ömür ayrı kalmayla,
Son nefesime kadar bil ki, kavuşmayı kollarım.

Nefes fani hayat bu, elbet bir gün biter,
Can emanet bu bedene, bir gün çeker de gider.
Bir avuç toprakla örtülüp de, kalsa derbeder,
Kabrimden bir çınar biter, sana uzanır dallarım.

Hasan Özunal

Bahar Geldi

Usulca Topraktan başını çıkarıp,
Çiğdemler merhaba dediler Dünyaya.
Baharı çağırıp Mevla'ya yakarıp,
Kardelenler başladılar uyanmaya.

Gizli canlılık geldi kara toprağa,
Kupkuru dallar büründüler yaprağa,
Gelinlikler giydiler baştan ayağa,
Güneş sevgiden oklar attı yaylaya.

Hasan Özunal

Bahar Gelmiş Dışarıda

Bahar Gelmiş Dışarıda

Bahar gelmiş dışarıda,
Çiçek yüklü elma dalı ile
Selamlıyor pencereden.

Çayımın buğusunda,
Sigaramın dumanında
Sen.

Bahar gelmiş dışarıda,
Hüzzam "Bu ne sevgi ah" diyor.
Bir çocuk apalıyor sevinçle
Mutluluk eken annesinin peşinden.

Bahar gelmiş dışarıda,
Dağılıyor efkârım.
Bir bulut geçiyor apak,
Ta yücelerden.
Delip geçiyor beton duvarları
Dışardan bir hücumla bahar,
Kovuyor efkârımı
Bir tutam buluta kadar...

Bir köşede mahcup anılar defteri,
Daha bir parlak duvarda
Geleceğin takvimi...
Harman ediyor duygular,
Sevincimi kederimi nefretim,
Hele ki yaratılana olan sevgimi.
Katıp bahar havasına,
Dolduruyorum bir nefesle
Gönlümün sefer tasına.
Yolculuk başlasın şimdi
Hayal dünyasındaki sefasına.

Bahar gelmiş dışarıda,
Hoş gelmiş sefalar getirmiş
Dünya daha bir güzelleşti.
Şimdi notalar daha kıvrak
Ölçü dokuz sekiz
Döndüler oyun havasına.

Bahar dağıttı kasveti,
Çevirdi bir bayram havasına.

Karaman – 2019 Mart

Hasan Özunal

Bahar Gibi Gel

Gidiyorsun, madem gitmelisin
Gitme kal diyemez dilim lal olur susar
Kışı bitirip de bahar gelir ya
Bir bahar gibi vaktinde gelmelisin

Başında yazmalar alların olsun
Taze çiçeklenmiş dalların olsun
Kara kovan balı gibi balların olsun
Baharın gelişi gibi sevinçle gelmelisin

Gelişin sevincinden ağla fark etmez
Köpüren bir sel gibi çağla fark etmez
Sağını ister çöz ister bağla fark etmez
Bir bahar rüzgârı olup esip gelmelisin

O mehtap gözlerdeki bakışlarınla
Bir yakamoz gibi sessiz akışlarınla
Hani o amansız sevdadan yakışlarınla
Bir bahar olup vaktinde gelmelisin

Gidiyorsun madem, kal demez dilim
Elinden yoksun çaresiz, dermansız elim
Ey benim bahar selim uslanmaz delim
Bir bahar yağmuru gibi coşarak gelmelisin.

Hasan Özunal

Baharı Geçmiş de Güze Gelmişim

Baharı methedip anlatma bana,
Saati kırmış da ben zaman delmişim.
Takvimden tarihten hiç haberim yok
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Yarını yaşadım ben daha dünden,
Hesabım yok ki sayılı günden,
Dönmeye niyetim yok bu sürgünden,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Zamanın potası eritemez ki,
Tarihin illeti delirtemez ki,
Dünyanın serveti çevirtemez ki,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Altım çivili yatak üstüm cehennem,
Düşüncem silahım sözüm cephanem,
Atılan her oka siperdir sinem,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Korkutmaz beni gelecek kışlar,
Okşamaz ruhumu çılgın alkışlar,
İçimde köreldi mahmur bakışlar,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Bir beyaz duman tüter sade başımdan,
Bin bir ağı akar dinmez yaşımdan,
Bir dörtlük kalacak mezar taşımdan,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Düşmanı bitirdim dostu derledim,
Güneşte dondum da buzda terledim,
Son bir hece ben HAKK'ı ezberledim,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Ne bir et kalır ne de kemik bedenden,
Haber alınamadı bizden evvel gidenden,
İyilik de kötülük de bir insanın kendinden,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Hasan Özunal

Baharı Özledik

Dallar ve saçaklar nakış nakış
Hükmünü sürüyor amansız bir kış.
Beyaz bir alevle dünyayı yakış
Kavurdu soğuklar baharı özledik.

Hasan Özunal

Bahçe Esintileri

Bahçe Esintileri

Tütüyor nane kokularına karışıp reyhanlar,
Hanımelleri düet yapmakta ortancalarla.
Demdir bu ki şimdi demlenir çayda mekânlar,
Dostun sohbetinde eririz biz, yok işimiz falancalarla...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Bahtiyar Olsam

Karadağ'da bir parçacık kar olsam,
İlgıt ılgıt eriyip de bir nergise dal olsam,
Çiçek açıp bir peteğe bal olsam,
Yar diline bir katrecik tad olsam,
Yar gözüne bir damlacık fer olsam,
Yar o gözü ile görse beni;
Bahtiyar olsam...

Hasan Özunal

Bakma Arkana

Giderken dönüp de bakma arkana
Verdiğin hasarı görüp yanarsın.
Son sözün elveda olmasın sakın
Gün gelir hasretle belki anarsın.

Ayrılan ne ilk, ne de son kişi biziz
Bir şiir tadında kalsın sevgimiz.
Yüzünde yaşlardan olmasın bir iz
Sonradan hatırlar belki yanarsın.

Zaman ilaç olur gönül derdine
Üzülme kahrolma temiz sevgine.
Kaptırma kendini hüsrana seline
Derdinden zevk alır sonra kanarsın.

Ben seni tanıdım neşeli canlı
Bir keklik gibi tatlı heyecanlı.
Hep öylece kal hep deli kanlı
Dertleri zevk sanır dibe dalarsın.

Hasan Özunal

Bakma Güldüğüne Yüzümün

Bakma güldüğüne yüzümün,
Bir burukluk var ta derinlerde...
Aldanma şen şakrak olduğuna sözümün,
Aklımdakini diyemiyorum yerli yerinde.

Kalp kırık gönül kırık akıl ne yapsın?

Akmayacak biliyorum sular yokuş yukarı,
Artık esmeyecek o meltemler saçlarımda.
Dik duruyorsam benliğimin vakarı,
Anlatamıyorum hislerimi gözyaşlarımda.

Dal kırık kol kırık yen ne yapsın?

Yollar çıkar mı bilmem artık bahara,
Bir kara kış kapladı gönlümü çoktan.
Sevgi denizinde şimdi gönlüm fukara,
Bir dirhem güzellik çıkmıyor yoktan.

Sıhhat kırık, hayat kırık ömür ne yapsın?

Hasan Özunal

Balım

Balım

Oğul Balım desem de
Sen var ya sen;
Ballardan da tatlısın
Rabbin;
Kutlu Gün hediyesini taşıyan güzel adlısın
Sen Dünyanın en güzel nimetisin,
Kadir Teoman'ım Sen;
Bilinen en kıymatlı mücevherden
Daha da kıymatlısın.

Kırıkkale - 2018

Hasan Özunal

Balım (Kadir Teoman Özunal'a)

Balım (Kadir Teoman Özunal'a)
Oğul Balım desem de
Sen var ya sen;
Ballardan da tatlısın.
Rabbin;
Kutlu Gün hediyesini andıran
Güzel adlısın.
Sen;
Dünyanın en güzel nimetisin.
Kadir Teoman'ım Sen;
Bilinen en kıymatlı mücevherden
Daha da kıymatlısın...

Kırıkkale – 2018 Nisan

Hasan Özunal

Balım Artık Minik Dev Adam

Yıl İki Bin On Dört,
Günlerden Temmuz Yirmi Üçtü.
Neslime o gün
Bir ay parçası düştü.
On Bir Ayın Sultanında,
Bin geceden hayırlı,
Bir geceye hazırlanırken Dünya,
Kadir Gecesinde gerçek oldu bir rüya.

Kadir Teoman ile nurlandı bu Dünya.

Bir nur topu gibi bağrıma basıp,
Ezanını okurken kulağına,
Bir mutlu gülücük kondu
O masum dudağına...

Anne/Baba bulutlarda,
Hısım akraba mutluluk deryasında,
Ben dedesi ise büyük umutlarda...

Bu gün bir minik dev adam artık O,
Anasının göz nur,
Babasının baş tacı
Dedesinin Bal'ı, ömrünün geri kalanı

Gelecek senin Balım...
Sen tarihin ak yazılmasına kefil,
Sen aydınlık yarınların umudu,
Sen iki cihanın mimarı,
Sen ki tarihin altın isimlerine dahil.

Zaman sana sermaye,
Bizlere cep harçlığı...
Yeter bu sermaye;
Üretmeye, çalışmaya,
Başarmaya,
İki cihanı inşa etmeye...
Yeter;
İnsanları, tabiatı ve
Vatanını sevmeye

Bil ki;
Geçmiş o temiz genlerinde saklıdır,
Bil ki;
Sendeki bin yılların mükemmel Türk aklısıdır,
Bil ki;
Gücün tek başına cihana değer,
Bil ki;
Kültürün, sevgi, saygı ve hoşgörü odaklıdır.

Sen;
Sıradan bir çocuk değil,

Peygamber övgüsü almış bir Türk evladısın
Sen;
Yaratılıştan İslam,
Rabbine sevdalısın...
Sen;
Sevgiyi sırtlanmış bir yiğit
Dedesinin Balısın.
Sen;
Sıradan yaşayan değil,
Çağa damga vuran bir yiğit olmalısın.

Balım, Kadirim, Teomanım;
Esenliğin daim,
Başarı yoldaşın,
Sağlığın kavi olsun.
Ömrün uzun,
Ömrün mutluluk dolsun.

YENİ YAŞIN HAYIRLI ve KUTLU OLSUN...

Hasan Özunal

Başkaldırı

Altmış altı yıldır
Misafirinim hayat apartmanı;
Sağdaki komşum doğumevi,
Soldaki mezarlık...
Temelinde bir damla su,
Çatıda bir avuç toprak...
Milyarlarca kiracın arasında
Sararmış bir yaprak...

Bir dane hasat etmek gönlümün tutkusu
İklimin çetin
Mevsimin kurak...

Kölesidir misafir ev sahibinin derler ya
Köle ettin kendine bu fakiri...
Başkaldırıyorum artık sana:
Var gücümle haykırarak...

Güçlüyüm;
Duam başımda taç
Şükrüm boynumda nazarlık...
Bu hayata pes dedirtmeden,
Bekleme boşuna beni mezarlık.

KARAMAN – Kasım 2020

Hasan Özunal

Batılın Enikleri Tükenmez

Batılın Enikleri Tükenmez

Yok olmaz onlar, geçen zamanda,
Türlü kılıkta her cinste, her kanda,
Havada karada, denizde her mekânda,
Kbil olur başlar insanlık tarihinde...

Duru glde imer balıkları karıştırır,
Ormanlarda kökü daldan ayrıştırır,
Bayram günü insanları savaştırır,
İngiliz, arap şeyhi olur hecinlerinde.

şerden nemalanır, irkeftir gıdaları,
Soyu tükenmez, Ebu Cehildir ataları.
Boynunda aslıdır, münafıklık yaftaları,
Amerika'ya başkan seçilir seçimlerde.

İseviye gaz verir oynatırlar an sesinde,
Museviye silah verir insanların ensesinde,
Müslümanı harcar fani dünya hevesinde,
Küresel g olurlar ekonomilerinde.

Medeniyet gömleği giyer, altı halıdır,
Vitriini pırıltılı huyu mlayım, dili tatlıdır,
st gllerle dolu, altında felaket saklıdır,
Her toplumdan satılmışlar vardır ilerinde.

Hiç Tükenmez soyları tarih boyunca,
Taze kan aramaya başlarlar doyunca,
İnsanoğlu yok etmeye baş koyunca,
Yeni Dünya düzeni planlarlar inlerinde.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan znal

Bayrağım Kurban Olduğum.

Hilalinde asalet var, yıldızında şan,
Rengin, şehidime en güzel nişan.
Sana gz dikenler, oldu perişan,
Rengine ay/yıldızına Kurban olduğum...

Dalgalandıkça, gökte tarih okunur,
Al renginin ışığı, ruha dokunur.
Güneşten daha parlaktır, verdiğin nr
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

Gönderin, Mehmed'in elik koludur,
Glgende yürünen yol, birlik yoludur.
Sayende, Vatanım huzur doludur,
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

şanın şerefine var, kainatta söylenir,
Trkn gücü, senin ile bir bilinir.
Kötülük, kem gözle bakmaktan çekinir,
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

Sonsuzluk bile, seni basacaktır bağrına,
Gururla dalgalan, umutlarla bak yarına.
Yan bakanı, yollarız cehennemine narına,
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

Bebeğin beşiğinde, şehidin taşındasın,
Bizi biz yapan, değerlerin en başındasın.
Tarih sensin, sen dünyanın yaşındasın,
Millet var oldukça varsın, Kurban olduğum...

Karaman – 2020 Ocak

Hasan znal

Bayramlar

Günlerden bir günün adı Bayram olsa da,
Anlamı olmazsa o sıradan gün bayram mı olur.
Adı bayram olan o günü gelin Bayram edelim,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Bir şart aranmadan gezilmeli küçük büyük,
Bu ziyaretler onlara Bayram'dır, sana yüklemes hiçbir yük.
İlk adımı sen at, varsa hele arada küslük,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Bir sabiyi sevindirmek, bir yetimi güldürmek,
Hele ki bunu, seni seviyorum diyerek süslemek,
Gönüllere sevinç eker, bu uğurda her bir emek,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Kul ile kul arasında hediyeleşmek güzeldir,
Yaratan'dan hediye olan Bayramlar çok özeldir.
Bayram günü bir kulu sevindirmek ibadete bedeldir,
Bir anlam yüklersek o gün gerçekten Bayram olur.

Diriyi unutmak hiç olur mu, ölüyü hatırlayıp da,
Güzellik bulunur mu, sırtüstüne yatıp da,
Her güzelliğe, bin bir mutluluğu katıp da,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Bebek Kadir Teoman ıma

Gözümüz yollarda kaldı ey canlı melek,
Aylar geçti telaşlı ve heyecanlı bekleyerek.
Dünyamıza anlam kattın, ömrümüze neşe,
Hoş geldin hayatımıza güzeller güzeli bebek.

Hasan Özunal

Beklemeni Bekliyorum

Beklemeni bekliyorum
Saçında bir papatya
Ya da bir karanfil
Bir gülücük dudağında
Gözlerinde bir pırıltı
Bir kapı aralığında
Beklemeni bekliyorum.

Gidiyorum uzunca bir hasret yoluna
Zaman niyetine sabrı tak sol koluna
Gözlerin yollarda
Bir hüzzam şarkıyı buse edip dudaklarında
Beklemeni bekliyorum.

Çöl ortasında bir vaha serinliğinde
Ya da zemheride bir tatlı sıcaklık
Fırından çıkan bir somun tazeliğinde
Bir meltemin tatlı sessizliğinde.

Her gün pişirilen
Ama bir türlü yenmeyen yemeklerle
Yıkanıp ütülenip de giyilmeyen giysilerle
Cama dayanıp iç geçiren fesleğenlerle
Verimli bir ovanın enginliğinde
Beklemeni bekliyorum

Gidenin dönmesi yazgıya bağlı
Dile gelmeyen gizli bir tevekkülle
Geçmiş yad edip geleceği kuran düşüncelerle
En güzeli de duaya açılmış ellerle
Gemileri bekleyen bir liman seferberliğinde
Dün gitmiş de bu gün gelecek gibi
Dilinde adımdan oluşan hecelerle
Beklemeni bekliyorum

Gidiyorum;
Dönüşümde
Şorulması gereken sorulara
Önceden
Kendinin vereceğın cevaplarla
Beni bekelemeni bekliyorum.

Yine de gelemesem,
Her an,
Gelecekmişim gibi
Beni belemeni bekliyorum...

Hasan Özunal

Ben En Çok Da Seni Severim

Güneşi severim,
Doğuşu bir güzel, batışı bir güzel,
Tenimde hissetmeyi hele bir bahar günü.
Kar lapa lapa yağarken
Sağanak halinde yapan yağmuru.
Güzeldir yaz günü ve kış günü.

Ama ben en çok da seni severim.

Gülen yüzleri severim çokça
Mutlu ve gülen yüzleri.
Masum çocuk gülüşlerini de çok severim
Neşeyi, sevinci ve mutluluğu da.

Ama ben en çok da seni severim

Doğruluğu, dürüstlüğü ve akli çok severim
Kabiliyeti de...
Beceriye severim bir de.

Ama ben en çok da seni severim...

Çiçeklerden gülü, meyvelerden elmayı,
Efkârımda, cıgaramdan derin bir nefes almayı,
Bir lokmayı bir dostla paylaşmayı,
Zaman zaman sorumsuzca yaşamayı,
Bazı anlarda gerçeklerden kaçmayı,
Hayal denizine yelken açmayı,
Ya da gökyüzüne dalıp bir kuş olup uçmayı,
Bulutları, mavi göklerde kar beyaz bulutları
Rüzgârı, denizde dalgaları çok severim.

Ama ben en çok da seni severim...

İnsanı severim,
Yaratılmış her canlıyı,
Hatta cansız tüm varlıkları
Ama ben en çok da seni severim.

Tüm bunlar olmasa da olur,
Sen olursan tüm bunlar olur,
Sen tüm bunlarda varsın,
Ve tüm bunlar seninle bir anlam bulur...

Hasan Özunal

Ben Gidersem Siz İşinize Bakın

Ben Gidersem Siz İşinize Bakın

Ben gidersem siz işinize bakın.
Kafa yormayın cenaze aşına, mezar taşına.
Aş vermediler diyenin, taşı kötü diyenin,
Bakmayın ekşiyen suratına, eğilen kaşına...

Can veren için yaşadım ben, onlar için değil,
Karışmadım işlerine, ekmeğine, aşına
Karıştırmadım da gönlümün, bu dünyaya bakışına
Siz de işinize bakın...

Ben gidersem siz rahat olun;
Hesap benim şahsi hesabım, siz karışmayın.
Yaptığım güzellikleri anlatmaya çalışmayın,
Varsa da yanlış gelen size karıştırmayın...
Adıma bedel ödeme saçmalığını hele
Hiç bulaştırmayın,
Ben gidersem siz işinize bakın...

Ben gidersem siz üzölmeyin;
Kızmam da üzölürüm, olursa arkamdan ağlayan,
Gözyaşları olmuştur hep şu ciğerimi dağlayan.
Hayat bir kaya, zaman kezzaptan bir çağlayan,
Biten nefestir, zaman değil hayata bağlayan.
O gidiş ki; Sevgiliye ulaşmamı sağlayan.
Ben gidersem siz rahat olun...

Bayram etmesin sakın münafık bölükleri,
Soyu tükenmedi daha onlara engel olacakların.
Onların sayısından bin kat fazla sayıları,
Onların canlarına okuyacakların.

Ben gidersem siz üzölmeyin;
İşinize gücünüze bakın,
Siz rahat olun....
Bir halt yediysem, benim boynuma...
Nazım da, niyazım da, tövbem de Yaradanıma,
Belki faydası bile olmayacak,
Okuduğunuz Yasinin, Fatihanın...

Ben gidersem
Benim yok olduğumu sanmayın...

Karaman – 2019 Aralık

Hasan Özünal

Ben Mecnun Olsam da

Ben Mecnun olsam da
Kıyamam Sen Leyla olup yanma
Ferhat olup dağları delsem de
Gönlüne sor yine de gördüğüne inanma

Çok güzel bir duygudur sevmek elbet
Mutluluğunu yaşa sana olan sevgimin
Sevginden emin olsa da bu gönül
Seni sevmek tek mutluluğu şu biçare ömrümün

Hasan Özunal

Ben Nasıl Yaşıyorum?

En sevdiğim şarkılar hikâye gibi
Cıgaramın bile tadı yok,
Çay soğuyor bardakta, unutuyorum
Bir hal var bende bu akşam.

Bu halin adı yok
Zemheri ayazında
Kara sevdaya mı tutuluyorum

Yazmaya hiç niyeti yok kalemin
Yazıyı kabul etmiyor kâğıt
Duygular toz duman
Fikirler bir başka âlemin.

Aklım bana yetmiyor
Gülmeyi bile unuttum
Havadan zehir soluyorum.

Birkaç hece eksildi ya dünyamdan
Bu nefes ondan daralmakta,
Bu yürek ayrı atıyor bedenden
Saatin tiktakları canımı almakta
Sanki
Benim olmayan bir canı taşıyorum

İstemem; kitaplar, sayfalar
İstemem; cümleler, kelimeler
Birkaç hece olmadan,
Ben nasıl yaşıyorum?

Hasan Özünal

Ben Sende Yaşadım Gülüm

Sıcağı ve soğuğu,
Varlığı ve yokluğu,
Açlığı ve tokluğu,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Hasret ne ayrılık ne,
Vuslat ne dargınlık ne,
Sevinç ne kırgınlık ne,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Sende vardı dört mevsim,
Yaşamak şevkim, hevesim,
Gözümde ışık, ciğerimde nefesim,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Acıların bal gibiydi,
Gitmelerin kal gibiydi,
Her bir halin hal gibiydi,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Elim kolum kalkmaz sensiz,
Takvimim yok saat düzensiz,
Aklım zayı, fikrim özensiz,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Ne köprü kaldı ne de bir yol,
Gelme artık yeter ki sağ ol,
Sevgimi duy mutluluk dol,
Ben sende yaşadım Gülüm.

(Karaman – 2000)

Hasan Özunal

Beni de Bekle

Başını alıp da bir seher vakti,
Dağlara kaçmak istersen, beni de bekle.
Unutup senedi, çeki, kartları ve nakti
Felekten bir gün çalmak istersen, beni de bekle...

Fırlatıp atıp derdi, tasayı, gamı,
Ekonomi, siyaset ve her tür eyyamı,
Duyulan fitneyi, dedikodu kelamı,
Kendinle baş başa kalmak istersen, beni de bekle...

Ömürler geçiyor güne gün eklerken,
Bugün, dün olmayanı beklerken,
Huzuru arıyorsan doğayı izlerken,
Yaratana yakın olmak istersen, beni de bekle...

Kaf dağına* gideriz misafir sever,
Yücedir zirvesi, bulutlara değer,
Bir günü ömürden yaşanmış sayacaksan eğer,
Doluyum, taşmadan bu sabrım, beni de bekle...

Derdi üreten de, var eden de yine bizleriz,
Kral olmayı hayal eden birer garip neferleriz,
Dağların yüceliğinde belki sıfatımızı hissederiz,
Habbede bir zerre olmak istersen, beni de bekle...

Karaman - 2016

*Kaf Dağı: Karadağ (Karaman)

Hasan Özünal

Benimsin

Gözümde ışıık,
Dilimde sessin.
Yediğim lokma,
Aldığım nefessin.

Günüme ışıık,
Geceme mehtap,
Saatte zaman,
Takvimde senemsin.

Baharda çiçek,
Yazımda soğuk bir yudum su,
Güzümde hasat,
Kışımda sıcak bir güneşsin.

Bahtıma talih,
Gönlüme sultan,
Kalbime yoldaş,
Ömrüme bir eşsin.

Ömrüm,
Hayatım,
Bedende canım,
Damarda kanımsın.

Yoldaşım,
Arkadaşım,
Dostum,
Kadınım,
Karımsın...

Hasan Özunal

Benimsin Ve Hasretimsin

Denizin tuzu kadar
Pınarın gözü kadar
Hamurun özü kadar
Bendesin...

Baharda güneş gibi
Oruçluya aş gibi
Mecnuna bir eş gibi
Benimsin...

Gündüzler gece olsa
Hayat bilmece olsa
Sevmek işkence olsa
Sevgimsin...

Aramız derya oldu
Kavuşmak rüya oldu
Sensizlik kaya oldu
Hasretimsin...

Senden uzak olsam da
Hasret denizinde boğulsam da
Hayaline sarılsam da
Sevgilimsin...

Hasan Özunal

Beste Hasreti

Eski zamanlardan bir terennümün içinde
Öylesine akıcı öylesine coşku dolu.
Sipahilerin nal sesi gibi tempolu
Gürzün kalkanda bıraktığı sesleri ritim tutarak
Ok ısıklarıdan yapılmış bir bestesi olan
Bir çağı özlemede nesil.
Değişse de aletler araç ve gereçler
Kullanarak onları
Eski zamanların bestelerini yapmak hayalinde.
Ne var ki ortada ne mektep
Ne de medrese var.
Müderris desen cüppe ve kaftandan mürekkep.
Öğretici yok, öğrenen aç
Öğretenin öğretisi hava-cıva
Bilgiler olmuyor hiç bir derde ilaç.
Varı harcamaktan boşaldı hazineler
Varı harcayanlar yerine koymak için çırpınırken
Hazinedarlar boşalan hazineden bihaberler.
Nefsi hava doyurmak gaye oldu
Vatan ve bayrak sevgisi yerine
Gönüllere çer çöp ve saman doldu.
Dal gibi gençler hedef diye uçuruma koşturulmakta
Uçan her gencin ardından bir de alkış tutulmakta.

2004

Hasan Özunal

Bırakma aresiz

Bir kar tanesi gibi temiz,
İndin ya dünyama sessiz,
Aylardan yaz, ne olur dikkat et;
Erime ne olur, bırakma çaresiz...

Hasan Özunal

Bilinmez Soru

Bir gülücüğün yaşı kaçtır
Ya da bir gözyaşının...
Yıllar ağaran saçlarda mı,
Yüreklerde mi saklıdır.
Ya sevda?
Alında mı yazılı,
Yoksa gönülde mi kazılıdır...

Bir şarkıda bir nota mıdır mutluluk
Barış neden çağlar boyu yasaklı,
Hoşgörü yerin dibinde saklıdır.
Hırs bir tümör gibi büyüdükçe,
Nefret dağlar gibi olurken,
Böyle öfke dolu bir yaşam neyin aklındır

Karaman - 2015 Ekim

Hasan Özunal

Bilmek

Bildiklerimizi bir bilseydiniz,
Kabrinizi kazar da girerdiniz.
Siz her şeyi biliyorsunuz ya
Ondan bütün bu geçtikleriniz.

Hasan Özunal
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Bilmiyorum

Yangın söndü, duman kaldı başımda,
Keramet ne takvimde, ne de yaşımda,
Bir meçhul yol duruyor şimdi karsımda,
Yürüsem mi koşsam mı şimdi, bilmiyorum...

Akıl dünya ile doldu taşacak,
Gönül fırsat bulsa, yâre koşacak,
Bin bir engel var önümde aşacak,
Atlasam mı uçsam mı şimdi, bilmiyorum...

Ruh baki, beden kemiyet,
Kul fani, Yaratanda hakimiyet
Dünya şaşkınlardan kurulu bir garip cemiyet,
Katılsam mı kaçsam mı şimdi, bilmiyorum...

Nefis bir canavar, nefes bedava, can bedava,
Dün muhasebesiz, yarın kupkuru bir dava,
Verdiğim son nefeste tükeniverince hava
Doğacak mıyım, ölecek miyim ben hiç bilmiyorum...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Bir Avuç apulu Dkt Kanımızı

Bir avuç apulu döktü kanımızı, yaktı canımızı
Kar ağırttı dağıları, Mehmetçik de alnımızı
Ey şehit torunu şehitler, rahat uyuyun artık
Kardeşleriniz alıyor bir bir intikamınızı.

Hasan Özunal

Bir Bakarsın Ömür Dolmuş

Bir umut var içinde
Bir huzur,
Bir gönül rahatlığı,
Gönlüne bir kelebek konmuş.

Acıdan tatlıya dönen
Bir ömrü yaşıyorsun
Ömrün baharın olmuş.

Uyanıp bakıyorsun sabah olmuş
Sonra öğle,
İkindi
Ve
Yine akşam olmuş.

Bir gün,
Bir gün daha derken
Ömür dolmuş...

Hasan Özunal

Bir Bilebilsek

Bir görebilsek güzeli
Bir eşek sıpasının gözünde
Ya da bir
Kirpi yavrusunun dikenleri altında
Gözü yumuk bir köpek eniğinde
Bir görebilsek
Hepsi dünya güzelliğinde

Bir anlayabilsek
Karıncanın telaşını
Arıların uçuşmasını
Kırlangıcın kanat çırpmasını
Bir anlayabilsek
Başaracağız yaşamasını

Bir sevebilsek
Yunus Emre sevgisiyle
Mevlana hoşgörüsüyle
Hacı Bektaş felsefesi
Edebali tavsiyesiyle
Genişleyecek gönüller
Daha yaşanılır olacak dünya

Bir bilebilsek
Er geç ecele teslim olacağımızı
Huzura duracağımızı
Amalimizle baş başa kalacağımızı
Neyden mükâfat
Neyden ceza alabileceğimizi
Kimsenin insanlığından
Şikâyetçi olmayacağız...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Bir Bir Kararıyor Kandiller - Karaman

Bir bir kararıyor kandiller
Daha da kararıyor meydanları Karamanın
Her giden gül yüzlü ile
Daha da küçülüyor gülistanı Karamanın
Altı üstünden de aydınlık olacak bu gidişle
Yeryüzüne vursa ışıkları yeraltının
Hatıralarından bir ışık şelalesi oluşup
Yolunu aydınlatsa Karamanın...

Hasan Özunal

Bir Daldan Bir Fidan

Bir daldan bir orman olur, bir fidan dik orman olsun
Dalları göğ e çıkıp dua etsin, geçmişin ruhu şad olsun
Kuraklığın, yokluğun, darlığın çaresi orman ve ağadır
Ciğerin oksijen, ambarın ürün, kasan para ile dolsun.

Hasan  z nal

Bir Damla Yaş

Sen yürü yolunda, beni düşünme
Geçtiğin yolların, gül dolsun taşsın.
Gözünde sevdanla bana görünme
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Ardına bakma da için yanmasın
Gözlerin gözümde aşk var sanmasın.
Dilin şaşırp da adım anmasın
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Meraklanma, unuturum elbet zamanla
Geçirmem ömrümü ben ahu amanla
Düzelmez bu derdim hiçbir dermanla,
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Artık bitti bu sevda, boş ne desek
Değişmez netice, biz ne söylesek
Bin yıl sabır ile yollar gözlesek,
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Hasan Özunal

Bir Dostun Vedası Üzerine

Her giden canla,
Biraz daha azalıyor sanki tatlı canımız.
Gönül artık anla,
İhtiraslar bir yanımız, akıbet bir yanımız.

Sanki bir masal gibi,
Bir varmış, bir bakıyorsun yok olmuş dostlar.
Kim Dünyanın sahibi,
Kime kaldı hanlar, saraylar, makamlar ve postlar.

Ömür emanetse eğer,
Emanete ihanet etmeden nasıl kullanmalı.
İnsan için en büyük değer,
Giderken güzel anılmak için, her şeye katlanmalı.

Bir hiçsin ey hayat,
Dün kahırdın, çileydin, bu gün aynı, yarın bilinmez
Sana biçersek bir fiyat,
Açtığın zararlar, seni feda etsek de yine de silinmez...

Hasan Özunal

Bir Gülücük Hediye Et

Bir Gülücük Hediye Et

Elinden geliyorsa,
Bir gülücük hediye et bir çocuğa.
Ya da bir dosta merhaba de,
Bir tanıdığa selam ver...

Hazine istemez bazen insanlar,
Gülen gözlerle görülmek ister.

Hıristan büzüşmüş dudaklarına,
Bir tebessüm çivile.
Kapat mantığının çirkin penceresini,
Öğret gözlerine,
Bakmasını sevgi ile.
Gör bak aydınlanıverecek iç dünyanın,
Genişleyecek gönlün,
Bir de hele sevgi seline bir kapılsa.
Sevilerek alacaksın bunların semeresini...

Bedava bunlar;
Kapitalist mantıktan da uzak nasılsa...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

Bir Gün Olacak Mutlaka

Bir gün olacak mutlaka
Er ya da geç
Nerede nasıl ve ne zaman
Bilmem...
Bir gün olacak mutlaka...

O gün
Nezaketen vefat etti,
Tibben eks oldu,
Şeriaten Hakk'a yürüdü,
Gönül diliyle kaybettik,
Edeben baki âleme gitti,
Ya da
Kabaca öldü,
Fütursuzca zamansız gitti falan demeyin
Bir gün olacak mutlaka...

Diyecekseniz
Yoruldu dinleniyor,
Geçici bir uykuya daldı deyiniz.

Bir gün olacak mutlaka
Bedenim toprağa dönse de
Ruhumu incitmeyiniz...

(Karaman 1999)

Hasan Özunal

Bir Halım Olsa Benim

Bir halım olsa;
Binsem gönlümle,
Bir tur atsam semalarında İstanbul'un,
Bir evinin balkonunda şerbet içsem
Ya da bir fincan kahvesini Safranbolu'nun.
Bir eksen bin veren Anadolu'ya uçsam
Her dönümünden tarih devşirip,
Her karışına Yunus sevgisi eksem.
Akdeniz'den aldığım maviliği
Karadeniz'in azgın dalgalarına döksem.
İzmir'den sıcaklık yüklesem sırtıma,
Erzurum'da bir çay bardağında demlesem.
Pamuklarını alsam beyaz kalesinden Denizlinin
Adana fabrikalarında mintan edip giysem.

Bir halım olsa benim;
Binsem gönlümle...
Hamsi tavaşını göklerinde yesem Trabzon'un.
Dört yöne dönsem yönümü, ellerim siper
Serhaddin izini arasam uçtan uca hudutlarda.
Lezzetin tarifini alsam
Aşçılarından güzel Bolunun.
Manisa bağlarından üzüm,
Aydın bahçelerinden yemiş devşirsem.
Muğla'da denizin dinginliğini,
Toroslarda dağların enginliğini yaşasam.
Urfa'da bir sıra gecesinde
Diyarbakır'da bir halayda safa katılsam.

Karaman'da bulgurun tadını,
Yunus Emre'nin sevgisine katık edip
Elma bahçelerinde elvan elvan rayiha dolsam,
Sonra Aktekkeden Mevlana gibi göç edip
Revan olsam yola
Konya'da izini bulsam âşıkların yolunun
Vecde ersem Mevlana ile bulutlarda.

Bir halım olsa benim;
Bursa ipeğinden
Binsem gönlümle...
Perilerini arasam bacalarında Nevşehir'in
Antalya sularında yıkansak beraber,
Isparta güllerinin suyu ile kokulansak imbiklerinden.
Sinan'ı yâd edip Edirne'de minare şerefelerinde
Macun serpsek Manisa kubbelerinden...
Kayseri'ye selam etsem Erciyes doruklarından
İlgaz'dan bir yele kapılıp karar kılsak Ağrı'da

Bir halım olsa benim;
Bursa ipeğinden al renkli
Binsem gönlümle...
Sakarya'da bir destan okusam ezberden

Şehitlerimizin ruhunu
Fatiha ile selamlasam Çanakkale'de
Bir başka destanı yaşasam
Gözlerim kapalı ruhumun derinlerinde,
İnanan için mucize, inançsıza masal.
Gökte uçan, denizde coşan, karada kahraman
Askerlere saygı durup her kışlada,
Ecdadına yakışan haline hayran kalsam
Dostuna güven versinler,
Vermesinler düşmana aman.

Bir halım olsa benim
Bursa ipeğinden al ve ay yıldızlı
İbrişimden sırmalı saf altından yaldızlı
Binsem gönlümle...

Hakkâri'den Edirne'ye,
Mersin'den Giresun'a götürse beni
Gezsem yurdumu
Koklasam gülünü, çayır çimenini.

Bir halım olsa benim;
Bursa ipeğinden al ve ay yıldızlı
Binsem gönlümle...
Türkiye'min üstüne boylu boyunca örtsem
Altında serinlesem,
Tüm yurdumu karış karış gezip
Her karışta toprağını saygı ile öpsem.

Hasan Özunal

Bir Lezzet Var Bu Hayatta

Sevgin düşüyor üstüme
Kar taneleri gibi
Sarıyor
Dünyadan bunalmış bedenimi,
Sımsıcak bir yorganın sardığı gibi.
Geceleyin ansızın uyanıverip de
Urperdiğim anlarda bile
Varlığını tüm hücrelerimde hissedip de
Dağ gibi, yüreğimde hissetmek var ya sevgini,
Volkan gibi parlaması yok mu zaman zaman...

Yaradanım;
Seni seviyorum...

Sevgin sıcak, sevgin serin
Yanan bağrıma bir serinlik
Sevgin engin, sevgin derin
Sevgin üç boyutta
Yedi katta...
Sevgin düşüveriyor gönlüme aklımdan
Diyorum ki bir lezzet var bu hayatta

Sen varsın her şeyimde
Yedi iklim,
Yedi katta.

Sana şükürler
Yaradanım;
Seni seviyorum...

Hasan Özunal

Bir Mehtap Aranmakta

Bir Mehtap Aranmakta

Kokusu karanfile karışır,
Dumanı pencerede buğu,
İçilmeyi bekler kahve,
Gözler, buğulu pencerede
İçecek misafiri...

Kapı zile sadık
Buton zile köle
Bir dokunan olsa
Hem de uzun uzun
Zilden önce
Dönecek kapının kilidi
Bir aydınlığı
Buyur edecek upuzun

Ayak yalınayak
İki çift terlik yan yana
Ayaklar da kıyamamış
Onları ayırmaya

Bir nefes daralmakta
Bir kalp
Kafesinde hızlanmakta
Bir güneş
Batmaya hazırlanmakta

Kahveye misafir
Butona dokunacak parmak
Terliklere sığacak bir ayak
Bir cana nefes
Kalbe ferahlık
Odaya aydınlık
Bir mehtap aranmakta

Karaman - 2020 Şubat

Hasan Özunal

Bir Şiir İsmarla Bana

Çayı kahveyi severim de,
Şen bana bir şiir ısmarla...
İster serbest, ister aruz, ister heceden
Işığını güneşten alsın,
Romantizmini geceden.
Bir yudum kahveden,
Ya da demli bir çaydan içerken,
Bana bir şiir ısmarla...

Açılan bir gülü,
Ya da;
Oynaşan bir çift kumruyu seyrederken,
Bir günün arkasından,
Yeni bir günü umut ederken,
Bir şiir ısmarla sen bana...

Kirlenen duyguları gözlerken,
Yiten sevgileri özlerken,
Gönüllerden hoşgörü,
Vicdanlardan merhameti beklerken,
Vefayı ve sadakati yâd ederken,
Bana bir şiir ısmarla...

Bir şiir ısmarla sen bana;
Daha çok bağlasın beni dünyaya,
Bir şiirle yeniden başlayayım,
Kaybolan yılları
Yeni baştan yaşamaya...

Hasan Özunal

Bir Şimşek Çaksa

Bulutlar ortak oldu tasama,
Kapkara kararıp, yaş döktüler.
Yıgdim sorunları gönül masama,
Vazonun gülleri boyun büktüler.

Anlatılması çok zor,
Bu tasa, başka taşa.
Yüz karası desen değil,
Aşk yarası desen değil,
Harç parası desen değil,
Gönlüm kasvetli...
Aklım izin vermez yasa
Bu tasa, başka tasa.

Bu tasa, vatan sevdası,
Millettin beka davası,
Devletin gelecek kaygısı,
Geleceğin sancısı
Akıbet tasası...
Unutulan tarihin acısı,
Kendini unutan halkımın yarısı,
Haçlıya gönüllü teslim olmanın,
Emperyalistin havanında yok olmanın,
Mankutlaşmanın derin acısı.

Bir şimşek çaksa,
Çaksa da aydınlatsa,
Birileri çıkıp Milletime seslenip,
Şu işin aslını bir anlatsa...
Haçlının emellerini,
Küffarın hedeflerini,
İslam'a ve Türk'e ettiklerini.
Bir şimşek çaksa da
Görse halkımız
Nereye gittiklerini...

Anlatılması çok zor;
Bu tasa, başka taşa.
Yüz karası desen değil,
Aşk yarası desen değil,
Harç parası desen değil,
Gönlüm kasvetli...
Aklım izin vermez yasa
Bu tasa, başka tasa.

Bir şimşek çaksa,
Bir şimşek çakıp;
Geleceği gösteren
Beyaz bir ışık saçsa...

Karaman - 2019 Şubat

Hasan Özunal

Bir Tek Sen

Bir tek şiir yazsaydım,
Seni anlatan.
Bir tek beste yapsaydım,
Seni söyleyen.
Bir tek kitap yazsaydım,
Her sayfası sen olan.
Bir tek kuş olsaydım,
Sen diye öten.
Bir tek çiçek açsaydım,
Sen diye tüten.
Bir tek pervane olsaydım,
Seni diye yanan.
Bir tek ırmak olsaydım,
Sana doğru akan.

Ben bir tek dünya oldum,
Sen diye dönen.
Ben bir can oldum,
Sen diye ölen.
Ben bir tek ben oldum,
Seninle doğan...

Hasan Özunal

Bir Yağsa

Bir yağsa gözümdeki bulut sel olup akacak
Bir kıpırdasa kalbimdeki bulut patlayacak
Bir dağılsa hayallerimdeki sis dünyam aydınlanacak
Ruhum bir karmaşık bir masaldan uyanacak

Hasan Özunal

Bir Yâri Olmalı İnsanın

Bir yâri olmalı insanın,
Dağ gibi bir yâri.
Dün yanında olduğu gibi
Bu gün de yanında olmalı.
Yarın yanında olacağından
Emin olmalı insan.

Bir yâri olmalı insanın,
Görünce içinde güller açmalı.
Görünce tüm kötülükleri
Sandığa koyup denize atmalı.
Gülünce ömre ömür katmalı,
Yâri uğruna insan dünyayı bir pula satmalı

Bir yâri olmalı insanın,
Beraber yemeli beraber içmeli
Gülecekse beraber gülmeli,
Ağlayacaksa yâri engel olmalı
Bayramda beraber, sevinçte beraber olmalı,
Kavgada beraber yumruk atmalı.
Doğru da yanlış da olsa,
Tarafını yârinden yana seçmeli,
Yâri için canında birle geçmeli.

Bir yâri olmalı insanın,
Sevgili ise önce can olmalı.
Dost ise canan olmalı.
Akraba ise kan olmalı.
Arkadaş ise yoldaş olmalı.
İnsan ise kardaş olmalı.
Yar dediğin gönülden olmalı.

Bir yâri olmalı insanın,
Yanında olmalı,
Kendiliğinden olmalı,
Aranmadan arayıp bulmalı.
Uzakta bile varlığı yanı başına olmalı.
Kara günde hal hatır sormalı,
Tökezlediğinde elinden tutmalı,
Efkârında teselli,
Yasında gözyaşı,
Kıvancında gür bir haykırış,
Felaketinde kurtarıcı olmalı.

Bir yâri olmalı insanın,
Canı çıksa bile bedeninden,
Bu dünyada kalan bir canı olmalı...

Hasan Özunal

Bitmedi Gitti

Çağlayan bir su gibi aksa da zaman,
Hayalini gözümde silmedi gitti.
Her şeyden ümidi kesti de gönül,
Artık gelmeyeceğini bilmedi gitti.

Dağların ardında hep sabır saklı,
Sevgi zincirlerde, kökten yasaklı,
Çareler aramak felç etti aklı,
Aydınlık zindanı delmedi gitti.

Saçında tutsaktır hep deli gönlüm,
Gurbet bir işkence, ayrılık zulüm,
Yaşamak ne çare, bu başka ölüm,
Ömrümü saran bu gece bitmedi gitti.

İnsanlar füzeyle aya gittiler,
Kuzular kurtlarla barış ettiler,
Duvarlar yıkıldı, bayram ettiler,
Bir gönlüm murada ermedi gitti.

Hasan Özunal

Bitmeseydi Dün Gece

Bitmeseydi Dün Gece

Aşkı sunan avuçlar efsunlu billur kadeh gibiydi
Tek hecelik aşk dün gece tarih oldu tam bin bir hece
Aşk şarabı mest etti sanki aşk ömrümün sahibiydi
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.

Mehtap bir başka nuru saçıyor bir başka parlıyordu
Rüzgâr bir nağme ile sadece bizi anlatıyordu
Her nefes bir nida olup gök kubbeyi çınlatıyordu
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.

Aşkın bu sağanağına yağmur eşlik etti bir ara
Her bir saniye kapattı geçmişten gelen bin bir yara
Her şey nurlu bir beyaza büründü yoktu tek bir kara
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.
Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Biz

BİZ

Biz ki yüce dağların kartalları bozkırların bozkurtlarıyız,
Biz ki Hilalin sancaktarı Nebi'nin umutlarıyız.
Yetmez bizi alt etmeye Haçlının şeytani akılları,
Biz ki bin kişi ile on binleri leş eden ataların torunlarıyız.

Gücümüz imandandır koruyucumuz Yaratan
İlmimiz vahiyden gelir kültürümüz atadan.
Batılı silip hakkı kâim kılacağız elbette beş kıtadan,
Biz ki Hilalin sancaktarı Nebi'nin umutlarıyız.

Serseri mayın gibi birkaç haini koydularsa aramıza,
İlaç niyetine zehir bastılsa açtıkları yaramıza,
Gücü yetmez bombalarının bizim savaş naramıza,
Biz ki bin kişi ile on binleri leş eden ataların torunlarıyız.

Özenen olsa da kana susamış haçlıya, kıcı kirli araba,
Özendikleri bizim yanımızda olamazlar maraba,
Aslını unutup zezem katanlar oldu ise de şaraba,
Bizler Nebi'nin umutları, haçlıları leş edenlerin torunlarıyız...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Biz

"Ben" dedi dilim
"Sen" dedi gönlüm
"Ben seni seviyorum" diyecektim
"Sus" dedi gönlüm
"Gönlü ile bakıyorsa görür elbet
Sus ve gönlün ile seyret"
Sustum:
Gönlüm, gönülden sevdiğini gördü
Gönülden sevildiği için de
Güller açtı gönlümde
"Biz" diyor artık dilim
Gerisini diyemiyor,
Yaşıyor gönlüm...

Hasan Özunal

Bize Ar Gelir

Aklı kıt olandan, hep yanlış karar gelir,
Fikri olmayandan, elbette ızzar gelir.
Haddini bilmeyenden, hep zarar gelir,
Böylesi bir düzen, bizlere elbet ar gelir.

İhaneti pullayıp, pişkinlik moda oldu,
Gücü eline alan, kazıklı voyvoda oldu.
Yaptıkları pislik, dağ gibi bir loda oldu,
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Sarhoşlar makamdan, alkolden değil,
Cinsleri belirsiz, hiçbir ekolden değil.
Yakıtları yağ ve şakşak, petrolden değil,
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Bu gün bu şartlar çetin, çok ayaz gelir,
Diner bu fırtına, gün açar yaz gelir.
Elimiz bağlı, dilimizden niyaz gelir,
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Bizi Sevenler

Bizi sevenler az buçuk bilir.
Bu az buçuk bilmek bile bizi sevmeye yetti ise
Fazlasına da gerek görmemişlerdir zaten.
Ama bizi sevmeyenler bizi daha iyi bilir.
Bizi İYİ bildiklerinden de sevmezler zaten...
Bizi sevmezler çünkü:
Onlar kötülük yaptıkça göz yummamızı,
Çaldıkça görmememizi,
Kötü konuştukça duymamamızı,
Ahlaksızlıkları karşısında susmamızı,
Konuşmamızı beklerler
Biz de bunları yapmayınca sevmezler.
Bizi İYİ tanırlar.
İYİ olsalardı onlar da severdi.
Aman ki sevmesinler.
İYİ olmayanların sevgisi İYİ olmayanlaradır.
Onların sevgisi bizden iyilikleri alıp götürür, kendilerine uygun hale getirirdi.
Bizi iyi bildikleri için sevmeyenler var uzakta kalsınlar.
Allah onlara da İYİ lik versin...

Hasan Özunal

Bizim Devrimciler

Bizim Devrimciler

Ne güzel de slogan atıyor bizim devrimciler,
"Tekbir: Allahuekber" dedikçe inliyor gökler.
Her gün beş vakit "Halk Hareketinde" dizi diziler,
Beş vakit saf tutuyorlar camilerde, inci gibiler...

Bizim devrimciler sağlam ve hepsi liyakatli,
Her biri bir ordu, yolları doğru ve en hakikatli.
Her biri bilinçli, ölesiye davasına sadakatli,
Kaşıkçı elması ayarında birer pırlanta gibiler...

Tek kitap rehberleri, Tek Nebi onların lideri,
Tek bir ritimle atar, aynı tesbihi çeker yürekleri.
Her biri bir dal gibi ise de tektir yine kökleri,
Ne vefalıdır bizim devrimciler, tek yumruk gibiler...

Kadını baş tacı eden davanın neferleridirler,
Köleliği yere çalan zihniyetin seferindedirler,
Batılı yok eden kutlu bir savaşın zaferindeler,
Ne kahraman yiğitler, birer halk kahramanı gibiler...

İpek gibi yufkadır yürekleri, imanı taşır da ondan,
Çelik kadar güçlüdür bilekleri, güçleri imanlarından.
Zerre korkuları yoktur küfrün vicdansız azmanlarından,
Hiç tavizleri yoktur doğru yoldan, Hz. Ömer gibiler...

Ne saygılı gençlerdir şu bizim aslan devrimciler,
Yaratılanı severler yaratandan dolayı, Yunus gibiler.
Adem Ataları gibi kuldurlar, değıştirmez onları evrimler,
Hak ve Adalet sağlama yolunda, sağlam bir kale gibiler...

Devrim mi dediniz; bizde devrim sevgidir, saygıdır,
Bizde devrim silahsız, kansız, örnek olup yaşamaktır.
Bizde devrim Baki Aleme varınca hesaba durmaktır,
Ne bilinçli gençlerdir bizim devrimciler, Hz Ali gibiler...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Boş Yere

Namert isen kapım sana kapalı,
Açılmaz o kapı sana, çalma boş yere.
Hak yerine sen şeytana tapalı,
İnsan sıfatında olup, kalma boş yere.

Böylesine bir değer vermemek gerek,
Altına dikenden minder bile sermemek gerek,
Ektiği ilaç olsa da dermemek gerek,
Namertten derde deva olur sanma boş yere.

Önünde kılavuz olma böylesinin,
Soyunu temiz bilsen de aslını ara silsilesinin,
Binası çürüktür dayanmaz iskelesinin,
Güvenip güzelliğine binasına varma boş yere.

Darda kalırsan güvenme, derini yüzer,
Kanımdır canımdır deme ha, kanını süzer,
Güvenip sır verme gıybette yüzer,
Yarası kuduzdur şifa olmaz, sarma boş yere.

Ey namert; yolun yol değil, izin hep pislik,
Sen seni bil ki; sıfatın olsa da, adın hep silik,
Hak yolunda olanlar, karşında tam bir birlik,
Pişkinliğe vurup da, pişmiş kelle gibi sırtarma boş yere.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Bozuk Kantar

Kantarlar mı bozuldu
Kantarcıda mı hile
Hacmine bakılıp kilo söylenir.
Saman bir okkadır amma,
Dumanı kırk okka bellendir.
Fil kantara çıkınca tonlarca gelir
Yüzlerce kiloluk yavru yapar da
Garibin gıkı çıkmaz;
Bir tavuk ya bir ya iki kilo çeker
Gramla ölçülecek yumurta yapar
Ortalığı velveleye verir dellendir.
Hısmını bilmeden hasmına peşkeş
Dostunu bilmeden düşmanına yandaş
Kendini sömürenlerin çıkarlarına savaş
Kimi yaşam savaşında bir lokma için verilir uğraş.
Hak haklının, suç suçlunun
Lafları rafta;
Hak güçlünün
Suç mazluma yafta...
Çivisi mi çıktı bu kavanoz diplinin
Yine insana değil de
Dünyaya mı bulacağız kabahati kardaş...

Hasan Özunal

Bu Şehir

Gittiğin günden beri karanlık bu şehir
Soğuk ve karanlık,
Her sokağı hasret,
Her caddesi ayrılık.
Her mevsimi kış,
Her günü Bir Aralık...

Rüzgârı ayaz, güneşi solgun
Kaldırımlar yorgun,
Parkları durgun.
Her günü bir azap,
Her an; vurgun üstüne vurgun.

Gittin de gelmedin bir daha
Gelsen ısınıp aydınlanacak,
Renklenecek bu dünya.
Umut belki yarına,
Belki de yarınlara...

(Karaman-2014)

Hasan Özunal

Bu Yerler Dar Bana

Bu yerler dar bana
Akıl baştan gitti gideli.
Gönlüm bir isyankar,
Zincirlik deli..

Her günüm karanlık, her günüm ziyan
Girdaplar içinde döner dururum
Hayatım çekilmez,
Ömrüm perişan...

Hasan Özunal

Buğday Pazarında İşin Ne?

Isıramayacağın besbelli, gösterdiğin dişin ne?
Hak etmeden gelmiştin, bu tafralı gidişin ne?
Arpa almayacaksın, yulaf satmayacaksın belli de;
Yokluğunla bas bas bağırıp, buğday pazarında işin ne?

Hasan Özunal

Buz Bakışların

Bakışların buz kestiği anlarda
Bakma gözlerime
Görüverirsin belki hayallerimi
O buz kesen bakışların
O taş kesmiş yüreğin
Yanar kavrulur
Hayallerimi görürsen göz bebeklerimde...

Hasan Özunal

Büyük Ödül

Hasretindeyken bu gönül sonsuz sevginin
Elbette sevecek gülü bülbülü
Kurda kuşa soracak gizemli sırrı
Bir yağmur damlasında arayacak büyük ödülü

Hasan Özunal

Can Nerede?

Boşuna arama can nerede diye,
Her nefes aldığında içindedir.
Verdiğin nefesle çıkar geriye
Vermem o nefesi demen nafilidir.

Hasan Özunal

Cana Tak etti, Bitirin Şu İşi

Yine şehitlerimiz var bugün
Rüzgâr susmuş güneş ölgün
Bayrak alamıyor keyfini göğün
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Analarda gözyaşı kalmadı dökcek
Babalar bile hazır evlat yerine ölecek
Yok mudur bu soysuzu kökten sökecek
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Nutuklarda sesiniz pek fazla çıkıyor
Her şehidimiz bir direğimizi yıkıyor
Düşman gülüyor dost kenardan bakıyor
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Paralel canilere pek taktınız kafayı
Daha dün beraberce sürüyordunuz sefayı
Onu yok etmek için taktınızsa yaftayı
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Derdiniz oy idi aldınız ceplerinizi doldurdunuz
Edebi laflarla gemi yürütüp şevkimizi soldurdunuz
Pişman olanlara saçını başını yoldurdunuz
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Hasan Özunal

Canımdasın

Ölümünden dirilir gibi
Derin bir uykudan uyanınca;
Yanımdasın
Bir şarkısın kulaklarımda,
Bir nefes olup damarımdasın.
Güneş senden alır aydınlığı,
Sen hayatın tadındasın.
Kahvemün buğusunda,
Fincanın falındasın.
Menekşenin yaprağında,
Erguvanın dalındasın.
Seviyorum sabahları,
Uykuda rüyalarımda,
Her sabah hayatımdasın.
Gözümün gördüğü yerde
Kanımda canımdasın...

Hasan Özünal

Canın Bedeli

İğne batsa acıyacak kadar kıymetli
Canın bedeli hangi bedelle nasıl ödenir ki?
Sevgiden yoksun inanç olur mu?
Şükürden yoksunsa fani hayat, daha ne denir ki?

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Cesur Kayısı Ağacı

Cesur Kayısı Ağacı

Ey güzel ağaçcık,
Ey kayısı vermeye niyetli,
İnsana hizmete istekli,
Kayısı ağacı;
Sen de mi kandın,
Bu dünyanın iki yüzüne?
Güneşli ve sıcak yüzünü görüp
Açtın ya çiçeklerini:
Dilerim görmezsin,
İkiyüzlü dünyanın
O acımasız yüzünü...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

Cüsseli İnsanlar

Ne cüsseli insanlar gördük
Dağ gibiydiler...
Bir karanlık çukura girdiler
Şimdi kara yerdeler,
Bilinmez ne haldeler.

Ne sahte sultanalar gördük
Süleyman gibiydiler...
Bir yel esti felekten
Şimdi sefaletin son perdesindeler...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Çaresiz Çareler

Çaresiz Çareler

Çaresiz çareler gönlümü hep darda bıraktı.
Derdimle katlanan dertler beni efkârda bıraktı.
Tutuştı yandı da sinem beni harda bıraktı.
Sermayem efgan oldu elemle kârda bıraktı.

Karaman - 2018

Hasan Özünal

ay Faslı

ay Faslı

Bizim fakirhane bahçeye gel de çay içelim hey,
Sohbet edelim yaren ile Şimdi tam demleridir.
Kara aydanlık bardağa eğilip fısıldar bir Şey,
Sohbete karışan buğu meclisin erdemleridir...

Mecliste olursa hele bir de tambur ile neyler,
Gariban gönlümü ancak onların nağmesi eyler.
Bizi bilmeyenler bu halimize kem sözler söyler,
Dünyayı maddiyat sanan iki cihan sersemidir.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan znal

Çay-Dost

Dertleri doldursak
İnce belliye...
Bir de kesme şekerle tatlandırsak,
Muhabbetle karıştırırsak...
Besmele ile başlasak,
Her yudumda,
Dertlerin keyfe dönüşmüş,
Kekremsi tadını yudumlasak...
Dünya kahrında uzaklaşıp,
Kaf Dağında bir gezinti yapsak.
Sonra boşalan bardağı,
Çini tabağa
Hiçbir şey olmamış gibi,
Bomboş bıraksak.
Bir bardak çayda
Dertleri başımızdan atsak...
Var mısın EY DOST?

Hasan Özunal

Çiçeklerle Dertleştik

Dertleştik çiçeklerle,
Derdi olur mu demeyin çiçeğin...
Onlar da dertli.
Rüzgardan yana, güneşten yana,
Aridan, böcekten, kelebekten yana
Yağmurdan ve topraktan yana.

Ama çiçekler dertlerine dermanı,
Birbirinden ya da kendilerinden buluyor.
Sert esse rüzgar yaslanıyor dostuna.
Yetersiz ise güneş
Uzatıyorlar boyunlarını ışığa.
Renklendirip kendilerini,
Çağırıyorlar arıyı, böceği kelebeği.
Az olunca yağmur,
Sakladıkları suyu kullanıyor,
Fakirse toprak besinden,
Sabrediyor, az ile yetiniyorlar...

Dertleştik çiçeklerle...
Ama bu sohbet,
Kazındı aklımıza
İbretlik gerçeklerle...

Hasan Özunal

Çiğ Tanesi

Gönlü sis basınca dil lal olur,
Dili lal olanın hali bir hal olur.
Gönülde bir tomurcuk gül açarsa
Gülistan şenlenir, duygu dal dal olur...

Seherde yaprağa konuk bir çiğ tanesi
Yapraktan saraydır onun misafirhanesi
Gönlün sisi dağılınca bir gül açınca
Kişi dilinden dökülür sözlerin en şahanesi

Hasan Özunal

Çivili Yatak

Ağlatıp inletse de yıkılmaz bahtım
Evlattan ayalden kalmadı ahtım
Vefalı yârim var, yıkılmaz tahtım
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Altınla akçeyle olmadı işim
Un çorbası içerken kırıldı dişim
Ateşte donmuşum. buzda pişmişim
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Anadan atadan görmedim vefa
El güldü de karındaşım eyledi cefa
Çivili yatakta, hep sürdüm sefa
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Hasan Özunal

Çocuk Bayramı

Yüz on ülkeden geldi çocuklar, Türk dili güzel
Olimpiyatlarda duygu sel gibi aktı, Türk dili özel
Karaman Türk Dilinin Başkenti diyoruz ama;
Çirkin kelimelerle kullanıyoruz hem özel, hem de tüzel...

Hasan Özunal

Çocukluğumu Geri İstiyorum

Mutluyduk biz, kuzu güderken kırdada,
Yemegimiz pişerdi, teflon değil bakırdada.
Cennet huzurunu bulurduk, kuru bozkırdada,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Ekmeğe katığımız, yoğurt tuz ve biberdi,
Dert de tasa da sevinç de, hep beraberdi.
Unlukta unun olması, en güzel haberdi.
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Elmamız kurtlu, soğanımız tatlı idi,
Merdiven yok, evimiz tek katlı idi.
Tabanvayla gitsek, hızımız kanatlı idi,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Üzerlik tohumu, en güzel oyuncak idi,
Kılıcımız tahtadan, mendil sancak idi.
En büyük heyecan, urgan salıncak idi,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Yollarımız yazın tozlu, kışın çamurlu olsa da,
Paltosuz yakamızdan, göğsümüz kar dolsa da,
Ceket pantolon abiden, üç beden bolsa da,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Şeker bayramlık, lokum selamlık gıdamız,
Üzüm ve bir avuç kavurga, tek sevdamız,
En uzun üç günlüktü, dostlarla vedamız,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Her aile bir ordu kadar kalabalık idi,
Mesaiye başlama kuşluk, paydos ikindi,
Hayat kurallara uygun, toplum sakindi,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Sizin olsun medeniyet, ben ilkel kalayım,
Yaş kemale erdi ama ben hala, o sarı balayım,
Çocukluğumu verin bana, hep çocuk kalayım,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Karaman

Hasan Özunal

Çok Dağıttık

Çok dağıttık bu aşkı çok
Biraz mehtaba
Biraz ormana çamlara
Biraz göle
Biraz dağlara
Dağdaki taşlara
Toprağa ve havaya
Daldaki kuşa
Bahçedeki çiçeğe
Dalındaki böceğe
Bire kırk veren tarlalara
Çok dağıttık bu aşkı çok...

Ses etmedik
Usulca alıp giden rüzgâra
Sağanak yağan yağmura
Geceyi örten kara
Gizli gizli yol alan buluta
Ucundan çalan insanlara
Çok dağıttık biz bu aşkı çok...

Eksilmedi, bitmedi
Biz dağıttıkça o arttı
Bu kadar dağıtmaya
Banımısın demedi...

Bu kadar dağıtmaya rağmen
Daha çok istiyoruz
Bu kadar çok olsa da
Bu aşk bize yetmedi
Bu nasıl bir iştir
Biz birbirimizi hangi aşkla seviyoruz

Hasan Özünal

Çok Uzun Hikâye

Çok uzun bir hikaye idi bizimki,
Çok uzun ve çok içli.

Şimdi artık
Hiç yaşanmamış gibi,
Kaf Dağının ardında gizli.

Biraz heyecan
Biraz duygu
Biraz kırgınlık
Biraz ayrılık
Biraz özlem.

Hikayenin tamamı
Üç nokta ve bir ünlem...

Karaman - 2014

Hasan Özünal

öi

Çöl yoktu Leyladan önce,
Mecnundan önce
Ateş yakmazdı seveni.

Çöl Leyladan öğrendi sevmeyi
Çatladı taşlar kum oldu.
Mecnundan öğrendi ateş yanmayı
Artık Mecnun gibi yanmada.

Belki ne Leyla oldu,
Ne de Mecnun Dünyada,
Bir ikiz sevginin adıydı onlar.
İnsanlar
Çöl ve ateşin sevgisini
Örnek almada
O günden beri
Sonsuz sevgiye inanmada...

İşte o günden beri de
Aşk öl kadar ıssız
Ateş gibi yakmakta...
Aşk taşları çatlatmada
Aşk sevenleri yakmakta...

Hasan Özünal

öplüğünden Otlandığın Şehre

öplüğünden otlandığın şehre, sen kadı olamazsın
Altını kirleten fikirsiz aklına, sen dadı olamazsın,
Eder değerinin yüz katını verdi bu toplum sana;
İnsansın, uğraşma, şeytanın Karaman kanadı olamazsın.

Hasan Özunal

Darbe mi Dediniz?

İyi bak da gör neler oldu ibret al
Mısırlı, Libyalı, Suriyeli, İranlı ve Iraklı,
Vatan nedir, Bayrak nedir, Hak nedir.
İyi bak da ibret al meczup haçlı, kara fraklı,
Demokrasi nedir, Devlet nedir Hak nedir.

Her Türk Askerdir tekrar tescil edildi
Mehmetçiğe kanat açtı Mehmetler.
Huzurun bekçisi kimmiş şimdi bilindi,
Polisine destek çıktı Ahmetler.

Dine düşman olanlara kızanlar kızsın,
Dini kullanan gizli ateistler türedi.
Gerçek dindar çevreye daha dikkatli baksın,
İnancına sahip çıkan mütedeyyin nasıl kükredi.

Şükür Millet bir işaretle kalktı ayağa,
Verdi cevabını en sert ama saygılı.
Şükür güvenle bakıyoruz bekaya,
Bize düşman olan artık dünden daha kaygılı.

Bayrak şerefiyle gökyüzünde vakarlı,
Bu Halk geçmişine layık imiş, ne mutlu.
Bu halk vatan için can feda etmeye kararlı,
Dünya Türk'ün sayesinde gelecekte umutlu.

Karaman-17.07.2016

Hasan Özunal

Değerli Hoca'ma Necati Güngör'e Akrostiş

Ne kadar övgüler yazsak, yine de az gelir size,
Eserleriniz, günümüze yön verenler şimdi.
Canımıza can katarak, bir yön verdiniz bize,
Allah ömrünüze ömür katsın, bahtiyar kılsın.

Teşekkürler değerli hocam, atam, velinimetim,
İyi ki varsınız, hep var olun, ellerinizden öperim...

Hasan Özunal

Değil

Bu sevda bir boranmış
Meltem değil.
Bir deprem, bir afatmış
Kıpırtı değil.

Çileler kahırlar bitmedi
Bitecek değil.
Halden anlamadı ki
Anlayacak değil.

Ne oldu bitti
Bilecek değil.
Yaş döktü gözler
Silmedi,
Silecek değil.

Yıllar geldi geçti de
Gelmedi,
Gelecek değil...

Hasan Özünal

Deli Akıllarım

Harcadım akıllı akıllarımı,
Bozuk para misali yar yoluna...
Şermayeyi serdik,
İpe un misali kâr yoluna...
Akıllı akıllardan ziyan ettik amma;
Çok şükür kazandım deli akıllarımı...

Hasan Özunal

Delice Sevmek.

Bir ses ver bir nida et...
Yoksun yine ortalarda
Yitiksin rüyalarda bile
Bir ses ver de
Ne söylersen söyle...

Efkârdan hüzzamı dinletme bana
Söyletme bana uşşakı
Bir tamburun teli gibi inletme beni
Bir ses ver
Deli etme beni,
Ya da bir kenara sinip de,
Sinayıp seyretme beni...

Deli etme beni
Bil ki delilenirsem,
Daha da çok severim seni
Sen düşün...
Bir ses ver bir nida et
Deli etme beni...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 1978

Hasan Özunal

Demokrasinin Demirden Zimciri

Siz Bomonti'ye ya da Moda'ya giderdiniz,
Biz pancar tarlasına ya da nohut yolmaya...

Siz viskinin alasını içerdiniz,
Biz ayranın ekşisini...

Siz Paris'e Şanzelize'ye giderdiniz,
Biz bir ömür çalışır Kabe'ye Hac'ca...

Siz rahatlamak için soyunurdunuz,
Biz edebimizden giyinirdik...

Siz okur asker polis olurdunuz
Biz okusak da yapmamak için bir çare bulurdunuz...

Siz yatarken kasalarınızı doldururdunuz
Biz bir kış yetecek unumuzu kıt kanaat ambara...

Siz yönetirdiniz,
Biz yönetime talip olunca saf dışı edilirdik...

Siz bir avuçtunuz,
Biz Millet, Anadolu'nun has evlatları...

Siz yine bildiğiniz gibi yaşayın,
Bırakın, biz bildiğimiz gibi yaşayalım...

Ama bırakın da;
Kendimizi yönetmeye biz sahip gıkalım...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Derdi Çok Dünya

Bir baharın var be dünya,
Ben güzünü neyleyim...
Yazın sıcak kışın soğuk,
Derdin pek çoktur neyleyim...

Yükün ağır kaldırmak zor,
Safa'n pek az rastlamak zor,
Her yol engel atlamak zor,
Derdin pek çoktur neyleyim...

Hasan Özunal

Dilim

Dilim, senden çekerim, seni dilim dilim dileyim
Doğrudur yolum, eğri yolu ben nereden bileyim
Anlatırım, sağır sultan dahi anlıyor amma;
Kalp gözü kararmışlar anlamıyorsa, neyleyim...

Hasan Özunal

Dilin Ettiği

Dilin ettiğini kılıç etmez, tñfek etmez, top etmez,
Dilin yıktığını yapmaya, para yetmez, pul yetmez.
Dilimiz yozlaşmakta, elden gitti gidiyor, dikkat;
Ya dil elden gitmiş, ya da şerefin, hiç farketmez.

Hasan Özñnal

Diliyorum

Diliyorum...

Bir oğlum olsa adı Tuna bir de kızım adı Nil,
Coğrafyanın bağrında hayat olsalar tarih boyu.
Nil otağ kursa Bozkırda Tuna özgürlüğe kefil,
Okyanuslar arasında tarih yazmıştır Türk Soyu.

Kardeşleri Kızılırmak Sakarya Dicle ve Fırat,
Kavuşsalar mavi engin denizlerde sessizce.
Bozkırlar yeşerse coşkuları ile bulsa hayat,
Sevgi hoşgörü tohumları filizlense gizlice.

Nil Afrikalıya ve mazluma merhamet gösterse,
Haçlıya bir ders verse en vicdansız olduğu yerden.
Tuna şu araplara akıllı olmayı öğretse,
Birleşerek kardeşler tarih yazarlar yeniden.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Dinle Gönlüm

Dinle gönlüm,
Gönlüm bir dinle hele
Nedir bu ettiğin,
Nedir bu kahredişin böyle?

Seviyorum diyorsun
Sevgin gelmiyor dile
Zenginsin gani gani
Varlığın gelmiyor ele...
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Yar yar dedin inledin
El sözünü dinledin
Yalan yanlış bilmedin
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Dost sözünü kem belleme
Yad ellerle dem eyleme
Sırrını namerde söyleme
Nedir bu senden çektiğim söyle?

Arasana derde derman
Okusana doğru ferman
Gençliğim elinde kirman
Nedir bu kahredişin böyle?

Alçalırsın sen yüceldikçe
Koyunsun sen baş eğdikçe
Ne yaptığın bilmedikçe
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Ağardı saçların bak bir bir
Enin sonun bir gün kabir
Uslan artık söz dinle ha bir
Nedir bu kahredişin böyle?

Aylar gelir yıllar geçer
Herkes yaranını seçer
Sen kalırsın böyle naçar
Nedir bu senden çektiğim söyle?

Yorulursun elbet yolun uzar
Çırpındıkça bu dert azar
Dön kendine eyle bir nazar
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Hasan Özunal

Dost

Dost içinde biber gibi olanlar vardır,
Acıdır ama ararsınız.
Şekerler vardır, tat verir,
Baharat dostlar da vardır,
Lezzet, rayiha verir,
Kimyon, kekik, tarçın gibi.
Azı karar çoğu zarar dostlar vardır
Kahve gibi, çay gibi, alkol gibi.
Bir de dost giysisine bürünüp
Size soytarılık edenler vardır
Zakkum çiçeği gibi...

Ekmek gibi, su gibi,
Hava gibi elzem dostlar vardır
Hayatınızın kaynağı...
Varlıkları var olmanız,
Yoklukları yokluğunuzdur.
Korkulmaz hiç birisinden...
Dosttur ne de olsa yokluğu kötü.

Ya siz kime dostsunuz,
Ya da nasıl bir dostsunuz?
Size dostum diyenler kimler...

O dostlar sizden ne ister ne bekler?

Hasan Özunal

Dosta Güven

Eksilerin artı bende,
Artılarım eksi sende,
Yüzüme karşı gülsen de,
Güven vermiyor dostluğun.

Nazarların hep karanlık,
Şen fitne dolu çaydanlık,
İnsan olsan da bir anlık,
Güven vermiyor dostluğun.

Dilinde manevi sözler,
Fıldır fıldır döner gözler,
Gül değil verdiğin közler,
Güven vermiyor dostluğun.

Dostu arkadan vurursun,
Hakka hep karşı durursun,
Allah'ım senden korusun,
Güven vermiyor dostluğun.

Hasan Özünal

Dostlar

Dost defterine yazdıklarım dostum değilmiş,
Bir çizgi bilirdim adı doğruluk, o da eğilmiş,
Bir gönöl sarayı kurdum bin bir emekle;
Arkama dönüp baktım ki o da devrilmiş...

Hasan Özunal

Dörtlükler

+Dörtlükler

+1

Unuttuk ellileri, çoktan altmışı geçtik,
Az buçuk safa sürdük, epey de çile çektik.
Birçok tercih içinden Hak Yolunu biz seçtik;
Yoldaşımıza selam, başka laf edemedim.

+2

Meram ne bir atışma ne de bir yarışır
Bir güzel insanın hasletini sayıştır
Dostta da gördüğümüz erdeme varıştır
O kemale uygun lafı da edemedim..

+3

Edipli bir gönül dilde güzel laf eder
İhlaslı bir ömür gönlü mükemmel eder
Eğri bir başı sanma ki yıkkın ve mahsun
Olgunlaşan başak toprağa selam eder.

+4

Sen zavallı kelimelerin ilacı
Sen hoş duygulara usta bir aracı
Sen şiirin ustasısin bir baş tacı
Bundan başkaca da bir laf edemedim

Hasan Özunal

Durun Temizlenin de Sonra Yola Devam Edin!

Farları kırık, kaporta bozuk bir adem,
Atıyor havasını, süt dişiile kırıyor kabuklu badem
Kırkınız deve kadar büyüktünüz de madem
Bu güdük eşeğin peşinde halt mı ararsınız...

Yerden göğsü bin küp dikildi durdu
Bu güdük geldi dibine bir tekme vurdu
Çıkan gürültüde küpünü de doldurdu
Akıllı geçinirsiniz ama akla zararsınız.

Ankaradan bir yel esti yelken açtınız
Pupa yelken giderken hazineye çattınız
Şakınlıktan patır kütür donunuza s..tınız
Dönüp dolaşıp da kaçacak delik mi ararsınız.

Hazineye bir meczubu bekçi tuttunuz
Karneniz iyi ama insnlıkta hapi yuttunuz
Hem uyudunuz, hem milletti uyuttunuz,
Ne halt edeceğini bilmez bir sürü kararsızsınız...

Ne yazar, topunuz adam gibi adam olsanız da
Başınız kokuşmuş siz mis sürünüp koksanız da
Hayaller Ankarada gerçek oluyor, hesabınıza yazsanız da
Siz bu başınızdaki ile ancak altınıza s..arsınız

Bir avuç deyyusun hakkından gelemediniz
Onlar esip gürledi ne yapacağınızı bilemediniz
Bir elek tutup içinizdeki pislikleri elemediniz,
Siz bu veballe bilmem kaç yıl yanarsınız...

Hasan Özunal

Duygu Kaçtı Gözüme

Duygu Kaçtı Ömrüme

Gözyaşı değil onlar
Duygu kaçtı gözüme
Halimi bilen anlar
Duygu kaçtı gözüme

Bu şey var yok arası
Bu şey bir aşk yarası
Bu şey bir can yarısı
Duygu kaçtı gönlüme

Sol yanımlı hep sancıyor
Kalp ateşle yanıyor
Bağrım acı kanıyor
Duygu kaçtı böğrüm

Başladı bir nefesle
Bitecek son nefesle
Yaşadım her nefesle
Duygu kaçtı ömrüm

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2014

Hasan Özunal

Duygu Yağmuru

Bir duygu sağanağı başladı
Samanyolu bulutundan oluşup,
Mehtaptan kopan,
Yıldızlar arasından süzülen...
Yokluğuna yağdı sessizce.
Yokluğun ağırlaştı gözlerimde,
Hasret bulutu yağmura döndü.

Bıraktım direnmeyi,
Yıkıldı birden metanet duvarı,
Bıraktım kendimi hicran seline,
Ruhumu verdim hüznün acımasız eline...

Varlığınla yokluğun arasında ki fark
Bir sen değilsin anladım,
Bir sen değilsin eksik olan,
Senle var olan her şey yok şimdi.
Bir başımayım kâinatta,
Sensiz kalınca hiç olan bir ben.

Şimdi tek şey gerçek;
Bu acı duygu seli,
Gecedен içime dolan...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Dümen Dalga

Bu dümen nasıl bir dümen ki; herkes suyuna giriyor,
Ben adamım diyen, iki günde o dümen suyunda eriyor.
Dümeni kıracaklar, gemiye binince daha çok destek veriyor,
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Vatan-millet, bayrak-toprak, din-iman, edep-ahlak ve haya,
Edilen onca laflar bir hiç oluyor, karışınca havaya.
Eli böğründe ah ile vahda, gönül verenler büyük kutsal davaya,
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Edep gösterisi, edepsizliğin önünde bir gizli kalkan,
Şeref, şerefsizliğin üstünde pembe incili kaftan.
Namusta tenzilât, ahlak yarı yarıya aşağı soğuk su katan,
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Hasan Özunal

Dün Gece

Gözlerin yolda kaldı, kulağın seste,
Bilirim, bekledin her bir nefeste.
Kalbin çırpındıkça o gül kafeste,
Ömrümün sonuydu sanki dün gece...

İşte geldim sana, titrek dizlerim,
Işıktaki gölgem var, saçında izlerim
Bu coşkunu duyguyu nasıl gizlerim,
Bin kez daha sevdim sanki dün gece...

Gözlerim yolları katladı durdu,
Gönlüm kara dağları atladı durdu,
Kalbim her vuruşunda çatladı durdu,
Seninle bir bütün oldum sanki dün gece...

Çaresiz sabahı uykusuz ettin,
Gönlünde boşluğu nasıl fark ettin,
Sen, sevgi denizinde tam bir afettin,
Çöl denize hasretti sanki dün gece...

Hasan Özunal

Dün Yine...

Dün yine koklamaktan mest oldum, o güzel ellerini,
Bin bir yıldızla donattı mehtap, saçının tellerini,
Bir buluta kaçtı mehtap kıskanıp, o mehtap gözlerini,
Bir abı hayat bestesine nakşettim, o aşk dolu sözlerini.

Ay bulutta saklı iken söyledi çamlar, aşk bestemizi,
Bir ömür hayatı bin ömre çevirdi, nefesin nefesimizi,
Bir gizemli esinti sardı bizi, coşturdu hevesimizi,
Sonsuza genişletti sevgi dolu cüret, aşk kafesimizi.

Hasan Özunal

Dün, Bugün ve Yarın

Dün gidenler oldu,
Hiç gelmemiş gibi.
Dün gidenler oldu,
Hiç gitmemiş gibi.
Dün gelenler oldu,
Hiç gitmeyecekmiş gibi.
Dün gelenler oldu,
Hiç gelmemiş gibi...
Dün gidenler,
Ne haldeler bilinmez.
Dün gelenler,
Ne olacak görülmez.
Soru üstüne soru bu Dünya...
Yarın,
Kim ne zaman gidecek hiç bilinmez...

Gün bugün;
Dünü ve bu günü güzel olanın
Yarınından endişe edilmez...

2015

Hasan Özunal

Dünya - 2

Topraktır yaprağın sonu,
Dallar yanmaya mahkum.
Bir can taşımaksa konu,
Garantisi bir nefes malum.

Ot da yaşar, kurt da yaşar,
Amaçsız yaşamak ottan da beter.
İnsan dünyaya daldıkça şaşar,
Bir kabri görmek, dünyayı anlamaya yeter.

Hasan Özunal

Dünya -1

Ateşle barut kardeş,
Kızgın korlar buzlara eş
Adı evliya, kendisi kalles
Kavanoz dipli Dünya, dibin mi çıktı.

İtler aslana dayılanır,
Kuzu kurttan payını alır,
Çirkef lağımla aklanır,
Pamuk ipli Dünya, çivin mi çıktı

Adı kaldı akla karanın,
Haklar hep güçlü olanın,
Zafer katmerli yalanın,
Adaleti yok Dünya, foyan mı çıktı.

Merkep medreseler kurmuş,
Maymun ilim irfan okurmuş,
Öküz mey içmiş de kudurmuş,
Tersi dönmüş Dünya, cılgın mı çıktı,

Sağ ile sol birleşti tek yön oldu,
Güneş karardı da rengi soldu,
Yeryüzüne fitne fesat doldu
Çirkef dolu Dünya, sahten mi çıktı.

Mısıra sultan oldu meczup,
Haklıların ufkunda gurup,
Deva diye sundular zehirden şurup,
İnsanı kıt Dünya, deccalın mı çıktı.

Hasan Özunal

Dünya Bir Ressam Bekler

Nereye gitmiş bu renkler,
Nerede ağacın yeşili göğün mavisi?
Güneşin sarısından eser yok
Griler hakim olmuş dünyaya...

Dünya umutla;
Renkleri boyayacak bir ressam bekler.

Hasan Özunal

Dünya Bizim

Senden önceydi şiirlerin güzelliği
Şarkıların anlamı
Güneşin sıcaklığı
Gülün kokusu
Göğün mavisi
Elmanın tadı
Senden önce güzeldi...

Senden önce vardı dağlar
Ovalar engin
Denizler sonsuz
Bulutlar özgür
Ormanlar sınırsız
Senden önce vardı Dünya...

Seni buldum ya;
Hiçbir şiir anlatamıyor,
Hiçbir şarkı söyleyemiyor seni
Güneş ısıtmıyor senin kadar buz tutan yüreğimi
Gülün kokusu yok sen varsan
Göğün mavisi karanlık
Elmanın tadı buruk kalıyor
Senin yanında...

Seni buldum ya;
Dağlar bir adımlık yol
Ovalar bir nefeslik zaman
Denizler bir avuç su
Bulutlar bir parça pamuk
Ormanlar kibrit çöpü
Artık senin ve benim bu Dünya...

Hasan Özunal

Dünyayı Bahar Yapma Vaktidir

Dünyayı Bahar Yapma Vaktidir

Saçında alev alev bir demet kızıl gül,
Geçtin bu yollardan çekildi bir siyah tül,
Arkanda bıraktın elem ve bir avuç kül,
Şimdi mazi albümünü yakma vaktidir.

Gelişin bahardı ılık bir meltem gibi,
Yaza da razıydık yaksa cehennem gibi,
Kar altında çiçek açan bir çiğdem gibi,
Şimdi bu dünyayı bahar yapma vaktidir.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Dünyayı Unuttum

Unuttum

Kırk yılda bir gün gelen bahar gibiydi gençlik,
Geldi mi gitti mi bilemedim ki, unuttum.
Bir varmış da bir yokmuş oluverdi çocukluk,
Hayal miydi masal mı bilemedim, unuttum.

İlk aşk bir hevesle karışık hummalı geçti,
Bu gönül vatan millet bayrak sevmeyi seçti,
Olgunluk ihtiyarlık olsa bu beden gençti,
Bedenle mi yaşadım gönülle mi, unuttum

Avam kasaya altın akçe para doldurdu,
Her bir köşeye han köşk kâşaneler kondurdu,
Güç kuvvet kazanıp da olmazları oldurdu,
Ben kendime maişet kazanmayı, unuttum

Ne burak ne tuba dalı ne huri hayalim,
Özümden gayrısına harcandı bu mecalim,
Nefsime karşı vefasızlık bütün vebalim,
Baki âlem için ben bu Dünyayı, unuttum.

Kırıkkale – 2018 Nisan

Hasan Özunal

Dürüstlük

Dürüstlüğümüz;
Her adımda engel oldu
Çıktı karşımıza.
Çer çöp oldu, battı gözümüze kaşımıza.
Kimi zaman boran oldu kar oldu,
Kimi zaman kaya oldu taş oldu,
Yağdı başımıza...

Dürüstlüğümüzü;
Bu taşlarla süsledik,
Taş yaptık,
Kar yağmış
Yaralanmış başımıza

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Düşünce

Zaman düşünce,
Mekân düşünce.
Kıldan ince,
Kılıktan keskince düşünce.
Demirden ağır düşünce,
Zehirden acı düşünce.
Ömür bir fırtına,
Geriye kalan düşünce.
Çocuktuk bir zamanlar,
Dizimiz acırdı düşünce,
Yıllardır düşmüyoruz,
Tüm benliğimizi acıtıyor düşünce.
Hep güzel beyinlerde kal,
Bela oluyorsun,
Namert kafasında düşünce.
Ürkütüyorsun derinden,
Karlara kan düşünce.
Behey düşünce düşünce;
Hep temiz kal,
Hep dürüst kal,
Hep güzel kal,
Akıllara düşünce...

(Karaman – 2015)

Hasan Özunal

Edep

Ey bre edep için sebep arayan gafil
Seni Yaratana yok mu hiçbir saygın
Gönlünü edebe etmedi isen mahfil,
Olmaz elbet Hak için bir nebze kaygın.

Dağlardaki ot kardeştir esen yel ile
Ancak kuru odunlar sürüklenir sel ile
Nadas edilse o aklın tırmık ile bel ile
Olmaz elbet Hak için bir nebze kaygın.

Hasan Özunal

Edep Meydanı

Edep Meydanı

Tabela dolu bedeninin her bir yerinde,
Ahlak yarı yarıya yazıyor gerdanında.
Namusta tenzilat yazıyor edep yerinde,
Sonra bir de hak arıyor edep meydanında.

Karaman
Temmuz - 2019

Hasan Özunal

Edepsiz

Yüzünü kızartmıyor olumsuz hiçbir sebep
Aklın ermiyor hayra ya da yok sende edep
Sendeki bu ahlak kıtlığı var iken
Ne Karaman kabul eder seni ne Şam ne Halep

Hasan Özunal

Efkârlıyım

Efkârlıyım

Efkârlıyım;
Demli olsun çayım.
Çift umut atayım bu sefer
Tek şeker hiç de tat vermiyor.
Cıgaramın dumanları güle dönsün,
Şarkılar da şöyle kesik çayır cinsinden.
Bir güneş de girerse odamın penceresinden,
Hele bir de bir sıcacık merhaba bir dostun sesinden,
Sabah kumruları dostun sesine koro oluverse derinlerden.
Karadağ kadar büyük ama okyanus dibi kadar karanlık efkârım
Diniverse...

Efkârlıyım;
Zil sesinde kulağım,
Yolları kollamakta gözlerim,
Bağı çözülmüş tutmaz olmuş dizlerim.
Sabahı bekleyen bir hasta gibi beklediğim,
Cana can, ömre ömür katacak, o ömre bedel haberim
Geliverse...

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özünal

Ekim

EKİM

Sevmez seni çok kimse.
Kışı haber veriyorsun diye.
Soğukları getiriyor, sıcakları götürüyorsun diye.
Yaprakları döküyor, yıllık bitkileri söküyorsun diye.
Artık giysiler daha kalın, evler daha korunaklı, kilerler daha aç diye...
Çayırlar toz, tozlar çamur oluyor diye.
Eylül ağabeyin, Kasım, Aralık kardeşin diye...

Sevmesinler bakalım
Sevmek gönül işidir,
Gönüllerince baksınlar...

Ama ben severim seni.
Hem sıcak, hem soğuk var diye.
Sökülen yıllık bitkilerin yerine tohumlar atılıyor diye.
Dökülen yaprakların ağaçları dinlenip, yeni bir ürüne hazırlanıyor diye.
Topraktan alınan toprağa vererek, fani dünya döngüsünü hatırlatıyorsun diye.
İki mevsim tabiatı besleyen toprağa, yağmurlarla yeniden güç veriyorsun diye.
Ekimler yapılıyor, atılan her tohum yeni bir ümit ve yeni bir bereket kapısı diye.
Her fırsatta aylara günlere saate, taş toprağa rüzgâra, havaya suya buluta bahane bulup da kahr üretenlere inat severim seni.

Severim seni
Rahmetin bol, bereketin kaynağı yağışların başlangıcı diye.
Kâr sebebi olan karların yağmasına hazırlık yapıyorsun diye

En çok da Rabbimin verdiği ömürden kıymetli bir zaman parçasısın diye,
Şükür için, ibadet için, ahiret hazırlığı için kıymetli bir zaman dilimisin diye...
Severim seni EKİM AYI...
İnadına ve muradına severim.
Severim seni EKİM AYI...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2020 EKİM

Hasan Özunal

Elbet Var Bir Sebebi...

Melül, mahzun ve durgunsam,
Elim kalkmaz, yorgunsam,
Kanadı kırık, vurgunsam,
Kendi kendimle bile dargınsam
Elbet var bir sebebi...

Kan ter uykulardaysam her gece
Aklım karmakarışık fikrim bilmece,
Adından başka etmiyorsam tek hece
Elbet var bir sebebi...

Dizlerim titriyor, bağı çözüke,
Omuzlarım yıkkın ve de çökükse,
Belim yük altında, iki bükükse
Elbet var bir sebebi...

Bakıyor görmüyorsam
Her şeyi hayra yormuyorsam
Sigaradan bile medet ummuyorsam
Elbet var bir sebebi...

Aradım bulamadım
Kimseye soramadım
Ben sensiz olamadım
Elbet sensin tek sebebi...

Hasan Özunal

Elif ile Başlar Hayat

Oku dedi ve Elif ile başladı,
Ahiret müjdesi ile anlam buldu hayat
Anaya isim oldu Elif,
Yaratana tesbihe nefes,
Aşka ilk hece,
Kilitli kapılara anahtar...

Edebin ilk adımı,
Sevdanın son durağı,
Azabın habercisi,
Cennetin yolu oldu Elif.

Güzel yüze kaş,
Haksızlığa eğilmeyen baş,
Mevlâ için gözden akan yaş
Ölümlüye arkadaş oldu Elif.

Elifi anlatamazken Dünya,
Kâinata sığmazken elif
Kâinatı sığdırdı gönüllere
Ol diye başlayan kâinata
Bir başlangıç oldu Elif...

Hasan Özunal

Elim mi Kaldı

Ellerim kırıldı, koy verdin gittin
Mektuplar yazacak elim mi kaldı,
Suskun gittiğin gün, sesi kesildi,
Yalvarıp gel diyecek dilim mi kaldı.

Mecalim yok, derdimi nasıl anlatsam
Her dert geçer derler, nasıl atlatsam
İçimde birikti, bir ah patlatsam
Sesimi duyuracak halim mi kaldı.

Sendendi tüm neşem, sendin gülüşüm
Gidişin bir afet, sanki ölüşüm
Hiç yolu yok, ondan mahzun duruşum
Seni bana kavuşturacak ilim mi kaldı.

Bahara razıydım, yaz geldi geçti
Gönlüm hazanı bir çare seçti
Hazan kıştan da beter depreşti
Gelişini gözleyecek iklim mi kaldı.

Seriverdin koca dağları aramıza
Derman yerine od bastın yaramıza
Her boya boyandı her nakış karamıza
Allara boyanacak kilim mi kaldı.

Hasan Özunal

Elmas Toplari

Etmeyin bunu elmas topuna,
Öğretmek adına, eğitmek adına.
Salıverin yaşasın kendi başına,
Etmeyin bunu elmas topuna.

Ana, sevme ile iş bitti sanır
Baba dövme ile eğittim sanır
Hoca not korkusuyla öğrettim sanır
Etmeyin bunu elmas topuna,

Okullar bir törpü, yanlış törpüler
Sanat kaygan yoldan yanlış sürükler
Spor dedikleri şiddeti körükler
Etmeyin bunu elmas topuna,

Adam ol da sen hep para kazan denir
Dostluklar çıkarlarla beslenir
Yarın endişesi ile ahlak hepten körlenir
Etmeyin bunu elmas topuna.

Budanmaz ağaçlar öyle rast gele
Başı boş sıpalar bile olur hergele
İnsan evladına sen insanlık sergile
Etmeyin bunu elmas topuna,

Hasan Özunal

Emperyalizm Ve Çocuklarımız

Bir kaç bardak çay demle,
Bir iki de atıştırmalık sıradan.
Eski günlerin hatıraları olsun ama mutlaka,
Koyu bir sohbete dalalım bıkmadan...

Al getir çocukluğumuzun mutlu günlerini,
Şusam tanesi ile mutlu olduğumuz, o günleri al getir
İhtilallerin muhtıraların ardından...

Kuru üzüm ve kavurga olmalı birer avuç,
Evden az da toz şeker almalıyız, çaktırmadan.
At kıllarından bağlama,
Düdükler yapmalıyız söğüt dallarından.

Soğuk işlememeli paltosuz bedenlerimize,
Isıtmalı hayallerimiz bizi, sıcacık olanlarından.
Kahramanlarımız Köroğlu ve Karaoğlan olmalı,
Peri kızını kurtarmalıyız, Kaf Dağının arkasından,
Ülkeler fethetmeli, insanları kurtarmalı zindanlardan,
Devleri yenmeliyiz, çıkıp gelen ninemizin masallarından.

Toprak ve su ham madde olmalı oyuncaklarımıza,
Çelik çomak yapmalıyız, iğde ve elma dallarından.
Elimiz becerikli, zihnimiz üretken, ufkumuz geniş,
Dünden pişmanlığımız olmamalı, emin olmalıyız yarınılardan.

Ne oldu da karardı çocuklarımızın dünyaları,
Ne oldu da karardı fikirleri aydınlanmadan.
Tek dişi kalmış canavara kurban ettik onları,
Kurtarmalıyız emperyalistlerin çirkin planlarından...

Hasan Özunal

Engelli Olmak Suç Değil

Engelli olmak suç değil utanç değil
Onlara katlanmak zor değil usanç değil
Anlayış saygı ve de bir parçacık sevgi
Onlar engelsizden anlayışlı, kıskanç değil.

Hasan znal

Erdem

ÇAY da dem olacak,
Neyleyeyim ben kıdemi.
Hazine Süleyman'ın olsun,
İlimde gördüm ben erdemi.

Hasan Özunal

Ermenek Bir Yıldızdır

Yalçın dağlar kadar insanları sabırlı,
Gönülleri pırlanta, elleri nasırlı,
Bir gizli tarafı var atalardan sırlı,
Sade keklik değil Ermenegi anlatan...

Taşlarında izler birer tarih yazısı,
Bin eserden biliniyor belki bazısı,
Doğası gariplikten taşır ince sızı,
Sade Kale değil Ermenegi anlatan...

Kayıtlıdır binlerce yiğit kütüğünde,
Turkuaz renk parlar gölünde gökyüzünde,
Bereket fışkırır bayırında düzünde,
Sade helva değil Ermenegi anlatan...

Hayat şartı çok zor yaşamak usta işi,
Bu şartlarda kemale ermez mi bir kişi,
Şan ve şerefle mayalanmıştır geçmişi,
Sade tarih değil Ermenegi anlatan...

Kara elmas ile cebelleşti çok zaman,
Yokluğa karşı koydu vermedi hiç aman,
Halkı taştan helal ekmek yapar pek yaman,
Sade kömür değil Ermenegi anlatan...

Dağlarında kekliği yaylada kekiği,
Tezgahta dokunur bin bir nakış ipliği,
Kışı masal, yazı rüya, bahar şenliği,
Sade iklim değil Ermenegi anlatan...

Karacoğlan o dağlarından feyiz aldı,
Mehmet Bey ferman ile Dünyaya nam saldı,
Sevenlerden pek çok eser yadigâr kaldı,
Sade bugün değil Ermenegi anlatan...

Tanıtılsa olur sekizinci harika,
Toroslara olmuş alameti farika,
Oluverse elbet bir kaç büyük fabrika,
Sade emek değil Ermenegi anlatan...

Baraj ile dünya rekorlarına girdi,
Aydınlık geleceğe güç ve kuvvet verdi,
Alın teri ile vahşi dağlar yeşerdi,
Sade HESi değil Ermenegi anlatan...

Peynirmiş gibi kesilir elmas mermeri,
Dışsatımla biter o mermerin seferi,
Katma değer şampiyonu her bir neferi,
Sade mermer değil Ermenegi anlatan...

Bin bir gün anlatsak da tanımaya yetmez,
Bir gün de olsun orda yaşamayan bilmez,

Bir gün yaşayan bin gün ayrılmak istemez,
Sade g l  değil Ermenegî anlatan...

Gideni unutmadı kalanı kök saldı,
Her bir aşı hem madalya hem övgü aldı,
Yıldızın parlamasına bir çeyrek kaldı,
Sade bir ben* değil Ermenegî anlatan...

"bir ben" ifadesi isim gizlenmek için geçici olarak konmuştur.
Bu ifade yerinde seçici kurul değerlendirmesimden sonra şairin ismi konularak
okunacaktır.

Hasan  z nal

Ermenek Destanı

Yalçın dağlar kadar insanları sabırlı
Gönülleri pırlanta, elleri nasırlı
Bir gizli tarafı var atalardan sırlı
Sade keklik değil Ermeneki anlatan

Taşlarında izler birer tarih yazısı
Bin eserden biliniyor belki bazısı
Doğası gariplikten taşır ince sızı
Sade Kale değil Ermeneki anlatan

Kayıtlıdır binlerce yiğit kütüğünde
Turkuaz renk parlar gölünde gökyüzünde
Bereket fişkirir bayırında düzünde
Sade helva değil Ermeneki anlatan

Hayat şartı çok zor yaşamak usta işi
Bu şartlarda kemale ermez mi bir kişi
Şan ve şerefle mayalanmıştır geçmiş
Sade tarih değil Ermeneki anlatan

Kara elmas ile cebelleşti çok zaman
Yokluğa karşı koydu vermedi hiç aman
Halkı taştan helal ekmek yapar pek yaman
Sade kömür değil Ermeneki anlatan

Dağlarında kekliğı yaylada kekiğı
Tezgahta dokunur bin bir nakış ipliğı
Kışı masal, yazı rüya, bahar şenliğı
Sade iklim değil Ermeneki anlatan

Karacoğlan o dağlarından feyiz aldı
Mehmet Bey ferman ile Dünyaya nam saldı
Sevenlerden pek çok eser yadigâr kaldı
Sade bugün değil Ermeneki anlatan

Tanıtılsa olur sekizinci harika
Toroslara olmuş alameti farika
Oluverse elbet bir kaç büyük fabrika
Sade emek değil Ermeneki anlatan

Baraj ile dünya rekorlarına girdi
Aydınlık geleceğe güç ve kuvvet verdi
Alın teri ile vahşi dağlar yeşerdi
Sade HESi değil Ermeneki anlatan

Peynirmiş gibi kesilir elmas mermeri
Dışsatımla biter o mermerin seferi
Katma değer şampiyonu her bir neferi
Sade mermer değil Ermenegî anlatan

Bin bir gün anlatsak da tanımaya yetmez
Bir gün de olsun orda yaşamayan bilmez
Bir gün yaşayan bin gün ayrılmak istemez
Sade gölü değil Ermenegî anlatan

Gideni unutmadı kalanı kök saldı
Her bir aş hem madalya hem övgü aldı
Yıldızın parlamasına bir çeyrek kaldı
Sade bir Hasan değil Ermenegî anlatan.

Hasan Özunal

Eskici

Eskici

Gökten üç bulut düştü;
Yağmur oldu birisi,
Birisi kar,
Dolu oldu ötekisi...

Kar saçlarıma yağdı,
Dolu gönlüme.
Yağmur gözlerime,
Mutluluk olmadı hiçbirinin etkisi.

Yalanmış masallar;
Bir yokmuş kısmı doğru,
Bir varmış kısmı sahte.
Hayaller ise oldu gönül eskisi

Gel eskici al masalları;
Yoklar potasına at.
Al hayalleri,
Avunacak başka birisine sat...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Ey Benim Kaybolan Dilim

Ey benim haçlı dili ile
Arapça arasında kaybolmuş dilim;
Ne etsek de kurtarsak,
Şaşkın elinden seni...

Kalmadı senin o lezzetinden birkaç dilim.
Sen ki ana sütü kadar saf,
Sen ki pınar suyu kadar berraksın.
Sen ki Mehmet Bey fermanında
Binlerce yıla damga vuran bir yapraksın.
Senden başkasına dönmüyor,
Senden başkasını kabullenmiyor dilim.

Çağdaş olmak için mankutlaşanlar
Haçlı dili ile seni yok etmekte,
Bilimsel olmak adına birileri
Arap dili ile seni kirletmekte...
Ama biçare olduklarını,
Zavallı olduklarını fark etmemekte...

Ey benim haçlı dili ile
Arapça arasında kaybolmuş dilim
Sen benim bayrağım,
Sen benim şerefim,
Sen benim sevgilim,
Sen benim benliğimsin...
Sana sahip olmak,
Seni yaşatmak da
En büyük emelim...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Ey Deli Gönöl

Ey Deli Gönöl

Kuş olsan uçunca bir dala konardın
Sen inmedin göklerden yere ey gönöl
Yakan olsa kendi halinde yanardın
Dertler açtın çileli sere ey gönöl

Her rengi al olsun istedin alladın
Her boyayı boyadın sonra pulladın
Ferhatı Mecnunu Keremi solladın
Her çırpınışın yara bere ey gönöl

Devasız dert düşkünüsün iflah olmaz
Bir emsalini arasan da bulunmaz
İstedğin altın bir tasta sunulmaz
Allah iyiliğini vere ey gönöl

Karaman - 1997

Hasan Özunal

EY Sevgili...

Ey sevgili
Bir halin var ki;
Karadağ kadar mağrur,
Karadağ kadar görkemli,
Karadağ kadar gizemlisin.

Bir yanın var ki,
Hacı Baba Dağı kadar yakın,
Hacı Baba Dağı kadar başı dumanlı,
Hacı Baba Dağı kadar da muhteremsin.

Elma kadar güzel kokar
Divle peyniri kadar lezzetli
Ermenek helvası kadar tatlı
Arabaşı çorbası kadar rayihalisin.

Bütün yollar sana çıkar.
Doğu, batı, kuzey, güney,
Bir yanın engin bir ova,
Bir yanın aşılması güç dağlarsın.

Yüzünde tarihin derin izleri,
Bağrında geçmişin karanlık gizleri,
Dilinde evliyalarının güzel sözleri saklıdır.

Ey sevgili,
Gürlük suyu gibi coşkun,
Ermenek gölü gibi dingin,
Sertavul Yaylası kadar serin,
Tüm çağları yaşamış olgun ve erginsin.

Sen ipekyolu kervanlarına hancı,
Sen evliyalara karargah,
Sen devlet kuranlara otağ,
Sen tatlı dili ile konuşanlara yurt,
Sen hakkı savunanlara vatansın.

Ey sevgili sen;
Cansın,
Sen yaşayan ve yaşatansın.
Sen Karamansın...

Hasan Özunal

Ey Yar

Ey Yar,
Varlığım sayende var.
Yok iken cismi fanim
Yok iken ruhu bakim
Sendin bana Yar...

Ey Yar,
Ol deyişinde cürmüm yok iken
Verdiğin can ile
Hediye ruhum ile
Tüm kainata hakimiyetim var.
Yerleri ve gökleri
Emrimize veren Ey Yar,
Bilmiyorum
Daha ne bilinmeyenler var
Ey Yar,
En dar günümde
Bir çaresin
O an diyorum ki
Allah var
Başkası olmaz kula yar.
Mededim, çarem,
Sebebi hikmetim;
Ey Yar
Sana sonsuz Hamd-ü Senalar...

Hasan Özunal

Eylöl

Sanki eylölleler daha bir eylöl,
Kışlar daha bir yakın sanki.

Çok eylölleler gördük
Ve sonrası kışlar
Ama peşini takip etti
Umut dolusu baharlar
Ve ağustos dolusu yakışlar...

Ama artık bir başka güz
Ve eylöl;
Belki de artık
Güzün eylölü
Ömrün eylölüne denk gitti,
Umutsuz kaldı
Gelecek bahara bakışlar...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Fani Dünya

Sevgiyi kör kuyulara siz attınız,
Yaşamı mahvedip hırs yaptınız
Dostunuzu düşmana bir pula sattınız
Siz çıkardınız çivisini fani dünyanın...

Gülmeler hep sahte, hepsi yapmacık
Ahlak yok oldu, namussuzluk açık açık
Edepli olanlar ya manyak, ya da kaçık
Siz kaçırdınız tadını fani dünyanın...

Mezat pazarında kadın satılır
Hayırlı işe şer ve batıl katılır
Küfür kazanç sayılıp cebe atılır
Siz karaladınız adını fani dünyanın...

Yüz binleri yok saydınız, birinizi bin
Tavrınız musallat, cisminiz çirkin
Milyonlarca yıl korumuştur lakin;
Siz yaraladınız namusunu fani dünyanın...

2008

Hasan Özunal

Fani ve Baki

Fani ve Baki

Gördüğün bir fanidir, aynada duran,
Ruhunda başka bir sen var göremezsın.
Fani olan o beden, toprakla sudan,
Bedene can veren öz mübarek nurdan.

Bedene boyun eğip ruhu incitme,
Ruhunla yaşa ki bedeni kirletme.
Beden ruha hizmetkâr onu ıştırma,
Ruhunla yaşa kurtulursun sorgudan.

Bedende bir sınır var üç ile beş gün,
Ruh baki beden toprak olacak bir gün.
Bir son değil bir başlangıç o son gün,
Dünyada baki âlemi yaşa doğrudan.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Farenin Hayali

Farenin hayallerinde kocaman bir teker kaşar
İnsanoğlu da hayal ettiği müddetçe yaşar.
Fare aklıyla bile hayal ederken sadece kaşar,
İnsanoğlu bu; hayallerinde bile aşırılığa kaçar.

Hasan Özunal

Fıtrat

Bölböl Őakıyacak, eşek anıracak
Köpek havlayacak, kuzu meleyecek
Öküz böğürecek, aslan kükreycck,
Her canlı fıtratını işleyecek...
Adam olmayandan adamlık bekleme
Kendi yerini kendi belirleyecek
Her canlı gibi o da fıtratını işleyecek...

Hasan Özunal

Fidanlar Toprakla Buluşmalı

Gün bu gün, fidanlar toprakla buluşmalı,
Ağaçlar birleşip, ormanlar oluşmalı
Yeşil ile var olur yaşanacak bir dünya;
Her fert, vatani cennet yapmak için çalışmalı.

Hasan Özunal

Fiil Çekimi

Seni
BEN sevdim...

Beni
SEN sevdin...

Derken seni
O sevdi...

Hep beraber
BİZ sevdik...

Sonra ne olduysa oldu
SİZ sevdiniz...

Şimdi benim için
ONLAR oldunuz...

Mişli geçmiş zamanın
Cemaziyelevvelinden çıkıp gelme hayatıma
Fiil çekim listemde
Yeni bir şahsa yer yok...

Hasan Özunal

Gafil

Ey gafil, tutturmuşsun bir gerici lafını
Beni bırak da sen sorgula kendi safını,
İlericiyim diye örümcek kafanla hazırladın mahvını
İlerici sensen, ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Her güzele bir kulp takıp kınarsın
Taraftarların aka kara dese kanarsın
Emredilince her pis işi yaparsın
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Vahye güler, ilahi nizamı inkar edersin
Arkana takar senin gibileri yularsız yedersin
Bu halinle hem dünyada, hem ahrette hedersin
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

İnsana tapar Yaradana eğilmekten utanırsın
Rabbi tanımaz yaratılana tanrı diye taparsın
Güzellikten usanır, çirkinlikler kusarsın
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Fikirlerin çöktükçe azgınlaşıp durusun
Her teze bir uyduruk de fikir bulursun
Tartışma dendi mi kavga eder kudurursun
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Vatanseverim, aydınım, ilericiyim dersin
Vatan savunması gerekince çeker gidersin
Yangına benzin döker, oturur seyredersin
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Sağlam aydınlarınızı harcamakta mahirsiniz
İftira, çamur, mermi ve molotof atmakta cevahirsiniz
İnanca küfreden su katılmamış kâfirsiniz
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Demokrasi bayrağını taşırsınız ama inanmazsınız
Elde edemeyince iktidarları yıkarsınız
Mertçe ben buyum demeden etek altına saklarsınız
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil

Saygı duyayım derim. saygıma yazık
Odundunuz, okuyunca oldunuz kazık
Bu dünyada açsınız, ahrete koymadınız azık
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Hasan Özunal

Gafletten Kurtuluş

Sözünde Hz Ömer'sin gerçekte Nemrut,
Bu yol değil gel kendine yeni bir yol tut.
Dini çıkarına alet bilmişsin akçeyi mabut,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Kul hakkı yemekten sararmış yüzün,
Çıkar aramaktan kararmış gözün,
Her lağım tarlasında hep senin izin,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Deve gitti hem de hamudu ile beraber
Yoldaşların her vurgunda seferber,
Dur, bir düşün, bir sürelik ara ver,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Gün ağarır da şafak söker ya tıpkı öyle,
Sen baki aleme gitmeyecek misin söyle,
Defterin verilir solundan gidersen böyle,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Gamzelerin

Gamzelerin

Gamzelerin ki gamdan azade eyledi beni,
Leblerin hoş sedalarla lal etti leblerimi,
Mehtap gözlerin çarptı da kazazede eyledi,
Aşkın ateşi kavurdu bir hal eyledi beni.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Geçmişten Alacaklıyım

Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Sisler içinde bir çocukluk,
Siyasetin harcadığı bir gençlik,
Emperyalistlerin bombardımanında bir ömür...
Bir tarafta yokluk,
Bir tarafta varlık içinde yoksulluk.
Safa desen çölde çalıdan bir gölgelik.
Bir nefeslik fırsat tanımayan bir ömür,
Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Vatan sevgisi maya,
Millet aşkı tek şevda,
Yaradan tanıdığım tek aşk.
Şükür tesellim,
Doğru yol tek niyazım.
Geride kalan dağarcıkta bir kaç iyilik.
Her geçen yılın karı,
Yüzümde çizgiler saçlarımda kar.
Bir şey anlamadım ben bu davadan,
Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Kolaydı bu güzel hayat
Ama her adımda bir engel,
Her hamlede bir duvar,
Kulların kahır ise heyhat...
Şimdi artık tünele girişe çeyrek,
Hayattan kazancım tek aile efradım var,
Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Ver geçmiş bana çocukluğumu,
Ver emperyalistlerin harcadığı gençliğimi,
Ver benim hiç gerçekleşmemiş hayallerimi,
Ver bana bileğimin hakkını,
Ver alın terimin bedelini,
Ver iyi niyetimin hasılatını,
Ver benim olup da aldıklarını,
Ver benim olması gerekip de çaldıklarını...
Geçmiş;
Senden alacaklıyım...

Gelecek,
Artık bil ki sana da;
Sadece bir can borcum var...

Karaman - Ekim 2016

Hasan Özunal

Geçmişten Geleceğe

Sen söylemezsen,
Ben söylemezsem,
Herkes, sevdiğimi nerden bilecek...
Sen, bir ürkek kuş gibi kaçsan da bu sevgiden;
Aşkım seni gölgen gibi takip edecek...

Bir gün Bana gelmezsen,
Bir gün Sana gel demezsem,
Sanma bu aşk bitecek...
Sen bir rüzgar gibi selam getirsen de eskilerden
Bu aşk benle beraber geleceğe gidecek...

Hasan Özunal

Gel

Bir yağmur gizliyor gözyaşlarımı,
Buluttan kopup inceden ince.
Bir rüzgâr esiyor,
Dağlardan koşup gelen,
Başımı okşayıp geçip gidiyor sessizce.
Yutuyor matemimi,
Kör kuyulardan kopan bir gece.
Bir kıpırtı var içimde,
Bir yara kanıyor sanki gizlice.
Cevap var, cevap yok, cevap belli belki de,
Cevap birkaç harf ve bir iki hece.

Caddeler karanlık birer dehliz,
Her adımda yutuyor ruhumu.
Kaldırımlar birer testere,
Beynimi sağlamı sollu yontuyor.
Çıkış, çare, çözüm birer muamma,
Her bir düşüncem pas tutuyor.
Işık görmeyen gözler,
Gönlümü uyutuyor.

Çıkış yakın, çare kolay, çözüm basit,
Belki birkaç harf ve birkaç hece.
Gel, gelişinle aydınlanacak bu gece,
Gel, gelişinle çözülecek bu bilmece,
Gel, gelişinle bitecek bu çektiğim işkence,
Gel, birkaç harf ve birkaç hece...

Hasan Özunal

Gel Can Ol

Gel Can Ol

Bir puslu gecede zaman,
Saat tıkırtılarında akarken,
Bir akrebe düşer sevdan,
Bir de kalbime...
Akrep vuslata yaklaştıkça,
Her saatte yok olur,
Kovalar umutları yelkovan...
Sonra uzar geceler asır olur.
Gece saatleri geri sayar,
Sevdan hasretin
Vuslatın imkânsız
Yokluğun işkence olur...
Gelmezsen;
Ne tan yerinden söker şafak,
Ne bu bahtsız gece son bulur...
Gündüzü görmeyen ömrüme,
Bari bir ay gibi doğ ey yar...
Gözünün bir ferî mehtabım olur,
Sen gelirsen karanlıklar son bulur,
Bir teselli bulurum söz geçmeyen gönlüme...
Bitmezse bu gece,
Bitmezse bu karanlık,
Bitmezse bu hasret,
Vuslata ermezse gönül,
Sabırdan tükenen ömür,
Bil ki artık son bulur...
Gel yelkovan akrebe yetişmeden
Gel ecel bu tene erişmeden
Gel yokluk varlığına ilişmeden
Gel bitsin bu karanlık...
Bu beden varlığına can bulur...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Geldi de Geçiverdi

Geldi de Geçiverdi

Bu ömür ağlayarak, karalar bağlayarak,
Ciğeri dağlayarak, geldi de geçiverdi.

Yaz ve kış hep telaşta, baharı kaldı kışta,
Dertlerle hep savaştta, geldi de geçiverdi.

Köprüsü çöküverdi, elemeler döküverdi,
Her derdi veriverdi, geldi de geçiverdi.

Bulutı ağdı başa, başımı vurdu taşta,
Gark etti gözde yaşta, geldi de geçiverdi.

Yaylama ot vermedi, ocağa od vermedi,
Sevdaya ad vermedi, geldi de geçiverdi.

Başıma kar yağdırdı, dilime zar sardırdı,
Üstüne har saldırdı, geldi de geçiverdi.

Gençliği talan etti, hayali yalan etti,
Dostumu yılan etti, geldi de geçiverdi.

Geceler zindan oldu, gündüzler talan oldu,
Vaatler yalan oldu, geldi de geçiverdi.

Kalanlar bana yetti, yaşamak sanki dertti,
Şükrümüz hiç bitmedi, geldi de geçiverdi.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Geldi Geçti Ömür

Geldi Geçti Ömür

Fakir gönlüm gözlerinin istilasındadır,
Bu çilekeş başım aşkın belasındadır,
Ömrüm sensizliğimin yasındadır,
Geldi geçti ömür neyin telaşındadır.

Gönül yarının da sensiz olacağını bilmektedir,
Her yarın dünden hüznüleri alıp da gelmektedir,
Zaman bir mızrap olup bağrımı delmektedir,
Geldi geçti ömür neyin telaşındadır.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

Geldim

Geldim...

Gayrı,
Elleri böğründe bakma yollarıma.
Kaf dağını
Anka kuşu ile aştım da geldim.
Gel atıl şimdi kollarıma
Engelli yolları, dikenli ovaları
Sabır ile koştum de geldim...

Kitaplardaki, dillerdeki
Masalları nereden bilsinler
Bu sevda, kitaba sığmaz desinler
Seni bana, beni sana
Denk görmesinler,
Kitaplardaki masallardan
İzinsiz çıktım da geldim...

Tut elimi;
Hasret ateşi ile yanmaktansa
Vuslat pınarından kanmaya geldim...

Hasret küllemişti kızıl korları
Fırtınalar kırmıştı, meyve dolu dalları
Ecel hazır etmişti, dört kollu salları
Koru ateşledim,
Dalları yeşerttim,
En sevgiliden
Yeni bir ömür diledim...
Koştum da geldim...

Kırıp sevda prangalarını
Yıkıp
Gönüllere gardiyan olan
Kahrolası kuralları
Alıp seni Anka'nın kanatlarına
Kaf Dağının ardındaki
Masal dünyasına
Birlikte kaçmaya geldim...

Tut elimi;
Hasret ateşi ile yanmaktansa
Vuslat pınarından kanmaya geldim...

Hasan Özunal

Geldin ve Gittin

Senle yaşadık bir zaman,
Alıp verilen bir nefes,
Bir an gibi...
Geldim demedin ki,
Geldiğini bilmeden,
Deli dolu estik geçtik,
Varlığını bilmeden...
Usulca çekip gittin,
Yine bir haber vermeden.

Varlığın çok güzelmiş,
Çekip gittin bilmem ki neden?
Kadrini kıymetini bilmeden,
Bir sefanı sürmeden...

Şimdi lüğatimde bir kelimesin,
Sadece iki hecelik.
Sensiz bazı duygular belirsiz,
Sensiz bazı duygular tamamen hiçlik.

Niye terk edip gittin bir anda?
Geri geliversen ya
Hayırsız,
Vefasız gençlik...

Hasan Özunal

Geliver

Bir bahar günü, ya da bir akşamüstü,
Bulutlara karışıp, geliver artık.
Sensiz bu gönlüm, bil ki hayata küstü,
Bahar yağmuru olup iniver artık.

Sabahsız geceler hiç bitmedi gitti,
Bir hayal denizinde hayaller yitti.
Günlerimi sayarken ömürler bitti,
Gelip de gözyaşımı siliver artık.

Sensiz bu fani dünya bir serap gibi,
Hayatım bir kör kuyu görünmez dibi,
Ömrümün sebebi gönlümün sahibi,
Çileli bu dünyama giriver artık.

Hasan Özunal

Gelsen Diyorum

Silindin artık, yoksun hatıralarımda bile
Arada bir, rüyalarıma çıkıp gelsen diyorum
Bu aşk artık söndü desem inanma, nafile
Bir kere de sen kalbini dinlesen diyorum.

Ne eller aldı, ne de ben git dedim sana
Bu gidişe rızam var mıydı, dönüp sorsana
Bir yolunu bulup, uçan kuştan haber salsana
Kahrın kime, sitemin nedir desen diyorum.

Hasan Özunal

Gençlik ve Vatan

Vatan sevgisini oyun mu sandın
Hayali bir oyunu oynar gibisin
Önce bir öğren be çocuk sonra da yaşa
Bilmediğin bir yemeği sunar gibisin.

Toprak nedir, vatan nedir, kan nedir?
Göklerdeki yıldız nedir ay nedir
Bayrağımı bayrak yapan al nedir
Dibi görünmedik bir suda yunar gibisin

Uğruna verildi yüz binlerce can
Artık toprak oldu toprakta yatan
Her karış toprakta bir şehit atan
Toprağı hiç bir şey sanar gibisin.

Tarihi bir oku oku da anla
Bir değil Maykıllar senin atanla
Şehit bir değil külçe yatanla
Ezberden bir rolü oynar gibisin

Kurtul üstündeki şu pis baskıdan
Kimliğini al giy önce kurtar askıdan
Kendini tanı önce şöyle yakından
Akmasını bir bilsen pınar gibisin.

Hasan Özunal

Gerçeğe Az Kalmış

Gerçeğe Az Kalmış

Olay
Cennet Vatanımda:
Bir bahar ayında,
Ilık bir günün şafağında,
Göl dağ başında,
Ağaç göl kenarında,
Tahta koltuklar ağaç altında,
Sen koltukta ve tam karşımda,
Kitap ellerimin arasında,
Nihavent faslı kulaklarımda,
Çay buğusu burnumda,
Çigara dumanı ciğerimde,
Güneş tenimde,
Sen yüreğimde...
Derken:
Uyanıvermişim...
Hayal bu ya
Rüya oluvermiş
Ne mutlu
Gerçeğe az kalmış demek...

Hasan Özunal
Karaman - 2012

Hasan Özunal

Gerçek Dost

Övgülere aldanma
Seni yerden yere vuran yergiler de var.
Kırmızı halılarda yürüyorsun ama;
Dikenden dokunmuş sergiler de var.

Hesaba çek kendini
Halk olsun aynan
Sana edilen lafların pek çoğu yalan,
Dünyada hoş seda her kuldan kalan
Ahrette ödenecek vergiler de var.

Dünya bir imaret sen ol sahibi
Bin hayırdan bir dua çıksa da yeter.
Kavgalar nahoştur yoktur galibi,
Kitapların yazmadığını yazan dergiler de var.

Gerçek dost o ki;
Yüze gülen değil, yüze söyleyen
Kötüyü gösterip doğruluk öğütleyen
Her güzel sözü bal kaymak sanma,
Dile getirilmemiş sevgiler de var.

Hasan Özunal

Gerçek ve Yalan

Kör kuyular dibinde bir katrecik su
Kova kova çektim de kandırmadı ki
Aşk gerçek, hayat yalan buymuş doğrusu
Aklım erdi de, gönlüm anlamadı ki...

Kökünden büyüdüğüm ağaç, dal budak oldu
Kaç mevsim yeşerdi, sarardı soldu
Kök toprakta yaşarken hayali boldu
Sevdası meyvaydı alamadı ki...

Toprağın hasreti deli bulutlar
Çayırdı çimende bitmez umutlar
Rüzgardan nem yolladı ufuklar
Çöllerin gülüne yaramadı ki...

Hasan Özunal

Gerçek Vuslat

Adından bir dünyaya hapsetme beni
Onsekiz bin alemde daha ne dünyalar var
Canıma can katsan da neyleyim seni
Canımdan öte daha ne hıyabanlar var.

Aşkın vuslat değil kavuşmak zevku sefa
Yüz yılda olsa fani âlemde bulunmaz sefa
Gerçek vuslat gelir her canlıya bir defa
Vuslatı var eden sefere bin bir bahaneler var

Hasan Özunal

Giderim

Kırılmış sazımın teli
Gam etme gönül...
Düğüm tutmaz kopan tel
Uğraş gerekmez,
Uç telli saz ile besteye devam;

Bestelerim

Bozulmuş dümenim, dönmez tekerim
Ümit kesmek yok;

Ben yaya da giderim.

Kâğıdım tükendi
Yazmaz kalemim
Beis yok;

Ezberlerim.

Tüm düzen bozulmuş, çıkarmış her şey
İnsanlar çıkarsız nefes almazmış
Bu düzene uymayanlar yanarmış
Ne masal;
Gülerim.

Kirlenmiş toplum dönmüş bir devran
Hasım olmuş tüm dost ve hısımlar
Üzülmek kahrolmak neye yarar ki
Dostlara;

Selam ederim...

Bedenim yaşlanmış kalbim rahatsız
Olsun....
Ruhumla yaşar;

Gönlüm ile severim.

Bir belirsiz zamanda
Tükenirmiş son nefes
Baki kalan mı var
Alınca GEL emrini;

Giderim...

1995

Hasan Özunal

Giderken

Bir bayrak dalgalansın,
Ezanlar duyulsun yeter.
Yer mekân aramayın kabrime
Lahit falan da istemez.
Vatanımın toprağı örtsün üstümü
Yabani otlar bitsin
Her bahar çiçek açıp,
Yeni tohumlar serpsin her güz günü.

Günde beş sefer
Bilal'in sesinden çağrısını duyayım Rabbimin
Haydin Felaha derken...
En Ulunun adını dinleyip,
Dünya yükünü atmış yorgun,
O büyük kutlu günü beklerken...

Toprağa karışan kanımın rengi
Yurdumun nefesi ile dalgalansın kıpır kıpır
Gölgesi bir garanti toprakta
Herkes bilsin ki
Bir vatansever yatmakta
Bir ömür verdiği o canım toprakta.

Varsa güzelliklerim Rahmetle anın
Esirgemeyin korumasından bir mübarek Fatiha'nın
Daima şükrünü ettik
Kölesi olmadık emanet canın...

Helal olsun hakkımız varsa tüm geride kalanın
Bu dünyadan geriye kim ne bırakmakta,
Ne faydası oluyor ki giderken
Ömrü Dünya olanın...

Yer mekân aramayın,
Feryat figan da ağlamayın,
Yok olduğumu bittiğimi hiç sanmayın.
Aslında daha yeni var olacağım,
Dünya bahçesinden terhis olup,
Sılama kavuşacağım...
Ben en mutlu günümü yaşayacağım o gün
Gel emrini alıp da Sevgiliye giderken,
Yok olduğumu bittiğimi sanmayın...

Bir basit taş yazıverin yeter:

Emanet verdin bu "CAN" ı ey Canan
Vakti geldi de "AL" diyemedim.
Seni sevmektir bana "KÂR" kalan
Senden Başkasına "YAR" diyemedim.

Karaman – 2015 Eylül

Hasan Özunal

Gitmek Çok Zor Gelmiyor Artık

Gitmek Çok Zor Gelmiyor Artık

Geçmişse altmışaltı yıl,
Gitmişse Deden, Baban, Kardaşın
Gitmişse adaşın, yoldaşın
Komşun, dostun, meslektaşın
Gitmek çok zor gelmiyor artık.

Son selamı verip de Bu Dünya'ya
Hadi eyvallah demek.
Zor gelmiyor artık...

Son olmadığın bilmek bu gidişin
Bir yeni başlangıca inanarak gitmek
En Sevgiliye kavuşmak
Belki de daha büyük mutluluk
Belki kalmaktan daha güzel...
Gitmek çok zor gelmiyor arttık...

Farkı yoksa dünün bu günden
Bitmişse gelecekte beklenenler,
Her mevsim bir öncekinden kıraçsa
Yok olup gitmişse ektiğin ekinler,
Heybe dolmuş, delikse çuvalın dibi
Boşunaysa,
Hayaller gerçek olsun diye beklemek
Zamanıdır belki de
İyi bir günde
Aniden çekip gitmenin...

Artık zor gelmiyor
Hayat görevinden terhis olup
Teskereyi alıp da
Kalanlara elveda demek,
Gitmek çok zor gelmiyor artık...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – Eylül 2020

Hasan Özunal

Gökten Üç Bulut Düştü

Gökten üç bulut düştü
Biri
Gözlerimde yaş oldu kaldı
Biri
Yüreğime göreklendi
Biri
Kapladi hayallerimi

Gökten üç bulut düştü
Üç bulut düşeli karakışlar göktü dünyama
Yönlerim karıştı
Aklım şaştı
Bir musibet bela bulaştı
Dünyam dünyalıktan çıktı
Cehennemi yaşattı...

Bir yağsa gözümdeki bulut sel olacak
Bir kıpırdasa kalbimdeki bulut patlayacak
Bir dağılsa hayallerimdeki bulut dünyam aydınlanacak
Ruhum bir masaldan uyanacak...

Hasan Özunal

Gönlüm

Gönlüm

Elifi aramasam da dağ başında çıktı karşıma
Leyladan medet ummadım ama çok iş açtı başıma
Şirine yoktu ki hiç bir meylim sebeptir gözyaşıma
Başımdaki şu karlara sebep bu divane gönlümdür

Geçti bu fani ömür ne bir söz dinledi ne uslandı
Sıra dağlar dururken gitti de çürük dala yaslandı
Kapısını açmadı bir türlü karanlıkta paslandı
Başımdaki şu karlara sebep bu divane gönlümdür

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2013

Hasan Özunal

Gönlüm Ağırlandı

Uç dedim gönlüme
Uç ve havalan...
Uzaklaş bu gerçeklerden
Uzaklara git sorunlardan ve dertlerden

Çabaladı
Çırpındı
Parçalandı
Bir türlü uçamadı gönlüm
Dünya gönlüme dar
Gönlümün ağırlığı Dünya kadardı;
Gönlümde senin ağırlığın vardı...

Hasan Özunal

Gönlüm Alacaklı

Ömür defterine şöyle bir göz attım,
Bir sen alacaklısın divane gönül.
Geleni topladım, gideni çıkarttım,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Kapını çalanlar, tarumar etti de gitti,
Tahtına oturanın vadesi, üç günde yetti,
Sabır taşın çatladı, takatin bitti,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Dostların her biri, borçlu yekünde,
Felekle güreştim, hep yedim künde,
Kismetim kapandı, bir hal var kökünde,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Maddiyat harmanında, bir avuç geç kaldı
Beklediğimiz yolcuların, hepsi geç kaldı,
Her tokatta yüzümüz, hep güleç kaldı,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Ekâbirden, kabir azabı çektik yıllarca,
Avamdan darbeler yedik, hunharca,
Al ömrümü senindir, keyfince harca,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Hasan Özunal

Gönlüm Daraldı

Gönlüm daraldı
Yer yok gama, kasavete,
Kem söze, kahıra buğuza.
Yer kalmadı;
Sahte dosta gönlümde,
Gönlüm daraldı.

Dağlara ovalara,
Yılana çiyana,
Haine ve adam satana,
Doğruluğa şer katana,
Her sözü fitne yapana,
Yer verdiğim gönlüm daraldı,
Yer kalmadı tümüne.

Gönlüm daraldı
Kalan yerler;
Yar için, yaren için,
Yoldaş için,
Kademli ve kıdemli dostlara
Güzele, güzelliklere,
Şevgiyi, sevmeyi bilenlere,
İnsanlık sırrına erenlere kadar...

Gönlüm daraldı
Defettim; ne kadar safra varsa,
Yok ettim; ne kadar yanlış varsa,
Bir ettim; her olumsuzluğu
Bir çırpıda hallettim.
Gönlüm daraldı;
Gönlüm daraldıkça boşalttım.
Gönlüm daralınca,
Gönlüm rahatladı...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Gönlüm Daralması

Sevmeyiz
Dar gönüllü olmayı belki,
Çok da geniş olmasın ama.
Bir yeri olsun yârimin,
Bir de canlarımın, başköşede.
Bir demet gül sığsın,
Bir kuş cıvıltısı,
Az toprak kokusu,
Birkaç damla yağmur,
Az da bulut olsun varsın.

Tüm bunları,
Rabbimin Sevgisi sarsın, sarmalasın...

Çok da geniş olmasın gönlüm;
Çirkine, kötüye, haramiye,
Münafığa, ikiyüzlüye ve haine,
Hele ki vicdansızsa hiç yer kalmasın...

Tüm bunları,
Rabbimin koruması içeri almasın.

Çok da geniş olmasın gönlüm;
İki oda bir sofa,
Gönlümdeki kötülüklerden
İki de bir
Gönlüm daralması...

Hasan Özunal

Gönlüm Hür

Hak etmediğim gönle girmedim
Hak etmeyene de gönül vermedim,
Gönlüm hür.

Bana yapılmasını istemediğimi,
Kimselere yapmadım
Nefsime uyup da,
Kul hakkını almadım.
Vidanim hür.

Yaratandan başkasına kul olmadım
Hak'kın emrinden başka süzgeç tanımadım
Kör taassubun batağına sapmadım
Sorgulamadan hiç bir şeyi kabul etmedim
Çıkar için yanlışlara kanmadım,
İnanmadım,
Fikrim hür.

Akıl, mantık, feraset ve izan veren
Yaradan'a ŞÜKÜR...

Dilimi ne bağlar?
Kalemime ne engel olur?
Hak'kın çizgisinde kalan
Her ortamda haklı olur.
Doğruları görmeme sebep olan
Yaradan'a ŞÜKÜR...

Hasan Özunal

Gönlüne Sitem

Gönlüne Sitem

Güller derledim kanayan bağrımdaki yaradan,
Sana sundum da yer vermedin kucağında.
Bir hayal dünyası çıkardım bahtımdaki karadan,
Yer bulmadım gönlünün köşesinde, bucağında.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Gönül Bahçem

Bir bahçe ki gönül bahçem;
Goncası kararmış, gülleri solmuş.
Lalesi sümbülü hep harap olmuş,
En yakın baharı bir serap olmuş,
Güneşi mehtap, ırmağı şarap olmuş.

Bir bahçe ki gönül bahçem;
Dikenler yok olmuş, susmuş bülbülü.
Bülbül düşman bilmiş, yaralı gülü
Lale esir almış garip sümbülü,
Lalesi sümbülü hep harap olmuş.

Bir bahçe ki gönül bahçem;
Tımar bekler, derman bekler, dost bekler.
Yapraklar havada, inler çiçekler,
Dost gelmezse yanıp gidecekler,
En yakın baharı bir serap olmuş.

Hasan Özunal

Gönül Hep Arar

Düşlerim unutuldu, kabuslar kaldı
Aşklarım unutuldu, hüsrânlar kaldı
Gidenler yok oldu, kalanlar kaldı
Kalanlar yetmedi, gönül hep arar...

Dağarcık boşaldı, güller kasede
Elek duvarda, delik kese de
Yarın yok olacağını bilse de,
Kalanlar yetmedi, gönül hep arar...

Mısrada kelim yok, nota yok sazda
Kalemde çizgi yok, işve yok nazda
Güzeli bulmak için, her gün niyazda
Kalanlar yetmedi gönül hep arar...

Uzun mu bu ömür, kısa mı bilmem ki
Bir lokma bir hırka, saltanat bu bilsem ki
Mısırâ sultan olacakmış gibi sanki,
Kalanlar yetmedi gönül hep arar...

Hasan Özünal

Gönülden Sevdim Seni Ben Karaman Şehri

Sen beni nedense sevmedin gitti.
Sende mutlu olmaktı amacım bil ki;
Seni kirletenler sayende, benden kâr etti
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Bir köydün eskiden, şimdi bir modern şehir,
Hizmette yarıştık hep, etmedik tehir
Dereydin ırmak oldun şimdiyse nehir,
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Hizmet için yola çıktık bir kervanlık adamla,
Göl olur sandık olursa her birimizden bir damla.
Her hizmette acımasız yargılandık idamla,
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Kaldık tek başımıza Timurla Hoca misali,
Gerçekte aşmıştık oysa her bir hayali.
Allahın Rızasında bulduk bunca mecali,
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Yazları toz idi yolların, kışları çamur
Binalar görkemli, semtlerin mamur
Hizmette sınır yok, sanki bir yağmur
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Kızarım bazen de çekip gideyim derim
Gönlüme hep yeniktir çilekeş serim
Ak kâğıt üstünde bir kaç fikir eserim
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri

Bir dikili ağacına bile talip olmadım
Çölde kuduz çıktı gene yılmadım
Toprağından bir mezar yeridir muradım
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Hasan Özünal

Götür Git Şehrin Işıklarını

Götür git şehrin ışıklarını da
Karanlıklarda kaybolma sakın.
Al yanına hatıraları,
Bakışları, gülüşleri,
Yakışları ve yıkılışları da
Al götür git giderken...

Götür git şehrin ışıklarını da,
Görmek neye yarar,
Karanlıklar kalsın bana
Sensizliği görmek akla zarar.

Götür git şehrin ışıklarını,
Geceler zindan kalsın
Yok olsun artık renkler,
Şekiller cisimler...
Boşalsın dünya.
Bom boş dünyamda,
Karanlık bir hatıramsın.

Götür git şehrin ışıklarını da,
Al götür git giderken.
Gün
Senden öncesi için geç,
Senden sonrasına daha çok erken.

Hasan Özunal

Gözlerim Görüyor Fasık

Gözlerim görüyor aklım eriyor
Evrensel kurallar bu işe yanlıştır diyor
Sen sadakat gösterip sapkın aklına
Görmüyor, bilmiyor, anlamıyorsan
Ben çekiyorum işte kulağını bu da mı yetmiyor

Söylemek vebalim
Yetmedi ise tekrar görevim
Anlamıyorsan
O da senin vebalin
Kalmak istiyorsan sapkın aklına sadık
Dön arkanı da benden uzaklaş ey fasık..

Hasan Özunal

Gözlerin

Gözlerin sarhoş ediyor beni
Baktıkça başım dönüyor
Görmek için değil de
Vurmak için bakıyor
Vurduğu yeri yakıp
Harabeler bırakıyor

Gözlerin baktıkça yakıyor
Yaktıkça yıkıyor
Üstüne bir de efsun sıkıyor
Gözlerin deli ediyor beni

Gözlerin göz göz etti yüreğimi

Hasan Özunal

Gözlerin Masalmış

Gözlerin masalmış,
Varlığın hülya...
Aşkımız yalanmış,
Yaşananlar bir rüya...

Hasan Özunal

Gözün Gördüğü

Tek gözümüz görüyorsa, yarım yamalak hem de.
Aldanıp o gözün gördüğüne, karar vermemeli.
Tüm insanları, iki gözü de kör sanıp, o dem de,
Tüm insanlığa, bilgiç kral olmaya yeltenmemeli.

Göz deyince unutup, kalp gözünü, gönül gözünü,
Gördüğümüze aldanıp, araştırmazsak işin özünü,
Çevirip de bakmak lazım, madalyonun öte yüzünü,
Mantıkla kullanmalı aklı, gözle görünene güvenmemeli.

Ben haklıyım herkes bu fikre uysun demek,
Kendi fikrini dayatarak harcanan, boşuna emek,
Her beynin, aynı fikirleri düşünmesini beklemek,
Yok oluşun başlangıcıdır asla fırsat vermemeli.

Hasan Özunal

Gücü Yetmemiş Yılların

Karlar yağıdirmış başına,
Yıllar nakşını işlemiş alnına.
Gözlerinde
Yine sevgi taşıyorsun.
Gücü yetmemiş yılların,
Gözündeki sevgiyi kirletmeye.

Gözlerin;
Dilinden daha çok şey anlatıyorlar.
Hayallerin capcanlı gözbebeklerinde hala
Yine aynı gizemleri taşıyorsun.
Gücü yetmemiş yılların,
Gözlerindeki tarihi eskitmeye.

Gözlerinde;
İşıltılar yine yerli yerinde,
Mutluluk saçmaya devam ediyorlar.
Yine bir çağrı var güzelliklere.
Gücü yetmemiş yılların,
Gözlerindeki azmi yok etmeye.

Gözlerindeki;
Duygular bir gizli sesleniş hala.
Bir çerçeve gibi göz bebeklerinde
Yine kendimi görüyorum.
Gücü yetmemiş yılların,
O ebedi duyguları incitmeye.

Gözlerine;
Gücü yetmemiş yılların,
Sendeki beni silmeye.
Gözlerin ele veriyor hala seni,
İzin vermemiş gönlün
Sendeki beni terk etmeye.

Gönlüne ve gözlerine
Gücü yetmemiş yılların...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Gül Bağında Hazan

Gül Bağında Hazan

Hasreti bağladım bir çam dalına
Gönlüm feryat etti gülün dalından
Bu gönlüm alıştı sevda balına
Zehir sundu felek aşk bardağından

Zemheride açan gülüm baharda nerde
Çaresizlik aramızda bir kalın perde
Bulmuşken deva onulmaz binlerce derde
Şimdi bir nefese hasretim yar dudağından

Mehtap kapatmış gözünü şen değil ayım
Bitmiyor beklenen vuslata hep geri sayım
Her yudumu zehir, tat vermez çayım
Bir tıkırtı bekler gönlüm yar ayağından

Güller boyun bükmüş bülbüller yasta
Sen yoksan çaresiz bu gönül hasta
Kader acı ayrılığı sundu bir altın tasta
Gün gelse bir katre dersek sevda bağından

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Gül Bülül

Güle hasretini haykırır bir bülül
Bülbülü gözler her seher bir gül
Her seher yeni bir güne başlangıç,
Her seher, bir önceki güne yeni bir ödül.

Hasan Özunal

Gül Olman

Onca çiçek içinde bülbülün derdi güllendir
Bağları bahçeleri de verseniz
Gülün gönlü bir güldedir
Güzellik gülde
Sevdası bülbüldedir
Gülüm bil ki
Gül oluşun gönlümledir.

Hasan Özunal

Güle Güle Nur Yüzlü Dedem

Dil çaresiz
Söz yetersiz
Kaldım kimsesiz
Dünya artık sensiz
Bedenin nefessiz
Uğurladık isteksiz
Rahmetin bol olsun Nur Yüzlü Dedem.

Dünyamdın, varım yoğum sendin,
Sevgiyi, saygıyı ve insanlığı bilendin
Gözyaşımı gül yaprağı ile silendin
Mekanın Cennet olsun Nur Yüzlü Dedem.

Zem, gıybet ve kibirden çok uzaktın
Dünyaya hep gülen gözlerle baktın
Bir nur deryasına sessizce aktın
Ruhun berhudar, şad olsun Nur Yüzlü Dedem.

Fakirirn dostu alimin yoldaşı oldun
Dertlere tutuldun sarardın soldun
Dün var idin bugün yok oldun
Peygambere komşu olasın Nur Yüzlü Dedem.

Sensiz Dünyada sevgi tükendi
Ezanın okundu selan söylendi
Toprağın atıldı talkın istendi
Cennetle müjdeli olasın Nur Yüzlü Dedem.

25.05.1970/Karaman

Hasan Özünal

Gülizar

Bu ilkbahar ve her yeni ilkbahar,
Yüzüm gülse de içim bir başka yanar.
Kalbim bir başka kanar gül dikenlerinden.
Bu gizli bir hayat, sen bilemezsin Gülizar

Gülizar'sın Gülizar, sen Gülizar olmaya da;
Aslında sen, gerçekten yoksun bu dünyada.
Belki bir hayalde gördüm seni, belki rüyada,
Belki de sensin gördüğüm, baktığım aynalarda.

Bin bir anlam yüklemişler sevenler sana,
Bir yanın gül olsa da bir yanın zar bana.
Gül harı ile ahu zar edip, inleyen bülbül gibi,
Gül yârde kalır, zar kısmı hep benden yana.

Gülizar'ım, gül elinden tükenmiş bizarım,
Güller soldu, ıssız çöle döndü aşkı hazarım.
Gülizar al başımdan bu kasveti, terk et beni,
Güneşim solmuş, görmez mehtabı nazarım.

Hasan Özunal

Gölüm

Gurubu ekledim seher yeline
Yıldızlar bağladım saçın teline
Gönlümü kaptırdım sevda seline
Ver elini Kaf dağına göçelim gülüm

Umman oldu aktı sevda deresi
Gönülde yaradır sevda beresi
Bulutlar diyor ki vuslat senesi
Düş peşime Kaf dağına uçalım gülüm

Gönül taşı varmaz bir tek karara
Aklım ermez oldu kara zarara
Daha bir asır var gelmez pazara
Gel kollarıma Kaf dağına koşalım gülüm

Sen bir ışık oldun kara dünyama
Düşüverdin gündüz hayale gece rüyama
Dünyayı gökkuşağı rengi bayamaya
Aş engelleri Kaf dağında coşalım gülüm.

Hasan Özunal

Gülümse

Şöyle bir gülümse yarın sabah
Derin bir nefes al,
Ciğerlerinde hisset havayı
Yaşadığın için bir gülümse.

Sonra pencereden bak
Ağacın yapraklarındaki yeşile
Gördüğün için gülümse...

Ya o serçenin sesi de mi yetmiyor gülümsemene
Duyduğun için.

Sevdiklerini geçir aklından
Yakınındaysalar yüzlerine bak
Sevdiğin için gülümse...
Sevildiğini hesaba katma bir sefercik
Sevmekle mutlu ol...

Sevmiyorsan eğer sevmeyi dene
Sevecek bahaneler ara.

Sevemiyorsan da
Halin duman,
Say ki yaşamıyorsun.
Otur ve ağla ağlayabildiğin kadar,
Gülümsemene gerek yok o zaman...

Hasan Özunal

Gün Geçer, Devran Geçer

Gün geçer, devran geçer, ağaç kalır baki,
Bir ağaçtan bir orman oluşur, düzen bu tabiattaki
Yakmazsak, yıkmazsak, kesmezsek, elbet bitmez
Yeşili sevmek, ağacı korumak önemli bir vazifemiz hayattaki.

Hasan Özunal

Gün İndi

Bir bir kayboldu kırlangıçlar
Ve bütün göçmen kuşlar.
Bir kaç sığırcık kalmıştı yemlenen,
Kesilince yemleri
Onlar da yeni yemliklere kanat çırdı.

Bu gün bir tek gün.
Bir habersiz anda doğuyor güneş
Beklenmedik bir anda da batıveriyor
Kararıyor dünya..
O kararmada
Belki bir aydınlık müjdesi var;
Sevgilinin inanan için

Ama gerçek şu ki
Gün inince fani ömür
Yalnızlık
Yorgunluk
Biraz da çaresizlik
Belki daha da çok anılar
Ve eskimişlik içinde kalıyor..

Bir şey varsa gün ortası ile aradaki fark
Eksilen hafızaya inat
Algılama coşuyor
Görölmeyenler görölüyor,
Anlaşılmayanlar anlaşılıyor,
Hele hissedilmeyenler hissediliyor.
İşte o zaman da
Başına yıkılıyor kainat.

Gün indi...
Dostların adı
Zevklerin tadı değışti
Zamanlar kısaldı
Yollar uzadı
Güzel anılar demir attı gönüllere
Kötü hatıralar bir bir silindi

Haklılar haksızmış meğer
Haksızlar da haklı
Artılar azaldı
Eksiler arttı
Sıfır noktası kapı komşusu
Sıfır noktasından sonrası
Yare kavuşma vakti.

Vakit geç oldu

Gün indi...

Hasan Özunal

Gün İndi Hayalinle Yaşarken

Mesafeleri kurşun hızı ile gitsem
Kucağımda bir demet sevgi
İçimde bir tatlı heyecanla
Dağlar yol verse denizler kurusa geçerken
Derelerde köprü yapsa gelincikler
Bunları düşünüyorum
Hayalinle yaşarken
Ve
Sensizliği içime çekerken...
Her nefes sensiz
Her saniye sanki nefessiz
Gün indi ömrüme
Hayalinle yaşarken.

Hasan Özunal

Güneş

Vur be güneş
Ensemden sırtıma,
Isıt beni kaynat kanımı
Sendedir hayat.

Sendedir ışık. sende sıcaklık
Seninle yaşar her bir varlık.
Hayat var sen olunca,
Yıka ışığınla beni boylu boyunca.

Vur be güneş
Varlığın hayata eş,
Yaşat beni de;
Hayat kaynağı güneş...

Hasan Özunal

Güneş Gibi Batıyorsun Gün Doğarken

Güneş, ufukta ağır ağır batarken,
Akşamlar getiriyor seni,
Dağlar arasından doğan bir mehtap gibi.

Kal desem nafi;
Gün doğarken
Yok oluyorsun tam sana alışverişmişken...

Rüya gibi gelip geçiyorsun ömrümden,
Gecemin tadı tuzu neşesi olmuşken,
Zihnimde, bir gül bahçesi gibi açıp
Gün doğarken;
Ufkumda,
Bir güneş gibi batıyorsun giderken...

Hasan Özunal

Güneşim Oldun

Yıldızlar kadar uzakta iken,
Bir anda benim yıldızım oldun.
Hasretle yanan gönlüme,
Bir güneş gibi doğdun.

Sen benim gelecek dünyam,
Sen benim hayatım oldun.

Elin elimdeyken ben varım,
Gözün gözümde iken bahtıyarım,
Yalnız geçen ömrüme,
Dünyalar güzeli bir eş oldun.

Sen benim gelecek dünyam,
Sen benim güneşim oldun.

Senle geçecek bir hayat istiyorum,
Senle mutlu bir gelecek diliyorum,
Senle yarınlara koşmak istiyorum,
Hayatıma eşsiz bir yoldaşım oldun.

Sen benim gelecek dünyam,
Sen benim güneşim oldun.

Hasan Özunal

Güneşimsin

Karanlıklarda ışığa hasretken
Yüzündeki güneşi gördüm.
Taşlaşmış yüreğim durgun atarken
Gönlünde ısıtan ateşi gördüm.

Hasan Özunal

Günlerden Şiir

Günlerden şiir
Aylardan sevgi
Yıllardan aşk yılları
Bir bayram havasında
Karşılama baharı.

Bir umut belki,
Bir dilek sevgiye
Sevgiyle dolmalı dünya
Hayat adına ne varsa
Hepsi sevgiye dair...

Yıllardan aşk yılları
Mevsimleri hep bahar
Göğün mavisine
Yeryüzünün pembedine ilgi
Süzülmüş çirkinlikler
Bir imbat potasında
Aydınlık ve ferah
Mutluluk içinde tüm dünya

Hasan Özunal

Günümüz Sevdaları

Anlamını yitiriyor kelimeler
Anlamını yitiriyor duygular
Eskidi yitti sevdalı türküler.
Bir hayal perdesinin gerisinde,
Bir duman olarak kaldı
Sevmeler, sevilmeler...

Karacaoğlandan, Köroğlundan,
Dadaloğlundan hatıra kalan aşklar
Paslanıyor raflarda.
Sevdaların kutsallığı
Şimdi ayaklar altında...

Leylanın gözü güzel değil artık,
Gözüne de bakan yok belki.
Baksa da gördüğü, sadece takma kirpiği,
Saçlardan öne geçti kullanılan şampuanlar.
Gül parklarda yalnız
Bülbül kafeslerde mahkum
Ak sakallı ihtiyar oldular
Son görenler mavi kelebeği...

Sevgi-sevda-aşk çizgisi kırıldı
Sevgi menfaat için araç,
Sevda ekranların sıfır beden kızı,
Aşksa bir anlık zevklerin yeni adı.
Hatırlayan pek kalmadı
Bu kırık çizgi
Bir zamanlar nasıldı...

Yat, uyu, uyan, çalış ve kazan
Ye, iç giy ve kuşan
Moda, trend ve konseptlerle
Tika basa materyalist
Abur cuburla dolmuş beyinler
Kalpleri duymaktan
Ne kadar da acizler.
Yaşamaktan uzak,
Anlamını bilmeden
Duygusuzca söylüyor
Seviyorum diyenler...

Duygulardan yoksun bir dünyada
Elbette eksik olmayacak
Feryatlar figanlar,
Ağlamalar ve inlemeler.
Zaman artık kaf dağı;
Ardında kaldı tüm güzellikler...

Yer yarıldı;
Yerin dibine girdi
Sevmeler, sevilmeler...

Hasan Özunal

Güvercin

Bu gece gönlüme bir güvercin konu
Bir bebe nefesinde sıcak
Bir kar tanesi kadar ak
Yayla rüzgârı kadar yumuşak

Gözleri buğulu tavrı ürkekti
Tepeden tırnağa tek bir yürekti
Sade güzelliğe tam bir örnekti
Bu gece gönlüme bir güvercin konu

Yayıldı ruhuma sımsıcak bir nefes
Haykırdı içimden isyankar bir ses;
Ya ruhumdaki afet yangınları bilseydin
Ya da uzakta kalıp hiç gelmeseydin...

Hasan Özunal

Güz Geldi

Güz geldi, solmada şimdi bir bir yapraklar,
Göçmen kuşlar çoktan gitti yaban ellere.
Zaman defterinde, azaldı beyaz yapraklar,
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost ellere.

Net değil artık ufuk, buğulu görmede gözler,
Yine de ufuktan yıllardır hayallerini gözler.
Ciğerdeki deva bulmaz yâreler, göz gözler,
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost gözlere.

Fani olan anlamsız, bir Yârın rızası kaldı elde,
Sevenlerimiz uzakta sevdiğimiz desen yad elde.
Dertleri biz çektik, biz yaşadık lafı sözü hep elde,
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost ellere.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Güzel Çirkin (dörtlük)

Güzel - Çirkin

Gördüğün benim hayalimdir, beni gördüğünü sanma,
Hayalın sendeki intibasına sakın ola kanma.
Güzelse gönlün ben güzel, çirkin ise ben de çirkinim,
Güzel ve çirkin değerlerini veren sensin aldanma.

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

G zelliklerden Nasip

Fikir adamının fakir,
Sanatın kanatsız,
Zenginin kanaatsiz,
Duyguların asaletsiz,
Güzelliklerin sahipsiz,
Yaşayanların
G zelliklerden nasipsiz olduğu
Bir bölgede yaşıyorsan
Çok şey bekleme...

Hasan  z nal

Haberin Yok

Haberin Yok

Diriyi bilmezsin, ölüden haberin yok,
Sen ki hep toplarsın, bölüden haberin yok.
Güçlüye taparsın, garibe insafın yok,
Emanet edilen sürüden haberin yok.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Haddi Aştık

Haddi Aştık...

Yaş haddi aştı, oldu tamam altmış üç,
Geleceği hayal, geçmiş anmaktan güç.
Pişmanlık tövbe potasında erirken
Yaratana kul olmak en büyük övünç.

Kolay bir yüze, gülücük olabilmek,
Ne güzel gönle, sevgiyle dolabilmek.
Batan son güneş bir gizli sır verirken,
Son yolda sır âlemine dalabilmek.

Karaman - 2018 Kasım

Hasan Özunal

Hadi Ordan

Hadi Ordan

Aldın vekaleti halktan, bir kaçtın, kaçış o kaçış,
Kalmadı bu memlekette ne bir iz, ne bir nakış,
Hangi yüzle bilmem tekrar güç istemeye kalkış,
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Umut verip oy topladın, umutları çöpe attın,
Sana güç verenleri, anında birkaç pula sattın,
Olmadı, hayır işine en koyusundan şer kattın,
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Yol gösterenler, çok kötü oldu senin gözünde,
Eskiden bal akardı dilinden, ağı oldu sözünde,
Bu makamlar pisledi seni, sen temizdin özünde
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Bırak bu işleri git oyna çelik çomak sen artık
Bu milletin oyu artık ne kiralık ne satılık
Haysiyet ve şeref bir kulda bulunan en güzel varlık
Hadi ordan hadi ordan hadi ordan sen de...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hak Divanında

Hak Divanında

Efkârım var bugün, değmeyin bana,
Dağlar küçük kalır, derdim yanında.
Bırakın hüznümle, baş başa beni,
Bir çile çekeyim, dert zindanında.

Eğilmez başımı, eğdirdi felek,
Kırılmaz taşımı, un etti felek,
Kalbimi kuzguna, yem etti felek,
Yeniden doğayım, Dost Meydanında.

Fani işler beni, bendesi etti,
Devrilip kalmama, fiskeşi yetti,
Her adımda beni, aciz inletti,
Affımı ararım, ihvan yanında.

Çok yoldan birini, ben artık seçtim
Uç günlük Dünyadan, ben çoktan geçtim,
Her derde deva bir, şerbeti içtim,
El açıp ağlarım, Hak divanında.

Hasan Özunal

Hancı

Hancı

Aç kapıyı usulca, ben geldim hancı,
Kalbimde derinden ince bir sancı.
Ben bu âleme, âlem bana yabancı
Azığım umut, katığım bir tutam sevda.

Dağlar yol vermedi, üstünden aştım,
Düz ovada kayboldum ben buna şaştım.
Irmaklar bent oldu, sel oldum taşım,
Nefesim umut, katığım bir tutam sevda.

Aç kapıyı be hancı, çok uzaktan geldim,
Bu gün ebed olsam da bir gün önce ezeldim.
Ruhumu mızrak edip, zaman kalkanı deldim,
Hayalim umut, katığım bir tutam sevda.

Aç kapıyı usulca, ben geldim hancı,
Kalbimde derinden ince bir sancı.
Ben bu âleme, âlem bana yabancı
Azığım umut, katığım bir tutam sevda.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Hasret

Tende cansın bedende kan
Ateşsin, her nefesimde yakan
Hasretin içimde büyüdükçe;
Zaman bir demirdir haddelenip akan

Hasan Özunal

Hayat

Ne bir satırsın, ne de bir sayfa,
Ciltler dolusu cefasın hayat.
Ah ile başlar her kadem, her safha
Sayfa da bir nokta sefasın hayat.

Ot gibi yaşayan varsın yaşasın,
Her kuldan bir şeyler beklersin hayat.
İlmi olmayan can yükünü boşa taşısin,
İlmiyle amel edene, ömür eklersin hayat.

Başın bir heyecan, sonun bir adem,*
Sıratın zorlu bir sınavsın hayat.
Başın bir katre su. sonun topraksa madem,
Neden bu kulları sınarsın hayat.

Ekmeğin, aşının lezzeti fani,
Acıyı her aşı katarsın hayat.
Seni cennet sanıp da kanaanlar han,i
Şaşkınlı nefsine satarsın hayat.

Ne tende, ne canda, ne nefestesin,
Günün yok, saatin yok, bitersin hayat.
Güvenilmez bir yanın var, sanki sahtesin.
Alınca GEL emrini, yitersin hayat...

Hasan Özunal

Hayat Hoş Olur

Bir bahar sabahında, ala kuşlukta,
Bir selam yollasan, gönlüm hoş olur.
Bir iş arasında şöyle, elin boşlukta
Bir kelim eylesen, hayat hoş olur.

Geliversen bir kapı aralığından,
Başım hoş değil gönül darlığından,
Allah'ın verdiği o eşsiz varlığından,
Bir buse versen hayat hoş olur.

Sen desen, benim bir tek yârımsın,
Sen desen, benim öbür yarımın,
Sen desen, benim Dünya kârımsın,
Sen benim oluversen, hayat hoş olur.

Bu kar yağmış başımı göğsünde uyutsam,
Bir deva gibi ellerini avcumda tutsam,
Gönlümden geçeni gözümden okutsam,
Sevgini ta içimde yaşatsam, hayat hoş olur.

Ayrılık derdine bir çözüm bulup,
Bir kabukta iki badem içi gibi olup,
Bülbül ve gül misali sevdaya tutulup,
Bir nefesi paylaştık, hayat hoş olur.

Hasan Özunal

Hayat Özeti

Çok yıllar yaşadık çok...
Kaç yıl oldu dersen;
Başımdaki karlara sor.
Çok şeyler gördük yaşadık;
Neler dersen;
Yüzümüzdeki izlere sor.

Çok dertler çileler yaşadık çok...
Neler dersen;
Yorgun bedenimize sor.
Çok hançerler yedik çok...
Dosttan düşmandan,
Kaç yara oldu dersen;
Hayata küskünlüğümüze sor.

Bu perişan ahvalde bile,
Çok sevdik çok...
Ne kadar dersen;
Dostlarımıza,
Gönlümüzdekilere,
Hatta ağaca, çiçeğe, buluta,
Rüzgara, kırlangıçlara, karıncalara,
Gülün dikenine,
Kaf Dağının sakinlerine,
Mısralarımıza,
Yaşadığımız yıllara,
Her güne, her dakikaya sor.

Olumsuzluklar bir yana,
Sevgi bir yana...
Hayat sevgi ile çok güzel çok...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Hayat Sen Oldun

Saatin her bir tiki sen olsan da, bir takı da ben oldum,
Taşlaşmaya yüz tutan katı kalbime, yakı Sen oldun.

Sevginle seilmeyi öğrenip de, sevdiren ben oldum,
Vefamı vefa ile bir vefa örneğine çeviren, Sen oldun.

Renksiz dünyaya renk, acıya bal katabilen ben oldum,
Anlamsıza bir anlam yükleyip, anlatabilen Sen oldun.

Her nefeste arayıp da, bulamadığımı bulan ben oldum,
Her bir nefesime yeni bir nefes, hayat ulayan Sen oldun.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Hayatın Rotası

Mademki hayat bu kadar güzel
Elemleri atmalı Kaf Dağının ardına
Renkleri seçmeli insan zevkine özel
Yaşamalı delicesine ve inadına.
Elimde biliyorum rotası bu hayatın
Merkezi de sensin bu güzel kainatın
Dümeni sabit tutmalı
Kendisine kaptan olan her insanın...

Hasan Özunal

Hayvana Hayvan Deme

Hayvana "hayvan" desen
Hayâ eder utanır
Bazılarına "insan" desen
İnsan olanlar haya eder utanır.

Hasan Özunal

Hedef Zafer

Hedef Zafer...

Yuvamı unuttum sorana VATAN diyorum
Kefeni unuttum sorana BAYRAK diyorum
Adımı unuttum sorana MEHMET diyorum
Soyumu unutmadım sorana TÜRK diyorum
Var edeni unutmadım sorana ALLAH diyorum
Rehberimi unutmadım sorana NEBİ diyorum
Dostumu unutmadım sorana MİLLET diyorum
Başım dik gökteki Yıldızlara bakıp ŞEHİT diyorum
Bir çakıl taşına bir can lazımsa VARİM diyorum
Düşmanımı yüz yıllardır biliyorum HAÇLI diyorum
Yedi düveli mahvedecek kim derlerse ORDUM diyorum
Hedefimi çok iyi biliyorum ZAFER diyorum

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hep Var Ol...

Sen var ya SEN;
Dilerim ki hep var ol,
Dilerim ki hep mutlu ol.

İster Aladağ'da bir dalda nar
İster Karadağ'da bir kayada kar ol.
Şeni seven bir gönülde har ol,
İsterim ki mutlu ol...
Dilerim ki hep var ol,

İsterim ki şu bahtıma yar ol,
İsterim ki şu gönlüme yar ol,
İsterim ki şu ömrüme yar ol,
Bahtıma,
Gönlüme,
Ömrüme,
Yar olmasan da
Yine de,
İsterim ki hep var ol,
İsterim ki hep mutlu ol...

Yârimsin,
Gönlümdesin,
Kal gönlümde sonsuza kadar
Sonsuz bir bahar ol,
Çağlayan bir pınar ol,
Sevgili yârim hep var ol,
Hep mutlu ve bahtiyar ol...

Karaman - 2015 Eylül

Hasan Özunal

Her Şeyi Göze Alarak Sevdik

Her şeyi göze alarak yaşadık,
Her şeyi göze alarak sevdik.
Baş koyduk kimi sevgilere,
Canımızdan daha çok sevdik.

Alın terini sevdik mesela
Helal kazancın lezzetini,
Çalışkan insanları sevdik.
Dostlardaki gönül servetini sevdik.
Göze aldık mecnun denmesini,
Çiçeği, böceği sevdik,
Karadağ'ı, sarı bozkırı,
Bir fidanın yeşermesini,
Tabiatın her dönem yenilenmesini sevdik.
Tüm değerlere aykırı,
Tüm yasalara ters de olsa,
Biz gönlümüze yakışanı yapıp,
Her şeyi göze alarak sevdik

Ay yıldızın al bayraktaki duruşunu,
Ata kanı ile sulanan toprağın vatan oluşunu,
Batarken grubuna vurulduğunuz,
Doğarken aydınlığına sevdalandığımız
Güneşi sevdik.
Karanlık gecede mehtabı sevdik.
Sevdaları anlatan bir kitabı,
Tellerle beraber gönlümüzü titreten mızrabı
İnce bellide tüten çayları sevdik.

Bir gülüşü, bir göz süzüşü,
Salınarak ahenkli bir yürüyüşü,
Rüzgarda savrulan saçları,
Gizli ve kaçamak bakışları,
Her şeyi göze alarak sevdik.

İnsanı sevdik mesela
Hırlısı hırsızı, arlısı arsız,
Yalanla dolanla adam sayılanı,
Yaratandan dolayı sevdik.

En çok da bu vatani
Bu bayrağı ve bu milleti sevdik,
Hem de her şeyi göze alarak sevdik.

Her şeyi göze aldıysak
Neyse bedeli öderiz
Rabbin huzuruna varınca da;
Biz Senin hatırına,
Senin yarattıklarını sevdik deriz.
Suç olmayan sevginin
Suç sayılmasına bedel kesen varsa
O bedeli de

Yine sevgimizle öderiz.

Bedel kesenler bilsin ki;
Biz her şeyi göze alarak sevdik...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Heves

Sabırımı sınamak bunca yıl adetim oldu,
Kahrımı saklamaktan sır küpüm doldu.
Dünyama düzen vermek telaşı ile,
Dünyaya olan hevesim soldu.

Hasan Özunal

Heybemdeki Katık

Heybemdeki Katık

Kapkara bir kabus gibi, üstüme çökme gece,
Başlama yeni soruya, çözülmez bu bilmece.
Tıkırdayıp durma saat, beynimi oyar gibi,
Başlamasın yeni baştan, dayanılmaz işkence.

Son bulutlar da yağmadan, geçiverdi ya artık,
Hıncı ne bilmem kaderin, bize kaşları çatık.
Yürüdüğümüz bu yollar, sonsuz bir diyar gibi,
Bu yolculukta teselli, heybemizdeki katık.

Hasan Özunal

Hiçim ve Herşeyim

Hiçim ve Herşeyim...

Baharın güzeli bir kır çiçeği
Dalı yerinde yaprağı yerinde
Çiçeği çiçek rengi muhteşem...
Bir çiçek anlatıyor ki bana;
Ben bir HİÇ'im...

Bir damla düşüyor alnıma
Gökyüzünü kat etmiş de gelmiş
Kim bilir hangi dağın karı
Hangi denizin suyu
Hangi ırmağın çağlayanı...
Bir bulutla ziyaretime gelivermiş
Onun serinliği aklımı başıma getiriyor
Ben bir HİÇ'im...

Kırda bir arı, gökte kırlangıç
Çatıda bir çift kumru
Yuvasına rızkını taşıyan bir karınca
Dağlar, ovalar, denizler ve yıldızlar,
Yoktan var olan kâinat...
Görüyorum ve anlıyorum ki;
Ben bir HİÇ'im...

Sonra birden;
Bir kelam düşüveriyor dilime
Allahuekber...
Yoktan var eden
Sevgilisini bana Rehber eden
Kainatı
Kulu olan bizler için yarattığını müjdeleyen
Ol kudret sahibine hürmeten
Anlıyorum ki;
Ben HER ŞEY'im...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hizmet

Hizmet için birlik şart, beraberlik şart,
Sonuç için, değerlendirilmeli her fırsat,
Olan biten ne olursa olsun, nihayetinde;
Halka hizmet, hakka hizmettir, bilene büyük fırsat.

Hasan Özunal

Hor Görmeyiz

Hor Görmeyiz

Hor görmeyiz karıncayı, gönlümüzle bakarız,
Dev gibi görünür gönlümüze, o minik güzel.
Bir canlıyı incitmemek için, canımızı yakarız,
Yaratılan her canlı bir değerdir, her canlı özel.

Nimettir bize, gündüze muhalif karanlık gece,
Kalp gözü ile bakınca, çözülür en zor bilmece.
Her yeni kitaba ilhamdır, tek kitaptan bir hece,
İnsanı kâmil edeple giyinikse, görünür çok güzel.

Balıklar ibrettir bize, dert deryasında yüzerken,
Hareli bülbüller yol gösterir, gülistanda gezerken.
Mihnetimiz yoktur hiçbir kula, ağuya bal ezerken,
Derde isyan yerine dermanı verene, itaat çok güzel.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Hoş Geldin

Kara bulutlardan sıyrılan
Bir güneş gibi,
Kurak bir iklimde beklenen
Bir yağmur gibi,
Uzun bir hastalıktan sonra özlenen
Bir sıhhat gibi,
Ölümden kurtulan
Bir hayat gibi,
Hoş geldin...
Hoş geldin yarım
Hoş geldin Yarım...

Hasan Özunal

Hoş Geldin Dünyama

Sevgini nakşetme yanık bağıma,
Kulak veren bir sen oldun, sessiz çağırma
Sevdalar yeşerdi hiç yoktan yarına
Ermeden tamama bırakma artık.

Demedim anladın, demedin bildim,
Sayende, kederi dertleri sildim
Sen geldin, istesen uçar gelirdim
Can tende kaldıkça, terk etme artık.

Su boğar, ateş yakar, gün solar,
Hayat fani, ecel gelir gün dolar,
Ömrü, sevgili besler sevgisi sular
Son nefeste benle ol sen artık

Aradı durdu vefayı, bunca yıl gönül
Vefasızlık oldu en kadim ödül,
Tenime nakşol, ruhumla örül
Benden uzak kalma bende ol artık.

Hasan Özünal

Hoş Sada

Baki kalsın kubbede sesimiz deyip de,
Çakal gibi uluyup, köpek gibi havlama.
Kırk haltı dürüm edip, bir lokmada yiyip de,
Hoş sedadan habersiz, ukalalık taslama.

Yolun yol değil, kılavuzunu doğru seç,
Şeytan ilan edip de, melekleri taşlama.
Dünya da bir sıfattır aslında, dosdoğru geç,
Bu azgın halinle varıp da, bir kayaya toslama.

Hasan Özunal

Hoşakal

Bir kıyı kentinde
Güneşli bir günde
Dubaya bağlı bir kayak gibi
Bırakıp gitmeye elvermiyor gönlüm seni.
Ne var ki biz kırsalın çocukları
Suyu yerin yüz metre altından
Rızkımızı göğün beşinci katından
Hakkımızı da cephenin en ateşli sathından
Bir cihan harbi uğraşı ile almak zorundayız.
Bir limanın korunaklığında bekle
Bir yolcusunu bekleyen gemi
Ya da ölüsünü bekleyen bir mezar gibi
Yelkenlerin ve kolların açık
Gönlünü açık tut
Bir gülistan ya da bir laleazar gibi...

Hasan Özunal

Huysuz Dünya

Huysuz Dünya

Çok huysuzsun be dünya,
Geçinmek zor senle.
İlk adım attım hayata,
Ayağım taşa geldi.
Erdim gençlik çağına,
Olmaz işler başa geldi.
Görmeden bir güzel gününü,
Ömür geçti bu yaşa geldi.

Gülene gözyaşın hediye,
Bilene ihanet ilave,
Kime sarılsak yar diye,
Ya hain çıktı ya divane.
Her güzel hayalimize reddiye,
Hayallerimizi de çaldı pek çok avane.

Çok huysuzsun be dünya,
Geçinmek zor senle.
Benim olacaktın güya,
Ne hesabın var ki benle.
Görmedik güzel bir rüya,
Baş edemedim oyununla, hilenle.

Ömrümü çaldın, suç benim oldu,
Zemheride gül istedin, baharda soldurdun.
Torbaya altın koydum pul doldu,
Baki Aleme hazırlandıkça ömrüme doldun.
Gülistandaki her gül tomurcuk iken soldu,
Ağarmasına razıydık saçımızı sitemle yoldun.

Sen bir ağaçsan, olamadık bir mevsim yaprak,
Teselli kalanlar, birkaç hoş seda olacak belki de,
Hakkımıza düşen, senden bir karış kara toprak,
Nasip olacak belki, nasip olmayacak belki de...

Çok huysuzsun be dünya,
Geçinmek zor senle.
Benim olacaktın güya,
Ne hesabın var ki benle...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hüseyin Esintileri

Bir rüzgârın tülde eteklerinde,
Yıkarken dalgalarını deniz
Dilimlenmiş dağlardan akıyor hayaller.
Martıların, kupadan arabalarla çektiği
Bulutların arkasına,
Bir firara hazır gün ışığı.
Çınarlar kol uzatmış kumsalın
Altın tenine,
Sarıyor ufku
Bir Zümrüdüanka kuşunun
Çığlığından çıkan kor kırmızısı.
Sırtındaki taş dolu küfeyi atıp,
Salınmalıyım gizli bir âleme,
Bir katre gül kokusuna doğru.
Bir elimde yüreğim,
Bir elimde sevgim...
Huzuruna yüz sürmeye
Bir yağmur damlası kadar
İstekli,
Bir olgun meyve kadar
Hazır olmalıyım.
Bir rüzgârın tülde eteklerinde
Yıkanan dalgalarla,
Yelken açmalıyım Zümrüdüanka'nın
Kordan çığlıklarına...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Hüznün ve Sen

Hüzün
Aniden
Bir sevda türküsü gibi düşüverir
Deli dalgalanan gönlüme.

Alır götürür
Dalgalı engin denizlere
Uçar giderim...

Bir liman ararım o zamanlarda
Sakin ve korunaklı.

Zaman zaman
Hüzün denizleri boğar
Kararır tüm yönler
Bir ışık ararım.

Bir nefes...

Bir ses...

Adın nefestir o anlarda
Gözlerin ışık,
Ve sen limanımsın benim
Sakin ve korunaklı...
Verdiği hüznü alan.

Hüznümden bana tek kalan
Hüznün ve sen...

Hasan Özunal

Hüzün Sağnağı

Bir hüzün sağnağı geçti üstümden,
Gözümde bir damla yaş bıraktı gitti.
Simsiyah dumanlar tüttü gönlümden
Saçımda beyazlar bıraktı gitti.

Kavrulmuş dudaklar suya hasretken
Damarda şelale güm güm dönerken
Ellerim tutacak bir dal ararken
Bir hüzün sağanağı geçti de gitti.

Her gecenin sabahı bir güneş doğar
Sevgiyi bir tutam hasretlik boğar
Derdine katlanıp, hep çile sağlar
Kavrulmuş dudaklar gülmedi de gitti.

Tan yeri haberdar doğacak günden
Dal, çiçekler bekler yeşil sürgünden
Evhamla korkarım güneşin öldüğünden
Bu kara gece sabahı görmedi gitti.

Sevgili geldi de dert oldu gitti
Heyecan tükendi eridi bitti
Her doğan günümde bir ömür yitti
Bu gönlüm bir sefa sürmedi gitti.

Hasan Özunal

Irak Masumlarına

Mevsim kış
Yıl iki bin üç...
Türkiye’de kar var
Bembeyaz tertemiz
Irakta ise kum
Ve;
Bombalar altında masumlar....

Irakta kuma kan düştü
Türkiye'deki kara sığırdı...
Bembeyaz kar kana bulandı
Kıpkızıl kar masumların kanıyla,
Yine de
Tertemiz kaldı...

Bir tek kudurganların ve yandaşları satılmışların
Salyalı ağzı
Leş gibi irin dolu
Kanlı ağızları kaldı.

Hasan Özunal

İlahi Vuslat

Boşver baharı,
Yağmura hasretse toprak
Zamanını beklesin.
Mehtabı mor denizlere at,
Bırak yıkansın yakamozlar
Karanlıklar arasında.
Sessizliğini delsin
Gecenin kendi uğultulu sesi.
Bülbüle güvenmenin cezasını çekecekse,
Güller
Bahçıvanın makasında idamını beklesin.
Dünyanın çaresizlikten kesilirken nefesi,
Evren kıvrılırken yalnızlıklar arasında,
Bu fırtına hep böyle sessiz esecekse,
Bir şimşek edasıyla çak.

Ya da;
Bir mum ışığı kadar da olsa parlayarak
Aydınlat sığındığım kristal kafesi.
Gel hayatıma.
Neredeyse bu gün sensiz son günüm olacak

Gel ki
Şevgiliye giden yolda
Ömrüm
Yeni bir ömürle tazelensin...

Hasan Özunal

İmamı Papaza Etiler Kefil

Nereden çıktı bu fikir, sefil mi sefil
Gizliden gülerdi bu fikre, olsaydı Ebu Cehil.
Adını diyalog koydular, fikri fakirler
İmamı papaza ettiler kefil.

Dört bir yandan sardıkları yetmezmiş gibi,
Yenilgimizin sahibi biz olduk,
Bizlerden oldu onların galibi.
Biz birlik olup da, yeni bir kimlik ararken
Biz olmaya yanaşmadı kimse, çıkmadı bizliğin bir talibi.

Binlerce yılı, hakkınca bilen olamadık haddince
Kendinden nefret edip, hatır için batılları sevince.
Vakit belki de çok geç olacak
Akıbet bir gün bağıra bağıra başa gelince...

Nereden çıktı bu fikir, sefil mi sefil,
Gizliden gülerdi bu fikre, olsaydı Ebu Cehil.
Adını diyalog koydular, fikri fakirler
İmamı, papaza ettiler kefil.

Hasan Özunal

İmaret

Satmıyorsunuz ki bayiden paramızla alamıyoruz,
Dağıtmıyorsunuz ki hiçbir yerde bulamıyoruz.
Getirmıyorsunuz halkın mekânlarına okuyamıyoruz,
Adı imaret çok güzel de kendisi bir acayip garabet...

Biliriz ki içinde saklıdır dopdolu bir hazine
Şize göre bu hazine vatandaşın nesine
İyi de bu kadar telaşın uğraşın teranesi ne
Adı imaret kendisi bir bilinmez akıbet...

Karaman'da yayınlanır da Karamanlı bilmez,
Öyle yücelerdir ki ki füze ile bile erişilmez.
Yüzbinlerin hakkı böyle çitlek gibi yenilmez,
Kul hakkını bilmez misiniz bir acayip siyaset...

Güzel yapmak övgülere mazhar olmalı elbet,
Fikir olarak tartışmasız kabul, tam bir isabet.
Halkın parası ile üretilen halka ulaşmalı nihayet,
Böyle devamla başınızdan eksik olmaz felaket...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

İmdat, İmdat, İmdat...

Anadolu güzel
Anadolu Cennet
Taşları altın
Toprağı bereket
Suyu ab-hayat
Ekmeği lezzet
İnsanı âlim
Geçmiş ibret
Havasında rayiha
Dağlarında letafet

Bir hortuma kapıldım
Bağrından Anadolu'nun
Döndürüp bıraktı beni
Doğduğum yere
Ürettim;
Satamadım.
Sabrettim;
Murat alamadım.
Çalıştım;
Kazanamadım.
Azmettim;
Yılmadım.
Koştum;
Yorulmadım
Coştum;
Durulmadım
Çok gittim
Çok çok gittim
Döndüm baktım ki
Arpa boyu olmamış
Güzel Anadolu
Cennet Anadolu
Taşına toprağına
Dalına yaprağına
Havana suyuna
Dağına gökyüzüne kurbanım
Fakat;
İmdat,
İmdat,
İmdat...

Hasan Özunal

İnanca Saygı

Łaf edip durma:
İmama, camiye, hocaya, hacı emmiye.
Bindirirler bir gün
Dört kollu o yeşil gemiye.
Götürürler anlamadığın dua ve tekbirlerle,
Ezanından,
Salasından rahatsız olduğun camiye.
Haçlıya peşkeş çektiğin,
O kutsal toprağa gömüverirler...
Sonrası?
Sonrasını sen düşün;
Benzemez orası
Buradaki küfürle sefa sürmeye...
Bir dıkım aklın varsa
Davet ederiz;
Senin inançsızlığına gösterdiğimiz saygıyı,
Bizim inancımıza göstermeye...

Hasan Özunal

İnsan Gerçeğinden Bir Bölüm

İnsan Gerçeğinden Bir Bölüm

Ne zaman dönsem yüzümü geleceğe
Maziden bir uğultu geliyor kulaklarıma
Sıyrılısam hayallerden dönsem gerçeğe
Bir pranga vuruluyor sanki ayaklarıma

Yola koyulsam, geleceğe bin bir hevesle
Mazide rehin kalan gönlüm isyan ediyor
Yalvarmak yakarmak nafile bin bir nefesle
Geçmişe güvensiz aklım gel gitme diyor.

Zamansız ve mekânsız kalmak mı yazım
Yerim yok yurdum bir karanlık ören
Yaratana uzanmış elim ondan niyazım
"Yolunu kaybedene sensin yol veren"

Doğum bir başlangıç son değil ölüm
Aralarında yaşanan bu karmaşa ne
İnsan gerçeğinden an kadar bir bölüm
Ne mutlu ki "ben kul oldum" diyebilene...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

İnsan Olabilmek

Zorluğu bilerek girdik bu yola,
Başka yol bilmediğimizden
Aday olduk insan olmaya...

Dikenler kanatsa da ayaklarımızı,
Atılan oklar elek etse de yüregimizi,
Azmettik bu yolda yürümeye.
Direndik her şeye rağmen
İNSAN kalmaya...

Savaştık kör taassup ve cehaletle,
Cephemiz hep haktan yana oldu.
Kin intikam ve kahırdan kaçınısak da
Hep zaferi hediye etti Rabbimiz...

Böyle alıştık yaşamaya,
Böyle mutlu olduk,
Böyle de çıkacağız son sefere.
Azmimiz Rabbin huzuruna
İNSAN olarak varmaya...

Hasan Özunal
Karaman - 2019

Hasan Özunal

İstanbul'da Karamanlının

İstanbul'da Karamanlının bir yuvası olacak,
Gün geldi yılların özlemi bu gün son bulacak
Sağolasınız "İKEV" liler ve hayırseverler
Baki kubbede bir hoş sedanız, bu eserle kalacak.

Hasan Özunal

İŖi Hile Sözü Yalan

"Vali olunca babasını kesmiŖ" derler ya bu da öyle,
Hakka kulluğu yok, kula saygısı var mı sen söyle.
İŖi hile, sözü yalan, faaliyeti hep dolan yazık ki;
Yıllar düzeltememiŖ böyle gelmiŖ, gidecek böyle...

Hasan Özunal

İşin İyisi

Yaparız işi, amma geç yaparız
Yaparız da, bir de cakasını satarız.
Yaparız, yarım yamalak da olsa
"İşin iyisi altı ayda biter" diye bir de hava basarız...

Hasan Özunal

İte Dalanmaktansa...

Konuyu sulandırdın,
Suları bulandırdın,
Ben buradan geçerdim;
Çalıyı dolandırdın...

Hasan Özunal

İyi ki Vardınız.

İyi ki VARDINIZ...

Yarı uykulu,
Sizlerle buluşmak üzere koşmak,
Yan yana testi gibi dizilip,
Bir sırada üç tutmak.
Kol mesafesi aralıklarla dizilip,
Sırada durmak...
Sonra itiş kakış gırgır şamata,
Bir sınıfa dolmak.
Sıralarda omuz omuza,
Yan yana oturmak.
Biraz ilim irfan, biraz bilgi,
Biraz da gırgır okumak.
Sözün özü;
Sizlerle aynı ortamda,
Bir bütün olmak
Güzel günlermiş o yıllar,
Kardeşler, arkadaşlar, dostlar...

Sonra kıran kırana maçlar,
Arada sataşmalar,
Seviyeli tartışmalar,
Küsmeler barışmalar,
Yokluğu paylaşımlar,
Güzelmiş yokluklar içinde
Dostluğu paylaşımlar...
Güzelmiş, çok güzelmiş be...
Hatıraların hazine gibi;
İyi ki vardın sınıfım Altı FEN B.

KARAMAN – 20 Haziran 2020

Hasan Özunal

İyi Niyet

Kalıp yerinde, kilo yüz on, boy bir doksan,
Taşı sıkısa suyu çıkacak, ama ağlıyor dokunsan.
Öğrenmeyi külfet saymış, dürüstlüğü ar etmiş
Her şeyi yerli yerinde, ama bir iyi niyeti noksan...

Hasan Özunal

İyiler Kalsın, Kötüleri Alır Giderim

Gideceğim elbet bir gün
Bir nefeslik bu dünyadan
Sevgilerim kalsın sizlere
Dertlerimi de alır giderim

Yalınkat ve dosdoğru yaşadım
Bir iz kalsın istedim hep ardımda
Sizlere bir kılavuz olsun o çizgi
Süzdüm ağuları bir bir
Ağular içimde kalsa da
Neşe ve mutluluğu verdim sizlere
Ben ağularımı da alır giderim

Sevgilerim hep dağdı
Karayı ak görmek belki tek hatamdı
Tüm karaları ak edemesem de
Aklar size kalsın
Karaları da alır giderim

Ayaklarımdan başkası çekmedi yükümü
Cansız bedenimle
Taşırsanız beni omuzlarda
Gurur edemem nasıl olsa
Gururum size kalsın
Tevazumu da alır giderim

Başımı dik taşıdım omuzlarımda
Kin nefret ve tiksinti
Bulaştı elbet duygularıma
Hoşgörüm sizlere kalsın
Kem duygularımı da alır giderim

Beden ruhsuzsa kirli bir ceset
Toprak verdiğini,
Rabbim de ruhumu alacak elbet
Helal ediniz hakkınızı
Cesedimden kurtulmak size kalacak
Ruhumu da alır
Rabbime giderim...

Hasan Özunal

Kadın Üzerine Analiz

Kadın dediğin bahçede gül gibi olmamalı

Gözleri ayna ya da ekran değil,
Dürbün gibi olmalı
Bakınca beynini ve akılından geçenleri görmelisin.

Gülmeyi bilmeli mutlaka
Elbette sevmeyi de...
Güçlükler karşısında bir inatçı savaşçı
Mutfağında birinci sınıf aşçı
İyi bir modacı
Usta bir kuaför olmalı.

Konuşmayı bilmeli ama
Sözleri gül sepeti kadar hassas
Tank gibi de oturaklı olmalı.
Erkeğinin sırtında yük değil,
Yeri geldiğinde erkeğini yüklenip
Uçurumlardan aşırmayı bilmeli.

Gülerken gülmeli
Ağlarken yürekten hissetmeli.

İçinden pazarlıklı,
Dışından da karaborsa satıcısı olmamalı.

Varken her şey olmalı,
Yokken yokluğu can evinden hissedilmeli.
Varken varlığı,
Yokken darlığı değerlendirmeli,
Varlıkta tutumlu, yoklukta üretici olmalı.

Ekmek kadar temel,
Katık kadar lezzetli
Su kadar aranan
Gül gibi koklanan olmalı.
Parfümsüz de güzel kokmalı.

Varlığında, mutlu olmak için mutluluk veren
Sevdiğini arayan, soran, özleyen ve bekleyen,
Yokluğunda aranılan olmalı.

Kadın dediğin KADIN gibi olmalı...

Hasan Özünal

Kadir Teomanım 5 Yaşında

Kadir Teoman'ım 5 Yaşında

Aylardan Mübarek Ramazan,
Günlerden Kadir Gecesi idi...
Bir hediye sundu Yaratan;
Kadir Teoman'ım dünyaya geldi.

O yaşanmamış bir güzellikti,
Nur topu gibi minik bir bebektir,
Gelecek güzel günlere işaretli,
Cennetten güzel bir koku iletti.

Bu gün o minik bir adam artık,
Tam beş yaşına ayakbaşı fıstık,
Bal lezzeti ile hayatımıza katık,
Onunla oğul balı lezzetini tattık.

Ele avuca sığmaz bir güzellik,
Onda toplanmış her iyi özellik,
Bir letafet, bir bulunmaz güzellik,
Dünyamıza mutluluk, ailemize şenlik.

Ömrün uzun, mutluluğun bol olsun.
Tüm ömrün üstün başarılarla dolsun.
Seni veren Rabbimize Hamdolsun.
Yeni yaşın kutlu ve mutlu olsun.

Karaman - 23.07.2018

Hasan Özunal

Kalbim

Her saat başı Seni vursa,
Bir çalar saat gibi kalbim.
Rabbim'den tek bir dileğe talibim;
Rabbimin adı ile dursa kalbim.

2010

Hasan Özunal

Kar Yağıyor

Kar yağıyor ve ben
Seni seviyorum
Yağmur yağarken de
Güneş açarken de
Seviyordum seni.

Mehtaplı gecelerde
Mehtapsız gecelerde
Şehirlerde ve köylerde
Hep sevdim seni.

Aç, susuz, uykusuzken,
Ağlarken ve gülerken
Çile çekerken
Ve
Günümü gün ederken de
Seviyordum seni.

Gün geldi
Sorguladım bu sevgiyi
Sorguladım senin sevgini
Sorguladım sevgimin akıbetini
Sorgularken bile
Ben hala
Seni seviyordum.

(Karaman)

Hasan Özunal

Karaman

Bir koyundan bakarsanız görünmez,
Bir denizdir, bir ummandır Karaman.

Asırlardır tarih Karaman'da şekillenir,
Karamanda bir yön buluyor zaman.

Mevlana'dan hoşgörü alır, Yunus'dan sevgi
Karamanın geçmişı geleceğimize derman,

1995

Hasan Özunal

Karaman Birliği

Toplantılarda havan dövüldü, ama su değil,
Alınan bir gül kokusu, yanık kokusu değil,
Karaman birlik oluştu ve bu işi başaracak gibi;
Artık içimizdeki umut, gelecek korkusu değil.

Hasan Özunal

Karaman İki

Mekânı zamanla kaynatıp bin bir rayihayla bir kazanda,
Toprağı mübarek, suyu Kevser bu şehre Karaman demişler.
Rızıktan öte, bin bir hasadı devşirmişler bu harmanda,
Üstüne gümüş kubbeler, kalem minareler serpmişler.

Düşen her yaprağı bir filize can olmuş yeşermiş,
Her fidanından her bir yöne yeni bir yel esermiş,
Ebedi uykusunda her köşe başında, her karışında bir ermiş,
Dünyayı yaşarken bu topraklarda ebedi sırra ermişler...

Hasan Özunal

Karaman Yemekleri

Ayrancı peynirinden bir güzel sıkma
Sabah kahvaltıda ne güzel olur
Var ise hele az kuru kıyma
Kuzine sobada ne güzel olur.

Cevizli batırık oldu mu keyifler tamam
Tahinde bulunsa mis gibi tüter
Sulusu sıkması ben pek aramamam
Haşlama sebzeylen ne güzel olur

Bulgurun pilavı kallavi durur
Teremyağı ile mis gibi tüter
Üstünde kavurmaya bir tokat vurur
Yayıktan ayrılan ne güzel olur

Helvasız koca bir kış geçer mi
Tahini kavrulmuş vanilya tüter
Her biri bin lezzet gönül seçer mi
Küncülü cevizli ne güzel olur

Konyalı sahibi, ustası biziz
Düğün, dernek etliekmek tüter
Yemezsek doymayız hastası biziz
Azıcık kuyrukla ne güzel olur.

Arapla karıştırma bu arabaşı
Dövülmüş biberle sıcacık tüter
Davet eyle eve dostu kardaşı
Sıra gecelerinde ne güzel olur

Ekmek atmasını bilenler bilir
Birazcık kıymaylan mayalı tüter
Bayramda, etlikte bolca yenilir
Bohçalayıp da yemesi ne güzel olur.

Guymağı ebeler yapacak sen yiyeceksin
Biraz kaymak, biraz un rayiha tüter
Yemeden tarifle nerden bileceksin
Üstünde bal ile ne güzel olur

Callayı unutma midemiz küser
Patlıcan bayılır bin türlü tüter
Dertlere devadır tadı şahaser
Bonfile kuzudan ne güzel olur

Hepsi çok oldu şişkinim dersin
Elmamız var kardaş kokusu tüter
Bin derde devadır günde bir yersen
Yerken çıkardığı o ses ne güzel olur

Öğünmek olacak ben bir macurum
Sarıburma, dızmana ne güzel tüter

Sütlü biber ile yoğrulmuştur hamurum
Taze macur somunu ile ne güzel olur.

Hasan Özunal

Karamana Hasretim

Sıcağı sevgim, soğuğu yarım, baharı cennetim,
Uzakta oldukça, yokluğunu can evimde hissettim.
Karaman bir başka diyar, bir başka bir başka alem;
Havasını koklarken, toprağını çiğnerken yine de ona hasretim.

Hasan Özunal

Karamanın Yarınları

Hayallerimiz, fikirlerimiz Karamanla ilgili
Birilerinin ağılarına takıldı da
Yitti gitti...
Kıymet bilselerdi keşke;
Ya rakı masalarına meze ettiler,
Ya da
Mevki ve makamlarla takas ettiler.
Karamanın hissesine
Kocaman bir sıfır düştü...

Meze yapan da boş
Makama satan da hoş
Zavallı Karaman semalarına
Leş kargaları üşüştü.
Kadim sevdamız Karaman;
Yüreğimizde bir sızı, buğulu gözlerle
Umutsuzca bakıyoruz yarınlarına...

Hasan Özunal

Karamanlı Olmak

Karamanlı Olmak

Bir şarkı çal bana
Ya Güver ya da
Duran bestesi olsun.
Bir de şiir bu fona renk olsun,
Elitaş ya da Bekir Sıtkı'dan.

Sonra tasavvufa geçelim;
Birkaç Yunus ilahisi...
Bu fona da;
Bir kaç Mevlana rubaisi.

Efkâra varmadan kâm alalım;
Bir kaç Karaman türküsü
Oğuzlar'dan ya da Onginiler'den...

Biraz kavurga biraz da küllü nohut,
Acıkınca kıkırdak karışık
Küflü peynir sıkması,
Ardından kütür kütür bir
Karaman elması.

Ruh mesut,
Beden sağlıklı,
Gönül hoşnut,
Karamanlı olmak kadar
Güzel bir şey yok bu âlemde.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Karamsarlık

Halimi sormayın, arza yoktur mecalim.
Kâğıt yetmez, kalem yetmez, pul yetmez.
Etrafımı sarmış eli kanlı binlerce zalim,
İyi niyet, hoşgörü ve sevgi hiç kar etmez.

1976

Hasan Özunal

Kasavet

Tüm destanlar gibi tarihin tozlu raflarında yerini aldı
Aslanlar uykuya dalınca meydanlar çakallara kaldı
Geçmişe güvenimiz gelecekte umutlarımız vardı
Bir kasavet çöktü geleceğe giden yollar karardı...

Hasan Özunal

Katil Batı

Balinaları katlettiniz,
Fokları da
Hatta size inanan
Dodo kuşlarını da...

Afganlı çocukları,
Iraklı kadınları
Vietnamlı zavallıları
Hunharca yok ettiniz...

Canilere silah verip
Ana karnında bebeleri
Görev başındaki işçileri,
Gaflet uykusundaki sivilleri öldürttünüz.

Arabalarınızın deposuna masumların kara kanını
Sofralarınızın başköşesine sabilerin canını koydunuz
Komünistlere destek verip
Antikomünist rolü yaptınız.
Barış gücü olup katliam
Nato gücü olup kıyımlar yaptınız.
Halklar uyanmasın diye krizler icat edip
İhtilaller ile kerizleri kral yaptınız.
Halklar arasından hainler bulup
Halkları içeriden yıktınız,
Sonra küresel dünya diye ortaya bir de laf attınız...
Ahlaksızlıkla mayalandığınızdan
Her gittiğiniz yere ahlaksızlık bulaştırdınız...

Dünyanın dört bir yanında
Yangınlar çıkardınız
Şöndürmek bahanesi ile
Üstüne benzin fişkırttınız...

Size hayran değil düşmanım batı,
Size kul olanlara güvendiğime pişmanım batı,
Batacağınız güne kadar savaşmalı sizlerle.

Yokluğunuz, insanlığın var oluşudur,
Mahviniz Dünyanın kurtuluşudur.

Hasan Özunal

Kavga

Kavga

Kavgam var, menfaatçi, çıkarcıyla,
Kavgam var, münafıkla, inkârcıyla,
Kavgam var, kör şeytana aracıyla,
Kuzu postunda kurt ile kavgam var.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Kayıp sevda (dörtlük)

Kayıp Sevda

Süzölür mehtap gözlerinden bir demet sevda
Buse kadehte ruha şifa gibi dolmada
Yitik bir hazine arayan avare gönlüm
Abı hayatı bulup da içmiş bu sevdada

Karaman - 2018 Nisan

Hasan Özunal

Keder Yok, Kader Var

Kim istiyorsa milletin mahvolup, devletin çöktüğünü,
Zilleri takmış yapıyor çalgı çengi, bir kutlama düğünü.

Dışta gizli düşman belli oldu artık, haçlıları öğrendik,
Vatan toprağından doyup da, ihanet edenden de öğrendik.

Derdi Millet, namusu Vatan olanlar, kılıçları bilemekte,
Zafer Sancağını dikeceğı günü, sabırsızca beklemekte.

Bayrağın dalgasını sağlayacak, okunan bu kutsi ezanlar,
Kendileri girecekler o deliklere, Biz'e mezar kazanlar.

Devlete zeval, Millete çaresizlik gösterme, Ya Rabbimiz,
Kendi ocağındaki Ordumuza, şefahtçidir Hz. Habibimiz,

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Kelebek

Bir kelebek zarafetinde,
Bir kelebek sessizliğinde
Giriverdin fani ömrüme.
Renklendi dünyam,
Aydınlandı hayallerim.
Bir umut getirdin kanatlarında
Bir ışık yaktın karanlıklarda.

Kanatların gibi pır pır yüreğim,
Ürkütmekten korkar gibi düşüncelerim.

Fani ömrümde bir renk
Bir güzellik oluverdin bir anda.

Ama ne olur,
Kelebek ömürlü olma.
Dayanamam bir gün kalmana.

Bir ömür kal benimle
Bir kelebek zarafetinde
Getirdiğin ruh ve beden güzelliğinde
Bir ömür kal,
Bir ömür kelebek güzelliğinde...

Hasan Özunal

Kelek

Kandırdı beni, yandırdı sana felek,
Bir halin var ki civelek mi civelek.
Kavun sandım, kokladım da amma;
İçine bakınca gördüm ki, sen tam bir kelek.

Bir aklın var ki, iyi kötü anlamaz,
Beyninde şimşekler çaksa, tınlamaz
Değerin var sanıp bir yokladım amma;
Sahte altınla kaplı bir çömleksin, çınlamaz.

Kaşın kara, gözün ela, saçın sırma olsa ne yazar,
Kimse maşallah demesin, çarpsın seni bin bir nazar.
Satışın pek kuvvetli, kandırmada üstüne yok amma;
Bil ki bu kurduğun çirkin düzen, hileli bir pazar.

Kendini bir düzeltsen, pek de iyi edersin,
Sen bir felaket, akıllara zarar, ömre hedersin.
Gel bir anlaşma yapalım, anlar mısın bilmem amma;
Benden yüz fersah uzakta durmaya ne dersin?

Hasan Özunal

Kelimeler Dans Etse

Kelimeler Dans Etse

Kelimeler dans etse,
Ukala olur mu vükela?
Şaşkın iken Başkan olan,
Harf silmeyle hiç,
Vükelalık yolunda vekil...
Sonra da;
Bakarken görmeyenler,
Bakan oluverirler mi?
Bir de bakmışsın bakıyor
Bakar gibi bakıyor...
Alakaya maydanoz,
Maydanoz bu listede ne alaka?
Yere göğe sığmaz oldu alakasız yalaka...
Kifayeti varken ihtirası olmayan mı var,
Muhterislerin kifayeti ya da...
Ama kifayetsiz muhterislerin
Koltukları makamları var...
Hem de yetkileri.
Al kazanı vur testiye
Kelimeleri diz tepsiye
Seç beğen al;
Makam yağ, mevki, yalakalık,
Yetki ise artık ukalalık...
Her makamda en yetkili masa,
Hemen arkasında bir kasa,
Arka cebinde mendile sarılı yasa...
Sonra devrede nasa...
Nasa nerden girdi bu şiire şimdi?
Vur beline kazmayı
İnsanlar öğrendi mi yahu
Kendi kaderlerini yazmayı...

Dans ederken, ne hallere düştü bu kelimeler,
Tüm bunlar ne alaka?
Bu kelimeler var ya bu kelimeler,
Hak ediyor;
Gül dalından,
Bin değneklik falaka...

Hasan Özunal

Kendi Katiliniz Oluyorsunuz

Can vermeden ölüyorsunuz
Vicdanınızı karartıp
Ruhunuzu köreltip
Duygularınızı yok edip
Kalbinizi mühürleyip
Can vermeden ölüyorsunuz

Ölüyorsunuz,
Kendinizi
Kendiniz öldürüyorsunuz
Paraya tamah edip,
Kula kulluk edip
Güç için adaletsizlik,
Çıkar için haksızlık,
Keyif için ahlaksızlık edip
Kendinizi,
Kendiniz öldürüyorsunuz...

İrade sizin, karar sizin,
Akıl sizin, feraset sizin,
Sakinca yok gebermenizde.

Bari Memlekete,
Dünya'ya
İnsanlığa kıymayın...
Canlı leşlerinizle
Ortalığı pis kokuya boğmayın...

Hasan Özunal

Kendimi Sınar Oldum

Gündüzlere sığmaz ömrüm,
Gecelerden çalar oldum.
Bir perişan halde gönlüm,
Hayallere dalar oldum.

Ruhum bitkin, zihnim yorgun,
Aklım bulanık, fikrim durgun,
Yaş kemalde belki olgun
Geçmişimi arar oldum.

Kullara sitemim, yıllara değil
Güvenip de çıkmayan fallara değil.
Dostlarımı götüren sallara değil,
Kırılmaktan bizar oldum.

Birkaç güzel dost tek tesellim,
Hoş bir seda olsun tek emelim,
İmanla yoğrulmuşsa temelim,
Ben kendimi sınar oldum...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Kendini Bilmek

Ben kendim bilirim deme
Gün gelir aldanırsın:
Bir sevmeye gör,
Bir ihanete uğramaya gör,
Bir dost kazığı yemeye gör
Adam sandıklarının gerçek değerini bir gör
Servetini yitirmeye gör,
Elden ayaktan düşmeye gör
Mevki makamını bir kaybet
Bir yitir hele sağlığını
Namussuza şerefsizce hırsıza
Yalancıya dolandırıcıya talancıya
Bir engel ol
Gereceği haykır hele bir
Bozuk düzenin çarkına bir çomak sok
Çetelerin çıkarlarına engel ol
Gör bakalım sen kimsin...

Kendini bilmek güzel şey elbet
Ama marifet;
Kendini Rabbin yarattığı gibi bilmek
Rabbin emrettiğine itaat etmek.
Yolun Hak yolu ise;
İşte sen o zaman kendini biliyorsun
İşte o zaman kendine hakimsin...

Hasan Özunal

Kendini Bilmek 2

Kendini Bilmek...

Ne ileri git ne de geri kal
Haddini bil...
Sana şekil veren elbet var
Haddenini bil...

Beden bir avuç topraktır
Maddenini bil...
O toprağa can veren nurdur
Madenini bil...

Üç günlük bir ömür yaşadığın
Nedenini bil...
Dünyayı bilmeden önce
Kendini bil...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Kendini Tekmelettin

Ey Ekmelettin Ekmelettin:
Bir koku var sen ne ettin...
Devlet seni taşıdı, makamdan istifade ettin
Sirke olmadan küpe girdin
Pohpohu görünce kendini bişey zannettin
İki divane ile işbirliği ettin
Hem dünyanı hem ahiretini kaybettin
Boyundan büyük laflar ettin
Kelimeleri karıştırıp salata
Fikirleri karıştırıp çorba ettin.
14 - 1 den büyüktür deyip
Hesap hatası ettin
Kendini tekmelettin
Üç buçuk akı evvele uyup
Bir de yüzde altmış telaffuz ettin
İyi ki kısa sürdü yoksa cana TAK ettin
Attan düşsen iyiydi
Eşşekten düşünce şimdi gerçekleri fark ettin...
Çok pis bir koku var
Sen ne ettin..

Hasan Özunal

Kırk Yıllık Hatır

Kahveye kırk yıllık hatırı veren
Ne köpüğü ne onun telvesidir
İçimindeki mutluluğu veren
Dost ile birlikte içilmesidir...

Karaman - 2013

Hasan Özunal

Kırk Yıllık Sevgili

Her nefeste seni arzuluyor bu beden,
Seninle yaşarım sanki, ekmek yemeden su içmeden.
Kopamıyorum senden, acaba bilmem neden,
İçime doluyorsun her nefesimde kırk yıllık sevgili...

Yıllar önce başladı bu hikâye seninle,
Şen yandıkça ben tükendim ateşinle,
İkiz kardeş gibi olduk, pis kokulu paketinle,
Nikotinin, ziftin ve katranınla
Bedenimde yaşıyorsun ey sevgili
Unutturmadın kendini,
Terk etmedin beni oldukça param...
İçime doluyorsun her nefesimde cıgaram.

Hasan Özunal

Kırk Yıllık Yani

Damlaya damlaya göl olur derler ya hani,
Bir damla hizmet de sen yap bu dünya fani.
Bir elinde satır bir elinde keser yontup durma;
Kırk yıldan sonra bir dene Gani olmayı be Yani...

Hasan Özunal

Kırkikindiler...

Bir yağmur var içimde,
Ha yağdı ha yağacak.
Bir başlasa
Kırkikindi sürecektir.
Bulutlar yığın yığın
Tam gönül kapıma durmuşlar,
Girene çıkana hesap sormuşlar.
Ha yağdı yağacak kırkikindi
Saatleri ikindiye kurmuşlar...

Açıyor gönlümde güller,
Kokusu senden
Saklanıyor kuytulara
Değmesin eller...
Saklandıkça kanatıyor acıtıyor kalbimi
Hoyrat dikenler...

Doğuyor içimde gökkuşakları,
Rengi senden.
Gözlerin kadar aydınlık,
Bir ucu sana gidiyor
Bir ucu benden...
Uzansan dokunacaksın ama nafile
Anımsatmakta uzaklıkları...

Kaynıyor içimde bir pınar,
Hasret mi desem, özlem mi desem
Kandıkça kanar bu yara
Yandıkça bu ateş, yanar ha yanar
Ne yağmurlar yağdı söndürdü,
Ne hasretler bitti güldürdü
Ne de özlemler tükendi.
Kavuşmaksa hayal
Akıl umutları öldürdü.
Sen ve ben
Uzansam elin elimde
Uzansam benimsin
Kanımsın canımsın tenimsin.

Şen;
İçimde olduğu halde
Hala gelmeyenimsin...

Gönlüm sen sen diye inlemekte
Hasret çektikçe seni özlemekte
Bir yağmuru, bir gülü, bir gökkuşağını
Doğacak güneşi bekler gibi
Her an seni beklemekte
Kırkikindilere bir kırk daha eklemekte.

Hasan Özunal

Kırma Dostun Kalibini

Kırma Dostun Kalbini

Kırma dostun kalbini,
Bilir misin neler olur?
Kim bilir ne güzellikler vardır
Ne büyük sevgiler,
Ne güzel insanlar vardır
Belki sen bile varsın o kalpte
Kırma dostun kalbini...

Bilir misin?
İnancı olan kalpte
Yaratan vardır,
Yaratanın lafzı yazılıdır.
Kırma dostun kalbini...
Belki de kırarsın
Kâinatın sahibini...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan  z nal

Kırmahalle Destanı

Bir masal kadar hayal
Bir hikâye kadar güzel
Bir hayat kadar gerçektir
Kırmahalle geçmişi ile bir efsane
İnsanları ile bir darbı meseldi.

Karamana Kırmahalle yön verir
Karamanın kalbi Kırmahalle'de atardı.
Hayat çeşmelerinden akar
Hayata veda eden dört kolluda gider
Kırmahalleden öte yanda yatardı.

Hafızı evliya,
Sarhoşu felsefeci
Berduşu elganem,
Ağası selek,
Yaşlısı Osmanlı,
Genci gözüpek,
Esnaflı ahi,
Memuru molla,
En cahili profesör kadardı.

Şokakları temiz,
İnsanı görgülü
Evleri birer köşk
İnsanlarındaki yürek
Dağlar kadardı.

Bir Karaman var ise
O Karaman'da
Bir Karaman da Kırmahalle vardı.

Sıra geceleri bir okul
Köşe başı sohbetleri bir akademi
Çeşme başları bir enstitü
Harman yerleri birer fabrika idi.

Kapılardan helal girer
Sofralardan bereket taşar
Bacalardan mutluluk tüter,
Komşuda pişen komşu sofrasına düşerdi.

Bir kişide var olan herkeste var,
Dertler ortak,
Lokmalar önce ihtiyaç sahibinin
Düğünler tüm mahallenin
Cenazeler her evindi.

Girmek için üç pasaport
Gezmek için beş vize gerekse de
Bir girip güzelliği gördükçe
Çıkmak istemezdi hiç kimse.

Polis yolunu bilmez
Uğursuz kapısından girmez
Hırsız semtinden geçmez
Kudümsüz çeşmesinden su içmez
Kimse kimseye kem söz etmezdi.

Tatarı, Arabı, Yörüğü, Türkmeni
Yerlisi, Macuru, manavı hiç adam seçmez
Saygıda kimse bir kusur etmez,
Kimse kimsenin
Önünden bile geçmezdi.

Kahvesi kültürevi
Bakkalı hipermarket
Berberi usturuplu
Terzisi eğri büğrü kesmezdi.

Yaşlısı hayal eder şimdi,
Genci her dinleyişte ah eder.
Kırmahalle, Kırmahalle idi amma;
Şehirleştikçe
Kırmahalle yok olup gider...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Kısacık Bir Hikaye

Uzun bir hikâye olacakmış gibi başladı:

İlk satırı

Tek kelimelik bir cümle

Doğmak...

Sonra devam etti

Yaşamak,

Yaşamak,

Yaşamak...

Sonra hikâyenin son satırı:

Tek kelimelik bir cümle

Ölmek...

Aslında çok kısaymış bu hikâye.

Bir varmış bir yokmuş...

Varken nasılmış

İşte bu asıl hikâye...

Hasan Özunal

Kızıma Akrostiş

ALLAH lütfeder de insanı sevindirir
Yaşamını bin bir renge boyar bir anda
Şenlenir, yeni ufuklar açılır dünyanda
En karamsar gününde, bir pırlanta verir
Gönlünde bir umut, bir gülfidanı yeşertir
Üç günlük dünya, adeta ebedileşir,
Lütfeder insana Rabbim Ayşegül verir

Canlar canı oluverir
Açar gülistanda, en parlak renkle
Nur olur gözlere,
Işık olur gecelere,
Merhamet olur katı yüreklere...

Kalbindeki güzellikler eksik olmasın
Isıt bakışlarınla buzdan yürekleri...
Zemheri olsa aylardan, sen hep gül kalasın
Ilık meltemlerle geçsin bir mutlu ömür, hep gül
Mutlu olsun yeni yaşın: Canım Kızım Ayşegül...

Hasan Özunal

Kilo

Kilo

Sormayın insanlara;
Kilon kaç, boyun kaç diye...
İnsanın değeri, etten kemikten değildir.
Boy ise bir kalıptır sadece...

Sormak gerekir tanımak için:
Yüreğin ne kadar büyük,
Gönlün ne kadar geniş,
Beynin ne kadar üretiyor,
Ruhun ne kadar ÖZGÜR
Diye...

Cevap olumlu ise,
Verin insanlık kimliğini...

Bir de SEVGİYLE tanışmış,
HOŞGÖRÜ ile beslenmişse
Verin,
O insana GÖNLÜNÜZÜ
Sevginizi,
Akıbetinizi,
Ve hatta
Canınızı...

İşte o İNSAN İKİ DÜNYA ağırlığındadır...

Karaman – 2018

Hasan Özunal

Kimi Arabasına Binemedi

Kimi arabasına binemedi, üç beş gün kardan,
Kimi evde kaldı, duman tüttü efkârdan,
Kimi şükür namazı kıldı, gündemi yakaldı,
Yağışımız güzel oldu, hak saklasın nazardan.

Hasan Özunal

Kimler Farkında?

Kimler Farkında

Bir dosttan aldım güler yüzümü,
Bir başkasından tebessümü,
Bir dost hediye etti kahkahalarını,
Bir dosttan kaldı alnımdaki kırışıklık,
Bir diğerinden şakağımdaki aklar.

Hele bir dostum; bir iz bıraktı sırtımda
Gizli bir hançerin açtığı,
Sorsan aslında yoktu belki bir kasti.

Tüm dostlardan geleni
Koydum bir teraziye,
Güzellikler çok ağır bastı.
Attım çöpe çirkinlikleri...

Sonra;
Gönlüme sevgi,
Ömrüme ömür katan bir dostun,
Hoşgörü kitabına yazıp tüm isimleri
Sevgilinin pırlantalarla doldurduğu
Kalbime gömdüm...

Bazıları bilmiyor bunu,
Her şeyin farkında kimileri.
Bu durumdan mutlu ve mesut
Bulutlarda birileri...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Kimler Geldi, Kimler Geçti - Karaman

Kimler geldi kimler geçti bu şehir-i Karamandan,
Yeterli hâsılat kalmalı idi bu ebedi harmandan,
Hala Berber Abide traş olmak gerekmiyor ki;
Karaman da nasibini almalı değişen zamandan.

Hasan Özunal

Kiracı

Yarım asırdır geçip gidiyor ömür, yarısı acı,
Haktan gelene sitem yok, ne gelirse baştacı.
Son nefes ne zaman ve nasıldır bilinmez
Bilinen gerçek şu ki; bu can bu bedende kiracı.

Hasan znal

Kiralık Kullanmam

Kiralık Kullanmam...

Döveceksem, Osmanlıdan kalma tokadım var,
Söveceksem, envai türü içeren lügatim var.
Bir çelik kılıçtan ince, bir kılıçtan daha keskin,
Bal ve zehri üretecek sivri uçlu kalemim var,
Elin bilinmedik itine güvenip, tetikçi kullanmam ben.

Bir evimdir bu kent benim,
Yaşayan kardeşimdir benim,
Pislik etse de aitimdir benim,
Adaleti tartan terazi güvencim benim,
Komşuya yetki verip, fiske vurdurmam ben.

Pislik olan pis düşünür pislik yapar,
Yaptığı hem kendisine hem bana zarar.
Nush ile uslanmazsa tekdir hakkım var,
Tekdirle uslanmayana kötek hakkım da doğar,
Basarım sopayı kalemimle, kiralık kalem kullanmam ben.

Kargadan kılavuz tutan çok olur cahil ise,
Kahpeliği ustaca yapar karga bu konuda ehil ise,
El sözüne kanıp da şerre meyil verdi ise,
Bir fert akla düşman da münafiğa kefil ise,
Necaset gibi siler atar, gönül defterinde bulundurmam ben.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

KMÜ lü Akademisyenlere

Kayan yıldızlar gibi bir bir gidiyorsunuz,
Korkarım zından olacak bu gece...
Dağ gibi, umman gibiydiniz elbet amma,
Adınızdan yadigâr kalıyor maalesef bir kaç hece...

Hasan Özunal

Korkak Korku

Korkak Korku

Korkudan yorganlarınızdan sıyrılıp,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.
Göbek bağınıza dört elle sarılıp,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Korku salan içerdeki necaset,
Kimi ilim derler kimi de siyaset.
Üstesinden gelecek biraz feraset,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Vatandan önce beynimize girmesin,
Namert eli mahreminize değmesin.
Haçlının pis kokusu bize sinmesin,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Hiç faydası yoktur korkunun ecele,
Çok geç olmadan etmeliyiz acele.
Bir olup korkuyu yenmeli el ele,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Karaman - 2012

Hasan Özunal

Korku

Korku

Korkuyorlar göz üstünde kaşın var demekten,
Bıktılar senin makamını temizlemekten,
Tarih yazdı deftere kötü yolda gitmekten.
Bıkmadın gitti sübyan hakkını gasp etmekten,

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018 Mart

Hasan Özunal

Kör Taassup

Ne zaman bir nefes almaya kalksam,
Bir asit dumanı olup içime aktın.
Kundak olup elimi ayağımı,
Yaşmak olup gözlerimi kapattın.
Kimi zaman çamura basmamak,
Kimi zaman ıslanmamak,
Kimi zaman da ağlamamak olarak
Hayatımda hep yer alacaktın.

Seller gibi coşan duygularıma,
Dağlar gibi yükselen düşüncelerime
Fırtınalar gibi esen fikirlerime
Hep bir bent, bir kement
Bir engel olarak kalacaktın.

Baltalar biledim,
Kılıçlar kalkanlar
Toplar ve tüfekler
Bombalar ve füzeler
Yok etmek için seni,
Her an bir fırsat bekledim.

İrkilmedi çöl çakalları gül bahçesinde gezerken
Bir karanfilin kokusunda yıkanırken ay ışığı
On bin yıllık acıları toz ederken kayalar
Hep bir set, bir engel
Hep vardın.
Sen hep okyanus karanlığı,
Nar kırmızısı yanardağların kör dumanı,
Sen tüm zamanların zirvedeki zamanı
Kör cehaleti kara sütle besleyen
Gülistan goncalarını dişleyen
Sen nefsin başköşesinde gizlenen
Sen kâinatın en aydınlık şimşegine diklenen
Sana karşı savaşan ordularla gizli müttefik.
Her labirentte bir çıkış yolu bulup
Her adımda tuzaklar kurup
Güzellikleri katlederek ürettiğin
Zifir katranını kusup
Yapmaktasın yapacağını kör taassup.

(Karaman_2013)

Hasan Özunal

Kudüs

Kudüs

Bağrımda kalbim, coğrafyamda süs,
Ezan okundukça, kalamazsın öksüz
İslam'ın ilk Kiblesi, İslam'ın Ar'ı, Şerefi
Namerde başkentlik yapamazsın Ey Kudüs...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – Aralık 2017

Hasan Özunal

Kutlu Bir Ziyaret

Bir Kutlu Ziyaret

Divanına vardım bir selam edip,
Kibirle kirlenmiş bahtı görmedim...
Meramım cevaptı bir sual edip,
Altında kurulu tahtı görmedim.

Büyüktür dediler, benden küçüktü,
Şakaklar çıkıktı, avurt çöküktü.
Dilinden, sırlı kelimeler döktü,
Altında kurulu tahtı görmedim.

Anladı beni, daha söz söylemeden,
Neden bu soruyu sordun demeden.
Gözlerinden aldım cevabı, o söylemeden,
Kibirle kirlenmiş bahtı görmedim...

Sayısı azalmış bir Hak dostu idi,
Renkleri solmuş bir kilim tek postu idi.
İnsanlık tümüyle hep dostu idi,
Altında kurulu tahtı görmedim...

Ayrıldım oradan, sanki o da geldi benimle,
Titredim hem ruhum, hem bedenimle.
Değiştim sanki bir anda, tüm hislerimle,
Hakikat gerçeğinden başka bir şey görmedim...

KARAMAN – Eylül 2020

Hasan Özunal

Küstüm Oynamıyorum

Küstüm Oynamıyorum

Küstüm ben sana
Bana ne, bana ne,
Küstüm işte ben sana,
Oynamıyorum
Bu hayat oyununu senle...

Sevsem,
Şımarıyor mızıkçılık yapıyorsun.
Sevsen
Yüzüne gözüne bulaştırıyorsun.
Hile yapıyor,
Sevgiye bin naz katıyorsun.
Benim sevgimi alıp,
Başına taç yapmak yerine,
Tutup paspas yapıyorsun.

Saçından tırnağına sevgi doluyken sen,
Her hücreyi ile sevgiye muhtaçken ben,
Pişmiş aş su katıyorsun.
Sevginin kitabını altın harflerle
Elmas kalemlerle yazıp
Sana sunduğum halde
Sayfasını açıp yüzüne bakmadan
Kitabın kapağı ile hava atıyor,
Sonra da bir kenara fırlatıyorsun.
Sevgiyi oyun,
Sevgiliyi oyuncak bebek sanıyorsun
Küstüm,
Küstüm işte...
Küstüm ben sana,
Oynamıyorum bu hayat oyununu
Cıllıdım,
Bana ne...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2008

Hasan Özunal

Lalezar

Lale mevsimi geçti de
Lalezardan haber gelmez.
Umut eker hasret biçer
Gönül vuslat bekler durur
Çaresizlikler içinde.
Ne doğan günde bir müjde var
Ne giden gün götürür kederlerimi.
Yâdımdaki dostlar halden bilmez
Dert kamburuna bir kat daha vurur.
Sayamaz oldum menzilsiz mutluluk seferlerimi
Hiçbir sabah gönlümdeki siyahı silmez.
Her doğan gün
Karanlık gönlümün kapısına bir mühür vurur.
Yokluğun derinde
Ta derinlerde
Patlamaya hazır bir volkan gibi,
Kıpırdar

Kıpırdar durur.

Hasan Özunal

Leyla ile Mecnun

Sevmeyi bilse de Leyla,
Sevmekten bihabermiş.
Sevdiği kadar
Sevmeyi de bilseydi Leyla
Mecnun, mecnun olur muydu hiç?
Mecnun, sevmeyi bilmiş
Bir de sevmeyi öğrenseymiş,
Vuslata erermiş...
Hasılı bu masal
Sevmeyi sevmeyi bilmeyenlere,
Sevdiği ile vuslatın sırrına ermeyenlere
Sevgisini
Sevdiğine gösteremeyenlere örnektir ancak.
Ey sevgili; sevdiğini biliyorum.
Sevgimi de ayaklarına seriyorum.
Koş gel sevgi yollarından,
Aç bana sevginin yollarını da
Ben de sana geleyim:
Seviyorsam
Sevdiğimle bir tatlı vuslata ereyim...
Ne sen Leyla gibi terk et dünyayı
Ne de ben mecnun gibi
Çöllerde alevleneyim...
Seviyorsam;
Sevdiğimle bir tatlı vuslata ereyim...

Hasan Özunal

Mahşere Kaldı

Katıvermek dertleri arzularımın rüzgârına
Çekip gitmek var Kaf dağının ardına.
Sonra ferman etmeli katledilmelerine dertlerin.
Dönüp seyran etmek istiyor gönlüm
Yârin gönül bağına...

Kalmamış sevgiler, yitmiş tükenmiş
Sevgi tadında değil...
Bakış açısı çıktı çikali
Açılar gönyelere bile uygun değil
Ama bir gerçek varsa ki
Aşk gönlümü yakalı
Ve bakış açıları çakışalı,
Huzurum huzur değil,
Ömrüm bir harami masalı.

Uçmak istiyor gönlüm
Kaf dağından öteye
Dertler orada yok oluyor.
Bedenim yar yolunda ruhum kabirde
Aklım, bir bilinmez denkleme ha bire soruyor...

Hasreti hasretle tüketmeye kalktım
Hasretim bakış açısında takılı kaldı.
Ben ki bir aşkla bin mutlu olacaktım,
Yüreğim onulmaz bir yara aldı.

Bir yitik sevdaya,
Bir ömrü bağladım bin bir hevesle
Bir ömür, bir sevdada takılı kaldı.

Sevda hasretim sanırım mahşere kaldı...

Kafdağı: Karadağ

Hasan Özünal

Mayın Tarlası

Sana giden yollar mayınlı geçilmez gülüm
Mayın tarlasında gül de yetişmez gülüm
Sen orada, ben burada, hasret tam ortada,
Sevda bir nehir olmuş ama içilmez gülüm.

Sen seheri geçmişsin kuşluk vaktinde
Ben gün batımı beklerim ikindide
Akıl çoktan vazgeçti de gönül beklentide,
Hayat sensiz bir mahpushane çekilmez gülüm.

Artık sen gel, benden hayır yok gülüm
Bilenden sitem bilmeyenden kahr çok gülüm
Teselliye bu gönlüm doydu tok gülüm,
Sevda bu, geç derim gönlüme, geçilmez gülüm...

Hasan Özunal

Mazi ve Bugün

Mazi ve Bugün

Bu mazi ne silik bir şey...
Daha dün gibi ama,
Ben unuttum.
Bir şarkı söyledim,
Birkaç notacık,
Unuttum...
Bir şiir okudum bir ara,
Birkaç mısra,
Unuttum...
Güzel günü, kötü günü
Unuttum...

Ne güzel bu günler...
Tüm şarkılar, şiirler ezberimde.
Tüm günler güzel
Hafızam yerli yerinde...

İyi ki varsın;
Bu gününe,
Hayatıma, anlam veren...
Senden önceki ömrümü
Unuttum...

Karaman

Hasan Özunal

Mehmet Tokadı Bir Koysa

Mehmet Tokadı Bir Koysa...

Güney Afrika, Ortadoğu, Yakın Asya hep harap
Haçlı kadehinde sabi kanı, nefesinde şarap
Arap o bildiğimiz, Ebu Cehil torunu arap
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

İçeriden havlayınca üç beş it, sandılar vakit
Tepiklediğimiz it, para pulla olmaz ki yiğit
Şövalyeler yerine, satın aldılar sahte mürit
Kudurdular yine saldırıyorlar Türk Vatanına

Surlara bayrak diken, Mehmet'i bilirler oysa
Yerle yeksan olurlar, Mehmet tokadı bir koysa
Kana doymuyor bu haçlı, paraya pula doysa
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

Şehadete gider, düğüne gider gibi aslanlar
İhaneti canları ile öderler, toprağımıza basanlar
Topraktan kafasını çıkardı, içimizdeki solucanlar
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

Memleketim

Bir kavgada başımı yaran taşını
Kapkara çorak toprağını
Kara dağdaki aç kurdunu
Gökte uçan kuşunu sevdim.

Gün geldi taşlar mihrap oldu
Gün gelecek yastık olacak toprak
Bu topraklardan var oldum
Bedenim yine bu topraklarda yok olacak.

Dert verdin katık ettim ekmeğime
Felaketlerin tuz biber oldu sevgilerime
Bal beklerken ağrı çıktı kısmetimin
Ağrıyı bal ettim şifa oldu yine de dertlerime.

Sen bir başka güzelsin kışta
Bir başka alemsin yazda baharda
Bin can olsa da yoluna
Her bir can, bin kere feda olsun uğruna.

Hasan Özunal

Merdiven

Küçükle küçük olduk,
Büyükle büyük...
Uyumu,
Anlaşmayı, konuşmayı başardık,
Ama seviyesizin
Alçağın ve edepsizin
Seviyesine inen
Merdivenlerden inmeyi hiç düşünmedik...

Hasan Özunal

Mevki ve Hatır

Mevki ve Hatır

Her gün haberlere manşet olan kahraman
Bak pul oldun eskidin adın sanın duyulmaz
Çiğ sebzeyi çabucak çürütüveriyor bu zaman
Mevki ve makamsız kalınca hatrın hiç sayılmaz

Adın sıfatınla senden beş arşın önde giderdi
Yağcı yalakalar yeri öper temennalar ederdi
Her yanışına bir kulp takar sana aferin derdi
Liyakatsiz ve saygısız olunca hiçbir hedefe varılmaz

Kıyamayıp doğru yolu gösterene sen hep çattın
Yetmedi kılavuzlarının hazırladığı iftiraları attın
Yoktan kismet olan sermayeni bir pula sattın
Eğri yola gidenin adı sanı bir gün gelir anılmaz

Şoyun atan namlı, iyi bir seçeren vardı belki
İnsanı kâmil yapan sevgi, saygı ve bilgidir, bil ki;
Sen sadece atana layık olarak kalsaydın inan ki
Şimdi her gönülde bir sarayın vardı ki yıkılmaz.

Karaman - 2017 Aralık

Hasan Özunal

Mevki ve Makam

Ey mevki
Ey Makam
Sen ne görkemli bir şeydin...
Abası olmayan çulsuza aba,
Libası olmayan çıplağa giysi,
Şerefi olmayan şerefsiz kılıf
Namusu olmayan namussuza set olmaktadır
Cahile ilim
Patavatsız bilim
Boş gezene paye
Avareye gaye
Kaz çobanı olamayana
Payanda olmaktadır...
Sen ey mevki ve makam
Çok da iyisin aslında;
Doktorun bulamadığı
İyi insanın aramadığı
Hiçbir merhemini saramadığı
Her melaneti bulursun insanda
Çıkarırsın bir çırpıda ortaya...
Bal olan bir hâl olur,
Şeker olan süzülmüş bir ağı olur
Vatan tapulu mülkü
Memleket babasının bağı olur.
Halk ona teba,
Devlet ona heba
Hazine ona sefa olur
Sen koru Rabbim
Sen koru Dünyayı,
Hak etmeden mevki kazanan
Layık olmadan makama oturan
Mevki ve makamı ile kuduranlardan
Sen koru...
Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2015

Hasan Özunal

Meydan

Karıştır kazanı dibinde ne var, neler çıkar,
İyiye güller, yaramaza bir koca tokmak çıkar
Sahipsiz sanmasın kimse bu Şehr-i Karamanı
Yolların bir ucu hizmete, bir ucu MEYDAN'a çıkar

Hasan Özunal

Meydan Dörtlük

Karıştır kazanı dibinde ne var, neler çıkar,
İyiye güller, yaramaza bir koca tokmak çıkar
Sahipsiz sanmasın kimse bu Şehr-i Karamanı
Yolların bir ucu hizmete, bir ucu MEYDAN'a çıkar

Hasan Özunal

Mezar Taşıma Yazılsın!

Emanet verdin bu "CAN" ı Ey Canan,
Vakti geldi de "AL" diyemedim,
Adını anmaktır bana "KÂR" kalan;
Senden gayrısına "YAR" diyemedim.

Hasan Özunal

Mezarım

Mezarım

Bir mezar kazıverin serin topraktan
Örtüler örtün üstüme daldan yapraktan
Taşlar dizin çepeçevre sağlı ve sollu
Beni de götür huzur deryasına yeşil dört kollu.

Yağmurlar sular toprağımı hiç uğraşmayın
Yeşil otlar yeter üstüme siz karışmayın
Rastgele bir taş dikin gösterişli olmasın
Şunları yazıverin üstüne de boş kalmasın:

"Emanet verdin bu canı EY CANAN
Vakti geldi de "AL" diyemedim.
Adını anmaktır bana kâr kalan
Senden gayrısına yar diyemedim."

Hasan Özunal

Milli Türk Talebe Birliği

MTTB

1-
Milli oldun hep, mazide kalsan da bu günü yaşatan sensin
Türk tarihi seni şerefle yazsa da, tarihi yazan sensin.
Talebe o gün talip olmuştu göreve, bu gün iş başında;
Birliği sağlayıp devlete asil bir anlam katan sensin.

2-
Maksat hasıl oldu bir nesil yetiştirdin şanla şerefle
Tarihe yazıldın bu gün iri ve altından harflerle
Türkün özünden hasıl oldun ve bu öze sahip çıktın
Başarının adı oldun bu gün vardığın hedeflerle

3-
Milli ve manevi değerler yok olup giderken sen sahip çıktın
Türk gençliği haindir damgasını varlığınla sen yıktın
Talebe iken de davanın sahibi ve savunucusu idin ama;
Biliyordun ki davanın uygulayıcısı ancak sen, tek sen olacaktın.

Hasan Özunal

Minik Mine

Hercai menekşeyi bile kıskandırır,
Ürkütür, tüm gülleri gülüşün.
Masal gözlerin mest eder,
En içten bestelerle çağırır aşka.
Yine de bir eda var ki;
Rüyadan uyandırırcasına gönlümü
Akıl, güzelliğinde Yaratanı bulur...

Mutlak olan şu ki;
İkinin iki katı dörtse eğer
Neden, gönül gönüle düşünce
İki gönül bir olunca vesselam
Kalkmaz uçurumlar ve bitmez engeller.

Mutlak olan bir şey daha var ki;
İki kere iki dörtse,
Ne olursa olsun hayat boyunca
En son nefese kadar, baki kalacak bu sevgi

Hasan Özunal

Minnet Eylemem

Art niyetli meczupların kahrı çekilmez,
İkiyüzlü münafığa minnet eylemem.
Cimri elinden ab hayat olsa içilmez,
Kula kulluk isteyene minnet eylemem.

Yalçın dağlar fırtınaya kafa tutmalı,
Cürümsüzün ateşine mihnet eylemem.
Hak yoluna yangınımız harlı yanmalı,
Diyet niyetliden, suya mihnet eylemem.

Bulutun marifeti ile yağar mübarek yağmur,
Bulutsuz çöllerde ham hayale mihnet eylemem.
İnsanın mayası mademki bir avuç kil ile çamur,
Ruhunu inkâr edip, çamurlaşan kula mihnet eylemem.

Karaman - 2011

Hasan Özunal

Muhtacım

Muhtacım Ya Rabbim çok muhtacım
Saklayamıyorum artık içime sığmıyor acım

Mutluyum Ya Rabbim sonsuz mutluyum
Lütfu kereminden, affından,
Sevgilinin şefaatinde umutluyum

Senden başkasına kul olmamak
Bahtiyar ediyor beni,
Sadece Sana Muhtaç olmaktan mutluyum.

Muhtacım
Saklayamıyorum artık içime sığmıyor acım
Sadece Sen'den medet beklemek
Çarenin Sen'den olduğunu bilmekse
Başımda bir altın tacım.

Hasan Özunal

Mukaddes Sevgi

Günler geçti doludizgin, bilinmez bir meğulde kayboldular.
Bir selam bile vermeden geçip,
o fırtınaların savurduğu hayatımdan geriye,
sarı, kırmızı renklere bürünmüş bir sonbahar bıraktılar.
Kışın habercisi sonbaharın en yüksekleri bir hediyesi olan beyazlıkları,
dumanlar tüten başıma bir taç gibi işleyip de geçtiler.
Terk edilen bir sevgiliye son bakışı andıran gözlerle tarıyorum şimdi geçmiş. Yanık bir
Roma'dan daha kötü yangınlar, küller, korlar ve dumanlar arasından seçmeye
çalışıyorum
ışıl ışıltılı varlığını ve bahar meltemini andıran sesini.
İncelmiş artık hayata olan bağları gönlümün.
İnceldiği yerden kopacaksa eğer bu hayatın anlamsız ipi,
günler arasından fırsat kollasın aniden gelecek Can Alıcı Melek.
Tercih hakkı tanısaydı eğer, bir seher vakti olsun isterdim
ebedi yolculuğun başlaması.
Günün yorgunluğu altındaki bedenimle
yeni bir yolculuğa çıkmak zor gelsin istemezdim
o kutlu başlangıçta.
Korkuları yenecek gücü hep hayallerimde bulduysam
bu ergin yaşama kadar,
bir tüy olamam artık en tehlikeli felaketlerin salvolarında.
Batacaksa beden denilen bu fani gemi,
dibe vuran ilk yüreğim olmasın, bir kurşun külçesi gibi.
Son sözünü söyleyen o meşum şiddet,
boşuna aramasın göz bebeklerimde korkunun o mahcup eserini.
Bu bahtsız beden rotasını çizen kader,
yönümü sana çevirmeseydi eğer,
belki de dümen kırmazdım sonsuz ideallerimden.
Hedefe kilitlenmiş dümenimi çözmezdim o altın zincirlerden.
Ne mutlu ki, bir mıknaş etkisi almış zerrecik gibi zapt olunmadı o saf duygular.
Koşmaktasın biliyorum sen de karşıdan esen zalim poyraza karşı.
Kapatmadasın aradaki mesafeleri bir arpa boyu an be an.
Ne var ki arada kalan mesafeler bir ömür kadar uzun.
Ürkek bir serçe gibi daldan dala konan bir karasızlık,
ya da kel kafalı, dört gözlü bir muhasebecinin ince hesapçılığı ile alınan mesafe ancak
bir arpa boyundan az daha uzunca.
Bil ki sormaktayım her nefese,
her alınan ve verilen nefese,
sormaktayım koynumda vuran her kalp atışına ve
saat kadrındaki her tıkırtıya.
Sormaktayım; neredesin?
Biliyorum ki; sensin evrenin var oluşundan beri tek ahengi.
Biliyorum ki; varoluşun temelindeki nirengi.
Biliyorum ki; sensiz iki cihan karanlık, iki cihan yokluk;
Gel, ara ve bul beni,
Yunus'a, Mevlana'ya, Piri Fanilere kısmet olan Mukaddes Sevgi...

Hasan Özunal

Mustafa'ya Yaşgünü...

"Bir yıl daha geçti ömrümden" diye üzülmey, bil ki kârdasın,
Görüyorum ki; yaşlandım, morukladım diye derin bir efkardasın.
Kafakâdının eskidiğine bakma, gönlüne bak sen, yirmi dört ayardasın
Yaşın kutlu, geleceğin Mutlu, dünürlerin MERSİNLİ olsun Mustafa...

Hasan Özunal

Mutlak Son

Bir elma çiçeği kadar
Ömrü olmadı gönlümün..
Yarım asırdan sonra,
Nefesi ensemde artık
Mutlak ölümün.

Gençlikten önce mi yaşadım
Bilmem baharı.
Olgun yaşta doldu
Dünyanın hüznü içime.

Eğdim,
Büktüm,
Yonttum,
Törpüledim,
Girmedi bu yaşam
Bir biçime.

Hazırlıksız karşıladım
Ben bu sonbaharı.
Artık faydasız tüm çabalar.

Mutlak son;
Bakalım nerede
Ne zaman
Ve nasıl yakalar...

Hasan Özunal

Mutluluk

Mutluluk
Çal gönlümün kapısını,
Çal da mutlu olalım.
Gönlümün
Mutlu olma beklentisi vardı...

Mutluluk bu;
Şaşkın mı şaşkın...
Çaldı gönül kapımı,
Gönlüm kapısız kaldı.
Gönlüme dalan daldı,
Dalan daldı, dalan daldı.
Ama gönlümde sadece,
Başköşede yar,
Bir de,
Hak edenler kaldı...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Mutluluk Tarifi

Mutluluğu nasıl anlatsam sana
İnan tarifini bilmiyorum
Beni mutsuz görürsen
Bil ki sevmiyorum.
Mutlu görürsen eğer
Bil ki seviyorum
Çok mutlu isem
Bil ki seviyor ve seviliyorum.

Hasan Özunal

Müebbet Makumsun

Akıl kararsız yargıda,
Gönül bulutlarda firarda,
Yürek, demir parmaklıkları örmüş
Kesin karar;
O yürekte müebbet kalmana...

Issız göllerde bir ceylan,
Derin deryalarda bir balık,
Gökyüzünde bir damla su,
Yüce dağlarda bir yaban gülü,
Atmosferde bir nefeslik hava,
Kaf Dağında bir zümrüdü anka olsan da;
Kalbim mahpushanen
Aşkim gardiyan...

Öyle bir müebbet ki;
Bir ömür değil,
İki cihan az gelir
Kalbimde mahpus kalmana...

Karaman - Ekim 2016

Hasan Özunal

Mülteci Akını

Afganlı, Pakistan'a mülteci
İranlı Türkiyeye...
İraklı İran'a Türkiyeye
Türk;
Almanya'ya, İngiltere'ye, Amerika'ya mülteci....
Hepsinin hali belli de:
Bu Almanya, İngiltere,
Hele hele üç buçuk Amerika neci...

Hasan Özunal

Müslümanım Derken

Müslümanım derken, duru Türklüğümle derim,
Türküm derken İslam Sancağına çelik gönderim.*
Binlerce yıldır, Kutsal Dinime bekçidir soyum,
Tüm Dünyaya örnek, tüm Müslümanlara Önderim.

Karaman - 2018

*Gönder: Bayrağı taşıyan kaide.

Hasan Özunal

Name

Ak kâğıt üstüne kara yazılar
Yaz bana Sultanım yaz da postala.
Senden ayrılalı dinmez sızılar
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Bülbül selam eder senin sesinle
Rüzgâr selam eder gül nefesinle,
Aşkından aldığın tatlı esinle,
Yaz bana Sultanım yaz da postala

Sensizken donarım, adınla yanar
Sensiz kaldığımda yaram hep kanar
Kalbim her atışında hep seni anar,
Yaz bana Sultanım yaz da postala

Deryada susuzum, çölde topraksız
Bir bahtı karayım, dalsız yapraksız
Kalmışım burada, halsiz ulaksız,
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Dağlar hep büyüdü, pınarlar susuz
Gündüzler divane, gecem uykusuz
Yağmur beklenir mi, gökler bulutsuz,
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Özledim diyordun, son mektubunda
Kulağım kapıda, gözler ufkunda
Bir satır, birkaç kelime olsun da,
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Hasan Özünal

Nar

Yar Olmak

Gönül murat eder iki cihanda var olmak,
Var olmaktan murat bir kabukta nar olmak.
Varım deyip yar aramakla ömür geçirme,
Ömrün temel amacı Yaratana yar olmak.

Karaman - 2016

Hasan Özünal

Ne Çıkar

Bir gül olup açtın gönlüme,
Dikenini batırsan da ne çıkar.
Bahar meltemleri verdin ömrüme,
Sağanak olup yağsan da ne çıkar.

Günlerim mutlu aylarım şen oldu,
Gözümünden süzülen ışık gönlüme doldu.
Bin bir yol içinde bu yol bana tek yoldu,
Bu yolda önüme bir bent olsan ne çıkar.

Hasan Özünal

Ne Demeli Bilmem ki

Ne Demeli Bilmem ki;

Çağdaş mesleklerin gözdesidir yağcılık,
Lisansüstü yapanlarıñki adam satıcılık,
Branşlarında eksik olmaz iftira atıcılık,
Bunlara göz yumanlara, ne demeli bilmem ki.

Kılıçları düşmana teslimdir dostunu keser,
Yıkım, harabe ve örendir bıraktıkları eser,
Ne hikmetse rüzgâr hep onlardan yana eser,
Bir de dindar geçinmezler mi, ne demeli bilmem ki.

Bayırlar yeni uyanmış oysa onlar zirvede,
Hayıra hep hayır derler, şerler heybede,
Bu kadar eğrilik yoktur hiçbir devede,
Doğruluk adına kasılmalarına, ne demeli bilmem ki.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Ne kül kaldı ne duman

Ne kül kaldı ne duman
 O benim işte.
Deniz suyuna kanan
 O benim işte.
Sorma bana ben kimim,
Kalmadı benliğim,
Bana geldiğin zaman
 O benim işte...

Hasan Özunal

Ne Mutlu ki “Ben Kul Oldum” Diyebilene...

Ne zaman dönsem yüzümü geleceğe,
Maziden bir uğultu geliyor kulaklarıma.
Sıyrılısam hayallerden, dönsem gerçeğe,
Bir pranga vuruluyor ayaklarıma...

Yola koyulsam, geleceğe bin bir hevesle,
Mazide rehin kalan gönlüm isyan ediyor.
Yalvarmak yakarmak nafile bin bir nefesle,
Geçmişe güvensiz aklım gel gitme diyor...

Zamansız ve mekânsız kalmak mı yazım,
Yerim yok, yurdum bir karanlık ören.
Yaratana uzanmış elim, O'ndan niyazım
“Yolunu kaybedene sensin yol veren”

Doğum bir başlangıç, son değil ölüm,
Aralarında yaşanan bu karmaşa ne.
İnsan gerçeğinden, an kadar bir bölüm,
Ne mutlu ki “ben kul oldum” diyebilene...

Hasan Özunal

Neden ıkma  Sesi Alıkların

Neden ıkma  sesi alıkların,
Neden utanmaz savaşanlar çocuklardan?

Güçlüler ibret alsalar ya dağlardan.

Yetişmez mayın tarlalarında güller
Düşünemez, üretemez ve sevemez ki ölüler
Eğitmek yerine, ölmeyi mi hak ediyor cahiller,
Bilinsin ki;
Dünyanın tüm kazancı, akıı başındaki sağlardan.

Hasan Özunal

Nerede?

Bir ürperti oldu yaşamak,
Uçsuz bir tünelde, ışık aramak,
Arayıp, arayıp da bulamamak
Gün nerede, güneş nerede...

Karanlıklar dehliz içinde,
Güzellikler dipte, en derinde
Kalbimin ince bir yerinde,
Aşk nerde, sevgi nerede...

Kalbe ince bir sızı veren ne,
Göze kara bir perde geren ne,
Dikenden bir yolu seren ne,
Çıkış nerde, geçiş nerde...

Yolun sonu hep yalnızlık,
Ruhum kainatta bir azınlık
Deli ruhum, tam bir zindanlık,
Af nerede, kurtuluş nerede...

Biri bire katınca iki olmaz mı,
Çile defteri bir gün olur dolmaz mı,
Şel gider de hiç kumu kalmaz mı,
Emeklerden arta kalan eş nerde...

Hasan Özunal

Nihayet

Karadağ'ı sevmeyebilirsin,
Ağacı ormanı,
Bağı bahçeyi de...
Çiçeği, böceği de sevmiyor olabilirsin,
Kurdu kuşu da...
Mehtabı da,
Denizi balığı,
Hatta yakamozları da...
Bari insanı sev!
Sev ki;
Seni de bir seven bulunsun.
Nihayet sen de bir insan oğlusun...

Hasan Özunal

Nokta

Hayat bir noktadan ibarettir
Bir nokta ile başlar
Can verilir bir noktaya
Nokta konulur an gelir
Başlar nefesli hayat.

Binlerce nokta verilir insana
Bir çizgi
Bir yol yapsın kendisine
Bir nokta hedeftir aslında

Bir gün gelir
Son nokta konulur hayata
Son nefes ve son nokta
Ama işte bu nokta
Her şeyin başlangıcıdır aslında
Tüm noktalar
Hedefteki TEKBİR nokta için
Son nokta ise
TEKBİR noktaya erişmek için...

Hasan Özunal

Nushtan Anlamayanı Etmeli Tekdir

Derler ki niye serttir dilin;
Öyle değil ya, var siz öyle bilin.
Doğruyu ve güzel anlatmak derdim.

Yanlış yapana söyleriz nush ile, bu yol tekdir,
Kötekle işimiz olmaz, tek çare etmektir tekdir
Nush ile anlasalar, ben de öyle derdim.

Güzeli bilmeyen güzel sözden anlamaz,
Kulağı duyar da kıt akli kavramaz.
İzani olup da yanlış güzele çevirseler,
Elbette ben de seve seve takdir ederdim...

Hasan Özunal

Nü

NÜ diye yazılsa da nü gibi algılanmıyor adın
Soylu birisisin de neden soysuzlarla yol aldın
Gün bu gün zamandır kurtul şerden at bir tekme
İki cihanda da bozulmaz o zaman ağız tadın.

(Karaman - 2014)

Hasan Özunal

O Değerler Şimdi Neredeler?

Neydi o bedeli kan olan,
Canla ödenen değerler.
Düğüne gider gibi,
Ölüme gidilen değerler
Şimdi neredeler?

Nerede Mehmetçiğin,
Cihana meydan okuyup,
Kelle koltukta,
Canını mendile koyup,
Haçlıya meydan okuyup,
Gülümseyerek can teslim ederek
Kazandığı değerler.
Şimdi neredeler?

Bir fincan haçlı kahvesine,
Bir otomobil markasına,
Bir adı gâvurca cep aletine,
Bir dar pantolon,
Bir haçlı yazsısı dolu giysiye,
Sıpa tıraşı bir saça tercih ettiği,
Yokluklarında yok olup yittiği,
O güzelim değerler
Şimdi neredeler?

Masa başında büyüklerin,
Sokak başında küçüklerin,
Sofra başında kokoşların,
Kaşa başında kapitalistlerin,
Dağ başında hainlerin,
Ekran başında mankutların,
Satır başlarında satılmış aydınların,
Kürsü başlarında sahte şihların,
Görev başında mayasına haram katılmışların,
Göz kırpmadan sattıkları
Değerler şimdi neredeler?

Şehadet kervanında
Kanını hiçe sayıp da;
Can feda ederek kazandığı
O değerler şimdi neredeler?

Hasan Özunal

O sensin

Bahtımda açıldın bir gül misali,
Duygu sensin, koku sensin, öz sensin.
Çözüldü buzlarım, erdim bahara,
Gönlümdeki sezi sensin, göz sensin.

Dillerim titriyor adın anarken,
Yüreğim titriyor senle atarken,
Ellerim titriyor adın yazarken,
Kalemimde yazı sensin söz sensin.

Coşarım sevginle, bir pınar gibi
Dünyayı kaplayan bir bahar gibi,
Sazımda bir nota, bir karar gibi
Şiirimde mısra sensin öz sensin.

Sevenler bir pula satar dünyayı.
Uyanırsam unutamam bu rüyayı,
Sultanım, sen açtım bu bendeki yarayı,
Yüreğimde sızı sensin köz sensin.

Hasan Özünal

O'nu Bul Bana Karaman

Karaman Onunla yaşar,
O Karaman kokardı,
Saçlarında elma çiçekleri,
Gözlerinde Yunus Sevgisi vardı,
Bir yanı engin Karaman ovası kadar geniş
Bir yanı Toros Dağları kadar sertti.
Kimi zaman Karaman koyunu kadar uysal olur
Kimi zaman Gürlük Suyu kadar sert çağlardı.
Karamanın güneşi kadar sıcacık güler
Yağmuru kadar nadir ağıldı.
Yürüyüşü Karaman ekinleri kadar salınımlı
Şefkati Mevlana hoşgörüsü kadar geniş
Endamı Karaman çınarları kadar alımlıydı.
Karadağ kadar erişilmez,
Sertavul kadar geçilmez,
Karaman gülleri arasından seçilmezdi.
Karaman bulguru lezzetinde
Karaman helvası tadındaydı.
O varsa Karaman var
O yarsa Karaman Yar'dı
Karaman Onunla yaşardı.
Karaman O'nu kaybettin...
Bul O'nu bana KARAMAN...

Hasan Özunal

Odun

Hiç fayda vermemiş sana ne mektep ne de medrese,
Okur yazarsın ama anlamazsın ne kimya ne de hendese,
Aklın bir arpa boyundan da kısa fikrin dolu vesvese,
İnsanlığa iyilik et de git bir dağda odun ol sen vesselam...

Hasan Özunal

Olgunlaşmak

Olgunlaşmak

Hovardanın düşkünü
İpek giyer kış günü
Anlayamaz gördüğünü
Kabak gibi verir sürgünü

Daldan düşünce oldum sanır
Rengine bakıp da aldanır
Sen oldun diyenler kandırır
Erken düşenin görünmez çürüğü

Düşeceksin madem çayıra düş
Olmadı bari toprağa düş
Ne işin var kaya tepesinde
Kafanı patlatırsın Allah'ın hödüğü

Keskin olup küpü kırma
Gaz verip de aveneni azdırma
Uslu dur etrafına saldırma
Görmüyorsun beynindeki sülüğü

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Olumlu Olumsuz

Yağmur damlası kopar buluttan ya, bulut sevinir.

Meyve, düşer daldan ya, ağaç sevinir.

Kalem yazar kağıt karalanır ya, kağıt sevinir.

Cerrah, neşter vurur ya yaraya, hasta sevinir.

Dalga karayı döver ya, kara sevinir.

Çiftçi tarlanın bağrını deşer ya, toprak sevinir.

Kadın sancı çeker, bebek doğar ya, anne sevinir.

Dişçi, çürük dişi söker çıkarır ya, hasta sevinir.

Derici, deriyi yerden yere vurur ya, deri sevinir.

Balıkçının ağı delinir, sürü kaçar, balık sevinir.

Hasan Özunal

Ormanda Festival

Ormanda Festival

Merkep mektebe gitmiş de,
Anırmayı notalamış.
Çakal, yalamış mürekkep,
Çakallık diplomalanmış...

Horoz vakitsizce ötmüş
Tavuklar tünekten düşmüş.
Karga hasadı devşirmiş,
Fare aslanı sollamış...

Köpek fosforlu led asmış
Kedi ciğerciği basmış
Tilki tosbağaya kasmış
Maymun kapıyı kollamış...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Otur Yerine, Girme Vebale

Otur Yerine, Girme Vebale

Güya, bir davaya koymuş başını,
Elbette kaybeder, batıl ile savaşını.
Düşmanı vurmak için, atar kurşunu,
Vurur ön saftaki, dava arkadaşını.

Öğrendim der gerçeği, rehberi yok,
Uç slogan katığı, tuzu yok, biberi yok.
Unutmuş dünyanın, ahiret için oluşunu,
Yeşil kaplı kitap nur dolu, haberi yok...

Karanlıkta kalsa, her ışığa koşar,
Kapı gıcırdasa, keyif olur da coşar.
Bir engel görünce, bozar duruşunu,
Bir makama gelince de haddini aşar.

Heybesi deliktir, ağzı ilmiksiz,
Omurgası kıkırdaktan, kemiksiz.
Heybeye koydum sanır her kuruşunu,
Artıya kul olmuş, bölüşmeye ilgisiz.

Bir sıfat uydurur kendine, yoktur aslı,
İki laf ettim sanır, mecliste gizli cinaslı.
Yerden yere vurur onu, bunu, şunu,
Tahsili çok yüksek, şeytan lisanslı...

Bir dava sana kaldıysa, vay halimize,
Sebep olacaksın, bu halinle zevalimize,
Hıyar değilsin, olsan kurarlardı turşunu,
Git otur yerine, bari girme vebalimize...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Otuz beş Yaşına Geldik

Otuz beş Yaşına Geldik

Geldik otuz beş yaşına
Yolun yarısı ise eğer,
Dante de bilememiş
Nefesle bittiğini ömrün.
Ne feryat ne figan fayda eder
Kim der ki son gün olmayacak bugün.

Dünya şekillenmiş çağlar boyunca
Yüzler ve alınlarda izler de kalacak elbet
İnsan bu etten ve kemikten
İşleyen demir ısıldar ama
Zaman da onu eskitecek nihayet.

Bir bir gelen aklar ağartacaksa sadece başı
Kalmadı ise geçen zamandan bir nebze olgunluk
Ömrünü bir hamal gibi beyhude taşı
Bir iz bırakmayacaksan boşuna bu yorgunluk
Bırak uğraşları, boşuna çekme bari eziyet.

Ruhla bedeni kavramak bu kadar zor mu?
Çamur ve nuru karıştırma gel insaf et biraz
Verilmiş değeri inkâr doğru mu?
Çabasız bir işe yaramaz kupkuru niyaz
Getirmez giden zamanı ne mal-mülk ne de gözyaşı

Hasan ÖZÜNAL/1990

Hasan Özunal

Ödöl

Keyif alıyorum
Ödöl alan birisini gördüm mü
Eğer hak etmişse o ödöl.

Hak etmemişse de
Acımıyorum ona.

Biliyorum ki;
Ona ödöl verenler
Andırıyor;
Öküz kakasına türkü yakan bülböl.

Hasan Özunal

Öğrendim

Bir sonbahar rüzgarı esti savurdu bizi
Fazla geldi ateşi sevgimiz yaktı bizi

Yarını düşünmekten vazgeçtim yıllar önce
Yarınlara güçlü olmak için bu günden güçlü olmayı öğrendim.
Güç bilekte olup da akılda olmayınca şiddet
Akılda olup da yürekte olmayınca vahşet
Bilekte akılda ve yürekte olsa da
Vidanda olmadıktan sonra dehşet olduğunu öğrendim.
Vidansız gücün tehlikesini gördüm.
Akı ve gücü olup da nefsi için yok eden
Zavallı mahluklar gördüm.

Fikirler gördüm kararmış kalplerin beyinlerinden türemiş,
Liderler gördüm kararmış fikirlerden türemiş,
Yandaşlar gördüm kör taassuptan beslenmiş.

Şarlattanlar gördüm, hakkı için Hak'tan vazgeçen
Aciz insanlar gördüm avcundaki alınırken pes eden
Çaresizliğine katlanıp gözyaşı dökenler gördüm
Bir fiskede yok edeceği karanlık güçlere boyun eğenleri gördüm.
Mücadele yerine gözyaşı dökenleri
Kaybettiklerini yeniden kazanmak yerine yas tutanları,
Haksızlığını örtmek için saldıranları gördüm.

Üretmeden tüketenleri
Çalışmadan kazananları
Hak etmeden mevki sahibi olanları
İşi bitince dostuna düşman olanları
Yeminle garantiye alınmış yalanları
Garibin hakkına göz koyanları gördüm.

Ama yine de mutluyum ki
Benim gibi tüm bunların farkında olanları
Hem de azımsanmayacak kadar çok olduklarını gördüm...

Hasan Özunal

Ömrüm Mirasıdır.

Sessiz bir yolcu gibi
Göçüp gidersem bu dünyadan
Ellerimi bırakmak isterim sana
Sımsıcak ellerinde kalsın.

Gün gelip gidersem bu dünyadan
Gözlerimi bırakmak isterim sana
Gözlerine bakmaya doyamayan
Açık kalmış gözlerimi

Alıp da "GEL" emrini gidersem bu dünyadan
Ömrümü bırakmak isterim sana
Seninle her anı dopdolu
Sensiz yaşanmış fani bir ömrü.

Ama en çok gönlümü bırakmak isterim sana
Seninle dopdolu seninle mutlu
Bedenime can veren tüm mutluluğu
Sen varsın diye beni yaşatan gönlümü...

Hasan Özunal

Ömrümü Yedirmem

Ey ömrüm,
Ömrümü yedirmem sana...

Ben o ömre ömrümü verdim.

Ben o ömre
Ömrümü,
Saçımın rengini,
Gecemi, gündüzümü,
Damağımın dişini verdim.

Yüzümün hatlarını
Sevdiklerimin hayatlarını
Hayallerimi, umutlarımı,
Zevklerimi, sefalarımı,
Aşklarımı, sevdalarımı,
Kimi zaman gözyaşımı, ahlarımı
Kimi zaman sessiz çığlıklarımı
Kimi zaman çatlayan sabır taşlarımı,
Kimi zaman sağlığımı verdim,
Yedirmem sana.

Ömrümü yiyemezsin ömrüm,
Ömrümü yedirmem sana.

Bunca yıl dik dursun diye başım,
Bunca yıl ak olsun diye bu alnım,
Bunca yıl sırtımda kalsın diye vakarım
Bir ömür verdim ben bu ömre...

Ey ömrün geri kalanı,
Bu geçen güzel ömrü
Beş paralık kalan bu ömür için
Yedirmem sana...

Hasan Özunal

Ömrün 35 Yaşı

Geldik otuz beş yaşına
Yolun yarısı ise eğer,
Dante de bilememiş
Nefesle bittiğini ömrün.
Ne feryat ne figan fayda eder
Kim der ki son gün olmayacak bugün.

Dünya şekillenmiş çağlar boyunca
Yüzler ve alınlarda izler de kalacak elbet
İnsan bu etten ve kemikten
İşleyen demir ısıldar ama
Zaman da onu eskitecek nihayet.

Bir bir gelen aklar ağartacaksa sadece başı
Kalmadı ise geçen zamandan bir nebze olgunluk
Ömrünü bir hamal gibi beyhude taşı
Bir iz bırakmayacaksan boşuna bu yorgunluk
Bırak uğraşları, boşuna çekme bari eziyet.

Ruhla bedeni kavramak bu kadar zor mu?
Çamur ve nuru karıştırma gel insaf et biraz
Verilmiş değeri inkâr doğru mu?
Çabasız bir işe yaramaz kupkuru niyaz
Getirmez giden zamanı ne mal-mülk ne de gözyaşı

Hasan Özunal

Ömrün Nakışı

Ömrün Nakışı

Kaç mevsim gördü bu fani ömrümüz,
Kaç bahar, kaç yaz, kaç hazan, kaç kış
Öyle bir ağ ördü ki bu fani ömrümüz,
Mevsimleri işledi acı ile bu tene nakış.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Ömür

Ömürler ödünç alınmaz
Pazarlarda da satılmaz,
Sırası gelen anda gider
Bu işi akıl almaz.

Hiçbir şey arttıramaz
Güne gün kattıramaz
Gününü de saptıramaz,
Sırası gelen gider.

Ağa da paşa da tadacak
Zenginler de nasip alacak
Bu dünya burada kalacak,
Sırası gelen gider.

Bir sebep mutlak bulunur
Akan deli kanlar durulur
İnce ince hesap sorulur,
Sırası gelen gider.

Belli değil nefes sayısı
Olsa insanın bin bir dayısı
Eni sonu en hayırlısı,
Sırası gelen gider.

Hasan Özünal

Ömür çok kısa

Ömür çok kısadır aslında,
Tıpkı öğle ile ikindini arası.
Günü yok, saati yok,
Beklemeden geliverir
Habersizce ölüm sırası...

Hasan Özunal

Ömür Törpüsü

Ömür Törpüsü...

Kim bilir kaç asırdı benim ömrüm;
Ucundan kıyısından,
Alan aldı, çalan çaldı,
Kim bilir bana ne kadarı kaldı.

Törpülendi
Aşındıkça aşındı ömrüm...

Şevgi hastalığı nüksetti,
Ömrümü en çok da sevgisizlik tüketti.

Vatanımı sevdim en çok.
Vatan sevgime balta vuran
Darbeler aldı ömrümün birazını.
Birazını satılmış yöneticiler,
Birazını kifayetsiz muhterisler,
Vurguncular, soyguncular
Ve sonra hortumcular...

Hayvan ve bitki neslini tüketenler,
Çevreyi acımazsızca kirletenler,
Medeniyet adına, sanayileşmek adına,
Doğayı katledenler...
Tesislerinde ömür törpüsü
Zehir dolu gıdalar üretenler...
Ömür kazanalım derken kaybettik.

Devlet aldı biraz.
Askerlik dedi aldı,
Yasa dedi aldı,
Kural dedi, yönetmelik dedi aldı,
Devletteki liyakatsiz kişiler var ya
En çok da onlar...

Birazını eş dost
Birazını hısım akraba
Sonra Ana /Baba
Evlatlara verdik bolca
Bir kısmını da götürdü
Sevgilim dediğim cıgara....

Yıl ile değil nefes ile biter elbet ömür,
Az da olsa teselli verir
Bitmeye yakınken...
Geliverir yeni bir ömür.
Elde var bir buçuk;
Elde kalan bir ömür,
Sayısı bilinmeyen,
Birkaç sayılı gün

Onlar da buçuk...

Dört elle sarılmak lazım
Elde kalan ömre,
Ve o sayısı bilinmeyen
Birkaç sayılı güne...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Önce Aşk Bilinmeli

Bir sel gibi gelip
Bir sel gibi gidecekse aşk,
Adı nerede kalır, tadı nerede kalır.
Geriye kalan selin bıraktığı kumlar misali
Bir avuç kumdan hatıralar olur.
Aşk bir kurşun gibi girerse kalbe,
O kurşunun acısını verirse eğer aşk değildir.
Aklın süzgecinde delik açmaya çalışıyorsa aşk
Bırak aksın ve gitsin.
Bir yağmur gibi yağıyorsa
Üstelik bir de sicim gibi sıcak sıcak
Sağanak halinde
Aç gönlünü ve doldur.
Bırak göl olsun
Sonra da bir umman
Yıkan yıkanabildiğin kadar aşk denizinde
Kıyılarını kendisi oluştursun.
Derinliklere insin alabildiğince,
Bir hayat oluştursun kendine özgü.
Ne sel olmalı aşk,
Geride kum misali dağınık hatıralar bırakan
Ne de kurşun olmamalı aşk,
Acı verecek...
Akıl süzgecinden de elenmemeli,
Aşk olursa olsun diye de denenmemeli.
Toprakta oluşan göl gibi
Sevilmeden de sevmeli ve bağrımızda yer verilmeli.

Ama hepsinden önce gelen
Aşıkım diyen
Aşkın ne olduğunu bilmeli...

Hasan Özunal

Övgülere Aldanma

Övgülere aldanma
Seni yerden yere vuran yergiler de var
Kırmızı halılarda yürüyorsun ama
Dikenden dokunmuş sergiler de var

Hesaba çek kendini
Halk olsun aynan
Sana edilen lafların pek çoğu yalan
Dünyada hoş seda her kuldan kalan
Ahrette ödenecek vergiler de var

Dünya bir imaret sen ol sahibi
Bin hayırdan bir dua çıksa da yeter
Kavgalar nahoştur yoktur galibi
Kitapların yazmadığını yazan dergiler de var.

Gerçek dost o ki;
Yüze gülen değil, yüze söyleyen
Kötüyü gösterip doğruyu öğütleyen
Her güzel sözü bal kaymak sanma,
Dile getirilmemiş sevgiler de var.

Hasan Özunal

Özledim

Kalem kaşın altındaki,
Mehtap bakışlı gözlerini özledim.
Şeker dilden dökülen,
Gönül alan sözlerini özledim.

Efkârımı savuran
Bir ipek demeti gibi
Saçlarını özledim.
Gönlümü alıp da,
Gönlümü sultan eden
Has gönlünü özledim.
Dokunuşları ile hayat veren,
Pamuktan ak minik ellerini özledim.
Bir meltem gibi,
Başımdaki buzları eritiveren
Bahar nefesini özledim.
En dar günde,
Bir müjdeli haber gibi
Geliverişini özledim.
Hastanın sabahı,
Toprağın suyu,
Tohumun baharı,
Asker anasının oğlunu,
Mahpusun gökyüzünü,
Bulutun yeryüzünü,
Sürüdeki koyunun evdeki kuzusunu,
Deredeki suyun denizi,
Yuvadaki yavrunun havadaki kuşu,
Bir sevenin
Bir seveni özlediği gibi
ÖZLEDİM!
Sayılı günden
Ay değil
Hafta değil
Gün değil saat de kalsa
Yine de
SENİ ÖZLEDİM...

Hasan Özunal

Özledim Gözlerim Yolda

Gözlerim yolda
Her nefeste seni özledim
Seni özleyip her nefeste yolunu gözledim.
Nefes nefese koşarak gelişini özledim.
Kolların açılmış gözünde ılık
Bir kitap dolusu anlamı olan
Sıcacık bir "merhaba" deyişini özledim
Zamana karşı yarışır gibi
Sebepsiz bir telaş ile alel acele
Nefesin düğümlü biraz da mahcup
"Özledim seni çok oldu görüşmeyeli"
Demeni özledim.
Her sözden bir sebep bulup
Aniden açılan bir gonca gibi
Odaya yayılan bir buhur gibi
Canıma can katan gülüşünü özledim.
Olumsuz konular açılıp da ortaya
Değişince hava bir anda
"Boş verelim bunları bozmayalım tadımızı"
Deyip de konuyu saptırmanı özledim.
Önemli bir şey demek isterken
Bir türlü konuyu açamayınca
Kıvranıp dolanıp kayıp bir şeyler arar gibi
Çantayı cebini karıştırmanı özledim.

"Vakit de geç oldu artık gitsem ben"
Deyip de yeniden oturuşunu özledim.
Üç adım ileri iki de geri
Bir şeyler unutmuş da aranır gibi
"Az daha kalsaydım olurdu" der gibi
Gözlerin arkada gidişini özledim.

Hasan Özunal

Özüm

Karda yürüdüm izim kalmadı,
Buza yazdım bir sözüm kalmadı,
Yaşamakta gözüm de kalmadı,
Sen kaldın başka özüm kalmadı...

Hasan Özunal

Paylaşalım

Paylaşalım

Geceleri ben yaşasam,
Size kalsa gündüzler.
Fırtınalar benim olsa,
Meltemler sizin...

Kaktüsleri verin bana
Güller sizlere kalsın.
Elemleri, kederleri,
Gamları ve matemleri ben yaşarım,
Siz mutlu günlerde yaşayın.

Ama vermem sevgilerin hepsini...
İnsan sevgisinden,
Tabiat sevgisinden,
Birer tutam,
Vatan/Millet/Bayrak sevgisinin
Hepsini de
Hepsini isterim.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Paylaşmak

Paylaşmak

Bir mum gibi ışıldasan bile,
Sade çevrendir aydınlattığın.
Eriyip tükensen de nafile,
Görüldüğü kadar anlattığın.

Mum olup ışıtsan etrafını,
Dibin yine de karanlık kalır.
Versen harını başka mumlara,
Bak dünya nasıl da aydınlanır.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

Piknik

Yine bir bahar geldi, kırlar misafirlerini bekliyor
Karamanlı piknik ve mesire yerlerini özlemle gözlüyor
Kiminde kocaman kilitler asılı, kimi çöplükten de beter
Sorumlular piknik yerlerini düzenlemektense sinekleniyor...

Hasan Özunal

Piyaz

Al eline kalemi, sayfalar dolusu yaz babam yaz,
Kimisi eleştiri, kimisi teklif, kimisi ikaz, kimisi niyaz...
Ne okuyan anlar, ne de atfedilen muhteremler;
İçinde olmayınca ince yağ ve biraz da soğanlı piyaz...

Hasan Özunal

Pusuln Bozuk

Kolayını bulsn boğacaksın bir kırış suda değil mi?
Hazım edemiyorsun bir türlü, senin gibi düşünmediğimi.
Bil ki; dümenin kırık pusulan bozuk rotan karanlık,
Dünya bir okyanus ise bizler küçücük birer gemi.

Hasan Özunal

Ramazan

İster bahar olsun mevsim, isterse hazan,
Bir kutlu aydır sevgiyle kutlanır Ramazan.
Bu kutlu ayda hatalar da oluyor elbette;
Ramazan hürmetine kimseyi kaynatmıyor bizim kazan...

Hasan Özunal

Razıyım

Sen Anadolu ol;
Ben bir bozkır ayı olsam da razıyım.

Sen kemanın yayı ol;
Ben tel olsam da razıyım.

Sen gökyüzü ol;
Ben bir bölük bulut olsam da razıyım.

Sen Karadağ ol;
Ben bir taş parçası olsam da razıyım.

Sen samanyolu ol;
Ben bir göktaş ol sam da razıyım.

Sen bahar ol;
Ben bir dalda yaprak olsam da razıyım.

Sen toprak ol;
Ben bağrında bir mevta olsam da razıyım.

Sen bir vaha ol;
Ben çöllerde mecnun olsam da razıyım.

Sen ateş ol;
Ben bir kıvılcım olsam da razıyım.

Sen sen ol;
Ben sende bir nefes olsam da razıyım.

Hasan Özunal

Rüzgâr

Bir rüzgar eser geceleri
Ürpertir hayalleri,
Ürpertir hatıraları.

Bir rüzgâr eser geceleri
Yüreğimde bir kıpırtı başlar
Sis perdesini dağıtır başımdan
Adını fısıldar kulaklarıma,
Sonra yeni hayaller başlar...

Bir rüzgâr eser geceleri
Yoğun bir duygu seli ile
Katıp önüne tüm hatıraları,
Alır getirir yüreğimin başköşesine...

Dağılır hüznler
Kaybolur karanlık matemler
Yaşamak adına ne varsa
Kaybolur bütün telaşlar
Alır götürür...
Yeni bir hayat başlar
Geçenler unutulur,
Sonra yeni hayaller başlar.

Bir rüzgâr eser geceleri
Umutlandırır
Tam kelime olmuşken birkaç hece,
Tam çözülmek üzereyken bin bir bilmece
Diniverir aniden;
Getirir yeni bilmeceleri.

Hasan Özunal

Rüzgarlar

Ey rüzgarlar rüzgarlar
Delisi, divanesi
Gül kokulusu
Bülbül nefeslisi
Sam yeli kadar kuru
Çam yeli kadar sisli
Doğulusu batılsı güneylisi
Zalimi hırçını efendisi

....

size bir şey diyeyim;
bir iyilik edin de,
deyiverin yarin kulağına;
onu beklemedeyim.

Hasan Özunal

Saadet

Saadet saadet der ararız,
Sanki saadeti bulmak için varız.
Düşünmeyiz dünden bu günü;
Yarın bu gün için yanarız.

(1974-Karaman)

Hasan Özunal

Saat ve Zaman

Saat ve Zaman

Yorulmadın be zaman saati ömrümü çalmaya,
Her tik ile verdiğin nefesi tak ile almaya.
Çok gördün bana eşref saatlerinde güldüğümü,
Çok mu heveslisin beni çaresiz derde salmaya...

Zamanı eritip de yok ettin hayallerim gibi,
Bent kurdun geleceğime tıpkı sevgilerim gibi.
Kalıcı hasar bıraktın alın çizgilerim gibi,
Hayata ısınayım dedim ateş attın yakmaya...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Saatler Zaman Yakmakta

Saatler, zaman yakmakta motorlarında,
Bir bir eriterek mekanları tik taklarında,
Üstelik, de her geçen gün daha da hızlanıyor
Artık, güz karışık biraz, baharın sabahlarında

Güneşin potasında azaldı sıcaklık,
Kasalardan çıkıp, gönüllere dolmakta artık varlık,
Serin rüzgarlarda uçuyor göçmen kuşlar,
Çıglıklarında bir veda bestesi var, notası kırık.

Akşamlar öğütmekte dertleri tek tek,
Gündüze kalmadı ne bir tasa, ne de bir emek.
Yıllar artarken günler azalmakta takvimden,
Yapılacak en güzel iş heybeyi sırtlayıp beklemek...

Hasan Özunal

Sabah

Gece başlayıca
Karanlığa üzülmek niye?
Elbet bitecek o gece
Yepyeni bir sabahı getirerek hem de...

Kederleri hissetmeye başlayınca
Kahroluruz istemiye istemiye
Ama çok basittir inan ki bu bilmece
Kederler de bitecek bir gün,
Mutluluk getirerek hem de...

Hasan Özunal

Sabah Rüzgarı

Ey sabah rüzgârı
Selam söyle yârime,
Yarelerim çok azdı,
Merhem olsun
Yazma sarsın yareme.
Çaresiz dertlerim var,
Ortak olsun çareme.

Ey sabah rüzgarı,
Haber getir sen yardan.
Yandı ciğerim başı,
Serinlik olsun kardan,
Yetişsin uzak diyardan,
Vazgeçsin sonsuz firardan,
Ben geçtim kardan zarardan,
Yarelerim çok azdı,
Merhem olsun
Yazma sarsın yareme,
Ortak olsun çareme...

Hasan Özunal

Sahte Dostlar

Kervanım yürürken yolda,
Kuduz itler hırlaşıyor sağda solda.

Kötülerin naraları
Dağları taşları sararken
Bir sinek vızıltısı gibi gelse de
Dostların suskunluğu
Bir gök gürültüsü
Bir bomba etkisi yapmakta kulaklarımda.

Dost mu edinmişiz,
Ödünde korku besleyenleri
Yoksa
Dilsiz şeytanlara mı dost demişiz.

Bin hırıltısına kötülerin
Dostun bir fısıltısı da yeter
Sahte dostlar en belalı düşmandan da beter...

(Karaman - 2007)

Hasan Özunal

Saklanma Mehtap

Saklanma gecenin arkasına
Gizlenme beton bloklar arasına
Dermansın gecenin katran karasına
Çekme kendini naza ayda bir gelen mehtap.

Hasan Özunal
Karaman

Hasan Özunal

Sanatçı

Bir kadın için
Ne iş yapar diye sordular
Sanatçıdır dedim.
Şaşırdılar,
Hiç öyle bir hali yoktu.
Elleri nasırlı,
Eşarının arasından çıkan saçları apaktı,
Anadolunun o güzel şivelerinden birisi ile konuşuyor,
Basit cümleler kuruyordu.
Dediler çok mu başarılı bir sanatçı
Evet çok başarılı dedim;
Bir virtiyöz,
Bir uzman
Zirvede bir şampiyon o...
Hayretleri arttı
Hangi sanatı icra ediyor ki dediler merakla
ANNE dir O dedim,
O bir ANNE,
Güzel çocuklar meydana getirmiştir.
Onlara, süt vermiş büyütmüş,
Sevgi vermiş, yaşatmış
Edep vermiş, olgunlaştırmış
Eğitim vermiş, eğitmiştir.
O;
Sanatında
Cenneti ayakaları altına serdirecek kadar
İleriye,
Ta zirvelere gitmiştir.
ANNE dir O,
Bir ANNE...

Hasan Özunal

Sandım

Beklerim

Sıkıştım hüznümle dertler arasına,
Gark oldu bu gönlüm hicran yarasına,
Büründüm matem zifir karasına,
Beklerim bin ümit tan ağarsın diye.

Bu devran bir gün gelip bitecek sandım,
Gördüğüm bir seraba nasıl da kandım,
Bir tek kıvılcım ile kav gibi yandım,
Beklerim bir yağmur olup yağsın diye.

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

Sayılı Gün

Sayılı gün biter dedim,
Saydım saydım bitmedi.
Hayalin bana yeter dedim,
Sardım sardım yetmedi.

Efkâr sardı gönlümü,
Ayrılık andırdı ölümü,
Özledim nazlı gülümü,
Her nefeste andım yetmedi.

Karaman
2015

Hasan Özunal

Selam Sana Ey Nebi

Selam Sana Ey NEBİ...

Bu gün sevgimiz daha da katlandı,
Sana olan hasretimiz kanatlandı,
Kutlu yoluna olan güvenimiz daha da arttı,
Kâinat doğum gününde daha da aydınlandı.

Selâm Sana Ey Rehberim,
Selâm Sana Ey Liderim,
Selâm Sana Ey Önderim,
Selâm Sana Ey Efendim...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sen

Sen ey;
Uykularımın yoldaşı...
Gecelerimde bir ışık
Ruhumun gizli sırdaşı...

Sen deyince eriyor karlar,
Sen gelince bitiyor darlar,
Sen gülünce yanıyor harlar,
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Susuyor bülbül adını andığımda,
Busen bir pınar olur yandığımda,
Dardayım, çaresiz kaldığımda
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Seninle varlar çok oluveriyor.
Yokluklar çok oluveriyor.
Kan gülleri birden soluveriyor.
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Senin suskunluğun şiiirdir bana,
En güzel değerler hep senden yana,
Kalbimi çevirme ıssız bir hana,
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Varsa bu dünya, seninle vardır,
Sensiz bu dünya zindandır, dardır,
Yokluğun borandır fırtına, kardır,
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Sen ey
Uykularımın yoldaşı;
Gecelerimde bir ışık
Ruhumun gizli sırdaşı
Gitme ey uykularımın yoldaşı..

Hasan Özunal

Sen Değil misin?

Sen Değil misin?

Gözünde yaş, bir bahar sabahı, ala kuşlukta,
"Dönerim bekle" deyip de giden, sen değil misin?
Hayaller uçuşurken, garip gönül bir boşlukta,
O gönlümün kapısını çalan sen değil misin?

İki gün dedin ya giderken, bak kaç sene oldu,
Giderken verdiğin o sözlerin, miadı doldu
Kalmadı şimdi artık, eskiden sabrım çok boldu,
Üzülme diye gönlümü alan sen değil misin?

Bir ömür gibi bekledi gönlüm, her geçen günde,
Nemli gözlerim yollarında, ellerim böğrümde.
Ferhat, Kerem, Mecnun oldum artık, elin gözünde,
Gidip yokluk deryasına dalan, sen değil misin?

Gurbete gittin, sılamı gurbet ettin bana da,
Mevsimler, takvimler ve saatler senden yana da,
Sis çöktürmüş, kar yağmıştır şimdi artık sana da,
Gurbete gidip, kök salıp, kalan sen değil misin?

Karaman – 2018

Hasan Özunal

Sen Sen Ol!

Yediğın içtiğın ne oldu bak
Sen bana yaptığın güzelliklerden bahset.

Ne bıraktın geride,
Ne götüreceksin giderken...
Kaç gönöl yıktın kaç kalp kazandın
Kaç hayatı kararttın deli gibi severken

Kazandın altın akçeleri
Gönlünce de harcadın
Aldıkların bu dünyanın biçareleri...

Kimi istedi ölümü,
Kimine geldi beklenenden de erken,
Hiç kimsenin
Susam götürmeye mecali yoktu giderken...

Hayat kısacık bir özet,
Sen, sen ol da kıyameti gözet...

Hasan Özunal

Sen Severken Öldürürsün

Gülerken ağlatırsın,
Ağlatırken güldürsün,
Sen bir ömürsün sevgilim,
Sen severken öldürürsün.

Naz ederken sitemkârsın,
Kahrederken vefakârsın,
Her gelişte cefakârsın,
Sen severken öldürürsün.

Seviyorum der söz edersin,
Özledim der çekip gidersin,
Çaresizim sen kadersin,
Sen severken öldürürsün.

Umutları karartırsın,
Saçlarımı ağartırsın,
Yine de iyi ki varsın,
Sen severken öldürürsün.

Canıma can katmak derdin,
Biraz keder biraz neşe verdin,
Yine de sen sevmeye değersin,
Sen severken öldürürsün.

Hasan Özünal

Sen Varsın

SEN Varsın...

Şükür; Gün doluyor odama penceremden,
Dünyama giren gün ışığında, Sen varsın.
Bir hayal düşer aklıma, bilmem nereden,
Sisler, ışıklar, nurlar arasında, Sen varsın.

Serçe, sabah nağmesi cıvılda bahçede,
Seni anlatır, seni söyler her hecede.
Gökteki bulutun çözdüğü bilmecede
Yere düşen, her yağmur damlasında Sen varsın.

Çiçek kokusu dolar toprak kokusuna
Bir fidan direnir yok olmak korkusuna
Tohum bir hayat için yatmış uykusuna
Siyahın, pembe yeşil olmasında, Sen varsın

Kim bilir kaç kere uçtu düştü bir damla
Ağaç meyveyi tohum yaptı bir ilhamla
Rûzgâr toprağı kucaklar candan selamla
Böceğin, çiçekle dost olmasında, Sen varsın

Taşır aylarca o bedeninde kan gibi
Bedenden kıymetli candan öte can gibi
Yeni bir can gelir, yeni bir dünya gibi
O ana sevgisinin olmasında Sen varsın

Helal kaynayan aşta, gözden akan yaşta
Sevgiyle bakan göz, beden taşıyan başta
İnsana aş, bir cana hayat olan taşta
Her nefesimizin can olmasında Sen varsın...

Gözü açmadan kulağa okunan o ezanda
Binde bir saniyede anlamadığımız anda
Atom tanesinden küçük de olsa her mekânda
Şükürden aciz olduğumuz hayatta SEN VARSIN...

Karaman - 2018

Hasan Özünal

Sen Ve Ben

Bana Göre DAHA Akıllı olduğunu düşünüyorsun.

Sana göre ben salak birisiyim.

SEN:.. Kuralları yok denilecek kadar az bir yolu seçtin

BEN: Aldığım nefese varıncaya kadar kurallar manzumesi bir hayatı yaşıyorum.

SEN: Canının istediği her şeyi yapabilirsin, Sen her şeyi konuşabilir, her şeyi yiyip içebilirsin. Aç kalmaz bir çağrı duyunca secdeye kapanmazsın. Parandan kimseye kurus koklatmaz, tatil için Rusya, Fransa veya Uzak Doğu ülkelerini seçer, ilahi bir emir de olsa başka yerlere gitmeyi ar sayarsın.

BEN: Her davranışı kontrollü birisiyim. Ağızımdan çıkacak her sözü, kalemimin yazdığı her şeyi kurallara uydurmalıyım. Yediklerim, içtiklerim kurallara uygun olmalıdır. Malımdan ve paramdan başkalarına vermeye mecburum. O beğenmediğin yerlere gidip ödevimi yapmalıyım. Günde beş vakit çağrıyı duyduğumda secdeye kapanmalıyım.

SEN: Doğum İle Ölüm arasında kalan ömrünü, dünyadaki her şeyi kullanarak en iyi biçimde geçirmek istiyorsun. Bunun için çalışıyor, her konuya bu gözle bakıyorsun.

BEN: Bu Dünyaya bir sorumlu olarak geldiğime, aslında bir sınavda olduğuma, met DÜNYANIN TÜM nimetlerinin benim emrimde olduğuna, Ama bu nimetleri yanlış kullandığım zaman, öldükten SONRA Bir hesaba çekileceğime inanıyorum.

SEN: Nasıl oluştuğunu bir türlü izah edemediğin bir kainat içinde tek bir hücreden türediğine, atalarının maymunlar ve diğer canlılar olduğunu kabul ediyorsun.

BEN: Bir Büyük Gücün, Yaratıcının varlığına ve her şeyi planlı bir biçimde bu halimizle yarattığını, atamın da Adem ve Havva isminde, Tıpkı bizim cismimizde akıl ve mantığımızda olduğunu kabul ediyorum.

Hasan Özunal

Sen Yoksun...

Yok bu akşam şarkıya türküye meylim
Şiirler uzak gönlümden.
İlham desen; esmiyor bir tutam bile
Çaresizim, neyleyim,
Sen yoksun...

Üç şekerli çayım bile acı damağımda
Cıgaram kesmiyor efkârımı.
Alnımdan sel olmuş akıyor terler
Spotlar altında yine de karanlık
Yine de ürkütücü bu yerler.
Ellerimde zincirler ayağımda prangalar
Sen yoksun...

Gönül mahzun,
Beden ruhtan yoksun,
Can olmadan hayat nasıl olsun,
Sen yoksun...

Hasan Özunal

Sen Yüce Bir Dağsın.

Sen YÜCE bir DAĞSIN...

Karlar yağmışsa başına,
Apak olmuşsa saçların,
Fırtına eksik değilse başından,
Bir bent arkasında saklı ise gözyaşların,
Bil ki sen yüce bir dağsın...

Eksik olmaz kar, fırtına ve seller yüce dağlardan.
Kar, boran, fırtına hüküm sürsün varsın...
Bil ki kar, fırtına ve boranın
Yüce dağlarda bırakacağı
Sadece ve sadece temizliktir.

Bir gül yaprağından,
Bir su damlasından esinle
Gelirsin üstesinden...
Çünkü sen;
Hayatı anlamı ile yaşayan,
Onunla da baş edebilen bir insansın...

Karaman – 20 Haziran 2020

Hasan Özunal

Sen, Ben, Biz

Sen, Ben, Biz...

Ünlerim karanlıklara "SEN" diye
Ses döner yine geriye "SEN" diye
Canımı yoklarım her an "SEN" diye
Canım figan eder her an "SEN" diye

Sesim hep seni çağırır "BEN" diye
Canım feryat figan eder "BEN" diye
Bir canı hediye ettin "BEN" diye
Taptaze bir hayat oldun "BEN" diye

Neden bir kitap yazılmaz "BİZ" diye
Neden bir hayat kurulmaz "BİZ" diye
Neden bir ömür yaşanmaz "BİZ" diye
Bu Cihan bizimle dolsa "BİZ" diye

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2014

Hasan Özunal

Seni Anlatmak

Seni Anlatmak...

Adından bir harf geçse, güzel bir kitapta,
O güzel kitap bil ki, hep seni anlatıyordur.
Sevgi varsa bir ananın, bir evladına hitapta,
Bil ki o yürekten sevgi, hep seni anlatıyordur.

Su ile yüklüdür beyaz bulut, gökte uça da,
Akli pınar suyundadır, keklik ürküp kaçsa da,
Amacı vuslattır kardelenin, buzda çiçek açsa da,
Bil ki her fırsatta haykırışım, seni anlatıyordur.

Beşikte asılı maşallah, kabir taşında yazılı Fatiha,
Dağlarda yaban gülündeki, o cezbeden rayiha,
Her bir canlının yaşamındaki, her bir gizemli safha,
Bil ki her canlının yaşamı, seni anlatıyordur.

Damarlarımda akan kanın, o duyulmayan sesi,
Ciğerlerimin habersiz alıp verdiği, o her nefesi,
Sana bağlı olan ömrümün, hüznü gamı neşesi,
Bil ki yaşadığım her saniyenin ahvali, seni anlatıyordur...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Seni Öyle Severim

Hani kara toprak
Yağmur damlasını sever ya,
Yaprak güneşi,
Koyun kuzusunu,
Seni öle severim...

Balık için deniz,
Yavru için anne,
Hasta için tabip,
Yara için merhem neyse,
Sen da benim için öylesin.
Seni öyle severim...

Hastanın sabahı,
Sılanın yolcuyu,
Çalışanın rızkını,
Denizin ırmağı,
Esirin azadı beklediği gibi
Beklerim seni.
Seni öyle severim...

Ciğerde nefes
Damarda kan
Bedende can
Kimsesize bir ses
Gibisin benim için
Seni öyle isterim
Seni öyle severim.

Ekmekle katık,
Aş ile lezzet,
El ile parmak,
Ağaç ile yaprak nasıl tamsa,
Seninle tam olmak isterim.
Seni öyle severim...

Karaman – 2017

Hasan Özunal

Senle Ben Gibi

Soğuk değil kışlar artık, daha bir güzel,
İçimde bir kıpırtı var, aşk ezgisi gibi özel,
Canlandı, dalından kopan bu kuru gazel,
Daha aydınlık şimdi dünyam, tıpkı gözlerin.

Seninle canlandı dünyam yeniden,
Bir hayat başladı bittiği yerden,
Bir başka güzel bu gün, geçen günlerden,
Sımsıkı tutuyorum hayatı, tıpkı ellerin.

Gülün kokusu varmış, bülbül coşarmış,
Gönül hoş oldu mu, dolup taşarmış,
Ruh bedende olsa da, sevince yaşarmış,
Bir pınardan çağlayan, billur sözlerin gibi.

Dünya düzene girdi sanki seninle,
Engeller bir bir yıkılıp gitti sevginle,
Gülüşünle kurduğun eşsiz eserinle,
Yeni bir cihan doğdu sanki; senle ben gibi.

Hasan Özunal

Sensiz Olamadım Gitti

Tencerene bir kapak,
Sabahına tan, şafak,
Saçlarına tel tarak,
Olamadım gitti.

Bardağında serin su,
Gecelerinin uykusu,
Leylamin tek tutkusu,
Olamadım gitti.

Bahtında bir felek,
Bostanında kelek,
Dilinde tek bir dilek,
Olamadım gitti.

Kulağında bir türkü,
Sirtında samur kürkü,
Geleceğinde ülkü,
Olamadım gitti.

Boynunda bir mercan,
İçinde bir heyecan,
Sağ yanında bir can,
Olamadım gitti.

Pencerende gün ışığı,
Yemeğinin bal kaşığı,
Gönlünün bir aşığı,
Olamadım gitti.

Kaleminde tek hece,
Bulmacanda bilmece,
Zemheride bir gece,
Olamadım gitti.

Saçında bir kar tanesi,
Rehberinin bir hanesi,
Ciğerinin bir paresi,
Olamadım gitti.

Bilmem kaç milyar içinde,
Her biri bin bir biçimde,
Ruhuna eş seçiminde,
Olamadım gitti.

Bilmem kaç milyar içinde,
Her biri bin bir biçimde,
Bilirsin sensiz ben bir hiçim de;
Sensiz olamadım gitti...

Hasan ÖZÜNAL
(Karaman – 2015)

Hasan Özunal

Sensiz Sana Alışmak

Seni sevmemenin adı ızdırap
Sevmek ise işkence.
Seninle gündüzler çile
Sensiz gündüzler gece
Sensiz geceler bir bilmece.
Seni sevmemek bir işkence
Seni sevmek ızdırap
Seninle de sensiz de hayat,
Tam bir azap...

Sana açılan kucaklar hep kor doluyor
Açtığın kucaklarda ise
Gül yerine diken oluyor
Gül sayıp da gül yüzünü kokladıkça
Gönüldeki güller soluyor
Bu gün olmadı yarın derken
Seninle sensiz bir ömür doluyor...

Halinden anlamak anlayışsızlık
Halimden anlamamak anlayış.
Vermek doğal bir hak
İstemek doğal bir haksızlık.
Senle olmak bahtsızlık
Sensiz olmak şanssızlık.

Rüyalar bir hayal olsa da gerçek
Gerçekler sanki bir kâbus
Sensiz dünya zehir dolu bir fanus.

Gül atsam taş olup başın yarıyor
Taş atsan bağrımda bir gül olup kanıyor
Gönlüm sultanını bir sen sanıyor
Seninle gönlüm deprem içinde
Sensiz iken her gününü cehennem sayıyor.

Senin adın sevmekle bir dilimde
Seninle bir cennet var hayalimde
Seninle o cennet yakıyor kavuruyor
Sensiz kocaman bir hiç var sanki elimde

Senle olmuyor
Sensiz olmuyor
Seninle sensizlik hiç olmuyor.
Çaresi sensizken seni yaşamak
Başka çözüm yolu kalmıyor...

Hasan Özünal

Sensizliği Yaşamak

Mesafeleri kurşun hızı ile gitsem
Kucağımda bir demet sevgi
İçimde bir tatlı heyecanla
Dağlar yol verse denizler kurusa geçerken
Derelerde köprü yapsa gelincikler
Bunları düşünüyorum
Hayalinle yaşarken
Ve
Sensizliği içime geçerken...

Hasan Özunal

Sensizlik

Bir bıçaksın ki gönlümün başköşesinde saplı
Bir bıçaksın ki elmas ağızlı pırlanta saplı.

Belli belirsiz sızın var bağrımı dağlar durur
Bağrımda çöreklenmiş sıra sıra dağlar durur.

Varlığını bilip yokluğunla yaşamak acı
Adın dilimde bir lezzet sensizlikse çok acı.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sensizlik Hastalığı

Geçmedi bu hastalık
Geçmek bilmedi...
Doktor çaresiz,
Tedavi yetersiz...

Sensizlik teşhisi koydu doktorlar,
Sen eksiği varmış had safhada
Ondanmış durgunluğum, halsizliğim,
Ondanmış sol yanımdaki ağrılar,
Ondanmış hissizliğim.

Acilen SEN almam lazımmış,
Hem de her nefesimde
Sen olmazsa ben bitiyor, yitiyormuşum
Ruh yok olup gidecek,
Bir can kalacakmış bedende.

Gözlerim aydınlanmak istiyor SENle,
Bedenim canlanmak istiyor SENle,
Gönlüm yaşamak istiyor SENle,
Yok olan dünya var olacak SENle...

Tut ellerimden boş çevirme
İlacım ol,
Çarem ol,
Dermanım ol,
Yaşama sebebim ol,
Bende bir ben ol,
Her nefeste bir SEN ol,
Bir ben olayım SENle,
Her nefeste anayım,
Her nefeste alayım;
Son nefesimi vereyim SENle.

(Karaman-2014)

Hasan Özunal

Sessizliğin Sesi

Sessizliğin Sesi

En kıymetli yükü ile karaya vurmuş,
Çaresiz, sessiz bir garip gemi gibiyim.
Tarihten zamandan haberim yok,
Takvimi yırtmış, saati kırmış gibiyim.

On bin yıllık çok büyük bir hazineyi,
Bin yıldan beri, bin gayretle arayıp,
Bulduğu anda saklayacak bir kasa,
Satacak bir pazar bulamamış giibiyim.

Can emanetini taşıdık bir hamal gibi,
Nefes kefendi sırtımızda peştemal gibi,
Canı taşırken bile ölümle hemhal gibi,
Yunmak için teneşire uzanmış gibiyim...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Seversin

Sevmiyorum deme;
Seversin...

Hele bir ayrı kal anadan, babadan, yardan
Hele bir tat gurbetin acı zehrini,
Hele bir gör evlat hasretini;
Seversin...

Kaybedersen özgürlüğünü;
Gökyüzünü,
Denizi,
Dağları arar,
Bülbül sesine hasret kalırsan
Ararsın karga sesini...
Bir çocuk gülüşünü,
Bir insan nefesini,
Bir ışık demetinin bir ağaca can vermesini,
Bir ağacın meyve vermesini,
Toprakta can bulmuş bir diken tanesini bile
Seversin...

Düşme bir onulmaz derde
Arama çareleri ilaçtan, nebattan
Kokusuna dayanamadığın
Soğanı sarımsağı bile
Seversin...

Dayanmasın gırtlığına namert hançeri
Demokrasiyi,
Vatanı,
Bayrağı,
Milleti,
Devleti,
Atanın uğruna can verdiği
Bir karış toprağı
Karadağ'ın kapkara taşını bile
Seversin...

Seversin;
Sen;
Kainat emrine verilmiş
Yaratılmışların en mükemmeli
Yaratandan güç almış
Ruh ile ödüllенmiş
Başlı başına bir şahesersin...

Hasan Özunal

Sevgi Bitmezse Bitmez

Bahar gelse de gitmese
Gider...

Gençlik gelse de gitmese
Gider...

Ömür başlasa da bitmese
Biter...

Ama sevgi başlar;
Bitmezse de bitmez işte...

Hasan Özunal

Sevgi Kırıntıları

Var mı ki hala bu devirde ve bu civarda,
Bir sevgi kırıntısı, ya da sevgi duygusu?
Sevgiyi son tanıyanlar şimdi mezarlarda
Yok etti sevgiyi artık var olma kaygısı...

Gülün güzelliği biter belki de solunca,
O saf sevgi bir demli çaya şeker olunca,
Bir gönülden akıp da diğer gönle dolunca,
Abide olur insanın insana saygısı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sevgi Sonsuzdur

Aşk olsa, çoktan biterdi,
Sevda olsa, duman tüterdi,
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem
Gönlüm bir tek bunu isterdi.

Aklım fırlamadı derinden,
Kalbim sökülmedi yerinden,
Gözüm kaybetmedi ferinden,
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem.

Solan çiçeğe güneş gerekmiş,
Sevgi hiç solmayan bir çiçekmiş
Aşk yalan, sevgi gerçekmiş
Gönlüm bir tek bunu isterdi.

Sendeki ben, gerçek ben imiş,
Bendeki sen, bir beni bilmiş,
Sevgi hayatta tek bir gerçekmiş
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem...

Hasan Özunal

Sevgi ve Sen

Sevgi diyoruz ya sevgi,
Yaşanmadan bilinmez.
Sevilmek var ya sevilmek,
Bin bir sözle söylene de,
Sevilmeden hissedilmez.

Ömür diyoruz ya ömür,
Ya da hayat diyoruz ya,
Hayat güzel,
Ömür kıymetli ama,
Sensiz anlam ifade etmez.

Gülüm desem de sana,
Gül bana gülüvermez,
Canım diyorum ya sana,
Candan geçilir belki,
Ama senden geçilmez.

Sen varsan,
Hayat güzel,
Çan kıymetli,
Ömür anlamlı.
Sevgin ve sen olmazsa
Bu ömür yaşanmaz
Bu hayat çekilmez.

Hasan Özunal

Sevgi Yoksa

Sevgiyi çıkar aşktan
Kalır geriye çılgınlık ve delilik
Doldurur boşluğu şiddet ve ilkelik

Sevgiyi çıkar dinden
Geriye kalır bağnazlık ve taassup
Doldurur boşluğu şeytanın vesvesesi

Çıkar sevgiyi gönülden
Kalır et ile kemik
Doldurur o gönlü
Kin nefret ve intikam

Yükle sevgiyi her bir habbeye
Güzellikler hâkim olur harabeye
Taş sanat eseri olur
Demir konuşur
Ağaç güler
Dünya bahar olur,
Doldurur dünyayı
Mutluluk, refah ve barış...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018

Hasan Özunal

Sevgi Yolu

İŖi ne k r kuyularda sevginin, g n llerde olmalı
Bir terennüm ki, her nefesi elvan elvan kalbe dolmalı.
Her derdin devası Dost'ta elbet, niyet ve y n O'nadır
G n l Dosta giden yolu, gönülden sevmekte bulmalı.

Hasan  z nal

Sevgiliye Acı sitem

Sevgiliye Acı Sitem

Yıkılıyormuş Karaman Kalesi
Yıkılsın varsın.
Burçlarında bir yontulmuş taşım mı var?
Ellerin olmuş o aşüfte dilber,
Olursa olsun, yüzünde gözüm,
Gözünde kaşım mı var?
Kar yağar da boran esermiş,
Başımda yanardağlar,
Sevdadan dumanlı başım mı var?
Her karışını gasp etmişler beytûlmalin,
Toprağından,
Zimmetimde bir arşınım mı var?
Mevki makam sahibi olmak için,
Yemişler birbirlerini...
Yesinler varsın,
İçinde dostum, arkadaşım,
Kardaşım mı var?
Bilemedim;
Bu şehre bendeki ne sevdadır,
Bir dikili ağacım,
Bir bitecek işim mi var?
Mahvolup gidermiş Karaman,
Yolu açık olsun...
Yoluna koyduğum takozum
Taşım mı var...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sevgin Derin

Sevgin Derin

Öyle büyük ki sevgin,
Sığmıyor gönlüme.
Gönlünü ver bana,
İki gönle bir sevgi yakışır...

Öyle derin ki
Anlatılmıyor kelimelerle.
Bak gözlerime
Onlar anlatsın sevgimi,
Sana özel kelimelerle...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sevginin Gerçeği

Bir bakışa bin can feda edeceğimi bilemezdim,
Bin güzel bin defa sevse ben böyle sevemezdim,
Bir gülüşle bin dünya kahrını bir çırpıda silemezdim,
Sevginin gerçeğini sende tattı gönlüm Balım benim.

Hasan Özunal

Sevgiyi Söyleyebilmek

Papatyaya sordum
Sevmiyor dedi
Kahve falına baktırdım
Gelmiyor dedi
Rüyalara sordum
Sevdiğini bilmiyor dedi
Yarın dan tezi yok
Yapışıp yakasına
Gözlerine baka baka
Söylemekten başka çare yok!

Hasan Özunal

Sevgiyi Yaşamak

Keşke BEN;
SENİN yerinde olsam...
SENİN yerinde olup da
Sonsuz sevilmenin tadını yaşasam...

Hasan Özunal

Seviyor İnsan...

Söylemeden de seviyor insan;
Dilsiz, kelamsız da seviyor...
Toprağın suyu sevdiği gibi,
Çölün vahayı sevdiği gibi,
Balığın suyu sevdiği gibi, seviyor insan.

Vefa görmese de seviyor insan;
Vefasızlığı bilmeden de seviyor...
Buğdayı biçen orak da olsa,
Daldaki meyveyi koparan parmak da olsa,
Yağmursuz bir iklim gibi kurak da olsa,
Ölüyü saklayan bir kabir gibi seviyor insan...

Canı yansa da seviyor insan;
Bir yaranın neşteri sevdiği gibi,
Çeliğin ateşi, suyu, çekici sevdiği gibi,
Toprağın kazmayı sevdiği gibi,
Ölünün toprağı sevdiği gibi seviyor insan...

Seviyorum seni; söylemeden,
Seviyorum seni; vefa beklemeden,
Seviyorum seni; canım yansa da,
Canından da fazla, seviyor insan...

Hasan Özunal

Sevmek ve Sevilmek

Gün olur zor gelir yaşamak,
Sevmiyor, sevilmiyorsundur.
Yemek yemek, su içmek zor gelir.
Yürümek, gülmek ve ağlamak hatta.
Giymek bir işkence soyunmak azaptır
Güneş soğuk ve karanlık
Geceler boğucu ve zindandır
Bir acılık olur hep dilinde...
Gözlerinde fer yoktur,
Kulakların duymaz, aklın anlamaz
Şarkılar hep inilti olur nağmelerinde
Her zaman sıfırlar vardır ellerinde,

Sevmiyor,
Sevilmiyorsundur o anlarda.

Gün gelir umutludur hayat,
Seviyorsundur ama bilmiyorsundur sevildiğini.
Bu günden hep yarını, yarınları yaşarsın
Farkında değilsindir hatta yaşadığının,
Canın yanmaz ateşten,
Koru avuçlarsın ya öyle...
İçinde bir tohum ya da bir fidan
Ha yeşerdi ha yeşerecek
Seviyorsundur ama
Bilmiyorsundur sevildiğini.

Ama bir gün gelir ki;
Geceler aydınlıktır, mehtap olmasa da.
Baktığın her yön güle kesmiştir ya da laleye
Kötülük kalkmıştır yeryüzünden ve çirkinlikler de
Dağlar bir adımda aşılacak engel
Denizler yürünecek bir yoldur sana.
Herkesler çirkindir bir o güzel
Herkesler iyidir ama o en mükemmel.
Kuşkanadında gider dertler senden uzaklara
Kalbin dar gelir tüm mutluluklara
Dünya senindir ve sana özel
Hep sırtını sıvazlar saçını okşar bir gizli el.
Evler dar gelir vurursun kendini sokaklara
Daha bir gülerek bakarsın bilinmez yarınlara.

Bil ki seviyorsun
Ve sevildiğini de biliyorsun

Hasan Özunal

Seyirlik Dünya

Seyirlik Dünya

Bir hayat yaşıyoruz ki
Tam Türk filmi
Herkes esas oğlan
Herkes esas kız
Tüm dünya onlara dekor
Tüm insanlar onlara figüran.
Gülerek kıs kıs
Onları seyretmek beleşten
Hem keyifli,
Hem bize kar kalan..

Gerisi?
Gerisi yalan...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Sır Perdesi

Sır Perdesi

Aralansa o nurdan sır perdesi,
Görünse o Sırrın bir tek habbesi,
Dünya bir anda yanar da kavrulur,

Bu şaşkın büyüklenme neyin nesi,
Bu şaşkın benlik neyin göstergesi...

İzbedesin neyine yedinci kat,
Kıylü kal'in yalan, ölüm hakikat,
Yoktun sonra var oluverdin fakat

Bu şaşkın büyüklenme neyin nesi,
Bu şaşkın benlik neyin göstergesi...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sisli Çağ - Zamane

Köstekli, gümüş çerçevelerden çıktı bu zaman,
Haçlı kültürünün kaynadığı mekâna girdi.
Nesil, sapla besleniyor, ürettikleri saman,
Raf, tezgâh boşaldı da mallar camekâna girdi.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sitem

Yetmedi mi sitemin,
Sana hasret bu gönlüm.
Gel benim gonca gülüm,
Tükeniyor bu ömrüm.

Hasan Özunal

Son Aydınliğım

Son Aydınliğım...

Günüme güneş oldun, geceme mehtap,
Günler geçti şimdi, yolculuk var ebede.
Sen ki son durakta hayat bulan serap,
Geliverseydin ömrüme daha ilk seherde.

Şimdi gecem mehtaplı, günlerim aydınlık.
Dağıldı sevgi diye çırpındığım karanlık.
Neyleyim ömrü ahırde geldi ise sultanlık,
Şimdi artık son sahnesinde bu son perde.

En güzel duygular, hep filiz kaldı içimde.
Yollarım çıkmaza ulaştı her bir seçimde.
Gülistanım bir gül açmadı hiçbir biçimde,
Geldin ama son imzasın bu şekilsiz eserde.

Şimdi coşkun yaşamalı, her günü bir yıl gibi
Elbet bir gün gel diyecek, emanetin sahibi
Bir teselli ikramiyesi gibi oldun, bir efsun gibi
Gülerek uğurla artık beni sen bu son seferde

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Sonbaharda Son Bahar

Yıllarca boş kalan gönlüm,
Seninle mutlu coşuyor gülüm.
Sonbaharını yaşayan ömrüm,
Son bir baharı yaşıyor senle.

Gülün rengi var artık bülbülün sesi,
Sevgin bir çağrı bir aşk bestesi,
Bakışın sımsıcak hayat busesi,
Ömrüm bir anlam buluyor senle.

Geceler uzadı günler kısaldı,
Dertlerim seninle mazide kaldı,
Bu koskoca dünya artık ufaldı,
Bu cennet dünyada mutluyum senle.

Hayatın anlamı tuzu biberi,
Senden getiriyor kuşlar haberi,
Sanki seninle var olmuşum ezelden beri,
Mutlu bir gelecek kuralım senle.

Hasan Özunal

Sonra Dön Gel Oy iste

Elli kişiye verdiğin hakkı, verdin bir kişiye,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.
Bir de bunun adını da koy sen, adalet diye
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Paralelciye aldanıp, yüceltip paçasına sarılıp,
Seni, onu eleştirene darılıp, bir güzel de saldırıp,
Adaleti paralelciye satıp, mazlumu hapse attırıp,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Çarşı pazarda bunca kargaşa, yangın varken,
Dar gelirli, dul ve yetim, bir çıkış yolu ararken,
Emekli, yıllardır intibak türküsü çalarken,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Proje dedin, on yıl oldu temellerini atalı,
Göstermelik üç beş iş bitti, o da kökten hatalı,
Raydan çıktın artık, iradeye yandaşları kartalı,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Halk istedi, sen yandaşım olacak dedin, dayattın
Mevki makamları, belki de, parayla pulla sattın,
Demokrasi dedin, ama sen oligarşiyi yaşattın.
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Ellileri, yetmişleri verdi bu millet gönülden
Gerekince can verdi, vaz da geçti ömürden,
Hizmet yerine, medet umdun, makarnadan kömürden,
Devlet malı yağmalandı, geçilmiyor emirden,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Bu seçimde sana, çok iyi bir ders, şart oldu,
Yaptıkların ile, vatandaşın sabrı artık, son buldu,
Hani, her vatandaş eşit, birer mübarek kuldu,
Kalkınma rafta, adalet rezil, ahlak helak oldu,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Alırsın belki, üç kişiden birinin oyunu şimdi,
Hani hizmetkarız, emrinzdeyiz diyenler kimdi,
Sizi imparator yapan, çoktan sizi defterden sildi,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Hasan Özunal

Sor Söyleyeyim

Sor Söyleyeyim...

Çayıma tek şeker, kahveme yoldaş ol,
Geliver habersiz, efkârlı bir anda.
Gözümdeki gizli yaşa bir sırdaş ol,
Ruhum çok daraldı, gönlüm de âmânda,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Fırtınalar esiyormuş, haberim yok
Yağmurlar sel, karlar borana çevirmiş.
Bir matem havasındayım, kederim çok,
Yanardağlar set olmuş, yola serilmiş,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Bir buruk tebessümdür, geçmişten kalan
Gelecekse, ufukta kapkara bulut.
Hayaller boş, tarihte yazılan yalan,
Kıraç bir ortamda savaşmakta umut,
Sor söyleyeyim anlat da dinleyeyim.

“İyi ki varsın be dost”, demek ne güzel
Bunca yoklukta, bir dost bir hazine .
Çay kahve bahane, bölüşmek güzel,
Al götür buralardan, götür mazine,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Dert bir değil ki, katar katar sıralı,
Vatan, bayrak derdi, millet sevdası.
Yar elinden desen, gönlüm yaralı,
İlaçla deva bulmaz gönül yarası,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Efkârımı vur taş, at kör kuyuya,
Genişlet gönlümü, güldür şu yüzümü.
Bir gün dalacaksam, o en son uykuya,
Kalanlara sen anlat kalan sözümü,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sök At İnsanlığını

Sen üstüne gökdelenler dikerken
O bekledi bu Vatanın taşını toprağını
O korudu namerdin kirlletmesinden.

Sen göklere doğru yükseltirken değerlerini
O feda etti değerler için canını.
Koruduğu toprağın üstüne sen el koydun,
Ona düştü toprağın altı.
Sen toprağın üstünü altına çevirirken,
O toprağın altını cennet yaptı kendisine.
Sen o cennetinden koptuğun gün,
Bil ki bekliyor toprağın altında bir cendere.
Bilmiyorsun hak hukuk ve birlikte yaşamayı,
Çıkar at o zaman üstünde emanet duran
Şadece kimliğinde yazan insanlığı...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Sözüm Tatlı

Sözüm tatlı yemem deme,
Kaf dağından bal getirdim.
Ben korkarım binmem deme,
Gül dalından sal getirdim.

Çalışsan da canla başla,
Bina olmaz kumla taşla.
Bitmiş işe tekrar başla,
Kuş sütünden harç getirdim.

Bulut gider güneş açar,
Cansız bulut taştan naçar.
Aç gözünü fırsat kaçır,
Uç fincandan fal getirdim.

Altın olsan talibin yok.
Köle olsan sahibin yok,
Bahtın kötü talihin yok,
Uğur diye nal getirdim.

Saman hafif, hafif duman,
Hayat uzun, kısa zaman,
Ecel gelir halin yaman,
Sevmeyenden kal getirdim.

Hasan Özunal

Sultanım

Bembeyaz bir kar tanesi gibi
Düştün gönlüme
Gönlüm üşümedi kavruldu yandı.
Güz ayı başlamışken fani ömrümde
Gönlüm kendisini baharda sandı.

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Hani o hülyalı duruşun var ya
Hani o sırları soruşun var ya
Hani o ağlamaklı oluşun var ya
Gönlüm kendisini baharda sandı.

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Baharım sen oldun yazı unuttum
Nağmeler sen oldun sazı unuttum
Bendenim peşinde nazı unuttum
Gönlüm kendisini baharda sandı

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Kapkara gecemin sabahısın sen
Tez geçen ömrümün tek ahısın sen
Küçücük dünyamın sultanısın sen
Gönlüm kendisini baharda sandı

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Seninle artık çok mutluyum ben
Bu güne razı yarından umutluyum ben
Şenlendi hayatım mest oldu canım
Hoş geldin gönlüme, gönül sultanım.

Hasan Özunal

Susuyorsa Dilim Var Bir Bildiği

Susuyorsa dilim var bir bildiği,
Dişlerim kenetli,
Ellerim yumruk
Bulut bulutsa gözlerim
Bir sebebi var elbette.

Sen bir ten kadar yakın
Sen bir dağ kadar uzakken
Konuşmaya varmıyor dilim,
Uzanmıyor elim,
Gülemiyor gözbebeklerim

Olsun;
Yüreğime dur der,
Bir çöl gibi kavrulsam da
Yağacak yağmurları bekler gibi
Beklerim...

Hasan Özunal

Sürsen Bulaşmıyor

Sevgi,
Saygı,
His,
Gönül,
Duygu,
Sadakat,
Her yere ulaşmıyor.
Hele bazılarına;
Sürsen de bulaşmıyor...

*İnsanlık hizmetinde olmayan can bile boşa taşınmış candır.

Hasan Özunal

Sütlü Biber Destanı

Sütlü Biber Destanı

Süte biber atılıp da aş olur dense,
Herkes bir anda "aman olmaz" der nedense.
Harika bir lezzeti olur o yemeğin,
Hele, bir de macur somunu ile yense.

Macura has bir aştır sütlü biber aşı,
Kırmanın abisi, dızmanın kardaşı.
Kaymağı bol süttten olunca da aladır,
Biber acı ise, akıtır gözden yaşı.

Ustası olmayan, sütü kestirir atar,
Bilirler onu bir kısım çerkes ve tatar.
Soframızın baş tacı, en has gıdamızdır,
Onunla karnımız doyar, gücümüz artar.

Tarifi bizde saklıdır, sır değil elbet,
En yakın macura soruverin, bir zahmet.
Tiryakisi olur vazgeçemezsin ondan,
Soframızda olmazsa, bil kopar kıyamet.

Anacığım ustasıdır bu güzel aşın,
Hiç yemdiysen, boşuna geçmiş bu yaşın.
Yaz boyunca hiç de eksik olmaz sofradan,
Sera biberi lezzet azaltıyor kışın...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – Ağustos 2018

Hasan Özunal

Şairler

Şairler

Ne garip bir yaşamdır, bu garip şairlerin yaşamı,
Düşmanlarında tüfekler, füzeler, tanklar, bombalar.
Rütbesi de bilinmez, çavuş mu, onbaşı, mı paşa mı,
Alır eline kalemi, mısraları ile düşmanını bombalar...

Sanırsın hiç uyumaz, yorulmaz yemez ve içmez,
Sanırsın bu dünya köprüsünden, yürüyüp geçmez,
Akıl terazisi mizanlıdır, doğrudan başka şey ölçmez,
Alır eline kalemi, mısraları ile yanılanı bombalar...

Çiçeği, böceği sever, kuşu ve hatta sever kurdu da,
Bayrağı göğsünde taşır, milleti kalbinde, canıdır yurdu da,
Tüm çağlara, ne kahramanlar damgasını vurdu da,
Alır eline kalemi, mısraları ile hor olanı bombalar...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Şarkı Sözleri

Ah Bu Şarkıların Gözü Kör Olsun

Şarkılar var ya bu şarkılar
Dinledikçe sanki yaşıyorum.
Bir gün bir hal geliyor başıma
Bir bahar akşamı rastladım size diyorum.
Umutsuz bir aşk olsa da
Dönülmez akşamın ufkundayız vakit çok geç,
Zor olduğunu söyleyenlere de
Sevmekten Kim Usanır
Deyiveriyorum.
Sevdam söyletiyor beni
Sevmekten Kim Usanır,
Hasret söyletiyor
Akşam Oldu Hüzünlendim Ben Yine
Gurbet söyletiyor
Gurbet o kadar acı ki ne varsa içimde
Gelmiyorsa üzülp
Beni Kör Kuyularda Merdivensiz Bıraktın
Ayrılık kapıyı çalarsa
Dönülmez Akşamın Ufkundayız
Deyiveriyorum.

Şarkılarla yaşıyor şarkılarla seviyorum
Sabah merhabasını
Günaydınım narçığeğim sevgilim diyerek
Kederini paylaşıırken
Kederden mi neden bilmem diyerek
Mutluluğumu
Sen benim gönlümde açan bir gülsün diyerek
Sitemimi
Dönülmez Akşamın Ufkundayız
Her halinle her şeyinle güzelsin
Hata bende kusur bende suç bende diyerek
Sonra da
Yorulup
Ah bu şarkıların gözü kör olsun diyerek
İfade ediyorum

Seviyorum.
Şarkılarla seviyor
Şarkılarla sevgimi yaşıyorum.

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Şıfa Buldu Hasta Gönlüm Dün Gece

Şıfa buldu hasta gönlüm dün yine,
Kilitlendi gözlerinin rengine.
Seyrederken sönük kaldı mehtap,
Başka bir dünya yaşıyordu gözlerinde.

Seni sevmek ruhumu saran bir rüya,
Senle olmak yeniden doğmaktı dün gece.
Bir fırtına içimde doyamadım seyrine,
Şıfa buldu hasta gönlüm dün yine.

Zaman akmasın dursun istedim,
Dün gece bir ömür sürsün istedim,
Kalbim kalbinin içinde vursun istedim,
Senle olmak yeniden doğmaktı dün gece.

Artık zaman işlemez dönsün geriye,
Mevsimler dönmez artı zemheriye,
Senden gelen her mihnet gelsin beriye,
Kalbim kalbinin içinde vursun istedim.

Artık yakmaz beni senden başka hiçbir kor,
Sensiz bu dünyaya bir anlam vermek pek zor,
Gönlümden gönlüne giden seslere bir sor,
Dün gece bir ömür sürsün istedim.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Şiirsin Yarım Kıtalık

Şiirsin yarım kıt'alık
Şarkısın üç beş notalık
Senden bir cacık olmaz
Senden daha kıymetlidir salatalık

Üç adımda tökezlersin beş kere
Yoldaşın hain liderlerin kefare
Attın yine tutturamadın
Attığın taş kafanı kıracak bir daha ki sefere

Sürünürken uçmak istersin
Cehennem kapısını açmak istersin
Kibrit kadar bile cürümün yok amma
Dünyayı bir çırpıda yakmak istersin

Beyazdan rahatsız gözün karanlık arar
Fikirlerin sapkın akıllara zarar
Sabrın sınırlarını zorladın artık
Katline ferman olacak belki de son karar...

Hasan Özunal

Şimdi Artık İnsanlığı Uyandırma Vaktidir

Şimdi artık insanlığı uyandırma vaktidir
İnsanlığın uyanması için
Bu Ümmetin örnek olma vaktidir.

Kardeş kardeş
Dindaş dindaş
Katlediyor...

Asker askerle değil bebeklerle savaşıyor
Gül atana kurşun
Taş atana bomba atılıyor.

İktidar uğruna vatan ve bayrak
Maddiyat uğruna namus ve şeref satılıyor.

Milyonlar oyuncak sermayenin elinde
Akıllı kitleler medenileşmek selinde
Çaresizler bir lokmanın derdinde boğuluyor

Diyaloglar kolay lokma yutmak için
Mevki makam toplumları satmak için
Aç ölenlerin üzerinde yan gelip de yatmak için
Bin bir düzen bin bir tuzak kuruluyor

Sular azaldı dünyada kan su gibi akıyor
Akıllı eren çaresizce bakıyor
Hak arayan vurup kırıp yakıyor
Ezilmişim diyen ezilmeye yeşil ışık yakıyor

Katliamlar normal sayılır oldu
Toplu mezarlar mezarlıklardan da çok doldu
Küresel güç denilen illet bu dünyaya musallat oldu
İnsanlığın geleceği bir meçhule akıyor
Akibeti belli olan el bağlamış bakıyor

Şimdi artık insanlığı uyandırma vaktidir
İnsanlığın uyanması için de
Bu Ümmetin örnek olma vaktidir.

Hasan Özunal

Şimdi Yanımda Olsaydın

Şimdi yanımda olsaydın;
Gözlerin sevgiyle bakıp sevgiyi anlatsaydı.
Elinden bir kokulu çay,
Dilinden bal damlayan sözler olsaydı.
Efkârımı alacak,
Hüznümü yok edecek sözlerini duysaydım.
Şimdi yanımda olsaydın,
Gecem gündüzden aydınlık olsaydı...

Saçlarım asi,
Ellerim uyuşuk,
Gözlerim buğulu,
Gönlüm mahzun,
Sol yanım sancılı,
Geceler uzun,
Aklım karışık,
Alnım düşüncelerden kırıışık.
Şimdi yanımda olsaydın,
Yüzümde gülücükler olsaydı...

Bir şarkıyı dinletip,
Bir şiiri söyletip,
Bir anıyı anlatıp,
Bir anı bin gün yapıp,
Yaşadığımı hissettirseydin.
Şimdi yanımda olsaydın,
Hep, hep, hep yanımda kalsaydın...

Ankara - 1979

Hasan Özunal

Şirret

Kırk okka et yüz okka çene
Etleri der ene kemikleri mene
Ayarı yok susturulmaz
Her konuşması sürer bir sene

Kafası tilki dolu
Yolu sapkınlar yolu
Beladır başa çıkılmaz
Şirretinden uzundur kolu

İçinde kurtlar var kıpırdar durur
Rakip bulamazsa taşlara vurur
Haklının karşısında taşar kudurur
Şirretlik sağı çirkeflik solu

Hasan Özunal

Şükür

Sevgi için durak oldu kalbim
Gelen gitti giden gelmedi.
Bir tek senin sevgin daim Ya Rabbim.

Ellerim sana açık dileklerim senden
Bir tek senin rızana talibim.

Yoklar dünyamı doldursa da
Bir Tek Sana muhtacım,

Şükür ki senin kulluğuna sahibim...

Hasan Özunal

Şükür 60 Yıla

Bir on daha doldu, yaş şimdi altmış,
Geçmiş beynimde kitap, yüzümde nakış,
Gönlümde bahar var, ama saçlarımda kış,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Bir peri masalıydı çocukluk, bir varmış bir yok,
Genliğin sayılacak, mutluluğu da çilesi de çok,
Sırtımız pek oldu her daim, karnımız hep tok,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Dostu derledik, yükü denk ettik artık,
Bu fani alem baki aleme, tatlı bir katık,
İnsan, baki aleme imtihan edilen bir yaratık,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Şükründen acizdik, her daim hayatta,
Yüzümüz ak olur, dileriz baki beratta,
Şükür hak yolunda, doğduk güzel sıfatta
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Ne kaldı elde, ne var bilmek imkânsız
Gün gelip akıbet gelecek, çare amansız,
Bir gün GEL denirse, YÜCEDEN apansız,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

05.06.2015

Hasan Özunal

Tabansız Pespaye

Canı neler de ister tabansızın, otuzbeşe bakla,
Beş paralık menfaati için atıyor onbeş takla,
Yokluğu ile sırtıyor deve dişi gibi toplumda;
Ben oldum deme, pespayeliğini içinde sakla.

Hasan Özunal

Tabiat Saflık Rengi Beyazla

Tabiat saflık rengi beyazla kaplandı,
Kar yağdı, araçlar kara saplandı,
Evdeki bulgur küfleniyor git gide;
Yollar, dimyata gider mi diye hesaplandı.

Hasan Özunal

Tanrılaştın

Tanrılaştıkça daha da tanrılaştın,
Gücünden zehirlenip şaşkınlaştın,
Her alkışta daha coşup azgınlaştın,
Haşa Allah benim diyecek gibisin.

Daha dün çakıldakların tıkırdıyordu,
Üstlerine çektiğin yağlar fıkırdıyordu,
Kırdığın mey kadehleri şıkırdıyordu,
Şimdi sarıkla cübbeyi giyecek gibisin.

Her lokman haram yediğin necaset,
Ruhun şeytanda esir sen fani bir ceset,
Akıl yok fikir şeytanca kalmamış feraset,
Bu gidişle kendi başını yiyecek gibisin.

Kimseyi dinlemez kibir küpüsün,
Cehenneme ulaşan gizli köprüsün,
Güzeli yok eden keskin törpüsün,
Cami duvarına varıp siyecek gibisin.

Karaman – 2013

Hasan Özunal

Taşlama - Adam Gelir

Bahar geçer yaz geçer güz gelir
Eylül Ekim Kasım gelir
Yunus Hak'kı söyler ama
Anlamayıp güzeli yok eden
Bir Molla Kasım gelir.
Biz Hak'kı diyelim
Yunus yolundan yürüyüp
Hoşgörü ile bekleyelim
Bu ünlü derebeyler,
Katrandan oluşmuş şekerler
Türlü türlü kötü kokup da lütüf sayılan,
Nefsine mahkumların yerine
Bakarsın ADAM gibi ADAM
BİRİLERİ ÇIKAR DA GELİR...

Hasan Özunal

Taşlama Aday Mısın?

Duydum ki çıkmışsın bir kutlu sefere
Yoldaşın alim ama kılavuzun kefere
Belki ulaşacaksın hedeflediğın zafere
Zaferin kıyamette olacak kapkara bir teskere.

(Karaman-2014)

Hasan Özunal

Taşlama Âlem

Biri bire katsam da etmedi iki,
Cismi aslan olanlar aslında tilki.

Güneşin önüne çektiler perde,
Güldüler çekilen her türlü derde.

Sanat adına katlettiler ahlakı,
Siyaha karıştırdılar her türlü akı.

İlaç diye gülerek zehir sundular.
Seni suçlu sayıp batılı savundular.

Adalet adına adaletsizliği kaim ettiler,
Hak adına haksızlığı daim ettiler.

Dert kamburunu alacağız dediler,
Üstüne bir kat kambur daha yüklediler

Öküzün altına buzağı koyup kandırdılar,
Kanmış görününce de parsayı kaldırdılar.

Bin kilitli kapıya bir anahtar verdiler,
Açmak için yanlış kapıyı gösterdiler.

Mehtapta ayı güneş diye yutturdular,
Yolların üstüne kurt kapanı kurdular.

'Biz sendeniz' demeyip 'sen bizdensin' dediler,
'Ben de sizdenim' dedikçe de 'hadi oradan' dediler.

Gizlice işlediler her türlü haramı,
Haram saydılar helal olan bayramı.

Gökten attılar bir zembilde devayı,
Yasakladılar sevgiyi ve sevdayı.

Yok ki başka âlem çekip gidelim,
Gidemeyeceksek gelin mücadele edelim...

Hasan Özunal

Taşlama Artık Yeter

Yara oldu sırtı halkın
Beli hep bükük
Kamburu göründü
Omuzu çökük
Her gelen bastı tırmandı
Gözünde fer kalmadı
Dişleri dökük...

İnin halkın sırtından
Artık yeter
Elbet bu saltanatınız bir yerde biter
Göz açtırmadınız eğitimle fenle
Engellediniz yasak günah gibi bin bir frenle
Medeniyet aya çıktı halk kara trenle
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Biriniz mideden vurdu
Biriniz din iman toz etti savurdu
Biriniz yol üstüne tuzaklar kurdu
Biriniz demokrasi adına dikta oluşturdu
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Sağcıyız dediniz sağınız çolak
Solcuyuz dediniz solunuz salak
Verdiniz kel başa şimşirden tarak
Güttünüz halkı bir koyun gibi
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Yaladınız emperyalist pabucu
Oldunuz kral
Ak günler vaad edip verdiniz daral
Selamete giderken koymadınız mecal
Başta kaldınız yıllardır takla atarak
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Aç gözünü ey halkım kanma bunlara
Güç sende, kuvvet sende, sensin iktidar
Yetiştir kendini ilimle fenle bir şamar at şunlara
Hak için yola çıkan halktır ancak payidar...

Hasan Özunal

Taşlama Avanak

Övgüyle sövgüyü karıştırma sen, bak;
O dediğin adam, tam bir avanak.
Göğü mızraklayıp, tutar şer işe çanak
Beş tur boşluk var kafada, biraz da çatlak.

'İçkisiz sofraya oturmam ben hiç' der,
Rakı sofrasında hep kardeş etini yer,
Boynunda bir yular eksik, sırtında semer
Ahlakta edepte tam inatçı bir katır.

Kul hakkı bilmez hiç, Hak'kı tanımaz,
Din iman toz duman, edep kazımaz
Cehennemde yansa, şavkı farımaz,
Çıkamaz kiri keselese de kırk natır.

Yalanı iş edinmiş, dolanı sanat,
Ölümü yaşıyor hep, tanımaz hayat
Akıllı geçinir atar bol keseden fakat;
Ağzından şer akar, sözü lafı güzaftır.

Doğrunun düşmanı, güzelin celladı,
Yıllar yılı hep şeytanı, hep batılı kolladı,
Kötülükte şeytanı bile üç beş solladı
İşi hep bozgunculuk, fitne fesattır.

Toplumu hor görür, inancı düşman,
Elinde olsaydı, katliam eylerdi ferman
Hasta değil münafık, olmaz hiç derman
Toprağa girmesi, kurtuluşu için fırsattır.

(02/2009)

Hasan Özunal

Taşlama Bir Elinde Kutsal Kitap

Bir elinde kutsal kitap
Bir elinde rakı şarap,
Kasılırken beli kırılacak
Maddiyat iyi ama maneviyat harap.

Toplayamaz biri birle
İşi olmaz güzel hisle,
İşi gücü kirle pisle
Döner durur kara girdap.

Kıldan tüyden medet umar
Hayatına oynar kumar,
Saat başı ister tımar
Gerçeği unutmuş
Yaşantısı bir serap.

Hasan Özunal

Taşlama Bir Kamili Tavla Yeter

Keller ve yağırlar
Bir şatafatlı çiftlikte
Bir birini ağırlar

Çok çok ağırlar,
En ağırları
Saman çöpünden
Biraz daha ağırlar.

Gözleri görmemiş
Kulakları duymamış
Bildikleri tek şeyi yapıp
Bangır bangır bağırırlar.

Sesleri de bitmedi
Rahatsız da olmadılar
Kalp gözünden kör
Kalp kulağından sağırlar

Bin bir emek vermek
Üretip ürün dermek yerine
Bir kâmil tavlamayı yeğlerler
Aslında lafa bile gerek yok
Sadece bir hastire değerler...

Hasan Özunal

Taqlama Bir Pusula Attık

Bir pusula attık sandığa geçende,
Seçilen de sular koyverdi seçen de.
Dün bir gülistan vadedilmişti amma,
Deve dikenini yetiştirdi hep bahçelerde.

Ehli elinde yönetmek bir sanattır
Bilen için uçacak bir çift kanattır
Sıfırla dolu karnenden sonra bile
Tekrar sınava girmek kuru inattır

Karayı boyadın ak diye sattın
Her bir düşüşünde bin takla attın
Paramparça edip geleceğimizi
Haram lokmalarına tuz diye kattın

Arabamda eğri büğrü dört teker
Her adımda küt küt eder ah çeker
Biraz daha sabret çileli düldül
Karamanın çektiği çile de biter

Yalandan bir fındık faresi tuttun
Alemin içinde yalanıp yuttun
Kokusu çıkmadı daha yaptıklarının
Hesabın olduğu günü ne tez unuttun

Herifsin hesapta suyun sert anladık
Sözlerin sert diye seni mert sandık
Bir batman pekmezi pisledin amma
Ne yazık ki bir zaman bizler de kandık

Biraz yavaş at mangalda azıcık kül kalsın
Bozduğun bahçelerde bir dalcık gül kalsın
Yarın bu yollarda sen de elbet yürürsün
Küstürüp kırmadığın birazcık gönül kalsın

Belli ki üç fakülte bitirdin beş de akademi
Kırıyor sun ön dişinle sert kabuklu bademi
Bu canın diri tende bugün belki senin de
Sorarlar bir gün: nasıl bilirsiniz bu âdemi

Göklere bakıp bakıp da kasılma öyle
Ardında kalan köyler hep talan böyle
Ağzından dökülen yalan kuru gürültü
Boş figi olma da az doğruyu söyle

Hasan Özünal

Taşlama Boğa

Anlatıp durma bana
Bin boğalar efsanesini
Diyeceksen onu de
Bu efsanede
Sen
Kaçınıcı boğasın....

Hasan Özunal

Taşlama Dabbe

Dabbe den önce mührünü yedi sanki yüzün,
Gizli bir zehrin şekerle kaplanmış hali gibisin.
Baharda aldığın anahtar girer mi aynı deliğe güzün
Mabudun vermediğini Mahmut'tan isteyen şaşkın gibisin

Asıl azmaz bal kokmaz dediler inanmamıştık
Gösterilen pek çok delile ise hiç kanmamıştık
Aslında olanı biteni biz sana anlatmamıştık
Verdiğimiz yanlış bilgileri anında sahiplerine satar gibisin

İki yiğit kılıç kalkan oynarken parsayı vurdun,
İçince sarhoş oldun yediğin ilk herzede kudurdun.
Gittin çıkar için seni sırtından vurana bir daha durdun.
Eşşekten peş peşe çifte yiyen salak çobanlar gibisin...

Hasan Özunal

Taşlama Gerçeği Haykırmak

Atımız yok, itimiz yok yemlenecek,
Bağımız yok, bahçemiz yok bellenecek
Biz Hak bilir bir yanlış söyleriz de
Yanlış insanlar birazcık dellenecek

İşleri çıkar, aşları fitne, iftira katıkları
Taş değil gül değil çamurdur attıkları
Ayan beyan helal süte su kattıkları
Sanıyorlar ki bunlar HAK bellenecek

Bal küpü tutup küpü götürenler
Suya girip de denizi bitirenler
Hallederiz diye ömür yitirenler
Elbet bir gün elekten elenecek.

Dünyayı TEK sanıp kral olanlar
Parsa kapmak için safa koşanlar
Coştukça yiyen, yedikçe coşanlar
Adalet hattında elbet enselenecek.

Sussa da bu Millet yumruğu pektir
Doğru bir ideal hedefi tektir
Bu ister bir uyarı isterse tekdir
Hak için elbette dile getirilecek.

Gömleği değiştirmedik diye hava basanlar
Kurt postunu ak gömleğin bir altına asanlar
Hakkın rızasından öte düşünmeyen Hasanlar
Hakka sığınıp da elbet gerçeği söyleyecek.

Hasan Özunal

Taşlama Hatalı Üretim

Bir hata olmalı imalatında,
Bir günah karışmış temel katında.
Kudurdun bir anda çöpten tahtında,
Bir acayip mahluk, bir yılan oldun sen.

Baban sağ olsaydı onu keserdin,
Az daha güç bulsan surdan eserdin,
Şer batağına postu pek kötü serdin,
Efsane olayım derken bir yalan oldun sen...

Karardı gözlerin gönül renginden,
Şirretlik kaynıyor her bir yerinden,
Fitneyi kaydattın en pis yerinden,
Tarihe bir kötü şanla kalan oldun sen...

Yediğin içtiğin zem oldu aktı,
Yakana kör şeytan madalyon taktı,
Kurtulsun bu dünya senden bir seher vakti,
Hazineyim derdin ama talan oldun sen...

Hasan Özunal

Taşlama Kemik

Uzatma lafı senin geçmişini biliriz
Zağar olmaya niyetli bir küçük enik
O gün bu gündür seni izleriz
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Yalına göredir kuyruğunun ibresi
Ağana göredir havlamanın ifadesi
İtin ancak itlik olacaktır felsefesi
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Sürüyü kurt sarsa da sen uykudasın
Kapıyı çeri bassa da sen kuytudasın
Güzel sana uzak sen hep kem duygudasın
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Aslını bilmez nesline bağlanmazsın
Nefisdaşına yakın sen ona bağlısın
Dünde bugünde değil sen her çağlısın
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Hasan Özunal

Taşlama Necaset

Kuburun dahline yapamazsınız defn-i hacetinizi,
Üstünüzde kalsın, etrafa saçmayın necasetinizi.

Gurubun rengi nedir desem, siyahtır dersiniz,
Aç kalınca şaşıır, herze-i mahlukattan yersiniz.

Semavatı ne bilsin, burnunuzun ucunu görmez gözleriniz,
Nurdan geldiğinizi bilmezsiniz, yanıp kül olacak özleriniz.

Hasan Özunal

Tek Kitap

O TEK KİTABI Okumak,
Anlamak,
Anlatmak,
Ezberlemek,
Yaşamak ve Yaşatmak
Her kula nasip olsun...
Dünyada bir kul bunları, Ya da en az bir kaçını
Özellikle, Anlama ve yaşama bölümlerini
Tekamülen yapabilmelidir...
İşte o zaman yakışır insana
İnsan sıfatı...

Hasan Özunal

Tekbir

Tekbir

Hazreti pir bir kılavuzdur, Kuran da bize rehber olur.
Aracıdır tüm yaratılan, aşğın aşkı tek bir olur.
Buluttan kopan bir damla yağmur, aşğa haber olur.
Bin güzel de bir güzeli görür de, dilinde bir Tekbir olur.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Turaniye Cevap

Tövbe tövbe sarsın beni nedamet,
Ya Rab! Affınla arınmış adam et.
Mustafa Turani

Nedir bu üstümüzdeki rehavet,
Biliriz ki yolundadır saadet..
Altında akçede değil keramet,
Sıratı müstakimde tek selamet

Karaman - 07.2018

Hasan Özunal

Türkçe Konuşan İşadamları

Türkçe konuşan işadamları geldi ve gitti,
İkili görüşmelerle Karaman kendini belirtti,
“Ne olmuş gelmişlerse” demeyin sakın
Bu görüşmelerde Karaman rüştünü ispat etti.

Hasan Özunal

Türküler, Türkülerimiz.

Türküler, Türkülerimiz...

Torosların çamları arasında sevdik türküleri,
Anadolu'nun bozkırında bozlakları,
Karlıdağların başında uzun havaları
Şelpe ile üç telin nağmelerinde tanıdık sesleri
Kasavetimizi aldı kıvrak oyun havaları...

Evrensel müzikte gördük saltanatını türkülerin,
Değişmedik üç günlük yıldızların cıs taklarına.
En delişmen çağımızda efkârdan sığındığımız liman,
En olgun çağlarımızda
Deva bulduk gönül yaralarımıza.
İçinde Atamız var diye,
İçinde Türk var diye sevdik,
Onlarla ulaştık,
Bayrak dalgalanan diyarlarımıza...

Bizim bağrımızda üretildi,
Ruhumuza işlendi diye sevdik...

Bir türküde özümüzü,
Bir türküde sevdiğimizi,
Bir türküde benliğimizi,
Bir türküde geçmişimizi,
Bir türküde geleceğimizi
Bir türküde kimliğimizi
Ama her bir türküde
Kendimizi bulduk diye sevdik...

Yer aldı belki gönül soframızda
Az da olsa farklı tınılar,
Ama başkadır türkülerdeki tat,
Türkülerimizdeki lezzet.
Türküler, türkülerimiz,
Notalarda gizli hazinemiz,
Duygulara yön veren ahengimiz,
Bizim nefesimizdir;
Bizi onlar yaşatır,
Bizi onlar tanımlar...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Uçurtmam

Uçurtmam

Bir uçurtmam vardı
Uçardı Karaman göklerinde
Allı mavili yeşilli
Göğsü al yıldızlı bayrak
Sevgi saçardı rüzgârda
Süzülür sülün gibi
Bir gelin gibi salınarak

Bir uçurtmam vardı
Kamışı damdan
Tutkalı hamurdan
Kâğıdı eski gazeteden
İpi evden aşırılmış...
Terazisi dengeli
Kuyruğu rengârenk pullardan
Salınır sevgi saçardı
İpi her karışta sevgiyle salınmış...

Mahallenin kırıkları
Kıskandılar...
Kesti ipini keratalar.
Sevmediler sevmeyi,
Bilmediler sevmeyi,
Tatmışlardı çünkü hiç sevgiyi.
Kırdılar kanatlarını uçurtmamın,
Kesiverdiler bir hamlede ipini,
Çaresiz çırpınışlarla kayboldu gitti...

Uçurtmam gitti başka ellere
O gün bu gündür
Sevgiyi anlatırım kalemimle
Yazarım
Anlatırım
Anlamayan hala pek çok var
Anlayan anlar
Anlamayana gene anlatırım
Sevgim herkese yeter
Yurduma, Milletime
Karamana,
İnsanlığa
Güzelliğe dair
Sevgim dünyalar kadar...

Hasan Özunal

Ufuktan Ötesi

Upuzun bir yol var ufukta biten,
Yürürüz o yolda bir can ver bir de ten.
Ömür sanırız ama zamandır yiten,
Ufuktan sonrasını bir bilebilsek...

Gördüğümüz renk, şekil ve madde,
Ömür bir değirmen, bir garip hadde.
Önceden gidenler kim bilir ne halde,
Ufuktan sonrasını bir görebilsek...

Terfisiz, rütbesiz geldiğimiz gibi,
Bize emredileni bildiğimiz gibi,
Uçan dört kolluya bindiğimiz gibi,
Ufuktan sonrasını bir geçebilsek

Hasan Özunal

Unutma

Unutma ecel gelir ansız, zamansız
Adam gibi öl bari ahsız amansız.
Geberip gitme haydi dinsiz imansız,
Mübarek bedenini leş etme bari...

Hasan Özunal

Unuttum

Erken indi ömrüme kış mevsimi
Baharı ararken yazı unuttum,
Meyvesiz dallar yok etti hevesimi.
Notayı ararken sazı unuttum.

Çirkinle savaştım güzel ararken
Acıyı bal edip helva kararken,
Her gördüğümü bir ben sanarken,
Dertlere dâlip da nazı unuttum.

Dikenli yolların hepsi de yokuş
Her yaşım zemheri kapkara bir kış,
Aşk oldu gönlümde kara bir nakış,
Hayattan alınacak hazzı unuttum.

Çileler ayan kalmadı saklım
Karardı ruhum karardı aklım,
Yakındır bekaya belki de naklim,
Yaratana el açıp niyazı unuttum.

Hasan Özünal

Uslu Durun!

Ne hayasız güruhsunuz ki
Vatan sevgisini alkolle karıştırdınız
Beş taş üç molotof atmak için yallandınız
Neslinizi Akdeniz'e döktük amma
Kırıntınız içimizde kök saldınız
Aldanmayın sessizliğe
Siz on bin yıllık milleti bir hiç mi sandınız?

Aklınız yok ki bir başka akla uydunuz
Fikriniz yok ki küfürler savurdunuz
Bu millet düşmanınız ki bağrından vurdunuz
Ayak üstü kuyruklu bin bir de yalan uydurdunuz
Gâvur parası ile yediniz içtiniz kudurdunuz
İktidar hırsı ile gözü dönmüşlere paravan oluşturdunuz
Hoşgörü bunun adı, sindirdik mi sandınız...

Ekmek yediğiniz eli dişlediniz
Kendi eleştirdiğiniz suçları işlediniz
Anadan üryan soyunup kameralara kişnediniz
Yetmedi camilere işediniz
Allah yarattı deyip sustuysa millet
Siz bu milleti sabır taşı mı sandınız.

Haliniz bin perişan tavrınız çirkin
Piyonlarınız sakar elebaşlarınız pişkin
Haramlar gaz yapmış karnınız şişkin
Erkeğiniz o biçim kadınlarınız eşkin
Meydanlar dar gelir bu milleti güçsüz mü sandınız?

Fikrilerini çiğnediniz Ataları alet ettiniz,
Hayvanlar gibi bir tutam yemin ardından gittiniz,
Nerde pislik var siz anında orda bittiniz
Milletin kutsalına en çirkin lafları ettiniz
Ses duyurmak adına namussuzluğunuzu ilan ettiniz
Isıramayacağınız için Millet dikkate almadı ne sandınız?

Hasan Özunal

Utanırım

Faniyim ne de olsa arım var,
Beni kollayan elden utanırım.
Benim de elbet ahu zarım var,
Sırrımı yayacak yelden utanırım.

Güzeli gösteren göz ile kaştır,
Hasedin attığı ağulu taştır,
Dertlerle kel kalan bu garip baştır,
Şapka düşer kelden utanırım.

Öğünürüm neslim ile aslımdan,
Dem vururum tarih boyu faslımdan,
Sakınırım münafıkla hasmımdan,
Yok olmakta olan dilimden utanırım.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Uyanış Gerek

Biz bizden geçip de batıya meylettikçe,
Aklımız karıştı, fikirlerimiz yozlaştı.
Medeni olacağız diye kendimizden geçtikçe,
Sırtımızda kaftan, ayağımızda şalvarımız değişti.

Kılık kıyafeti dayatıp da bu halka zorla,
Başımızdaki takke yok oldu, kaldık kel başla.
Berberler de şaşırdı, saçları yakıyor korla,
Sakalımız teke, kafamızdaki saçımız değişti.

Binlerce yıl soframız bereketli, lezzetli idi,
Hanemiz misafirlerine açık izzetli idi,
Yemeklerimiz tereyağlı ve bol etli idi,
Haçlı yemekleri gireli sofralarımızın şekli değişti.

Eğitim hayata hazırlar, insan odaklı idi,
Modeli onlardan alınca, model eğitimi bitirdi.
Çocuklarımız okullarda akıllarını yitirdi,
Kılavuzu yanlış tutunca, gittiğimiz yollar değişti.

Siyaset çıldırdı, iktidar hırsına ahlak yenik düştü,
Batıda eğitilen karakargalar zirvelere üşüştü,
Son uyanışlar olmasa, bu millet çoktan çökmüştü,
Binlerce yıllık şanlı tarihin, altın yıldızları değişti.

Lüksü dayattılar, tatlı geldi bize kaymaktan baldan,
Bedelini manevi olarak aldılar, bin bir kanaldan.
Ahlakı yok ettiler, görselden, yazılı ve sanaldan
Önce ahlak ve maneviyat olan açımız değişti.

Devlet uyudu, Millet seyretti bu filmi, medeniyet adına
Her haramı, kulp takarak sundular, temiz halkın yadına,
Komşusu açken uyumayan, şimdi bakmaz ölenin feryadına,
Kültürümüz ve Dinimizin bize emrettiklerine bakışımız değişti.

Fıtratımız gereği kolladığımız ermenisi, rumu, yahudisi,
Soframızdan zikkımlanan, kanadımızda saklanan haçlı gidisi,
Gün geldi, onlara köpeklik etti içimizden üç beş birisi
Birlik olup savaşıyorlar bizimle, mertçe savaşın şekli değişti

Gün bu gün, yarın çok geç olacak, uyanmak gerek,
Dünyayı yakıyorlar, ateşin gelmesine kaldı bir çeyrek,
İster mecbur olalım, isterse canı gönülden severek,
Onlarla savaşmak için mücadelenin şekli değişti...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Uzak Durun Yeter

Gelmeyin kötölükler üstüme üstüme,
Benden dost olmaz sizlere.
Uzak durun yeter...

Meydan da okuyamaz oldum artık
Kötölüklere, hayınlara, iki yüzlülere ve çıyanlara,
Din tüccarlarına, siyasi satılmışlara,
Edepsizlere, namussuz ve hayasızlara,
Hele hele;
Münafıklara ve Koyun postundaki itlere,
Karşı duramaz oldum.

Gelmeyin kötölükler,
Gelmeyin üstüme üstüme...
İşim yok sizlerle;
Uzak durun yeter...

Hasan Özunal

Uzakta Bir Kuyu Var

Uzakta bir kuyu var
Suyu içimde kaynar.
Bir yara var yar gönlünde
Yara içimde kanar.
Uzakta bir beden var
Kalbi içimde atar.
Uzakta ağlayan bir göz var
Yaşı yanağımda çağlar.

Uzakta bir sevgi var
Seven kalbimi yakar...

Hasan Özunal

Vakit Çok Geç

Gelme artık gülüm
Gelme
Vakit çok geç...
Günler kısa yaşamak için
Gecelerse çok uzun hayallere
Ağlamak faydasız
Gölmek için de
Vakit çok geç...

Akıl duygulardan üstün artık
Gönöl kırılmaktan harap
Yaralar kangren
Merhem şifasız
Beden bitap
Yarını beklemek için bile gülüm
Vakit çok geç...

Gelme artık
Vakit çok geç
Sade senle dolacak
O kocaman boşluk
Enkazlar altında
Yok oldu gülüm
Gelişin
Belki de bir hüsrân olacak
Gelme artık
Vakit çok geç...

Bittiği yerden başlayan
Her biri bir hayat umutlar
Tükendi artık
Aralanmaz oldu hayal perdesi
En kalın yerlerinden koptu bu sevdâ
Unutmak için de gülüm
Yeniden başlamak için de
Vakit çok geç...

Hasan Özünal

Var İken Var Olabilmek

Rükudan başka eğilmedi belimiz,
Doğrudan başka laf etmedi dilimiz,
Yanlış hiçbir işe el vermedi elimiz,
Sade secdede yüceldi başımız bizim.

Ayetler bir nurlu seherdir ruhumuza,
Önderimizin yolu rehberdir ufkumuza,
İmanımız yoldaştır baki yokluğumuza,
Doğduğumuz gün dikildi taşımız bizim.

Hasan Özunal

Vatan Sevgisi

Nasıl bir kadim sevdasın ki bilemedim,
Bir gül gibi takıldın, düşmedin gittin yakamdan.
Sen bana sarıldıkça, ben daha da bilendim,
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Dört mevsim, yedi iklim, karda ve kışta.
Harın yüreğimde, sonsuz bir yakışta.
Bu sevda rehber oldu, ömür denen akışta,
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Toprağından karnım doydu, suyunu içtim,
Gökte Al Bayrak dalgalanmasa, ben bir hiçtim.
Vatan sevdası; ben seni ömrüme kefen biçtim,
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Karaman -2016

Hasan Özunal

Vatanıma

Vatanıma...

Kızgın güneşinde piştik
Arpa buğday savrulan harmanlarında
Taşı örs rüzgârı çekiç olan topraklarında
Dövüldük, şekillendik...
Susuzluğumuzu serin kuyularından,
Ya da kaya kaklıklarından giderdik.
Kundura eskittik sarp kayalarında,
Kör karanlıkta yıldızlar pusulamız oldu,
Öğretiler aldık eli nasırlı insanların...

Yine de biliriz haçlı âlemini,
Namertliklerini...
Her çirkefe karşı hazırız
Çirkeflik bilmesek de...
Haçlının tasmaına baş koymadık
Zincirine boyun vermedik,
Belasına set olduk
Her salvosuna karşı durduk
Bazısına yetişemesek de
Siper ettik çelik göğsümüzü...

Gönder olduk bayrak taşıdık
Her karış toprağa bekçi
Milletimizin her ferdine koruma
Gökte uçan kuşun özgürlüğüne çaba koyduk.

Bir ömrü böyle harcadık.

Bir ömür değil bin ömür
Bir can değil bin can feda olsun...
Vatanım baki,
Milletim payidar
Bayrağım dalgalı olsun...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Vuslat ve Sen

Prangamdaki zinciri tespih ettim,
Sabır çekerim.
Fıtratımı elek ettim,
Çile elerim.

Güneş ışık vermez oldu,
Karanlık.
Yollar vuslata engel,
Ayrılık.

Toprak bire kırk vermekle meşgul
Beni bekler.
Bulut s    n etmi   a  lıyor
G  zya  ma ya   ekler.

Sinemde bir yanarda   nefesim duman
Açık t  ter
    l  m  n bir derdi var
  l  mden beter...

Pembeler ye  erdi sarıya d  nd  
  rada kış,
  mr  n ini  i bitti
Sonrası yoku  .

Karanlıklarda bir ışık var nur gibi
Gelecek esen.
G  z  m g  rm  yor ama aklım biliyor ki
O SEN....

Hasan   z  nal

Ya Sonra?

Seni buldum sonra
Bulduktan sonra sevdim seni
Sevdikten sonra yollar sevdi seni
Aldılar götürdüler uzaklara
Sonra uzaklar sevdi seni
Bastılar bağırlarına
Geri verirler diye bekledim
Vermediler
Dediler olmaz
Daha sonra...
Sevmekten sonrası
Hasretmiş, gurbetmiş...
Peki ya sonra?

Hasan Özunal

Yağmuru duy

Yağmuru duy
Aşkımın sesidir
Islan çisil çisil
Aşkımın etkisidir

Seyret sağnağı
Aşkımın damlalarıdır.
Kokla toprağın kokusunu
Aşkımın kokusudur
Düşün yağmur sonrası
Aşkımın ortamıdır.

Yaşatma bana sakın
Çöllerin, bozkırların susuzluğunu
Aşkın yoksa gönlüm, çöl ve bozkırdır.

Hasan Özunal

Yakamı Kurtaramadım

Yakamı Kurtaramadım

Hayat bırak artık yakamı:

Senin yoldaşların hiç
Yakamı bırakmadı.
Birkaç dost dışında kimse,
Kanayan yarama merhem çalmadı.

Kıskançlar, muhterisler, çıkarıcılar
Fitneciler, fesatçılar, menfaatçiler
Hiç yakamı bırakmadı...
Kara günlerimde bile
Birkaç dost dışında
Dönüp de yüzüme kimse bakmadı.

Hayat bırak artık yakamı;
Ayıralım yolları...
Razıyım karneme imtihan isen
Varsa kırık not,
Not ortalamasını dikkate alacak
Sevgilim var benim...
Sen sür hükmünü,
Taşı sırtında
O velfecri okuyan yoldaşlarını.

Hayat bırak artık yakamı,
Hayat nehrimden
Sular hiç durgun akmadı.
Hayat pınarımdan, damladı da
Hiç mutluluk akmadı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Yalansın be Ömür

Üç gün gün görelim dedik,
Üç günden de az kaldın be ömür.
Bir varmış, bir yokmuşsun bilemedik
Dünya telaşına daldım be ömür...

Zamanın faniymiş, insanın yalan,
Varlığın sahteymiş, sevincin dolan.
Bir nefes sıhhat bana kar kalan
Onu da ecele adadım be ömür.

Daha dün gibi, çocukluk, gençlik,
Ön yüzün cilalı, art yüzün iğrençlik,
Başın bir bilinmez, en sonun hiçlik,
Bu sırrı ömrümce aradım be ömür...

Bir gün gibisin, sabah ve akşam,
Bu kadar kargaşa, bu nasıl yaşam.
Ateşi elde taşıdım, olmadı maşam,
Yangına su taşırken harcadım be ömür...

Sevgiyi tatmadan hep sevgi verdim,
Doğruyu hep art niyetsiz severdim,
Sevgiyi buldumsa son deme erdim,
Son demde bu kahrı yaşadım be ömür...

Gün gelip de gideriz elbet bu alemde
Başım salim olsun, gönlüm uzak elemde
Bir satır dökülseydi bu naçiz kalemde
Sevgi, saygı ve mutluluk yazardım be ömür...

Seni hiç yaşanmış saymıyor gönlüm,
Doğumun mutluluk, bir felaket ölüm.
Zevklerin bir katre, kahrın kırk büküm,
Ben senden hiç memnun kalmadım be ömür...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Yalnızlık

Aç kapını yalnızlık,
Sana geldim.
Al beni koynuna, sar ve sarmala,
Sakla beni...

Huzur sende,
Güven sende,
Fikir sende,
Duygu sende,
Rahat sende
Sakla beni...

Aç kapını yalnızlık,
Ben sana muhtacım,
Sen bana bende.

Al beni koynuna,
Fırtına var yine serde.
Sar sarmala,
Çek dünyaya,
Kalın ve siyah bir perde...

(Karaman – 2014)

Hasan Özunal

Yar...

Gönül çay istiyor, kahve istiyor,
Var...
Mehtap istiyor, cıgara istiyor,
Var...
Bal, baklava, börek, çörek istiyor,
Var...
Tabiat manzarası, temiz hava istiyor,
O da var...

Tüm bunlar varken de
Keyif almıyor gönül;
Büyük bir eksik var;
O da
YAR...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Yaralı Gönlüm

Yaralı Gönlüm

G n l bu kadar cefaya katlandı,
Sabır taşı olsa  atlardı çoktan.
Sevdim dedikçe uçtu kanatlandı,
Bu sevgi bir orman yapardı yoktan.

Ba rıma vurdu un her ok g ldendi,
Cefa senden, vefa ise bendendi.
Bu kahrın, sitemin bilmem nedendi,
Bu a k kışı bahar ederdi çoktan.

Zorladım, güzellik olmadı gitti,
Bir sevgi uğruna bir ömür bitti.
Saatler içinde seneler yitti,
Çileli gönlüm kanıyor attı ın oktan.

Karaman - 2009

Hasan  z nal

Yardan Gelsin

Sevgiliden gelse taşlar bir yağmur gibi
Her bir taşı gülistandan gül sayarız
Yar elinden olsa bin türlü kahr
Saygı ile alır da baş üstüne koyarız.

Yarin sözü acı olsa da bal olur
Feryat etmez dilimiz susar lal olur
Neyi görse gözümüz hüsnü hal olur
Kırk yakutlu bohça eder sararız.

Acı gelmez bize bin türlü mihnet
Dünyayı turlasak olmaz eziyet
Bir gönülde bir gül açarsa nihayet
Dikenini bir bulunmaz lütuf sayarız.

Hasan Özunal

Yarın Yeni Bir Hayattır

Yarın Yeni Bir Hayattır

Gececek bu günler, misafir onlar,
Sabırla bulunur hayırlı sonlar.
Sen sabreyle, bak aydınlık yakın,
Bir hayat içinde noktadır bunlar.

Tevekkül, bir kulun dayanağıdır,
Her gönül, insanda bir Kaf Dağıdır.
Gönlünde güzellik doldur, gam çekme,
Sabır, kulun en güvenli sığınağıdır.

Derdi verdi ise derman da verir,
Ümitsiz bir yürek, pek çabuk erir.
Hayatın cilvesine kanıp da yıkılma,
Derman bazen bir anda geliverir.

Elbet yağmur olur, yağar kapkara bulut,
Yarına odaklan, sen dünü unut.
Bir gram bal, oluşur bin bir sabırla,
Her sabah yeni bir gün, yeni bir umut.

Şükretmek lazım bazen hayıra, şerre,
Eğilme, seni yıkmaya çalışan şeylere.
Nice badireler atlatarak geldin, sen bu yere,
Sanma ki hayatın sonu bunlar değil,
Allaha sığın, kader karşısında saygıyla eğil,
Nasılsa gidecek dertler gelememek üzere...

Karaman – Eylül 2020

Hasan Özunal

Yarının Sahibi

Ömür bu, dün, bugün ve yarını olan bir yol,
Ne dünden alır, ne yarına uzanır el, kol.
Yarın ne olacağından haberin olamaz.
Bari yarının sahibinden haberdar ol.

(Karaman - 2014)

Hasan Özunal

Yârim

Sevgimde yârim
Bedenimde yarım
Hayatımda karım
Bu dünyada tek varımsın

Hayatsın nefesimde
Sultansın gönül kafesinde
Güfteşin aşk bestesinde
Aradığım, bulduğum ve yarınımsın

Gülümsün gülüşümde
Gidasın öpüşümde
Her adımda ve her işimde
Guzumsun can evimde bir cansın

Sen olmazsan yarın karanlık
Sen olmazsan ömür bir anlık
Sen olmazsan yok insanlık
Bu dünyada tek varımsın

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Yaşam Ölüm Ve Kulluk

Ölümle yaşam komşudurlar,
Aralarında bir kalın duvar
Adını ecel koymuşlar
Yüksek ve kalın bir duvar
Yaşam tarafından bakarsanız
Görünmez arkası
Bilemezsiniz orada ne oluyor ne var...

Gördüğümüzü severiz ya biz,
Gönlümüzle değil aklımızla yani
Severiz yaşam tarafını
Geçmek istemeyiz hiç ecel duvarını
Alıp götürecek birisi de var
Adını Azrail koymuşlar...

Geçerken bu duvarı bir gerçek daha var
O da
Yaşam bahçesine girerken geçtiğimiz duvar
Bir duvardan girip
Diğer duvara gittiğimiz yolun
Adını da ömür koymuşlar...

Ama bu yaşam bahçesinin bir de
Önemli şartı var;
Nasıl girdi isen öyle çıkacaksın.

Yaşam bahçesinde olmanın
Tek bir kârı var
Güzel yaşamak.

Ne başlarken bu ömür yolu,
Ne de biterken
Bilmediğimiz çok şey var
Adını fanilik koymuşlar

Ẹzelden gelip yaşam bahçesine
Ölüme gitmenin de bir anlamı var
Bu anlamı
Anlayan var anlamayan var.
Bir ad da koyamamışlar üstelik buna
Ama her canlı biliyor ki
Yaşamanın
Kulluk diye
Çok da güzel bir adı var...

Hasan Özünal

Yaşamak

Nefes almak doğal hakkın
Al...

Nasılsa geri vereceksin,
Sevmek de hakkın
Sev...
Ama sevildiğini nasıl bileceksin?

Yaşamak önemli bir hakkın
Yaşa yaşayabildiğinde
Nasılsa bir gün göçüp gideceksin...

Yaşamak, sevmek ve nefes almak hakkınsa
Severek yaşa,
Gülerek yaşa,
Ancak böylece
Aldığın nefesin hakkını vereceksin...

Hasan Özunal

Yaşamakla Oluyor Sevmek.

Üç okka yürek,
Beş okka da emek,
Sevdim demekle olmuyor;
Yaşamakla oluyor sevmek.

Bir pınar yoksa içinde, ya da çağılayan
Bıraktıysan her seferinde arkanda bir ağlayan
Bil ki sevmek dilinde bir hece,
Ne aşk ne de sevgidir seni ona bağlayan.

Dönmez ki taşıma suyla değirmen,
Pek mi lazım ki onu sevmen
Feda etmedikçe bir şeyleri,
Neye yarar ki canım sana feda demen.

Zemheride gül açmıyorsa,
Sevgin mutluluk saçmıyorsa,
Bil ki boş kalmış yüreğin,
Deli deli atmıyorsa

Üç okka yürek,
Beş okka da emek,
Sevdim demekle olmuyor;
Yaşamakla oluyor sevmek...

Hasan Özünal

Yaşayan Zaman

Yaşayan Zaman

Her şey ölü aslında
Yaşayan bir tek zaman.
Ölüm diye bildiğimiz ise,
Zamanda bir derin yara...

Ömür denen fanilik var ya,
Zamanın yarasında kanayan,
İşte o,
İki nefes arasında
Tek nefeslik bir ara...

Her şey, var ile yok arası
Can ile var olan zaman,
Tek canlı, tek yaşayan...
Canı olmayana
Yok zaman...

Bir yıl da, bin yıl da bir zamana,
Bir can da, bin can da bir zamana,
Bir var da, bir yok da bir zamana,
Bir can var, o da verilmiş zamana...

Adem, * doğuşu zamanın,
Ati, yok oluşun habercisi zamana.
Baki Alem, Ademe** bir doğuş.
Baki Alemde doğuşa,
İşte ona yok zaman...
Baki alemde Adem** canlı
Baki Alemde ölü zaman...

Karaman - 2019

*Adem: Yokluk, hiçlik.
**İnsan, ademoğlu.

Hasan Özunal

Yeni Bir Gün

Yeni bir günü
Yeniden yaşamak lazım.
Eski hayallere
Yenilerini katmak lazım.

Yeni günde
Yeni bir hayat kurmak lazım.

Yeni günde
Yeni duygularla tazelenmek
Yeni umutlarla beslenmek lazım.
Yeni günde yenilenmek lazım.
Yeni günde,
Yeni bir ben lazım...

Hasan znal

Yeni Gün

Ölüp de dirilir gibi
Yepyeni bir güne uyanmak ne güzel.
Yepyeni bir ömür gibi...

Ne güzel ağaçtaki kuşun sesi,
Şehir canlanıyor, yedi yetmiş ayakta,
Gökteki bulut, penceredeki ışık,
Çocuk cıvıltıları sokakta,
Fincandaki çayın kokusu,
Telefondaki bir dostun merhabası,
Can parelerin sabah uykusu,
Hayat yoldaşının telaşı
Ne güzel...

Ne güzel,
Bir ömür gibi yaşanacak,
Yepyeni bir gün:
Hoşgörmeye,
Affetmeye,
Unutmaya,
Öğrenmeye,
Sevmeye,
Yeni bir dost edinmeye,
Defterdeki tüm yanlışları silmeye
Birileri için iyi bir şeyler üretmeye
Şükür etmeye.
Kısaca:
Yaşamaya yetecek kadar,
Koca bir yeni gün...

Eski günler torbaya
Hoş geldin yeni gün,
Hazırım seni yaşamaya
Hoşgörmeye, affetmeye, üretmeye,
En çok da sevmeye...
Hoş geldin,
Güneş ışıkları ile pencereye...

1994/Karaman

Hasan Özunal

Yeni Sene

Eski sene, yeni sene
Tükendi bir sene, geldi yeni sene,
Yeni yıl diye şarkılar düzüldü,
Kutlamalar yapıldı bin bir ümitle
Geldi geri saya saya
Gele gele geldi bir aynı sene...

Hasan Özunal

Yeniden Yazılmalı Hikaye

Yeniden Yazılmalı Hikâye

Her gecenin bir hikâyesi var,
Her günün de bir ömrü.
Yazılan hikâye kadar
Ömrü olmuyor ki günlerin...

Her ömrün bir günü var ki
Hayat hikâyesinin düğümü
Çözülüyor
Yaşamadan o günü...

Karanlıklar ardına saklanırsa güneş,
Ateşe can verirse denizler,
Zemheri ayazı dinmezse son yaza kadar,
Rüzgârlar savurursa dağları un ufak edip,
Doğumdan önce geliyorsa canlının ölümü,
Günlerin ömrü hikâye bitinceye kadarsa,
Yazılmamışsa vuslat gününün hikâyesi;
İyi yazılmalı o günün o hikâyesi...

Her ömrün o bir günü, yaşanmamışsa şayet,
Kısacık sürmüşse hikâyesi,
Bir var da yok oluverdi ise,
Yok olan
Yokluğun ta kendisi...

Sonra oturup yeniden yazmalı
Bir uzun gecede o hikâyeyi...

Sonra da ömrün, o bir gününü
Yeniden
Yeniden
Yeniden yaşamayı beklemeli...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – Ekim 2020

Hasan Özunal

Yere Batsın Bu Ayrılık

Bir güneş batır gibi o yöne gittiğinden beri
Güneşin doğduğu yerde gözlerim

Her gün gün doğdu
Her gün gözlerim güneşin doğduğu yönde idi
Her gün doğuşunda
Sandım ki aydınlanacak yüreğim.

Yine gün doğdu gittiğin yönde
Dünya ışığa kesti ama
Yüreğim hala karanlık
Batsın,
Batsın,
Yere batsın bu ayrılık...

Hasan Özunal

Yetmez mi?

Yetmez Mi?

Yaş haddi aştı
Çile de...
Yetmez mi?

Suç;
Emre itaat,
Doğru yolda yürümek,
Haramdan sakınmak,
Kul hakkını savunmak,
Haksızlığa ben olmak,
Canla başla, varla yokla itaat...
Vara Şükür,
Yoka Şükür
Yetmez mi?

Sabır azaldı,
Güç tükendi,
Dert derde eklendi,
Ömür bitiyor,
Çile katmerlendi...
YETMEZ Mİ?

Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

Yetmiyor

Yetmiyor...

Atılan her bir serseri taş, geldi de buldu benim başımı
Bir cendere içinde, ah vah ile yaşadım bunca yaşımı.
Her yol ayrımında, kaybetti isem bir can yoldaşımı,
Vurmayın artık sırtıma bunca yükü, gücüm yetmiyor.

Güzel görmek için baktığım her şey, göze batarsa,
Helal yediğim her lokmaya, birileri zehir katarsa,
Kazanmak için en yakınımıdakiler, tutup beni satarsa,
Gelmeyin artık üstüme, vefasızlığa aklım yetmiyor.

Merhamet ile sarıldığım her dal, maraz oluyor
Gülistan denilen bahçede suladığım güller, soluyor
Her göz yumduğumda, varlığımdan bir şey kayboluyor
Taş olsa çatlardı var gücümle dayandım, sabrım yetmiyor.

Bu dünyanın yükünü, sanki daha çocukken taşıdım,
Gençlik desen, adeta bir zemherinin ortasında yaşadım.
Tırnağım tuttukça, kendi sırtımı hep kendim kaşıdım,
Şimdi gözyaşımı silecek mecalim yok, mendil yetmiyor.

Bir gün bile kendime yaşamadım, kendimi bildim bileli
Bu hayat mı, bu düzen mi hile, yoksa oyun kuralları mı hileli
Mutluluktan umudum yok artık, çok oldu lügatimden sileli
Yıkıp yeniden yapmak için ise zaman dar, ömür yetmiyor

Derin bir nefes gibi, ta içime dolsun istedim mutluluk,
Yol bitmedi belki ama beni bitirdi bu acımasız yolculuk.
Mutluluk belki de, son nefesten sonra başlayacak sonsuzluk,
Nefes sayılı, yazgı kayıtlı, emanet sahibi sabırlı, talep yetmiyor.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - Ekim 2020

Hasan Özunal

Yıkma Boynunu

Yıkma Boynunu

Görülmemiştir sevginin böylesi,
Tarih yazmamıştır.
Yıkma boynunu,
Sultanısın sen bu aşkın,
Kölesi değil...

Hiçbir sevgi,
Bil ki
Bizim sevgimiz kadar olmamıştır.
Ezelden geliyor,
Ebede gidecek bu sevda,
Ölesi değil...

Hasan Özunal

Yılbaşı Kutlaması

Kutlamalar yapılacak:
Geliyor İki Bin On Dört.
Patlayacak şampanyalar,
Patlayacak havai fişekleri
Kutlanacak çılgınca
Kutlanacak efendilerin zaferleri...

Kutlayın;
Daha dün gibi yakın geçmişte,
Afrika'nın masum insanlarını
Bir taş kadar kıymet vermeden,
Zincirleyip de gemiler dolusu
İnsan olduklarına aldırış etmeden
Acılar içinde mahvettiğiniz topraklarınızda
Kutlayın yeni yılları.

Kutlayın;
Kendiniz gibi düşünmeyenleri
Diri diri yaktığınız meydanlarda.
Gücünüz varken yakıp yıktığınız ve katlettiğiniz,
Güçsüzken el etek öptüğünüz topraklarda,
Patlatın şampanyalarınızı...

Bir varil petrol için,
Bir demet dolar için,
Akli ermemiş sabileri
Askerleriniz katlederken
Ya da, masum kadınlara tecavüz ederken.
Şımarık piçleriniz
Misket bombaları ile
Misket oynayamayan çocukları yok ederken
Patlatın havai fişeklerinizi
Patlatıp seyrine bakın.

Kutlayın;
Dünyanın geri kalmış
Geri bırakılmış ülkelerinden
Sömürdüklerinizle,
Tıkının...

İçlerinden çıkardığınız
Hain, satılmış, ajan ve paryalarınızla
Uyuttuğunuz, uyuşturduğunuz
Dinlerini kullandığınız insanların
Kanları ile üretilen
Yine onlara kan yapsın diye
Sattığınız yalan ürünlerden
Kazandığınız dolarlarınızla kutlayın.
Donatın çam ağaçlarınızı,
Giydirin Noel babalarınızı,
Geri sayımlarla kutlayın
Bu akıllı şeytanlığınızı...

Kutlayın,
Dünyanın masum insanları,
Yanlış bir kadercilikle avutulurken
Her beş kişiden
Üçü kavga ile meşgulken
Etnik ve mezhep çatışmalarına tutuşmuşken
Modern, medeni olmak adına
Size benzemeye başlamışken,
Kutlayın çılgınca...

Askerleriniz
Bombalar patlatırken çocukların tepesinde,
Silahlar patlatırken canlı hedefler üzerinde,
Patlatın şampanyalarınızı,
Patlatın havai fişeklerinizi,
Kutlayın çılgınca
Şeytanca işlerinizi...

Siz de kutlayın
Zavallı
Saf
Uyuşturulmuş beyinler...
Kurban ibadetine vahşet,
Oruç ibadetine açlık,
Namaz ibadetine gereksiz,
Farza, sünnete mesnetsiz diyenler.
Ezenlerin, sömürenlerin,
Kanınızdan servet edinenlerin
Buynunuzdaki yularla sizi yedenlerin
Kardeşlerinizi katledenlerin,
Kardeşi kardeşe düşürüp
Düşman edenlerin,
Kültürünüzü yok edip
Sizi mankut edenlerin,
Dininizi size yanlış öğretip
Sizi münafık edenlerin,
Roma arenasına gibi
Sizin acınızdan zevk alarak seyredenlerin,
Kendilerini sizin efendiniz ilan edenlerin,
Zaferlerini kutlayın.
Patlatın şampanyalarınızı
Patlatın havai fişeklerinizi
Siz de kutlayın,
Kutlayın;
Modern köleliklerinizi...

Hasan Özunal

Yıllar Aşındıramadı Bu Kalemı

Yıllar aşındıramadı bu kalemı, bir avara engel mı kıracak
Koyun meleyecek, itler havlıyacak merkep anıracak
Hizmet yolunun yolcusu olmak en temel güçtür elbet
Devler, ejderhalar dişleyemedi, bir zağar mı parçalayacak.

Hasan Özunal

Yoğurdu Üflemeli

Saf ve bozuk olmasa da,
Yaktı ya süt ağzımızı;
Şimdi bir kaymaklı yoğurt,
Tabağımızı doldursa da,
Üfleyip duruyoruz,
Yakmasın damağımızı...

Hasan Özunal

Yok

Güzü geldi ömrün, yaprak döküyor
Şafak görmedi ömür, gurup çöküyor
Ben bir uçtan diktim, felek söküyor
Fincanım boşaldı, dibinde telve yok.

Hayat kervanım kalkıp da, düşeli yola
Her bir katarım gitti, ayrı bir kola
Ben sağa asıldım, izim düştü hep sola
Obruklar mekân oldu, hiç zirve yok

Gül bahçesi sarardı, erkenden soldu
Bülbül olup şakıdım, gürültü oldu
Nazdan usandı gönül, gam ile doldu
Nazların bini bir para, hiç işve yok

Asra vursan yarım asır, dile kolay
Gençlik bir kargaşa, sonrası olay
Felek üstüne çekti, bir güzel kalay
Bağ bozumu geldi çatı, meyve yok.

Koşmak bir amaçtı, hep emekleme,
İleri gitmek yok, her adımda tekleme
Yaşam kırk düğüm oldu, hep ekleme
Umut yok artık gönlüm, nüve yok...

Hasan Özunal

Yok Olma Yolunun Başındayız

Neredesin ey HOŞGÖRÜ,
Neredesin ey SEVGİ,
Neredesin unıtulan SAYGI,
Neredesin SAGDUYU ve İZAN?
Yok mu bir yerlerde
Yüz gram VİCDAN,
On gram MERHAMET?
Hiç mi kalmadı LİYAKAT?
Geçmişte mi kaldı SADAĞAT?
Ya DOSTLUK, KARDEŞLİK, ARKADAŞLIK?
Her güzelliğe kabuk olan,
EDEPTen eser yok mu?
İbresi mi bozuldu ADALETin?
Gözleri bu kadar mı genişledi
AHLAK eleklerinin?
Çapı bu kadar mı daraldı,
FİKİR çemberlerinin?
Gelecek bir kör kuyu,
Dibi karanlık...
Hağlının attığı tohum
Bu kadar mı çabuk boy verdi?
Toplumda ne bet bıraktı ne bereket
Ne ağızda tat bıraktı ne lezzet
Hağlının attığı tohumla
Vatanı bölmeye başladı bu siyaset...

Karaman - 2017/Nisan

Hasan Özunal

Yol Yordam

Cahil zannı ile verir hükmü anında,
Münafığın fitne fücür vardır şanında,
Muhterisin şeytan vardır yanında,
Kul hakkını bilmeyenlere ar gerek.

Âlimin meclisinde ol da var dilsiz ol,
Hak dostunun yanında ol da fikirsiz ol,
Kalbini HAK sevgisi ile yıka da var zikirsiz ol,
Dünya pazarında her kula her an kâr gerek.

Her sözü izana vur mihengün olsun akıl,
Hazinendeki elmasın aslı bir kuru çakıl,
Yolunu kaybetme bir dostun peşine takıl,
Yolunu bir kaybedersen o an ah-u zar gerek.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2017

Hasan Özunal

Yolcu Yolunda Gerek

Yolcu Yolunda Gerek

Karadağ'dan esen serin rüzgar, sen medet eyle,
Dünya derdi hep aldattı, es de Sahibine söyle.
Ömür hay huy ile geldi, boşuna geçti böyle,
Dünya görevi yordu, git de Sahibine söyle.

Bir asır sürdü günler, yıllar bazen bir gün oldu,
Her hayalim hüsrân, her günüm dertle doldu.
Ümit pınarlarım kurudu, gönül bahçem soldu,
Hayat çölünde susuz kaldım, var Sahibine söyle.

Bu uzun yolda, bir arpa boyu yol gidebildim,
Bir yol tanıdım, tek yol, ben O'nun yolu bildim.
Artık takat kalmadı, Dünya yarışından çekildim,
Azık çantamı hazırladım, ulaş Sahibine söyle.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Eylül

Hasan Özunal

Yolculuk

Yolculuk

Yükü denk ettik,
Ömrü pek ettik,
Bu canı tek ettik,
Hazırız kısa yola,
Hazırız baki yıla.

Ömür bir gündü,
Andan az sürdü,
Doğan hep öldü,
Hazırız kısa yola,
Hazırız baki yıla.

Tarih bir yaprak,
Mutlak son toprak,
O da çok kurak,
Hazırız kısa yola,
Hazırız baki yıla.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman -31.12.2017

Hasan Özunal

Yorgun Gönlüm

Yorgun Gönlüm

Yorgun gönlüm yılların yükünden,
Bir yük de sen vurup yorma be dost.
Çabam yeşertmek onu kökünden,
Ahiret suali sorma be dost.

Ömür üç gündü gönül tüketti,
Yoktan bir sürü dertler nüksetti.
Dertsiz başımı divane etti,
Sen bari kafanı yorma be dost.

Kahır çekti kula kul olandan,
Çok da tiksindi yalan dolandan,
Rüşvetten yağmadan ve talandan,
Bir bomba şu gönlüm kurma be dost.

Huzur arıyor şimdi ahir de,
Her bir şey gül gülistan zahirde,
Gönül tek sermaye şu fakirde,
Üstünde çok fazla durma be dost.

İyi doğru ve güzeldi emel,
Akıl terazi imandı temel,
Bakiye göç var yakın muhtemel,
Şifa yok ki deva sunma be dost.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Yorgunum

Hislerim duyarsız,
Duygularım tutarsız,
Tepkilerim umarsız,
Baygınım...

Bir dosttan ihanet görmüş gibiyim
Kırgınım...

Her cephede tek kaldım
Yılgınım...

Bir dağ yıkılmış gibi üstüme
Yorgunum...

Yeraltında bir göl gibi dünyam
Durgunum...

Bir dava uğruna vuruştuk yıllarca,
Yan siperden yedik kurşunu
Vurgunum...

Yoldaşım yolda bıraktı,
Sırdaşım sırrımı açtı,
Paydaşım çaldı da kaçtı
Dargınım...

Cephanemi dost çaldı,
Hayal bendimi sel aldı,
Arabam yolda kaldı,
Dünya derin bir uykuya daldı,
Medet yok...
Ben yürekten
Yangınım...

Bakmayın efkârıma;
Ben insana, insanlığa değil,
Belki zayıf vicdanıma,
Belki keskin izanıma,
Belki de saflığıma,
Sorgusuz güvenime
Kızgınım...

Görmez oldum olup biteni,
Saymaz oldum yitip gideni,
Görmüyorum ihanet edeni,
Bilmiyorum hiçbir nedeni
Dalgınım...

Bir duvar var fikirlerimin önünde
Bir yıkılıverse
Bir sel olup akıverse
Çılgınım...

Fanisin hayat;
Her anın kahr,
Her günün ecir,
Her nefesin acı,
Ben yine de sana
Sargınım...

Karaman - 2015 Eylül

Hasan Özunal

Yorulдум Elbet

Yorulдум elbet,
Hem de çok yorulдум...
Sevgiyi yaşayamadan
Sevgiyi anlatmaktan.
Sahiplenmediğim güzellikleri,
Sahiplerine anlatmaktan.

Görevliye görevini,
Sorumluya vebalini
Kul hakkını söylemekten,
şuursuza gerçeği,
İzansıza doğruyu,
Merhametsize vicdanı
Hatırlatmaktan yorulдум.

Masumlara vurguncuyu
Talancıyı, yılanı ve ıyanı,
İnsana insanlığı
Anlatmaktan yorulдум.

Fikrimi cephane,
Kelimeleri kurşun,
Kalemi namlu yapıp
Hainle, vurguncuyla,
Mnafıkla ve fasıkla
Savaşmaktan yorulдум.

Mazlumla ağlamaktan,
Cahil ile yol almaktan,
Her cephede yalnız kalmaktan
Namert kurşunu ile yaralanmaktan
Dost tuzağında ırpınmaktan
Kardeş tüccarları ile boğuşmaktan
Yorulдум elbet...

G ver Ya Rabbim
Sabır ver, metanet ver...

Hasan znal
Karaman - 2016

Hasan znal

Yürek Yangını

Yürek Yangını

Kaç yangın gördü bu yüreğim
Bilmem kaç kez daha yandığını görecekim
Yakan yakıyor
Atıp ateşi bir de karşıdan bakıyor
Bitti bitecek sanıyor
Ama yüreğimdeki sevgi kalıyor
Üstelik o sevgi her yangından sonra
Pınar olup binlerce gözünden
Yeni sevgiler akıtıyor.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2014

Hasan Özunal

Yürüyor Yiğit Mehmet

Yürüyor Yiğit Mehmet

Çanakkale'den şan aldı, Malazgirt'ten kuvvet,
Hedefi bir tek; Ya İstiklal ya da Şahadet.
Çantasındaki, azık niyetine merhamet,
Zafere yürüyor, al Sancaklı yiğit Mehmet.

Yedi düvel yine bir oldu, adları haçlı,
Ahlak yoksunu, merhametsiz şeytan mizaçlı.
Şeytanın soyundan gelen, kirli soy ağaçlı,
Tümüne, haddini bildirecek yiğit Mehmet.

İçten yükselen, o cılız sesler belli oldu,
Şeytana satılmış, cibilliyetsiz bir ordu.
Bilmezler mi ki, zindan edecek bu yurdu,
Kılıcı kınına, kızıl sokar yiğit Mehmet.

Gelsinler eceline susayan tüm namertler,
Leş olmadan sahiplerine sığınsın itler,
Sakarya ve Duşlupınar her şeye şahitler,
Sonsuza kadar, bir ders verecek yiğit Mehmet.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

Yüz Karası

Baki kalan yok.
Bir susam tanesi kadar bile,
Değeri yok hiçbir şeyin dünyada.
Hiç bir şey gerçek değil aslında,
Hep kaçıdığımız ecel kadar.
Bu dünyanın ne malı,
Ne de parası.
Bitmez sandığımız
Bu tatlı ömür aslında çok kısa
Sanki öğle ile ikindinin arası...

Beklenmez başka bir son,
Bir gün gelecek ecelin de sırası.
Bu dünyada renk pek çok ama
Giderken alını ak olsun insanın.
Olmasın,
Olmasın alınında bir leke
Ya da yüzünde bir yüz karası.

Karaman - 2014

Hasan Özunal

Zaman

Zamanda bir çatlak var
Ben koydum o sızdırdı.
Geçtim altından akçeden,
Zamanın içine sığdırdığım
Ne de çok dostlarım vardı.

Bir günde dolacak sanırdım hep,
Yıllardır dolduruyorum
Yine de bir şey kalmadı.
Zaman bedava edindiğim
En büyük sermayemdi aslında,
Sermayeden de fazla bir şey kalmadı.

Sana çalışmaktan da bıktım,
Senle yarışmaktan da...
Teslim oluyorum sana zaman.
Artık sen bana çalış.
Her şeyi oluruna,
Her şeyi zamana bıraktım...

Hasan Özunal

Zaman Değişti

Zaman Değişti

Gelmez oldu, katar katar turnalar,
Göl kurudu, görünmez oldu sunalar,
Kurudu artık, abı hayat akan kurnalar,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Tişört oldu, sitreç oldu giydiğimiz abalar,
Restoranda, dekor oldu harmandaki yabalar,
Madır oldu analar, peder-fadır oldu babalar,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Yeni uğraş, kafelerde geyik, vakit öldürme,
Şaklabanlılık yapıp, karşıdakini güldürme,
Her kılığa bürünüp de, bir devranı sürdürme,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Yıllar önce, bir düşünür varmıştı şöyle bir kaniya,
"Namusta tenzilat, ahlak yarı yarıya"
Hiç birisi kalmadı artık, özgürüz doyasıya,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Neylesin turna, özü olmayan topraklarda,
Yeşilin tonu kalmadı artık, manevi yapraklarda,
Maneviyat, görünmez oldu ortalıklarda,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Zaman Yolculuğu

Zaman Yolculuğu

Varlığını bilmek bile, kaynatıyor kanımı,
İçli sözlerin patlatıyor gönöl volkanımı.
Bir candan selam ile fark ediyorum canımı,
O volkanın erittiğı gönülden potadayım,
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Dağları aşındırır da, o acımasız zaman,
Ayrılık acısı çekilmez, hasret pek yaman.
Bir sebep bin engel oldu, vermiyor aman,
Zamanla kaynayan sevdadan potadayım,
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Geçit vermese de aşındı zamanla dağlar,
Kalbim, gönlüm ve bedenim seninle sağlar.
Sen varsan gözlerim güler, sen yoksan ağlar,
Bakışlarıyla haddelenen duygudan potadayım,
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Zamanın Potası

Zamanı yok eden haddeden geçiyor ömür,
Bir kızgın potada kaynayıp, eriyor zaman.
Beyinler yanıyor potada, fikirler kömür,
Bu döngü ezelden beri de, vermiyor aman.

Hammaddesi insan olan bu tarih karanlık,
Gelecek, iğneyi saklayan izbe samanlık,
Var oluş "kүн" ile yok oluş ise bir anlık,
Sığmaz hiçbir mastara, işte bu iş pek yaman.

Bir bilinmez âleme göç ediyor insanlık,
Yanan meşalelerin şavkı, dünden karanlık,
Azgın kurtlara kaldı, kuzulara çobanlık,
Deccal kırıntıları artık oldu kahraman.

Hasan Özunal

Zirve

Ne çok gülerim
Zirveye çıktım diye
taşkınlık yapana.
Ama zirvesi kısa sürer
taşkınlıklarından...
Dengesini kaybdip
kafa üstü düşer...

Ne çok üzülürüm
O düşüşe...
Düşüşten sonraki
perişan haline...

Sonra
teselli ederim kendimi
"Söyledim ben ona
USlu dur, kolla kendini.
Yoksa kaydıracaksın
kendi ayağını
Rezil edeceksin kendini"

Hasan Özunal

Zor Geliyorsa Yaşamak

Zor geliyorsa yaşamak
Sev...
Sev birilerini,
Sev güzellikleri.
Sevdir birilerine kendini
Kopar nefret zincirlerini
Kır kin sandıklarını
Yok et yarınla ilgili endişelerini.
Aynaya bak ve tanı Yaratanın eserini
Sev o eseri...

Zor geliyorsa yaşamak
Sev...
Sevmiyorsan
Elbet zor gelecektir
Ruhsuz bir bedeni taşımak.

Zor geliyorsa
Ruhsuz bir bedenle yaşamak
Bir hamal gibi boş bir ömrü taşımak
Sev ve kurtul
Kolay ve güzel olacaktır
Sevgi ile yaşamak...

Hasan Özunal